

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාතාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

මහජන ගිණුම් කාරක සභාවේ වාර්තාව [නි. 243]

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු [නි. 245]

පිළිගත්වන ලද කෙටුම්පත් පහත :

Salt (Amendment) Bill [නි. 273]

Regulation of Industries Bill [නි. 273]

Director of Industries (Special Provisions) Bill [නි. 274]

Bureau of Ceylon Standards Bill [නි. 274]

විසර්ජන කෙටුම්පත් පහත, 1964-65 [නවවන වෙන් කළ දිනය]
[නි. 274] :

ශීථි 7-12 කාරක සභාව විසින් සලකා බලන ලදී.

කල්තැබීම [නි. 483]

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු [නි. 491]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

அரசாங்கக் கணக்குக் குழு அறிக்கை [ப. 243]

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 245]

முதன்முறை மதிப்பிடப் பெற்ற மசோதாக்கள் :

Salt (Amendment) Bill [ப. 273]

Regulation of Industries Bill [ப. 273]

Director of Industries (Special Provisions) Bill [ப. 274]

Bureau of Standards Bill [ப. 274]

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1964-65 [ஒதுக்கப்பட்ட ஒன்பதாம் நாள்] [ப. 274] :

குழுவில் ஆராயப்பெற்றது

தலைப்புக்கள் 7-12

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை [ப. 483]

வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள் [ப. 491]

Volume 57
No. 2

Tuesday,
18th August, 1964

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE REPORT [Col. 243]

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 245]

BILLS READ THE FIRST TIME :

Salt (Amendment) Bill [Col. 273]

Regulation of Industries Bill [Col. 273]

Director of Industries (Special Provisions) Bill [Col. 274]

Bureau of Ceylon Standards Bill [Col. 274]

APPROPRIATION BILL, 1964-65 [Ninth Allotted Day] [Col. 274] :

Considered in Committee

Heads 7-12

ADJOURNMENT MOTION [Col. 483]

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 491]

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

1964 අගෝස්තු 18 වන අඟහරුවාදා

ප්‍ර. හා. 10 ව මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස් විය.
කථානායකතුමා [ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු] මූලාසනාරූඪ විය.

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම

අමර්ථපිඤ්ඤා පත්තිරාභිඤ්ඤා

PAPERS PRESENTED

1963-64 අංක 21 දරණ පරිපූරක ඇස්තමේන්තුව
[කෘෂිකම්, ආහාර හා ධීවර කටයුතු පිළිබඳ ඇමති
වෙනුවට ගරු එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන.]

සභාමේසය මත නිබන්ධය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

1963-64 අංක 20 දරණ පරිපූරක ඇස්තමේන්තුව—
[තැපැල් හා විදුලි පණිවුඩ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති
වෙනුවට ගරු අතිල් මුණසිංහ.]

සභාමේසය මත නිබන්ධය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

ඩී. ජී. එම්. සිරිසේන මයා. (අකුරණ
පළමුවන මන්ත්‍රී)

(ති.රු. ඩී. ජී. ඒ. සිරිසේන—අක්රමයෙන්
මුතලාම අක්‍රමයෙන්)

(Mr. D. G. H. Sirisena—First Akurana)

ගරු කථානායකතුමනි, අපට කිසි
දෙයක් ඇහෙන්නේ නැත.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක (ගාල්ල)

(කලාතිථි උපදේශක. තනතුරු—කාලි)

(Dr. W. Dahanayake—Galle)

I rise to a point of Order. There
is no simultaneous interpretation and
we cannot carry on under the Stand-
ing Orders.

එස්. එම්. රාසමානිකම් මයා.
(පදිපිප්පු)

(ති.රු. ඒ. ඒ. ඒ. රාසමානිකම්—පදිපිප්පු)

(Mr. S. M. Rasamanickam—Paddi-
ruppu)

I too support the point of Order.

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා. (වැලිමඩා)

(ති.රු. කේ. ඒ. ඒ. රාජරත්න—වෙලිමඩා)

(Mr. K. M. P. Rajaratna—Welimada)

අපට පරිවර්තන ආදියක් ඇහෙන්නේ
නැත. ඒ නිසා ටික වෙලාවකට රැස්වීම
අත් සිටුවුවොත් හොඳයි.

ඒ. රත්නායක මයා. (වත්තේගම)

(ති.රු. ඒ. රත්නායක—වත්තේගම)

(Mr. A. Ratnayake—Wattegama)

අපි වැඩ කරගෙන යමු. ටික වෙලාවකින්
ඒක හරි ගස්සාවි.

(1) ද්විත්ව අය බදු ගැනීම වැළැක්වීමද, ආදායම
සහ දේපළ පිළිබඳ වූ අය බදු නොගෙවා මග
හැරීම වැළැක්වීමද සඳහා ලංකාණ්ඩුවේ ජර්මනියේ
පෙබරල් සමූහාණ්ඩුවේ අතර ඇති කර ගන්නා
ගිවිසුම.

(2) ද්විත්ව අය බදු ගැනීම වැළැක්වීමද, ආදායම
සහ දේපළ පිළිබඳ වූ අය බදු නොගෙවා මග
හැරීම වැළැක්වීමද සඳහා ලංකාණ්ඩුවේ බෙන්මාර්ක
රාජධානියේ ආණ්ඩුවේ අතර ඇති කර ගන්නා
ගිවිසුම—[මුදල් ඇමති වෙනුවට ගරු අතිල්
මුණසිංහ.]

සභාමේසය මත නිබන්ධය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(කලාතිථි උපදේශක. තනතුරු—කාලි)

(Dr. W. Dahanayake)

Sir, I ask for a Ruling. There is no
simultaneous interpretation. Is it
correct for us to continue the
Sitting ?

ශ්‍රීමත් ඇල්බට් එෆ්. පීරිස් (නාත්තන්
ඩිය)

(ශ්‍රී.රු. ඇල්බට් එෆ්. පීරිස්—නාත්තන්
ඩිය)

(Sir Albert F. Peries—Nattandiya)

The Reporters are finding it diffi-
cult to report.

කථානායකතුමා

(පාලක)

(Mr. Speaker)

For how long shall we suspend the
Sitting ?

மகசன கிதுமி காரக ஸகாவே வார்தாவ

கே. பி. பி. ராஜரத்ன மயா.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

யன்ற டேஜய ஸபா நன்றவெய

பெருமை மன்றா துரு கல் டெமி.

கலாநாயகமே

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

யன்ற டேஜய மக மரலா மன்றா துரு
டெமி மாவகாடிகை மன்ற ஸெடுவன.

டெமி மெ மன்றலெ மாவகாடிகை மன்ற ஸெடுவன
டென், பி. க. 10.6 ம கவன மென்றெ டே.

மகசன கிதுமி காரக ஸகாவே

வார்தாவ

பொதுக் கணக்குக் குழு அறிக்கை

PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE REPORT

கே. பி. பி. ராஜரத்ன மயா. (மன்ற காரக
டெ மன்றி—மகசன கிதுமி காரக ஸகாவே
ஸகாவே)

(திரு. ஆர். எஸ். வீ. போலியர்—நியமன
அங்கத்தவர்—தலைவர், பொதுக் கணக்குக்
குழு)

(Mr. R. S. V. Poulier—Appointed
Member—Chairman, Public Accounts
Committee)

I present the First Report from the
Public Accounts Committee on the
Accounts of the Government of
Ceylon and the Appropriation
Accounts for the years 1960-61 and
1961-62 and the Reports of the
Auditor-General thereon together
with the proceedings of the Commit-
tee and the Minutes of Evidence.

Will you permit me, in accordance
with the wishes of the Committee,
to read the concluding paragraph of
their Report.

“Retirement of Mr. R. St. L. P.
Deraniyagala, Clerk of the House:
Your Committee desire to conclude
this Report with a reference to Mr.
R. St. L. P. Deraniyagala, Clerk of

the House, who since the inception
of the House of Representatives has
placed his services at the disposal of
the Public Accounts Committee as
Clerk of the Committee. Mr. Derani-
yagala is due to retire shortly and
this will be the last Report of the
Committee that he has helped to
prepare. Whilst Mr. Deraniyagala's
services to the House will no doubt
receive due acknowledgment from
the House itself, Your Committee
wish to place on record the indebted-
ness of the House to him for his ser-
vices in connection with the Public
Accounts Committee. To him in
large measure is due the present
high standard of work in the Public
Accounts Committee as well as its
traditions and much of its practice
and procedure. Successive Chairmen
and Committees have been indebted
to him for his guidance and wise
counsel during the proceedings of the
Committee and in the preparation of
their draft Reports. Mr. Deraniya-
gala has contributed in outstanding
measure towards making the Public
Accounts Committee an effective
instrument in the maintenance of
Parliamentary control over public
finance. We wish him well in his
retirement.”

கே. பி. பி. டி. ஸோசியா சிரிவர்தன (கவி
ரகா க நிவாஸ கடுவது பிடுகெடி மூலி)

(கௌரவ எம். பி. டி. சொய்சா சிறிவர்தன
—தொழில், வீடமைப்பு அமைச்சர்)

(The Hon. M. P. de Zoysa Siriwar-
dena—Minister of Labour and Housing—

On behalf of the Hon. Leader of
the House, I move :

“That the First Report from the Public
Accounts Committee on the Accounts of
the Government of Ceylon and the
Appropriation Accounts for the years
1960-61 and 1961-62 and the Reports of
the Auditor-General thereon together
with the proceedings of the Committee
and the Minutes of Evidence be
printed.”

புள்ளியை வெளியிட டென், ஸகா ஸெடுவன மயா.

மகாவே மூலகய கிடுகெடி நியோஜன காரக டே.

பாபிக் பிழிதூர்

புத்தவலுப் பாபிக் பிழிதூர்

வினாக்களுக்கு வாய்ப்புல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

1960-64 காலம் துலடி ர. வு. டே. யுதவ
னப் பார்வல்அரசாங்க கட்டுவேலைத் துணைக்கள வீதிகளின்
கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட வீதிகள், 1960-64ROADS CONVERTED INTO P. W. D. ROADS
DURING 1960-641. சேனபால சமரசேகர மயா.
(அக்தீமன)(திரு. சேனபால சமரசேகர—அக்தீமன)
(Mr. Senapala Samarasekara—Akmeemana)ரக்யே வுட பிழிதூர் அமநினை அக்து
புத்தய: (அ) 1960 பூலி மக கிப 1964 பூநி

கரு வுமலி ஸ்தவர்தன (ரக்யே வுடஅமநி)

(கௌரவ சம்ஸி குணவர்தன—அரசாங்கக் கட்டுவேலை அமைச்சர்)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene—Minister of Public Works)

(அ) 366 கி. (அ) மெகி பகலிந் பல வந புகாயக அதுவ.

அடி திந 1 வந புத்தயகி (அ) சேதய க சமலிந் பிழிதூர அடி புகாயக.

பார்மகே நம

தூர் புகாயக
கா.

புத்த காவாயக

வெலுதீதிரிச-வெலுதீதிரிச பார்	...	...	1:00	...	அதுராபுர
பலலமததவ-கபுபந்நாவ பார்	...	...	1:00	...	பும
நிபாவ-பாலும பார்	...	...	1:00	...	பும
யகாவ-ஓடிஸுலுப பார்	...	...	2:00	...	மூலுபிபிச
ஓசுந்நுபாவ பார்	...	...	0:30	...	பும
கபாம-ஸுலுலுலும-மூரஸுமி பார்	...	...	5:00	...	பும
கபவஸுதீதிரிச-கெந்நுப-பெலுப	...	...	2:00	...	ஸூரூபபூநாந
கலந்நிச-புலுலிச பார்	...	...	3:00	...	கலாவ
ஓஸுலு-கபுபகிச பார்	...	...	3:60	...	ஸூரூபபூநாந
ரபுபந்நெல-அலுப பார்	...	...	1:35	...	பும
மரதந்நகபெல-புரிசந்நகபெல பார்	...	...	5:00	...	பிதீந்நலச
நாம-அபுபக பார்	...	...	3:25	...	கட்புப
பூ ராபுல மாவந	...	...	1:20	...	பிதீந்நலச
அபுபக-அலுபுப பார்	...	...	1:80	...	கலாவ
ரந்நந்நெல-நாமபுபுப பார்	...	...	3:60	...	ஸூரூபபூநாந
கூரஸுப-ஸூமரந்நகபெல பார்	...	...	1:25	...	பிபுபூமலச
கிந்நகிந்நிச-பெரிசபுபுப பார்	...	...	1:60	...	புபு
கிந்நகிந்நிச-கபிபிபிபி பார்	...	...	0:75	...	பும
பெலிபுப-பிபுபுப-பெலுப பார்	...	...	2:00	...	புலுல
பூலுபெல-புலுப பார்	...	...	0:93	...	பும
புபுபிபிச-புலுபிபிச பார்	...	...	4:00	...	பும
பிபுபுபுப-பிபிபிபிபிபிபி பார்	...	...	1:33	...	மாவல
புலுல-புபுபுப பார்	...	...	3:50	...	புலுல
புலுல பிச-கபுபுப பார்	...	...	2:50	...	பும

වෘත්තික පිළිතුරු

[ගරු වම්පි ගුණවර්ධන]

මාර්ගයේ නම

දුර ප්‍රමාණය

සැ.

ජන්ද කොට්ඨාශය

අභින-මොරගොල්ල පාර ...	...	...	2.00	...	ලග්ගල
දිගම්පනහ-අලන්ගාව පාර ...	...	...	1.00	...	දඹුල්ල
සිගිරිය-පිදුරන්ගල-අවුඩන්ගාව පාර ...	...	...	5.75	...	එම
දඹුල්ල-කන්දලම-කුඹුක්කන්දවෙල ...	...	...	5.00	...	එම
ලේනදෙර-නායකුඹුර පාර ...	...	...	1.00	...	එම
ඇකුබැඳිවැව-පහලවැව පාර ...	...	...	2.50	...	එම
මකුලගස්වැව-දළුදිදිරුප්පු-තලකිරියගම පාර ...	...	...	4.13	...	එම
කොහාගහවෙල-පබ්ලිය-හැලඹගහවත්ත පාර ...	...	...	6.25	...	එම
රාගෙදර-මදුරාගොඩ පාර ...	...	...	2.00	...	දෙඩන්ගස්ලන්ද
හුන්ගන්වෙල-අලුත්ගම පාර ...	...	...	3.70	...	දඹුල්ල
කුරුම්බසිද්දි-පලාලි පාර ...	...	...	0.67	...	කන්කසන්තුරේ
මුලෙයි-පුන්නාලෙයි පාර ...	...	...	0.55	...	වඩුක්කොඩෙයි
සෝනි-වෙම්බඩි-නවාලි පාර ...	...	...	1½	...	උඩුවිල්
කේරුදේවි-කන්දසාමි කෝවිල ඕරිකඩු පාර ...	...	...	1.38	...	පොයින්ට්පේදුරු
උරුම්පිරායි-කෙරන්තන් පාර ...	...	...	1.63	...	කෝපායි
නවක්කඩු-බුද්දිපුරම්-මිරුසාවිල් පාර ...	...	...	2.43	...	වාචාකච්චේරිය
පුත්තලෙයි-පන්සල-උපායකදිරිගම් පාර ...	...	...	0.68	...	උඩුප්පිඩි
වාරනි-කුඩාකනෙයි පාර ...	...	...	1.75	...	වාචාකච්චේරිය
අන්තානානිඩල්-කපුතු පාර ...	...	...	1.00	...	උඩුප්පිඩි
කිලිනොච්චි හරක් ගොවිපොලට ලඟාවීමේ මාර්ගය	...	...	2.25	...	කිලිනොච්චි
පදිකෙයිත කුලම්-මරෙයිසාදිතකුලම් පාර	...	...	2.40	...	වවුනියාව
නෙල්ලකුලම්-නෙරියකුලම් පාර ...	...	...	7.50	...	වවුනියාව
වට්ටප්පලෙයි පන්සල පාර ...	...	...	1.25	...	වවුනියාව
ආරෝග්‍යශාලා පාර ...	...	...	0.70	...	වවුනියාව
වාමන්කුලම් පාර ...	...	...	0.30	...	වවුනියාව
සෙයින්තමරුතු-කල්මුනෙයිකුඩි සීමා පාර	...	...	0.70	...	කල්මුනේ
තරවකෝවිල පාර ...	...	...	0.70	...	කල්මුනේ
කල්මුනේ කරනිව් මුහුදු බඩ පාර	...	...	1.00	...	කල්මුනේ
ලාහුගල ගම්බද පාර ...	...	...	3.50	...	පොතුච්චිල්
විරමුනෙයි-සම්මන්තුරෙයි පාර ...	...	...	1.00	...	පොතුච්චිල්
කල්ලාර් ගම්බද පාර ...	...	...	1.37	...	පදිරිප්පු
අඩල්ලෙයිච්චනෙයි-කෝනවත්ත පාර	...	...	0.30	...	නින්තාවුර්
දකුණු නින්තාවුර් මාර්ගය දීර්ඝ කිරීම	...	...	0.25	...	නින්තාවුර්
අලයාදි වෙම්බු පාර ...	...	...	1.00	...	නින්තාවුර්
මුඩලියාර් පාර ...	...	...	0.50	...	නින්තාවුර්
වාචලකඩෙයි වඩියන්තලාව පාර	...	...	6.00	...	(ගල්ඔයමණ්ඩලයෙන් ලබා ගත් පාරවල්)
අම්පිලන්තුර-විරමුනෙයි පාර ...	...	...	16.40	...	එම
වඩියන්තලාව-උහන පාර ...	...	...	7.50	...	එම
වෙල්ලවෙලි සන්දියේ සිට පදිරිප්පු කොටුපල දක්වා	...	...	3.50	...	එම
පෙරානිටු-පාලගම-තුම්පන්කර්නි පාර	...	...	3.50	...	එම
දිවුලන-වැල්ලවෙලි පාර ...	...	...	8.00	...	එම
මල්වත්ත-වදියන්තලාව පාර ...	...	...	3.50	...	එම
කොමරිය-මන්දුර් පාර ...	...	...	10.00	...	එම
අන්තමලෙයි නාවිතන්වෙලි පාර	...	...	1.00	...	එම
රනමාදු-බක්කිල්ල පාර ...	...	...	5.00	...	එම
කට්ටන්කුඩි මුහුදු බඩ පාර ...	...	...	1.31	...	මඩකලපුව
කට්ටන්කුඩි දකුණු සීමා පාර	...	...	0.50	...	මඩකලපුව
කට්ටන්කුඩි උතුරු සීමා පාර ...	...	...	0.40	...	මඩකලපුව
නැගෙනහිර වත්තරමුලෙයි පාර	...	...	0.44	...	කල්කුඩා
මිරවොඩෙයි-කරුවයිකර්නි පාර	...	...	1.10	...	කල්කුඩා
වෘලෙයිච්චනෙයි ගම් සහා උසාවි පාර	...	...	0.77	...	කල්කුඩා
මයිලන්කරච්චි පාර ...	...	...	1.10	...	කල්කුඩා
දෙට්ටල-උඩකරනුපොන පාර	...	...	0.50	...	කැගල්ල
මීදෙනිය-හපුච්ච-උඩගමපාර ...	...	...	2.25	...	කැගල්ල
මාකුර-කවුඩුගම පාර ...	...	...	0.12	...	කැගල්ල

වෘත්තික පිළිතුරු

වෘත්තික පිළිතුරු

මාර්ගයේ නම

දුර ප්‍රමාණය
සැ.

ජන්ද කොට්ඨාශය

ගන්ගොඩ-බෙරගල පාර ...	...	1.00	කෑගල්ල
මොරොන්තොට-ඇහැල්වත්ත පාර ...	...	1.60	කෑගල්ල
හෙට්ටිමුල්ල-ගඟුල්දෙණිය-මීදෙනිය පාර ...	...	1.00	කෑගල්ල
මිනුවන්ගමුව විහාර පාර ...	...	1.50	කෑගල්ල
මකුර විහාර පාර ...	...	1.38	කෑගල්ල
බුරුලුප්පෙ-නිබ්බොටුමුනුව පාර ...	...	0.38	කෑගල්ල
දෙවල්දෙණිය-වල්දෙණිය-බෙරගල පාර ...	...	0.25	කෑගල්ල
දෙටල්වල-උඩකරඬුපොත-පාර ...	...	0.40	කෑගල්ල
පේරගම්මන-දික්ඇල්ල පාර ...	...	0.75	කෑගල්ල
අඹන්පිටිය-අටුගොඩ පාර ...	...	0.50	කෑගල්ල
කෙහෙල්වත්ත-ඇරගම පාර ...	...	1.25	කෑගල්ල
පල්ලෙකරඬුපොත-දිවල පාර ...	...	2.00	කෑගල්ල
වැවලදෙණිය විහාර පාර ...	...	0.05	කෑගල්ල
කෑගල්ලේ රවුම් පාර ...	...	0.25	කෑගල්ල
ගන්ගොඩ-බෙරගල පාර ...	...	0.30	කෑගල්ල
හෙම්මානගම-හොරේවල පාර ...	...	4.00	මාවනැල්ල
දිප්පිටිය-හෙම්මානගම පාර ...	...	3.70	මාවනැල්ල
බලවත්ගම-මිපිටිය පාර ...	...	2.00	මාවනැල්ල
තල්ගමුව-අට්ටාපිටිය පාර ...	...	1.00	මාවනැල්ල
මාවත-කෙරමිනිය පාර ...	...	0.40	මාවනැල්ල
හැලමඩ-හපුගස්තැන්න පාර ...	...	1.25	ගලිගමුව
ඇදුරාපොත පාර ...	...	0.95	ගලිගමුව
මල්වාන-පොතුකොළ දෙණිය පාර ...	...	1.00	ගලිගමුව
කනන්ගමුව-ඇලගල පාර ...	...	1.00	ගලිගමුව
බලපතාව-අටුගොඩ පාර ...	...	1.00	ගලිගමුව
වඩුවාදෙණිය-රනවන පාර ...	...	1.25	රඹුක්කන
කඩගමුව-හැලගිරිය පාර ...	...	1.50	රඹුක්කන
දෙහිමාදුව-අම්බුලුගල පාර ...	...	1.40	රඹුක්කන
කලුගල්ල ජයසුන්දරාරාමය හරහා ...	...	0.75	රඹුක්කන
උදුගොඩ-බෙලිහුල්වාන පාර ...	...	1.40	යටියන්තොට
හික්ගොඩ-ගන්තුනේ පාර ...	...	3.00	යටියන්තොට
මාබෝපිටිය-ඇරගම පාර ...	...	2.40	යටියන්තොට
නන්ගල්ල-මාන්ගෙදර පාර ...	...	1.00	දූදිගම
දූදිගම-මල්මැස්ස පාර ...	...	1.50	දූදිගම
වලල්ගොඩ-ඕමල්පේ පාර ...	...	1.00	කොලොන්න
වැලිගෙපොළ-උතුරුවෙල-කොට්ටිඹුල් වැව පාර...	...	0.50	රක්වාන
ඇමතිගොඩ-වැලන්ගෙපොළ පාර ...	...	0.50	රක්වාන
ගොඩකවෙල-කෝමිපිටිය පාර ...	...	0.50	රක්වාන
මොරහැල-අමුපිටිය පාර ...	...	0.80	බලන්ගොඩ
කිරිඇල්ල-නැදුරන-ඇහැලියගොඩ පාර ...	...	1.00	කිරිඇල්ල
ආයාගම-පල්ලේකඩ පාර ...	...	2.00	කලවාන
නිවිතිගල-සිදුරුපිටිය-කොලඹුගම පාර ...	...	3.50	නිවිතිගල
පලාවෙල-වේරගම-කෙහෙල්ඕවිටිගම පාර ...	...	2.50	නිවිතිගල
අලුපොත-රත්නපුර පාර ...	...	0.50	පැල්මඩුල්ල
දිගෝව-මානිකන්ද-ඉඹුල්පිටිය පාර ...	...	1.00	දෙහිඕවිට
දඹර-මිල්ලුව පාර ...	...	3.50	හොරණ
මැටිගහතැන්න-ඇකිරිය-කලුගහකලුර-අරාව පාර (උ.ගැ.කො.)	...	2.00	පස්සර
මැඩිතලේ-කිනකැලේ පාර (උ.ගැ.කො.)	...	2.18	සොරනැතොට
කරමැටියා-කිවුල්ගෙදර පාර ...	...	6.50	මහියංගනය
රත්කථා-ඉදල්ගස්හින්න පාර ...	...	1.00	හපුතලේ
පාලුගම-අඹේවෙල ...	...	1.00	ඌව පරණගම
විදුරුපොළ පාර ...	...	2.00	වැලිමඩ
ආඩියාවත්ත-මාස්පැන්න ...	...	1.00	ඌව පරණගම
දිග්කැපිටිය-පුහුල්පොළ ...	...	1.00	වැලිමඩ
ගල්කැටියාව-මාන්කඩ ...	...	1.00	ඌව පරණගම
යාහලබැද්ද-හපුතලේගම ...	...	1.00	හපුතලේ
නායබැද්ද පාර ...	...	1.50	බණ්ඩාරවෙල

වෘත්තික පිළිතුරු

වෘත්තික පිළිතුරු

[ගරු වම්ලි ගුණවර්ධන]

මාර්ගයේ නම

දුර ප්‍රමාණය

ජන්ද කොටසකය

සැ.

දියතලාව-මිරහවත්ත	...	...	8.00	...	වැලිමඩ සහ හපුතලේ
ඇල්ලෙනොට-බබ්බේල්ල	...	...	1.13	...	බණ්ඩාරවෙල
දියතලාව-අලුත්වෙල	...	...	1.25	...	හපුතලේ
මොනරාගල කඩවේරිය හරහා පාර	...	...	0.33	...	මොනරාගල
බැරලියපොල-බණ්ඩාරමිටිය පාර (උ.ග.කො.ස.)	...	...	2.00	...	මොනරාගල
බුත්තල-සුදගනාව (ගම් සභා පාර)	...	...	1.25	...	මොනරාගල
බඩල්කුඹුර-බෝගහපැලැස්ස	...	...	1.00	...	මොනරාගල
වැල්ලව්‍යා-ගල්බොක්ක පාර	...	...	1.00	...	මොනරාගල
කුඹුක්කන-බණ්ඩාරමිටිය පාර	...	...	4.50	...	මොනරාගල
අලුත්නුවර-පදියතලාව පාර	...	...	18.75	...	මහියංගනය
යල්කුඹුර-මල්හැව පාර (තුන්වෙනි සැතපුමේ සිට 5.40)	...	...	2.40	...	බිබිලේ
යල්කුඹුර-ඉලක්කුඹුර-නන්දපුරාව	...	...	5.20	...	බිබිලේ
අලුත්නුවර-හෙමිබරව	...	...	14.00	...	මහියංගනය
බකිනිගහවෙල-තේරල-බිබිලේගොඩ	...	...	4.00	...	බිබිලේ
කඩවලගෙදර-කොස්සේන	...	...	5.75	...	කටුගම්පොල
බෝපිටිය-ලබ්බල-බම්මන	...	...	5.50	...	එම
මහරව්විවුල්ල-පැලවත්ත	...	...	3.68	...	එම
වෙල්පල්ල-හුන්දිරාපොල	...	...	0.38	...	එම
බෝපිටිය-මැල්ලවලාන	...	...	0.75	...	එම
කිතලව-අනුක්කනේ	...	...	2.00	...	එම
කොට්ටිකන්ද-වැලඬගම	...	...	2.00	...	එම
මාකඳුර-නලවලාන	...	...	1.50	...	එම
සියඹලාගහරුප්පේ-බිංගිරිය	...	...	9.00	...	බිංගිරිය
යාගම්වෙල-ඉකුනගහකොටුව	...	...	3.80	...	එම
වීරපොකුණ-මානෙල්ලෙම්බුව	...	...	3.50	...	එම
හලාවත-අම්බකන්දවිල	...	...	2.25	...	හලාවත
මිගහපැලැස්ස-උඩදෙනිය	...	...	1.75	...	බිංගිරිය
පොකුහැර-කුරියම්පොල	...	...	2.50	...	කුරුණෑගල
පිදුරුවැල්ල-සඳගල	...	...	2.50	...	කුරුණෑගල
මහපිටිය-උඩුගම	...	...	0.75	...	පොල්ගහවෙල
වාරියපොල-පොල්ගම්මන	...	...	1.05	...	වාරියපොල
කොට්ටන්තීවු-වට්ටාවන	...	...	1.50	...	පුත්තලම
නානතොට-මිරිස්වත්ත පාර	...	...	2.00	...	බලපිටිය
මාබිම්ගොඩ-ඌරගහ පාර	...	...	1.00	...	බෙන්තර-ඇල්පිටිය
රැකඩහේන-වාඩුවැලිපිටිය පාර	...	...	1.00	...	බෙන්තර-ඇල්පිටිය
වලගෙදර-පරගහතොට පාර	...	...	2.00	...	බලපිටිය පාර
රේවත පාර බලපිටිය	...	...	0.75	...	එම
කොස්ව.කුමානන-යක්කවු පාර	...	...	2.75	...	අම්බලන්ගොඩ
මිටියාගොඩ-අම්පේගම පාර	...	...	3.00	...	එම
මහාඒදණ්ඩ-අටකොහොට්ට පාර	...	...	2.00	...	එම
වතුගෙදර-කෙරමිනිය පාර	...	...	1.00	...	එම
කොස්වතුමානන-බටපොල පාර	...	...	2.50	...	එම
වතුගෙදර-කෙරමිනිය පාර	...	...	1.00	...	එම
කොස්වතුමානන-බටපොල පාර	...	...	2.50	...	එම
බුස්ස-හැගොඩ පාර	...	...	2.00	...	රත්ගම
ඇතුමලේ-ගල්වාන පාර	...	...	1.75	...	හිනිදුම
ගාල්ල-තලාපිටිය පාර	...	...	0.61	...	ගාල්ල
මිරිස්ස රවුම් පාර	...	...	1.00	...	වැලිගම
සුන්නදර පාර, මිරිස්ස	...	...	0.30	...	වැලිගම
එළුවාවල පාර	...	...	0.50	...	වැලිගම
පැලැන-පොල්වත්ත-දෙනිපිටිය පාර	...	...	1.50	...	වැලිගම
රිද්දුකිත-බානගල පාර	...	...	1.00	...	දෙනියාය
හන්දගොඩ-හිග්ගොඩ පාර	...	...	1.00	...	දෙනියාය
දංකොළුව-සියඹලාගොඩ පාර	...	...	1.00	...	දෙනියාය
බානගල-ඕපාත පාර	...	...	1.00	...	හිනිදුම
ඌරුමුත්ත-බෝපගොඩ පාර	...	...	2.00	...	අකුරැස්ස
බෙරගම-රංගල-ඌරුමුත්ත පාර	...	...	1.00	...	හක්මන

වෘත්තික පිළිතුරු

මාර්ගයේ නම

වෘත්තික පිළිතුරු

දුර ප්‍රමාණය

ජන්ද කොට්ඨාශය

සැ.

කුඩාවැල්ල-මාවැල්ල පාර	...	...	1.50	...	බෙලිඅත්ත
මාතවෙල-හඳපාන්ගොඩවැල්ල පාර	...	...	1.05	...	බෙලිඅත්ත
යක්ගස්මුල්ලගලහිටියාව පාර	...	...	4.50	...	මුල්කිරිගල
නරවැල්පිට-වෙපතඉර පාර	...	...	1.00	...	හක්මණ
තිස්සමහ විහාරයට පිවිසෙන මාර්ග	...	...	33	...	තිස්සමහාරාමය
තිස්ස මහා විහාරයේ සිට තිස්ස වැව් කණ්ඩිය පාර (තිස්ස-කතරගම පාර දළ වශයෙන්)	...	...	...අඩි3,000	...	තිස්සමහාරාමය

සැ.

කලුපාන-මලබොඩුව පාර	...	...	3.19	...	හොරන
රජමහ විහාර පාර	...	...	0.25	...	කෝට්ටේ
මිරිහාන-මැඩිවෙල පාර	...	...	1.00	...	කෝට්ටේ
පන්තල පාරේ ළමා කාශ රෝහලට ළඟාවීමේ මාර්ගය	...	...	0.75	...	මොරටුව
දෙමපෙ-ඉදෝලමුල්ල-පුටුපාගල පාර (ජයන්ති පාර)	...	...	1.00	...	දෙමපෙ
කටියල-කිඹුලපිටිය පාර	...	...	1.25	...	මිගමුව
ආඩිඅම්බලම-වල්පොල පාර	...	...	1.25	...	මිගමුව
මහරගම-දෙපානම පාර	...	...	2.00	...	කොට්ටාව
හෝමාගම-ගලවිල-කොට්ටාව පාර	...	...	1.50	...	හෝමාගම
ගොරකාන-පරත්ත පාර	...	...	1.25	...	පානදුර
වෙන්නවත්ත-බුන්ඩියවත්ත පාර	...	...	0.50	...	කොලොන්නාව
දෙමපෙ-මාපිටිගම පාර	...	...	2.50	...	දෙමපෙ
ඉද්දමල්දෙනිය-ලන්සියහේන	...	...	1.60	...	දෙමපෙ
වැබොඩ-ඇඹරලුව පාර	...	...	1.10	...	මහර
හෝනහේන-මිගහවත්ත පාර	...	...	2.00	...	මහර
දෙමපෙ-ඉද්දෝලමුල්ල-තෙල්කැකුන පාර	...	...	2.40	...	දෙමපෙ
හැමිල්ටන් ඇල අද්දර අඩි පාර	...	...	1.63	...	වත්තල
කිරිඳිවත්තොඩ ආරෝග්‍යශාලාවට ළඟාවීමේ මාර්ගය	...	...	0.91	...	කැලණිය
පහල-මඩම්පැල්ල-කඩවල පාර	...	...	1.00	...	දිවුලපිටිය
පනාගොඩ-උඩුවර පාර	...	...	3.50	...	බණ්ඩාරවෙල
පොල්ගමපොල-කුරපිට පාර	...	...	1.00	...	අගලවත්ත
පොල්ගමපොල-රත්මලේ පාර	...	...	1.00	...	එම
කුඹදුව-බෝතලේ පාර	...	...	1.00	...	එම
යාල-නාරගල පාර	...	...	1.00	...	බුලත්සිංහල
මිල්ලතේ-බුලත්වැල්දෙනිය පාර	...	...	2.50	...	දෙමපෙ
දිබ්බද්ද-තල්පිටිය පාර	...	...	1.10	...	පානදුර
ගල්කිස්සේ විහාර පාර	...	...	0.93	...	දෙනිවල-ගල්කිස්ස
පාදිලියන්කුඩුව-හුනුපිටිය පාර	...	...	2.50	...	කැලණිය
කලුකොඩ්ඩියාව පාර	...	...	0.31	...	කැලණිය
පොල්වත්ත-කලාහුගොඩ පාර	...	...	1.00	...	මිනුවන්ගොඩ
කොරස්ස-වඩුමුල්ල පාර	...	...	1.00	...	එම
වරාදොල-හිරලුගෙදර පාර	...	...	1.60	...	එම
හල්වතුර-වතුපාර	...	...	1.25	...	බුලත්සිංහල
කොතලාවල-අලොත්තියාව පාර	...	...	1.50	...	බණ්ඩාරගම
කැළණිමුල්ල-අංගොඩ පාර	...	...	0.75	...	කොලොන්නාව
තල-ගම-මුල්ලේරියාව	...	...	1.50	...	එම
ගෝනගමපොල-මාර්ගය	...	...	0.75	...	කැලණිය
කලුබොඩ-වල්ගම පාර	...	...	1.50	...	මහර
වල්ගම පන්සල පාර	...	...	0.60	...	එම
නැලිගම-මහර-නුගේගොඩ-ඉහලකරගහමුන පාර	...	...	1 60	...	එම
බියගම-කොට්ටුන පාර	...	...	2 00	...	කැලණිය
පට්ටිවල මාර්ගය	...	...	2 00	...	එම
දෙරණගම මාර්ගය	...	...	1 50	...	එම
ගෝනවිල-කොහල්විල පාර	...	...	0 80	...	එම
වැලිකඩමුල්ල මාර්ගය	...	...	0 75	...	වත්තල
තෙලහපාන මාර්ගය (ඉතිරි කොටස)	...	...	0.80	...	එම
නාරන්වෙල-නැලුම්මහර	...	...	1.00	...	මහර
නැයුන්ගහහේන-ඇඹරළුව පාර	...	...	2.00	...	ගම්පහ
උඩමාපිටිගම-මීපාවිට පාර	...	...	1.90	...	දෙමපෙ

වාචික පිළිතුරු

වාචික පිළිතුරු

[ගරු වම්ලි ගුණවර්ධන]

මාර්ගයේ නම

දුර ප්‍රමාණය

සැ.

ජන්ද කොටස

සමානාදි-වෙල්ගම-කහටගොඩ මාර්ගය	...	...	1.30	...	දෙමළේ
දඹුව ගල්වලට ලඟා වීමේ මාර්ගය	...	...	0.60	...	වත්තල
අස්සැන්නවත්ත-හේන්සිටිගෙදර මාර්ගය	...	...	1.83	...	දිවුලපිටිය
බඩල්ගම වතු පාර	...	...	1.30	...	එම
දිසාගෙවත්ත-කටාන මාර්ගය	...	...	1.90	...	එම
කෙහෙල්ඇල්ල-වල්පිට මාර්ග	...	...	1.00	...	එම
දුනගහ-පල්ලියපිටිය-කෙහෙල්ඇල්ල මාර්ගය	...	...	1.00	...	එම
කැවල-ඇත්ගාල මාර්ගය	...	...	1.00	...	කටාන
දලපොත-කිඹිරිගස්කටුව මාර්ගය	...	...	1.53	...	මිගමුව
කොරගොල්ල-මාකිල-ගමුව මාර්ගය	...	...	1.25	...	ගම්පහ
කෙහෙල්බද්දර-පනන්දුව මාර්ගය	...	...	1.82	...	මිනුවන්ගොඩ
යාගොඩමුල්ල-ගල්වල මාර්ගය	...	...	0.50	...	මිනුවන්ගොඩ
බටගම-මාකට්ට පාර	...	...	3.13	...	ගම්පහ
දෙවොලපොල-මාබෝදලේ පාර	...	...	3.00	...	එම
මාදෙල්ගමුව-බටපොත මාර්ගය	...	...	0.71	...	එම
පොල්වත්ත-වඩුමුල්ල මාර්ගය (2 වැනි සහ තුන්වෙනි සැතපුම)	...	...	1.57	...	එම
පනාගොඩ-උඩුවර මාර්ගය	...	...	2.59	...	බණ්ඩාරගම
මග්ගොන-මුංහේන මාර්ගය (යටදෙල මාර්ගය)	...	...	3 70	...	බෙරුවල
මල්කොට-මන්නාන මාර්ගය	...	...	3 00	...	බණ්ඩාරගම
මතුගම-මන්නාන-බෝපිටිය මාර්ගය	...	...	3.00	...	මතුගම
මාටුකුඩුව-කිරිවැද්දල-පාලගොඩ පාර	...	...	0.50	...	මතුගම
දෙඩන්ගොඩ-බෝඹුවල පාර	...	...	0.60	...	එම
පාන්තිය-වැල්ලන පාර	...	...	0.50	...	එම
මල්වත්ත-ජාවත්ත මාර්ගය	...	...	2.00	...	කළුතර
බදුරලිය-මගුර පාර	...	...	1.00	...	අගලවත්ත
රිටිකැටිය-ලක්පදුර මාර්ගය	...	...	1.00	...	එම
මිට්ටිගම-බෝපගම	...	...	2.25	...	අත්තනගල්ල
නිකහැටිකන්ද-හරසන්ගල පාර	...	...	2.00	...	එම
පෙද්දිපොල-දෙරණගොඩ පාර	...	...	1.38	...	මිණුවන්ගොඩ
දෙරණගොඩ-බෙම්මුල්ල	...	...	2.00	...	එම
බෝතලේ-මැදබෝවිට පාර	...	...	2 00	...	මිරිගම
එල්ලක්කල-මිට්ටිය පාර	...	...	1 50	...	එම
කෝන්ගස්දෙණිය-පනවිල පාර...	...	...	1.50	...	මිරිගම-අත්තනගල්ල
පරකන්දෙණිය-නවාන පාර	...	...	1.00	...	දිවුලපිටිය
ගුරුගල්ල-අමිතිරිගල බටුවිට වෙස්ට්පෝඩ් පාර	...	...	2.00	...	රුවන්වැල්ල
කොලවල-හේන පාර	...	...	0.86	...	මොරටුව
මාකුළුව-බෝකුන්දර පාර	...	...	1.00	...	කැස්බෑව
වේරහැර-ගහබොඩ පාර	...	...	2.00	...	එම
කොලොන්නාව-යක්බැද්ද පාර	...	...	1.50	...	කොලොන්නාව
දෙලකඩ-මාකුඹුර පාර	...	...	0.70	...	හෝමාගම
අංගොඩ කොටිකාවත්ත පාර	...	...	0.75	...	කොලොන්නාව
පතිරගොඩ පමුණුව පාර	...	...	1.00	...	කෝට්ටේ
ගල්වාන-මුල්ලේරියාව පාර (ගල්වාන හන්දියේ පහල පාර)	...	...	0.15	...	කොලොන්නාව
නිලම්මහර-ගෙඩිගමුව පාර	...	...	1.00	...	කැස්බෑව
අම්බලන්දුව පාර	...	...	1.00	...	පානදුරය
ප්‍රබුද්ධ මාවත	...	...	1.00	...	කැස්බෑව
රාජගිරිය-මාදින්නාගොඩ පාර...	...	...	0.80	...	කොලොන්නාව
ඉද්දමල්දෙණිය-තෙල්කැකුන පාර	...	...	1.70	...	දෙමළේ
දෙමළ-ඉන්දුමුල්ල-තෙල්කැකුන පාර (ජයන්ති පාරේ ඉතිරි)	...	...	2.50	...	එම
දෙකුටා-දෙමලගොඩ පාර	...	...	1.50	...	එම
සියඹලාපෙ-හෙයියන්කුඩුව පාර	...	...	1.50	...	කැළණිය
ගම්පොලගෙදර-මානස්වැව පාර	...	...	1.50	...	දෙමළේ
හෙයියන්කුඩුව-මිනිපිටිය පාර	...	...	1.20	...	කැළණිය
නාරන්වෙල-හැලුම්මහර (ඉතිරි කොටස)	...	...	1.00	...	මහර
ඉඹුල්ගොඩ-පහලයාගොඩ පාර	...	...	3.75	...	ගම්පහ
කොරැස්ස-වඩුමුල්ල පාර (ඉතිරි කොටස)	...	...	0.50	...	මිනුවන්ගොඩ
හිරිගහමුල්ල-බුලුගහමුල්ල පාර	...	...	1.78	...	එම

වාචික පිළිතුරු

මාර්ගයේ නම

වාචික පිළිතුරු

දුර ප්‍රමාණය

ජන්ද කොට්ඨාශය

සැ.

ඩබ්. ඒ. ද සිල්වා මාවත	...	...	0.39	...	කටාන
පහලමඩම්පැල්ල-කඩවල පාර (දෙවෙනි සහ 3 වෙනි සැතපුම්)	...	...	1.30	...	දිවුලපිටිය
පාලයන්ගොඩ-නාගහඳුව (නිවැරදි නම) දුලුවන්ත-දෙඩන්ගොඩ පාර	...	...	3.70	...	බෙරුවල
මදිනකන්ද පාර	...	...	0.08	...	බෙරුවල
ගෝවින්න-ඉළඹ පාර	...	...	2.10	...	බුලත්සිංහල
බදුවටුගෙදර-කරනකමුල්ල පාර	...	...	2.55	...	ගම්පහ-අත්තනගල්ල
කසගහවත්ත-ඉහලගම පාර	...	...	1.05	...	ගම්පහ
බන්ඩාරවත්ත-ඉහලගම පාර	...	...	1.00	...	එම
බොනගොල-රුක්ගහවිල පාර	...	...	3.00	...	අත්තනගල්ල
මාරපොල-බෙම්මුල්ල පාර	...	...	3.34	...	අත්තනගල්ල-මිනුවන්ගොඩ
විලිඹුල-මල්වතුහිරිපිටිය-ඇල්හේන පාර	...	...	5.50	...	මහර
කිරිකින්න-සාමිකන්ද පාර	...	...	1.50	...	මහර
ගොඩමුදුන-වැවතැන්න පාර	...	...	1.50	...	යටිනුවර
යහලොන්න-මහතැන්න පාර	...	...	1.26	...	අකුරණ
මාරස්සන-උඩුදෙණිය පාර	...	...	1.75	...	හේවාහැට
දෙහෙල්කඩ-කහඹිලියාව-නිලවල පාර	...	...	2.25	...	හේවාහැට
රිකිල්ලගස්කඩ-ඉකිරිය-බෝවල-දෙල්තොට පාර	...	...	2.00	...	එම
තිරස්සගල-බෝවල පාර	...	...	1.28	...	මහනුවර
ඩගස්ටා ඇල්ලේගල පාර	...	...	1.50	...	එම
ගොඩගමුව-ගෝනදෙණිය පාර	...	...	3.00	...	යටිනුවර
උඩුවෙල-මුත්වතුගොඩ පාර	...	...	1.00	...	එම
අත්කෙලිපිටිය-උඩුවෙල පාර	...	...	1.00	...	හේවාහැට
කොළඹිස්ස-පට්ටියගම පාර	...	...	2.25	...	එම
තලාතුඹය-හිස්පොල-බටගල්ල පාර	...	...	1.75	...	එම
අප්පලගොඩ-බටුලාන පාර	...	...	1.50	...	එම
වේගිරිය-හුනහෙල පාර	...	...	2.25	...	උඩුනුවර
ගංගොඩ-ගඩලාදෙණිය පාර	...	...	1.75	...	උඩුනුවර
දෙහිදෙණිය-මඩිහේ පාර	...	...	0.75	...	ගලගෙදර
රජපෙවත්ත-මැඩිල්ලේ පාර	...	...	2.00	...	අකුරණ
මිහස්තැන්න-හික්මඩ පාර	...	...	2.00	...	ගලගෙදර
මොරගහමුල-දුනුවිල-වෙඩරුව පාර (සැ. 2 ක් තිබුන ප්‍රමාණයට එකතු කරණ ලදී)	...	...	2.00	...	තෙල්දෙණිය
ගලගෙදර-කොබ්බෑගල පාර	...	...	0.50	...	ගලගෙදර
බටුගල-බටුගොඩ-ජීවෘත වත්ත පාර	...	...	2.00	...	අකුරණ
රත්ගමුව-යටවල්දෙණිය පාර	...	...	1.00	...	ගලගෙදර
බෝගහගෙදර-ඉහලමුල්ල-දෙල්විට පාර	...	...	1.25	...	අකුරණ
කරතැන්න-නාරත්පනාව-දියරබෙදුතැන්න පාර	...	...	1.75	...	කුණ්ඩසාලේ
ඉලක්කුඹුර-මහකොටුව පාර	...	...	1.20	...	ලග්ගල
ඉලක්කුඹුර-කහගල පාර	...	...	1.00	...	ලග්ගල
වහුගේපිටිය-වැහිගල පාර	...	...	0.78	...	ලග්ගල
කැන්න-පඩිවිට පාර	...	...	1.00	...	රත්තොට
උඩස්ගිරිය-මාතලාපිටිය පාර	...	...	1.75	...	මාතලේ
අල්වත්ත-උමන්දෙණිය පාර	...	...	2.75	...	රත්තොට
වටගොඩ-දිද්දෙණිය පාර	...	...	0.50	...	අකුරණ
පතන-පිටවල පාර	...	...	1.30	...	ලග්ගල
ගොඩපොල-බණ්ඩාරපොල-නාවරගොඩ පාර	...	...	1.10	...	රත්තොට
ශාන්තිපුර ජනපදයට පිවිසෙන ඔලිපත්ටි වතු පාර	...	...	1.25	...	නුවරඑළිය
බිලෙයාර්ලොමන්ඩි-මඩුල්ල වතු පාර	...	...	6.00	...	වලපනේ
රාසිංගොල්ල-බෝලගන්දවෙල පාර	...	...	3.50	...	වලපනේ
නිල්දණ්ඩාහින්න-ගල්කැට්ටුවෙල පාර	...	...	3.50	...	වලපනේ
වැවකැලේ-පන්නල-සැරසුන්නැන්න පාර	...	...	6.00	...	එම
මුවත්ත-බියන්විල-කහටදන්ඩ පාර	...	...	0.75	...	එම
ටාලෝස්-රජපහනොත් වතු පාර	...	...	1.50	...	එම
බෙල්මාර්-තැන්නේවත්ත වතු පාර	...	...	0.50	...	එම
කදපොල-කොට්ලොස් වතු පාර	...	...	3.00	...	එම
රජපහනොත්-කුරුපනාවෙල වතු පාර	...	...	1.00	...	එම
ඇස්බෝත් කොලනියට පිවිසෙන පාර (උ.ගැ.කො. පාර)	...	...	1.10	...	නාවලපිටිය
ගිනිගත්හේන-ඇල්ලඋඩ පාර	...	...	1.00	...	මස්කෙලිය
ගිනිගත්හේන-දෙණියාගල-හෝමාගම පාර	...	...	1.50	...	මස්කෙලිය

வாசிக பிழிதூர்

சேனபால சமரசேகர மயா.(திரு. சேனபால சமரசேகர)
(Mr. Senapala Samarasekara)

பார்வல் 366 க் கென நிகெனலா நலி,
அக்திமன சந்நலாயக கலாபிலாயசே பார்
வல் கியக்த் ரீப அநுலந் வெனவட கியந்,
அக்திமன சந்நலாயக கலாபிலாயசே பார்
வல் அநுலந் வி நுந்நலி லிநி நிகென
கூடகூ பார்வல் வலாம ரகசே வல டேபாநி
லேந்நுவ யபநப அந்நலாட கியந், ம
அரு அமநிநுமலகெந் பூசந் கர்நலா.

அரு வலிபி லுந்நலி(கெளரவ சம்கி குணவர்தன)
(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

அக்திமன கலாபிலாயசே லக பார்வல்
அரகென நு. ஓடிரி காலசேடி ல் கலாபிலா
யச சலிந்நலயெந் விசேசயெந் சலகா
லகநலா.

ல். ரந்நலாயக மயா.(திரு. ஏ. ரத்நாயக்க)
(Mr. A. Ratnayake)

அரு கலாநாயகநுலி, மபந் அநுரு
பூசநயக்த் அகந்நப நியெனலா. டூகடூர்-
பூலாவந பார் சடலா டூந் அலுருட 5 க்
நிச்சேசேம மூடல் வெந் கர் அநந், நலமந்
ல் பாரே வல கெரி நலா. ல் பார் லே
லுசக்துவப கென நிகெனலா நலி லே அலு
ருடடே ல் பாரே வல ஓவர் கர்நலாட? லே
பார் பிபிலடவ பிபிலோநுவ டூந் நுலக்த் விலா
லகி. அலுருடடேந் அலுருடடே மூடல் வெந்
கர்நலா. நலுந் பாரே வல பபந் கென
நலா. அரு அமநிநுமல ம லே பார் அந
கலிநுந் மநக்த் கலா. ஓடிரிபந் கர்நல லே
லுசக்துவலே லே பார் அந கடலந் வெந
லாட?

அரு வலிபி லுந்நலி(கெளரவ சம்கி குணவர்தன)
(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

ல் பூசநயப லக வரபம பந்நர்
டேந்ந அலாருகி. லே லுசக்துவ கியலா
லகந்ந கியெந் கலகென நரலி வெலாவக்த்
கந வெனலா. அரு மந்நிநுமல லே கார்நய
லிய லவநலா நலி, ல் அந கலகா லகந்
நப பூலவநி.

வாசிக பிழிதூர்

அலாபிய கலிபி. டகநாயக(கலாநிதி டப்கியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

கமகர் பார்வலப நார் டலா நிகெனலா;
கமகர் ல்லாப நு. அல பார்வல் அகி
நரலி ஓக்திநிந் நியம விபியப கலகநலாட?

அரு வலிபி லுந்நலி(கெளரவ சம்கி குணவர்தன)
(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

மூடல் லுசென அபியப ல் அந பந்நல
கர் லகநலா. [லாபி கிரிமக்த்]

யு. ல். பாலிநோநா மகந்நலியப கல
யு. ல். கலுலேல் மகநாப, கெவந்ந
நிரநய கர் நிகென அநியலி கலநாபர்

திருமதி யு. எல். பாலிநோநா, திரு. யு. எல்.
சாமுலேல்: சிபாரிசு சேய்யபபப்ட சமயோ
சித நிவாரண உதவிபபணம்

MRS. U. L. PODI NONA AND MR. U. L. SAMUEL:
CASUAL RELIEF ASSISTANCE RECOMMENDED

7. கெந்நி கலிபி. டகநாயக மயா.
(கிநிபும)(திரு. ஹெந்நி டப்கியு. திஸநாயக்க—ஹினி
தூம)(Mr. Henry W. Dissanayake—Hini-
duma)

கசக்திநிக கபயுநு அ கலாச சேலா
அமநிநெந் அகூ பூசநய: (அ) லடடேலம
பூடேலிய அலாயலி நிலாபி நுந, பார்ல
யு. ல். பாலிநோநா மகந்நலியப கல
யு. ல். கலுலேல் மகநாப, அயெகூப ருபி
யல் 350 லுகிந் அநியலி கலநாபர் கெலிம
நிரடேல கர் மூடல் கெலிம கடலா பிபி
வெலிந் அக பிபி/கிபார்/736 அ பிபி/
கிபார்/738 டர்நல பிபிந் கமக மிநுலே லிய
கியலிபி லாலே டகபநி வெந ஓடிரிபந்
கல லவ ல்லும டூந்நலாட? (அ) லே அய
விபநப பந்நி கிபிந கெகிந் மெம மூடல்
கெலிம ஓக்திந் கர்நல லேச பூடேலயே
பாரிபேலிந்நு மந்நிபர்ய லாலே டக
பநிநெந் அ அபயககெந் ஓலேல கிபி லவ
ல்லும டூந்நலாட? (ஆ) லே டகலா
மலுலிந்ந கலநாபர் மூடல் கெலா நுநி லவ
ல்லும டூந்நலாட? (பி) மூடல் கெலிமப அநி
பூலடய கலக்த்? வலாம மூடல் கெலந
லேல ல்லும நியேல கர்நலாட?

வாசினை பிழைநூல்

බදුල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ සොරණාතොට
 ඡන්දදායක කොට්ඨාශයේ දෙදෙනාකු
 නමින්ට දිගෙන ආ ක්ෂය රෝග ආධාර මුදල්
 කපා හැරීම හේතුකොටගෙන පවුල්
 නඩත්තු කර ගන්නට බැරි වීම නිසා
 ජීවිත හානි කර ගෙන තිබෙනවා.
 පොහොයට සිල් සමාදන් වන, ප්‍රාණඝාත
 අකුසල් නොකරන්නට ප්‍රතිඥා දී සිටින
 ගරු ඇමතිතුමා ක්ෂය රෝග ආධාර කදී
 හැරීම නිසා ප්‍රාණඝාත අකුසලට අදා
 වන්නටත් පුළුවනි. ඒ නිසා ක්ෂය රෝග
 ආධාර කපා හැර ඇති සියලු දෙනාටම
 නැවත එම ආධාර මුදල් දීමට වැඩ කටයුතු
 යොදනවාද කියා දැන ගන්නට කැමතියි.

வாசிக பிழிதர்

கரு டி. லி. லுணசேகர

(கௌரவ டி. எஸ். குணசேகர)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

கரு கலாநாயகருமறி, ப்ராணஸாந அக்யஸலயகருந் ஸமீலந்டி கல நியா வுலிமல கரு மந்நிதூமாளே ப்ராணய மோகக்ட கியா ஸரிஸரி நேர்லு மலநீமலந் அமர்லி. க்ஷய ரோலய வுலிதூஷ் ஸும கௌகலும வேலய ஸலநிக அநுல ஸய ரோல ஈமிர் மூடல லுலிதூம டிஸுபநிவரூந் ஸ டேபாநீ மீந்நுல மௌகந் கலபுநு கர் நிலைல. ஓடிர்லயலந் ஸ் அந்டுமல கலபுநு கர்லௌ யலல. யமகலளே ஸய ரோலய ஸுல ஸி நிலைலய யல ரபேர்லு கலுலௌ, டேபாநீமீந்நுலே நிலுமிரீந் நியாநு கலுல ஸலிம நலந்லலய ஸர் ஸய ரோலயகல கிஸிம ஸிலக, ரபேர்லு கர் நிலைல நலி, ஈமிர் நோலல ஸர் நலு. யமகல ப்ராணய ஸாநி கர் ஸந்நா நலி ஸ் ப்ராணஸாந அக்யஸலயல ஈநுலுந் லந்நே டிஸி நலுஸாந் நலுந்நல மிஸ ஈணலுல நோலலி.

கே. லி. டி. ராசரந்ந மல.

(கிரு. கே. எம். ஸி. ராஜரத்ந)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ஈணலுல நோலலி; ஈமநிவரல.

கரு டி. லி. லுணசேகர

(கௌரவ டி. எஸ். குணசேகர)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

ஈமநிவரலயலந், ஈணலுலலந், மந்நி வரலகலந் லில வலகியலுநு நலு. டுமிர்லயல லேலுல நலு ஸு வஸ கல மலரௌ லுலிய ஸ் லுலுலே ஸிலநல; ஸ் மந்நிதூமல ப்ரலலந், மிநிஸுந் லிஸந் வலுக்லந்ந அலலாட கர்ந்ந, டிஸி நலுஸாந் லல, லய ப்ராணஸாந அக்யஸலயக்ல கியா.

கே. லி. டி. ராசரந்ந மல.

(கிரு. கே. எம். ஸி. ராஜரத்ந)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

கரு கலாநாயகருமறி, அநுல ப்ராணயக்.

கலாநாயகரும

(ஸபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ப்ராணய நிலைந்நே அநியமி ஸலநாமிர் ஸமீலந்டியேநுலி. க்ஷய ரோல ஈமிர் ஸமீலந்டியேந் நோலலி. ஸ் நியா ஸ் அநுல ப்ராணய மில அலல நலு.

வாசிக பிழிதர்

கே. லி. டி. ராசரந்ந மல.

(கிரு. கே. எம். ஸி. ராஜரத்ந)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

லிஸைந் ஸ் அநுல ப்ராணயல பிழிதர் லுலுல. லிஸைந் லுல நலிந நலந் அநுல ப்ராணயக் நிலைல. கரு ஈமநிதூமல கிவில வலே ஸய ரோல ஈமிர் மூடல டேந்நே வேலயவரூந்ல ஸலநிக லுலி. மல மில ப்ரலமந் கியா நிலைல, மல ஈணலுல ஈயுர்லேல வேலயவரூந்ல ஸலகநல கிவில ஸ் லுலியலே வேலய ஸலநிக பிழிஸந்நே நலி லல. ஸய ரோல ஈமிர் மூடல டிமீலிந் ஈயுர்லேல வேலய ஸலநிக பிழிஸந்நே நலு. லிஸைந், ஈமநிதூமலளேந் ஈணலுலேந் வலகிம ஸமிபுர்லயேந் நிலைந்நே. ஸய ரோல ஈமிர் மூடல டிமீலி ஈயுர்லேல வேலயவரூந்ல ஸலநிக பிழிஸந்ந ஸலியல டேபாநீமீந்நுலே நிநி லி ஸகக் கர்நலாட, நலுட கியா கரு ஈமநிதூமல ஸைந் மல அலநல. நலந்நலி ஈயுர்லேல வேலயவரூந்ல ஸலநிக டேந்ல லுல கியா கரு ஈமநிதூமல அலஸ் கர்நலாட கியாந் மல அலநல.

கரு டி. லி. லுணசேகர

(கௌரவ டி. எஸ். குணசேகர)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

வுலிமல கரு மந்நிதூமாளே ஓலுலி லுல மல ஸோல லுலந்நலி.

ராஸமநிக்நலி மல.

(கிரு. இராஸமநிக்நலி)

(Mr. Rasamanickam)

The question refers to casual relief assistance and not to public assistance or T. B. allowance. I have a supplementary Question to address to the Hon. Minister.

The payment of casual relief assistance is made to persons whose houses or belongings have been affected by fire or floods or other unforeseen circumstances. This particular Question refers to casual relief assistance. Normally, when a house gets burnt, the information is immediately conveyed to the village headman of the area and he sends a report to the D. R. O. The D. R. O. sends a report to the Administrative

වාරික පිළිතුරු

[හෙන්රි දිසානායක මයා.]

Baby of Unanvitiya ? (b) Is he aware that these persons have not been paid any assistance up-to-date ? (c) Will he order immediate payment ?

ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර

(කෙළරාම ඩී. ඒස්. ඉරාසමානිකම්)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

(අ) ඕව්. (ආ) නැත. (ඇ) කොටසේ (i) හා (ii) ඡේදයන්ගෙන් හැඳින්වෙන අය වලින්ට පළමුවන කොටස මුදල ගෙවා තිබේ. (අ) කොටසේ (iii) (iv) (vi) ඡේදයන්වල සඳහන් අයට, මුදල් හිඟකම් නිසා මුදල් ගෙවා නැත. ඉදිරිපත් කොට ඇති පරිපූරක ඇස්තමේන්තු අනුමත කරනු ලැබුවායින් පසු මෙම මුදල් ගෙවීමට ක්‍රියා කරනවා ඇත. (අ) කොටසේ (v) වැනි ඡේදයේ සඳහන් අයට ආධාර ගෙවීම, එම පළාතේ ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරියාගෙන් ඉල්ලා ඇති තවත් වාර්තාවක් ලැබුනු පසු සලකා බලනු ඇත. (ඉ) සුදුසුකම් තිබෙන හැම දෙනෙකුටම මුදල් ලැබුනාට පසු සම්පූර්ණ නියමිත ආධාර දෙනවා ඇත.

හෙන්රි දිසානායක මයා.

(කි.රු. බ්‍රහේන්ද්‍රි ත්‍රිලාභායා)

(Mr. Henry Dissanayake)

මේ අයගෙන් පළමුවන සහ දෙවන තැනැත්තන්ගේ ගෙවලට අනතුරු සිදු වෙලා අවුරුද්දක් පමණ වෙනවා. අනික් අයගේ ගෙවලට අනතුරු සිදු වෙලා මාස හයකට වැඩියි. පස් වන තැනැත්ත සම්බන්ධ වාර්තාව තවමත් නොලැබෙන්න හේතුව මොකද? [බාබා කිරීමක්] පළමු වන සහ දෙවන තැනැත්තන්ගේ ගෙවලට අනතුරු සිදු වුණේ 1963 මහ ගංවතුර කාලයේදීයි. තුන්වන සහ හතරවන—[බාබා කිරීමක්]—ගෙවා තියෙන්නෙ සුළු කොට සයි. ඕය වාර්තාව බොරු එකක්.

ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර

(කෙළරාම ඩී. ඒස්. ඉරාසමානිකම්)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

ඒ ගැන සොයා බලනවා.

වාරික පිළිතුරු

හෙන්රි දිසානායක මයා.

(කි.රු. බ්‍රහේන්ද්‍රි ත්‍රිලාභායා)

(Mr. Henry Dissanayake)

තුන්වන, හතරවන සහ පස්වන තැනැත්තන්ගේ ගෙවලට සිදු වුණේ මාස හයකට වඩා ඉස්සෙල්ලයි. ඇයි, ඒ අයට තවමත් සල්ලි නොගෙව්වේ? ඊට පසු අනතුරු සිදු වෙව්ව අයට සල්ලි ගෙවා තියෙනවා. ඒ බව ගරු ඇමතිතුමා දන්නවාද?

ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර

(කෙළරාම ඩී. ඒස්. ඉරාසමානිකම්)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

මාස හතරක් පාර්ලිමේන්තුව රැස් වුණේ නැති බව—

හෙන්රි දිසානායක මයා.

(කි.රු. බ්‍රහේන්ද්‍රි ත්‍රිලාභායා)

(Mr. Henry Dissanayake)

මාස හයකට පෙර බව මා කියා ඇති.

ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර

(කෙළරාම ඩී. ඒස්. ඉරාසමානිකම්)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

පරිපූරක ඇස්තමේන්තු සම්මත වුණු හැටියේ ගෙවනවා ඇති.

රාසමානිකම් මයා.

(කි.රු. ඉරාසමානිකම්)

(Mr. Rasamanickam)

I wish to suggest an easy solution to the Hon. Minister. The Hon. Minister should see that an imprest is kept with the Government Agent of the district concerned to pay casual relief recommended by the D. R. O. immediately to rehabilitate the person who has suffered. That is the only way in which you can deal with this matter expeditiously. If you deal with this matter in the same way as you deal in the matter of T. B. assistance and public assistance it will take several months. I know of cases in my electorate where casual relief has not been paid for months and months. What is the use of casual relief if an individual concerned cannot get it when he wants it? Therefore, I request the Minister to kindly instruct the Government Agents to have an imprest so that casual relief

வாசிக பிழிதூர்

can be granted no sooner the D. R. O. recommends such relief or within a week of the recommendation of the D. R. O.

சுரு. டி. எஸ். குணசேகர

(கௌரவ டி. எஸ். குணசேகர)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

I will look into this matter.

சுரு. டி. எஸ். குணசேகர

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

Is the Hon. Minister aware that in the Galle District the Social Service Department has run short of funds for the payment of casual relief during the last six months and that the authorities in Galle had repeatedly written to the Director of Social Services asking that the funds be replenished with a view to the payment of casual assistance immediately? Will the Hon. Minister be so good as to get the Treasury to release more funds for this purpose?

சுரு. டி. எஸ். குணசேகர

(கௌரவ டி. எஸ். குணசேகர)

(The Hon. D. S. Goonasekera)

I will look into the matter.

சுரு. டி. எஸ். குணசேகர

(சுரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

செலக் கிழிதூர் அயல் பல்லை நோடி ரு
தீமேன் வடிக் து. பூலன் ஓக்மன
பல்லை தேன்.

சுரு. மன். தி. ரு. ரு. ரு.

(சுரு. அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

பல்லைத் தேன், ருன் தேன். [புல
கிழி]

வாசிக பிழிதூர்

சுரு. டி. எஸ். குணசேகர
செலக் கிழிதூர் அயல் பல்லை நோடி ரு
தீமேன் வடிக் து. பூலன் ஓக்மன
பல்லைத் தேன்.

ஹினிதூம் வைத்தியசாலை: காலியிலிருந்து
மருந்து ஏற்றிச் செல்லும் ஒப்பந்தக்காரர்

HINIDUMA HOSPITAL: CONTRACTOR WHO
TRANSPORTS MEDICINE FROM GALLE

9. ஹென்ரி டிசனாயக்க மை.

(சுரு. ஹென்ரி டிசனாயக்க)

(Mr. Henry Dissanayake)

செலக் கிழிதூர் அயல் பல்லை நோடி ரு
தீமேன் வடிக் து. பூலன் ஓக்மன
பல்லைத் தேன்.

சுகாதார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ)
காலியிலிருந்து ஹினிதூம் வைத்தியசாலைக்கு
மருந்துகள் ஏற்றிச் செல்லும் தற்போதைய ஒப்
பந்தக்காரர் யார்? (ஆ) அவரது ஒப்பந்தம்
வழங்கப்பட்டது முதல் எத்தனை தடவைகள்
மருந்துகள் ஏற்றிச் செல்வதில் தாமதமும்,
தவறுதல்களும் ஏற்பட்டுள்ளன? (இ) ஹினி
தூம் வைத்தியசாலைக்கு இவ்வொப்பந்தக்காரர்
மருந்துவகைகள் விநியோகிப்பதில் ஏற்படும்
காலதாமதங்கள்பற்றி அப்பகுதிப் பாராளு
மன்ற உறுப்பினர், காலி, சுகாதார சேவைகள்
அத்தியட்சருக்கும், கொழும்பு சுகாதார
சேவைகள் அத்தியட்சருக்கும் எத்தனை தட.

වෘත්ති විලිඳුරු

වෘත්ති පිළිතුරු

[හෙත්ති දිසානායක මයා.]

வைகள் முறையிட்டுள்ளார்? (ஈ) சுகாதாரத் திணைக்களத்திற்குரிய “ரையர்”கள் திருடப் பட்ட வகையில் இவ்வொப்பந்தகாரர் சம்பந்தப்பட்டுள்ளாரா? (உ) இவ்வொப்பந்தகாரருக் கெதிராய் சுகாதாரத் திணைக்களம் நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்காததேன்? (ஊ) எதிர் காலத்தில் சுகாதாரத்திணைக்கள வாகனங்கள் மூலமே காலியிலிருந்து ஹினிதும், உடுகம வைத்திய சாலைகளுக்கு மருந்து வகைகளை ஏற் றிச் செல்லுமாறு அவர் கட்டளையிடுவாரா?

asked the Minister of Health: (a) Who is the present contractor who transports medicine to the Hiniduma Hospital from Galle? (b) How many times has he delayed and defaulted transporting medicine to Hiniduma since his appointment? (c) How many times has the Member of Parliament for the area reported him to S. H. S., Galle, and D. H. S., Colombo, against the delays of the contractor for supplying drugs to Hiniduma Hospital? (d) Is this contractor involved in a theft of tyres belonging to the Health Department? (e) Why has the Health Department taken no action against this transport contractor? (f) Will he order the transport of drugs from Galle to the Hiniduma and Udugama Hospitals in future in Health Department vehicles?

ඉබ්ලිඩ්. පී. ජී. ආරියදාස මහා. (සෞඛ්‍ය
කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. டபிள்யூ. பி. ஜி. ஆரியதாச—சுகாதார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. W. P. G. Ariyadasa—Parliamentary Secretary to the Minister of Health)

(අ) දැනට ගාල්ලේ සිට හිතීදුම් ආරෝග්‍යශාලාවට බෙහෙත් ප්‍රවාහණය කරන කොන්ත්‍රාත්කරුවා ගාල්ලේ අලප්පාව පටු මග පදිංචි කේ. එන්. ඩබ්ලිව්. ඒ. ඩයස් මහතාය. (ආ) 1962 ඔක්තෝබර් මස 1 වෙනි දින සිට 1964 සැප්තැම්බර් මස 30 වෙනි දින අවසන් වන දැවුරුදු කාල සීමාව සඳහා කොන්ත්‍රාත් තුළට බඳුන දා සිට බෙහෙත් ප්‍රවාහණය කිරීම පැහැර හැරීම දෙවතාවක්ද, ප්‍රමාද කිරීම් එක් වතාවක්ද සාමාන්‍ය බඩු බාහිරයා

දිය ගෙනයාම ප්‍රමාද කිරීම එක් වතාවක් ද, කර තිබේ. (ඉ) ගාල්ලේ සෞඛ්‍ය සේවා අධිකාරීට එක එල්ලේ පැමිණිල්ලක් කර නැත. සෞඛ්‍ය සේවා අධ්‍යක්ෂකට පස් වතාවක් විදුලිපුවත් එවා තිබේ. සිහිපත් කරන ලිපියක් එක් වතාවක් එවා තිබේ. (ඊ) ඔව්. මෙම කාරණය පරීක්ෂා කරගනු ලැබේ. (උ) දැනට ගෙන ඇති ක්‍රියා මාර්ගය නම් 1963 දෙසැම්බර් මස තුළ පැහැර හැරීමක් නිසා අනිකුත් ක්‍රමවලින් ප්‍රවාහණය කිරීමේ වියදම කපා ගැනීමත් සමඟ රුපියල් 5ක දඩයක් ගැසීම; 1964 මැයි මස තුළ සාමාන්‍ය බඩු බාහිරාදිය බාර දීමට ප්‍රමාද කිරීම නිසා රුපියල් 15ක දඩයක් ගැසීම; 1964 ජූලි මස තුළ පැහැර හැරීමක් නිසාත්, එම මස තුළම ප්‍රමාද කිරීමක් නිසාත්, ගාල්ලේ සෞඛ්‍ය සේවා අධිකාරී විසින් ක්‍රියා කිරීමට ඇත. කොත්ත්‍රාත්තුව නතර කිරීමට වැඩි දුරටත් කටයුතු කරන තුරු, මෙම කොත්ත්‍රාත් කරුගේ සේවය තාවකාලිකව නතර කරන ලෙස ගාල්ලේ සෞඛ්‍ය සේවා අධිකාරීට උපදෙස් දී ඇත. (ඌ) මෙම ආයතනය සඳහා බඩු බාහිරාදිය හා බෙහෙත් බඩු ප්‍රවාහණය කිරීම, සොයාගත හැකි දෙපාර්තමේන්තුවේ වාහන මගින් කරන ලෙස ගාල්ලේ සෞඛ්‍ය සේවා අධිකාරීට උපදෙස් දී ඇත.

කෝ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ආරෝග්‍ය ශාලාවලට බෙහෙත් සැපයීම, යනාදිය කෙරෙන්නේ කොන්ත්‍රාත්කරුවන් මගිනුයි. මේ වැඩ කටයුතු නිසියාකාර නිසි වෙලාවට කෙරෙන්නේ නැති නම් එම කොන්ත්‍රාත් අවලංගු කර, නිසියාකාර නිසි වෙලාවට සපයන්න පුළුවන් වෙනත් අයට භාර දෙන්න වැඩ පිළිවෙල යොදනවද?

အာရိယသုဒ္ဓါ ဝိနော.

(திரு. ஆரியதாச)
(Mr. Ariyadasa)

වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (කෝ. එම්. පී. රාජරත්න මයා) ඉදිරිපත් කළ අදහස්වල ඇත්තක් තිබෙනව. එවැනි දේ සිදු වූ අවස්ථා ගැන දැනගන්න ලැබී තිබෙනව. එවැනි දේ සිදු නොවන විධියට වැඩ කට

කෙටුම්පත් පණත් පිළිගැන්වීම

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

යුතු පවත්වාගෙන යාම සඳහා සුදුසු වැඩ පිළිවෙළක් අනුගමනය කර ගෙන යන බව කියන්න කමතියි.

හෙන්රි දිසානායක මයා.

(திரு. ஹென்றி திஸநாயக்க)

(Mr. Henry Dissanayake)

මෙම කොන්ත්‍රාත්කරුවා වාහනයක් තැනි බව දන්නවද? ඔහුගේ වැඩ කටයුතු වල ප්‍රමාදය නිසා හිනිදුම ආරෝග්‍ය ශාලා වට මාසයක් තුළ බෙහෙත් ලැබුණේ නැති බව තමුන් තාත්සේ දන්නවද? ශාල්ල දුම්රියපොළට බෙහෙත් ආවාට පසු ශාල්ල සෞඛ්‍ය සේවා අධිකාරීතුමාගේ වාහන වලින් එම බෙහෙත් හිනිදුම සහ උඩුගම යනාදි ආරෝග්‍යශාලා කරා ගෙන යන්න වැඩ පිළිවෙළ යොදන්නවද?

ආරියදාස මයා.

(திரு. ஆரியதாச)

(Mr. Ariyadasa)

ඔහුට වාහනයක් තියෙනවද තැද්ද කියා මේ අනුව පැහැදිලි වන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත් වාර්තා අනුව පේනව, ඔහුගේ වැඩ ප්‍රමාද වන බව. දෙපාර්තමේන්තුවට සොයා ගත හැකි වාහනවලින් මෙම බෙහෙත් ප්‍රවාහණය කිරීමට වැඩ පිළිවෙළ සකස් වී තියෙන බව පෙනී යනව.

කෙටුම්පත් පණත් පිළිගැන්වීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மசோதாக்கள்

BILLS PRESENTED

SALT (AMENDMENT) BILL

“to amend the Salt Ordinance”.

පිළිගන්න ලද්දේ ශ්‍රාම හා කම්මන්ත සංවර්ධන ඇමති ගරු මෙමුපාල සේනානායක විසිනි. 1964 අගෝස්තු 19 වන බදාදා දෙවන වර කියවිය යුතු යයිද, එය මුද්‍රණය කළ යුතුයයිද නියෝග කරන ලදී.

REGULATION OF INDUSTRIES BILL

“to provide for the regulation of certain industries and to provide for matters connected therewith or incidental thereto”.

පිළිගන්න ලද්දේ ශ්‍රාම හා කම්මන්ත සංවර්ධන ඇමති ගරු මෙමුපාල සේනානායක විසිනි. 1964 අගෝස්තු 19 වන බදාදා දෙවන වර කියවිය යුතු යයිද, එය මුද්‍රණය කළ යුතුයයිද නියෝග කරන ලදී.

DIRECTOR OF INDUSTRIES (SPECIAL PROVISIONS) BILL

“to make such provisions as are consequential to the suppression of the post of Director of Industries and the discharge of his functions by the Director of Development”.

පිළිගන්න ලද්දේ ශ්‍රාම හා කම්මන්ත සංවර්ධන ඇමති ගරු මෙමුපාල සේනානායක විසිනි. 1964 අගෝස්තු 19 වන බදාදා දෙවන වර කියවිය යුතු යයිද, එය මුද්‍රණය කළ යුතුයයිද නියෝග කරන ලදී.

BUREAU OF CEYLON STANDARDS BILL

“to provide for the establishment of the Bureau of Ceylon Standards and to provide for matters connected therewith or incidental thereto”.

පිළිගන්න ලද්දේ ශ්‍රාම හා කම්මන්ත සංවර්ධන ඇමති ගරු මෙමුපාල සේනානායක විසිනි. 1964 අගෝස්තු 19 වන බදාදා දෙවන වර කියවිය යුතු යයිද, එය මුද්‍රණය කළ යුතුයයිද නියෝග කරන ලදී.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත 1964-65

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1964-65

APPROPRIATION BILL, 1964-65

කාරක සභාවෙහිදී සලකා බලන ලදී.
[ප්‍රතිශ්‍ය අගෝස්තු 17.]

කථානායකතුමා මූලාසනාදායී විය.

7 වන ශීර්ෂය.—අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩලයේ පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 91,231

1 වන උප ශීර්ෂය.—සේවක සංඛ්‍යා සහ වැටුප්, රු. 46,531

தலைப்பு.—நீதிமுறைச் சேவை ஆணைக்குழு வாக்குப்பண இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக் குரிய வேதனமும் பிறப்புகளும், ரூ. 91,231 உப தலைப்பு 1.—ஊழியர் கோப்பும் சம்பளங் களும், ரூ. 46,531

HEAD 7.—JUDICIAL SERVICE COMMISSION
Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 91,231
Sub-head 1.—Cadre and Salaries, Rs. 46,531

ඉදිරිපත් කරන ලද සංශෝධනය [අගෝස්තු 17]

“That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item “Secretary”.

—[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

ප්‍රශ්නය යළිත් සහතික කරන ලදී.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

පූ. හා. 10.30

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ වැය ශීතීය සම්මත වන්නට පෙර මතක් කළ යුතු කරුණක් තිබෙනවා. අධිකරණ කොමිෂන් සභාවේ පරිපාලන කටයුතු ගැන ඊයේ බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.) සහ කොට්ටාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) කරුණු වශයෙන් ඉදිරිපත් කළ බව තමුත් තාත්සේට මතක ඇති. මේ වැය ශීතීය සම්මත වන්නට පෙර ඒවාට පිළිතුරු දිය යුතුව තිබෙනවා. අපට අධිකරණ අමාත්‍යාංශයෙන් පිළිතුරු අවශ්‍යයි. අධිකරණ අමාත්‍යාංශය වෙනුවෙන් අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයා හෝ වෙනත් ගරු ඇමතිවරයෙකු හෝ ඉදිරිපත් වී පිළිතුරු දෙන්න ඕනෑ. කරුණා කර අපට පිළිතුරු ලැබෙන්න යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් යොදන්න. පරිපාලනය සම්බන්ධයෙන් කරන ලද වෝදනා ඉතාමත් වැදගත් ඒවා නිසා, වැය ශීතීය පිළිබඳව ඡන්දයක් ඉල්ලිය යුතුද නැද්ද යන්න තීරණය කිරීමට ඒ පිළිතුරු ඉවහල් වන බව මතක් කරන්න ඕනෑ. ඒ නිසා පිළිතුරු ලබා දීමට වැඩ පිළිවෙළක් යොදන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

අපේ කාල සටහන අනුව අංක 1 සිට 12 දක්වා ඇති වැය ශීතී ඊයේ සවස 4 වන විට ඉවර කළ යුතුව තිබුණා. තවමත් ඒවා අවසන් වෙලා නැහැ. ඒ නිසා දැනටමත් පැය පහක් පමණ ප්‍රමාද වෙලයි තියෙන්නේ. මේ කාල සීමාව ඇතුළත වැය ශීර්ෂ සියල්ලක්ම සභාව ඉදිරියේ තැබීමට සිදු වන බව මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු සභාපතිතුමනි, ඊයේ ඉදිරිපත් කරන ලද කරුණුවලට පිළිතුරු ඕනෑ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා සිටින්න ඒවාට පිළිතුරු දෙන්න එතුමට අමාරුයි. ඒ නිසා අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ඊට ඉදිරිපත් වෙනවා නම් හොඳයි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා. (කොට්ටාව)

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன—கொட்டாவ)

டாவ)

(Mr. D. B. R. Gunawardena—Kottawa)

ගරු සභාපතිතුමනි, ඊයේ අධිකරණ කොමිෂන් සභාව සම්බන්ධයෙන් විශේෂ කරුණු කීපයක් ඉදිරිපත් කරගෙන ගියා. උසාවියේ ඇති වන සිද්ධීන් ගැනත්, ඒ වගේම නඩුකාර ධුරවලට පත් කර ගනු ලබන උදවියට මුහුණ පාන්නට සිදු වන බලපෑම් ආදිය නැති වන ආකාරයට වැඩ කළ යුතු බවත්, අප කියා සිටියා. උසාවිවල කටයුතු කෙරෙහි මොන විධියක හෝ බලපෑම් ඇති වෙනවා නම් හරියාකාර නඩු විසඳන්න අමාරුයි. ඒ විධියට කරුණු බොහොම සිද්ධ වෙලා තියෙනවා, රටේ මේ ගරු සභාව මේ රටේ නීති සම්පාදනය කරන ස්ථානයයි. ඒ බව විශේෂයෙන් සැලකිල්ලට ගත යුතුයි. නීති සම්පාදනය කර රටට යැවීමයි මෙතනින් කෙරෙන්නේ. ඒ නීති අනුව ක්‍රියා කරන්න සංවිධාන රටේ තියෙනවා. නියත වශයෙන්ම වැරදි කළ උදවියත් ඉන්නවා. ඒ අතරම බොහෝ අවස්ථාවල බොරු වෝදනා ඇතිව ඉදිරිපත් කරනු ලබන වෝදනාත් තිබෙනවා. බොහෝ අවස්ථාවල රජයේම ආයුධ මගින් ඒවා ඇති කර ඒ මගින් ජනයාට හිංසා පීඩා සිදු වන ආකාරයට කරුණු යෙදිලත් තියෙනවා. හිංසා පීඩා පමණක් නොවෙයි, බොහෝ තැන්වල මරා දමන ලද අවස්ථා ගැනත් අහන්න ලැබී තිබෙනවා. අන්න ඒ නිසයි, සුද්ද ආකාරයට විනිශ්චයකාර වරුන් පත් කර ගැනීම සම්බන්ධයෙන් අප මේ ගරු සභාවේ උනන්දුවක් දැක්විය යුත්තේ. වෙනත් බාහිර බලපෑම්වලට යට නොවී විනිශ්චයකාරවරුන් පත් කරගත යුතුව තිබෙනවා.

මා ඊයේ මේ සම්බන්ධයෙන් විශේෂයෙන්ම කිව්වා. යම් නඩුකාරයෙක් බැංකුවකින් විශාල මුදලක් ණයට ගත් අවස්ථාවක් ගැන අපි සිතමු. මෙතන සිටින කෙනෙකුගේ නඩුවක් අහන්න යම් නඩුකාරයෙක් පත් කළාය කියා අපි සිතමු. ඒ නඩුකාරයා මෙතන සිටින එක්කෙනා බලපාන ආයතනයකින් මුදලක් ණයට අරගෙන ඒ ණය මුදල හරියාකාර නොගෙවා සිටිනවාය කියා අපි කියමු. එසේ වුණම මෙතන සිටින බලවත්තයාගේ නඩුව නම්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ඒ නඩුකාරයා අහන්නෙ, මෙතන සිටින බලවතන යටතෙ තිබෙන ආයතනය කින් නම් නඩුකාරයා ණය මුදල ගත්තෙ, කොයි ආකාරයට අපක්ෂපාත අත්දැමින් ඒ නඩුව විසඳෙයිද යන්නයි ප්‍රශ්නය. විශේෂයෙන්ම මේ විධියේ සිද්ධීන් බොහොම තිබෙනව.

උසාවියේ තිබෙන නඩුවක් විවේචනය කරන්ට එපාය කියා තහනමක් තිබෙනව. ඒ ගැනත් මා මේ ගරු සභාවේ ප්‍රශ්න කරන්ට අදහස් කරනව, මන්ද, එසේ කර තිබෙන්නෙ කියා. වැරද්දක් කරනවා නම්, ඒ වැරද්ද අපට පෙනෙනවා නම්, මේ ගරු සභාව ඒ වැරදි නැති කිරීම පිණිස වැඩ කරනවා නම්, අපට ඒවා විවේචනය කරන්ට ඉඩ නොදෙන්නෙ මන්ද? උසාවි යට පමණක්ද බලය තිබෙන්නෙ?

දැන් අපි මේ නඩුව ගැන බලමු: “Magistrates assuming jurisdictions which are not theirs”. මේ කියන්නෙ කවිද, නඩුකාරයයි.

“Magistrates appear to be assuming jurisdictions which are not theirs” observed Mr. Justice Skanda Rajah in the course of his order allowing the application for revision of certain orders made by the Magistrate’s Court of Colombo in respect of the land called Delgahawatte at Mabole.

Setting aside the proceedings and orders dated 21.10.63, 29.11.63 and 6.1.64, Mr. Justice Skanda Rajah said the Magistrate had converted his criminal jurisdiction into one of civil jurisdiction. Even by agreement, parties could not confer that jurisdiction on a magistrate. Proceedings in both cases were set aside.

This was the sequel to the application made by Mrs. R. Cecilin Fernando of Mabole who asked the Supreme Court to set aside orders made by the Colombo Magistrate and to order Miss Enid Wijesekera of Wattala and Mr. S. Singanayagam, a surveyor of Dam Street, Colombo, to desist from interfering with the right, title and interest of the petitioner in the land called Delgahawatte situated at Mabole.”

I know some civil cases in Kalutara—D. C. 26,942, 59,389—which were converted into criminal cases.

මේ විධියෙ නඩුකාරවරුන් පත් කළාම අපි මෙතන නීති සම්පාදනය කරල පලක් තිබෙනවද? ඒවාගේම තවත් එකක් තිබෙනව. විශේෂ කරුණක් උඩයි, ඒකත් මා සඳහන් කරන්නෙ.

“Six months jail for disturbing Court

(From our Kalutara correspondent)

A sentence of six months’ rigorous imprisonment was passed by Mr. D. E. Dharmawardene, Additional District Judge, Kalutara, on Mahipala of Badura-eliya who was found guilty of contempt of court by disturbing a judicial proceeding in the District Court.

He was alleged to have pulled a chair in which a lawyer was seated while the District Judge was presiding.”

මේක මා ගත්තේ මේකයි. සමහර ඒවා එවෙලාවේම තිත්දු කර 6 මාසයකට යවනව. සමහර ඒවා නඩුකාරයා හිතුවෙන් හවුස් ඔෆ් ඔබ්සවේෂන් එකට, අංගොඩට යවනව. මා දන්නවා කළුතර කුමන්ත්‍රණකාරී වැඩ කීපයක්ම කෙරෙනව. අංගොඩට අරිනව. එවිට මොකක්ද වන්නෙ? එසේ අංගොඩට යවන අයට නඩු 8 ක් 10 ක් තිබෙනව. අංගොඩට ඇරියට පසු ඒ නඩු සියල්ලම “දිස්මිස්” කරනව. අද මා දන්නා හාමුදුරු නමක් අංගොඩට සිටිනව. ඒ හාමුදුරුවෝ නුවර මල්වත්තේ මාළිගාවට එහා පැත්තේ ආවාසයක් හැදුව. එතන ඒ ඉඩම් කැල්ල ගන්න බලවන්තයින්ට ඕනෑ කළ නිසා ඒ හාමුදුරුවෝ එතනින් පත්තන්න නඩුවක් දැමිමා. උසාවියෙන් ඒ හාමුදුරුවෝ පිස් සෙක්ය කියා අංගොඩට දැමිමා. අද වන තුරුත් අංගොඩමයි. අයුතු බලපෑම් කර හොඳට වැඩ පළ කරන්න පුළුවන් අය ජීවිතාන්තය දක්වා අංගොඩට තල්ලු කිරීම නඩුකාරයින්ට බොහොම ලෙහෙසියි, ඒ අයගෙ දේපොල තවත් කොටසකට කන්නට. මා විශේෂයෙන් මේ කාරණය මෙසේ ඉදිරිපත් කළේ මේවා ගැන විශේෂ පරීක්ෂණ ඇති කරන්නයි. “ජුඩීෂියල් සර්විස් කොමිෂන්” එක මගින් මේ කරුණු ගැන පරීක්ෂණයක් ඇති කරවන්නයි.

අපේ අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා මෙතන සිටිනව. මේවා ගැන පරීක්ෂා කරන්න වෙනව. නමුත් මෙතනදී ඇහුම්කන් දීලා පමණක් ගියාට මදි. බොහොම තැන්වලදී සිදු වී තිබෙන්නෙ නීති ආදිය සම්පාදනය කරන තැන්වලින්ම අයතු බලපෑම් කර, “මේවා සිදු වෙනවා” ය කියා කීමයි. අපේ “ඉන්ට පාර්ලිමන්ටරි යුනියන්” එකේ ඇතුළු

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා]

වගන්ති තිබෙනවා. ඒවායින් එකක් දෙකක් කියවන්න මම කැමතියි. එහි මෙන්ම මෙහෙම කියා තිබෙනවා :

At page 292 of the book "Parliaments" published by the Inter-Parliamentary Union this is what is stated :

"Penal liability does of course still constitute a weapon for use against the Head of State unless he is completely exempt from accountability for his actions, as in the case of Monarchs..."

රජ කෙනෙක් මොනවා කළත් වරදක් නැහැ කියනවා නෙ. තැන්තමී රජ කෙනෙකුගේ වරදක් පිළිගන්නෙ නැහැ කියනවා. මෙන්න මේ තත්ත්වයට අපේ සමහර ඇමතිවරුනුත් පැමිණ සිටිනවා. "The King can do no wrong" කියා තිබෙනවා නෙ.

නමුත් වරදක් කළොත් බෙලි කපා දමන්නයි ජනතාවට සිදු වී තිබෙන්නේ.

ඒ. රත්නායක මයා.

(ති.රු. ආ. රත්නායක)
(Mr. A. Ratnayake)

රජය නිදෙස්.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති.රු. ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

රජය නිදෙස් කියනවා. නමුත් වරදක් අනුමතයෙන් කවුද, ඊට වග කියන්නෙ? කාටද, අවිච්ඡිකා දෙන්නෙ? අපේ රටේ. රජය ගෙන යන මූලික ස්ථානයේ—නීති සම්පාදනය කරන මූලික ස්ථානයේ—උදවියම එකතු වෙලා වැරදි කරනවා නම් මොකක්ද කරන්නෙ? මූලික කොටස්වල බලවේග උඩ මෙනෙ පනවන නීති විකල්ප නියම ආකාරයට ක්‍රියාවේ යොදවන්න බැරි වෙනවා. මා මේවා ගැන මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන් මතක් කරන්නෙ අපි එක එක විධියට දේශනා කරන නිසයි. නීතිය කියන්නෙ යුක්තිය. අපි හැමදාම නීතියට එකඟව බුඩං සරණං ගවිජාමි, ධම්මං සරණං ගවිජාමි කියනවා. ධර්මය කියන්නෙ නීතිය නොවේද ඇමතිතුමනි? ඒ අනුව පිළිපදිනවය කියා අපි හැමදාම පොරොන්දු වෙනවා. නමුත් ඒක ක්‍රියාවේ යොදවන්න ඒ විධියට නොවෙයි. මෙනෙ කොපමණ නීති හැදවත් හැමදාම අයුතු බලපෑම් උඩ ඒ නීති කඩනවා. නීතිඥයකුට

නඩුවක් හාර දිල බලමු. මේ නඩුවට මගේ ගාස්තුව ගිනි 500 යි කියනවා. ගිනි 500 න් ගිනි 5 ක් අඩු වුණොත් ඒ වැඩිය නිත්‍යනුකූලව කෙරෙන්නෙ නැහැ. අපේ නීතිඥ තුමා දන්නවා ඇති.

යූ. බී. වීරසේකර මයා. (යටිනුවර)

(ති.රු. යූ. බී. වීරසේකර—යටිනුවර)

(Mr. U. B. Weerasekara—Yatinuwara)

අපි නම් එහෙම ගන්නෙ නැහැ.

පූ. හා. 10.45

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති.රු. ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඒ මන්ත්‍රීතුමා නම් ගන්නෙ නැහැ. ගිනි 500 ක් ඉල්ලුවම පළමු වැනි දවසේ ගිනි 50 ක් දිල නඩුවට කපා කරන්න කීවොත් එදා නඩුව කල් යනවා. කල් යන්න යන්න නඩු දිනයකට ගිනි 20, 25, 30 ආදී වශයෙන් ගෙවන්න වෙනවා. ඒ විධියට බලවත්ත නීතිඥයන් නඩු කාරයන්ට කියා නඩු කල් දැමීමට සලස්වනවා. දුප් පත් අභියාචනා විත්තිකාරය හෝ පැමිණිලි කාරයා අමාරුවේ වැටෙනවා. ඔහුට අක්කර කාලක ඉඩමක් තිබුණ නම්, ගෙයක් තිබුණ නම්, ඒ ඉඩම් අක්කර කාලත් ගෙයත් විකිණෙනවා නඩුව ඉවර වෙන විට. එසේ නඩු කල් යාම නැවැත්වීමට වැඩ පිළිවෙලක් යෙදව්ද? Justice delayed is justice denied කියා හැමදාම මෙනෙ කියනවා. මෙනෙත් ඒ විධියට ප්‍රකාශ කරන අපේ දක්ෂ නීතිඥයෝ ඉන්නවා. නමුත් උසාවිවල වාතී ටික අරගෙන බලමු. මෙනෙ ඉන්න නීතිඥයන්ගේ වාර්තා ටික අරගෙන බලමු. කී වතාවක් නඩු කල් යනවාද? ගිනි කොපමණ ගන්නවාද? දැන් නම් චෙක්ස්වලින් එහෙම ගිනි ගන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා ඒව පොතට ඇතුළු වන්නෙ නැහැ. මුදල් ගොඩ කරගෙන ඉන්න අයට මුදල් ඇමතිතුමා විශේෂ බද්දක් පැනවූ නිසා දැන් චෙක්ස්වලින් ගිනි ගන්නෙ නැහැ. වෙන විධිවලට මුදල් අරගෙන තැන්පත් කරගෙන ඇති.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ පොතේ මෙහෙම කියා තිබෙනවා :

"Thus the gradual perfecting of parliamentary law and procedure and the fundamental ideas underlying them will

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

benefit humanity and go a long way towards establishing a world in which people can live amicably and peacefully together."

මේ අප අනුගමනය කරන ජාත්‍යන්තර පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය ගැනයි කියන්නේ.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා. (දකුණු කොළඹ පළමුවන මන්ත්‍රී)

(**ශ්‍රී. ඉ. ආර්. ඉයවාර්තන—කොලුම්පුත්**
තෙරුතු මුත්ලාම අභිසේකර)

(**Mr. J. R. Jayewardene—First Colombo South**)

ඇයි මුදල් ඇමතිතුමාත් ඔය පොතේ කතා කෙනෙක්.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(**ශ්‍රී. ඩී. බී. ආර්. ගුණවාර්තන**)

(**Mr. D. B. R. Gunawardena**)

අප මෙතැන නීතිරීති හදන කොට, සමාජය ක්‍රමවත්ව සකස් කරන්න, කල කෝලාහල නැති සමාජයක් හදන්නයි උත්සාහ ගන්නේ; නීති සම්පාදනය කරන්නේ. නමුත් එම නීති ක්‍රියාත්මක කිරීමට ඉන්න පිරිස කවද? මේ නීති අවසානයේදී ක්‍රියාත්මක කිරීමට භාරවන්නේ පොලීසිය වැනි තැන්වලටයි. ඉස්සර යටත් විජිත පාලනයක් තිබෙන කාලයේදී අපේ රටේ තිබුණේ පොලිස් කෝටිස්" නැතිනම් පොලිස් උසාවියි. දැන් ඒ වෙනුවට තිබෙන්නේ "මැජිස්ට්‍රේට් කෝටිස්" නැතිනම් මහෙස්ත්‍රාත් උසාවියි. නමුත් එදා තිබුණු පොලිස් උසාවියම තමයි අද මහෙස්ත්‍රාත් උසාවිය කියලා තිබෙන්නේ. ඒකේ වෙනසක් වෙලා නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, තවත් තැනක තිබෙනව ලියවිල්ලක්. මෙයින් පැහැදිලි වෙන්නේ එදා කටයුතු කළ පිළිවෙළකටම අද කටයුතු කරන බවයි. සාමාන්‍ය ජනතාවට නීතියේ පොඩි පැටලවිල්ලක් ඇති වුණාම, එහෙම නැත්නම් ඒ අය අනිත් පොඩ්ඩක් කැඩුණාම, නීති කැඩුවාය කියලා අරගෙන යන්නේ අර පිරිසමයි. එම නිසා ඔක "මැජිස්ට්‍රේට් කෝටිස්" කීවත් "පොලිස් කෝටිස්" කීවත් දෙකම එකයි.

"1,010 complaints against police in one year"

(By a 'Daily News' reporter)

One thousand and ten complaints were made against the police in 1962-63. In thirty-six, action was taken by way of prosecution in court, and 15 of these cases were dismissed."

පොලීසියට විරුද්ධව කරුණු ඉදිරිපත් කළාම, පැමිණිල්ලක් කළාම, ඇති වන තත්ත්වය ඔය විධියයි. හොරාගේ අම්ම ගෙන් පේන අහනවය කියන්නේ ඕකටයි. එදා තත්ත්වයම තමයි අදත් පවතින්නේ. එදා හැඩ ගැසුනු අන්දමටයි අදත් හැඩ ගැසී සිටින්නේ. ඒකේ ඇති වෙනසක් නැහැ. නමුත් බොහොම දෙනෙක් කියනව Sanctity of the courts must be preserved කියලා. ඒ එක කාරණයක්. අනිත් කාරණය නීතිඥ මහත්වරුන් කියනව Professional etiquette must be there කියලා. මෙහෙම කියලා නඩුවක් භාර ගන්නේ නැහැ, කලින් ඒ නඩුවට වෙනත් නීතිඥයකු හරි පෙරකදෝරු වකු හරි පෙනී සිටිය නම්.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(**කලාත්‍රිති උප්පාය. තනතුරු**)

(**Dr. W. Dahanayake**)

ඒකට කියන්නේ සම්ප්‍රදාය කියලා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(**ශ්‍රී. ඩී. බී. ආර්. ගුණවාර්තන**)

(**Mr. D. B. R. Gunawardena**)

ඉස්සෙල්ල දවසෙ ගිනි පහක් හරි ගෙවල පෙරකදෝරුවකු නඩුවකට පෙනී සිටියම, ඊට පස්සෙ දවසෙ වෙනත් පෙරකදෝරුවකු හරි නීතිඥයකු හරි ලඟට ගියොත් එයා කියනව ඒ නඩු භාර ගන්න බැරිය කියලා. ඒ සම්ප්‍රදායට තමයි කියන්නේ "Professional etiquette" කියලා. ඒ නිසා වෙනත් නීතිඥයකු භාර ගන්නේ නැහැ. ගරු සභාපතිතුමනි, ඔය විධියේ නඩු අනන්ත තිබෙනව. ඔය විධියෙන් නඩු භාර දීලා නඩුව විමසන දිනයෙහි පෙරකදෝරුව නඩුවට පෙනී සිටින්න පැමිණියේ නැති නිසා විත්තිකාරයාම දක්ෂ ලෙස තමන්ගේ නඩුවට කපා කර දිනාගත් අවස්ථා තිබෙනව. නොයෙක් නොයෙක් කුමන්ත්‍රණ වැඩ ඇතැම් ප්‍රදේශවල කෙරෙන කොට, ඒ බලපෑම් උඩ නීතිය නොපිටට ක්‍රියා කිරීමෙන් බොහෝ අවස්ථාවලදී අපේ රටේ ජනතාවට හිරිහැර පැමිණිලි තිබෙනව.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[සී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා]

මේ කාරණය නිසාය, අප විශේෂයෙන් සිටියේ, එවැනි කාරණා ගැන කෙළින්ම පරීක්ෂා කර බැලිය යුතුය කියා.

යටත් විජිත කාලයේදී, අධිරාජ්‍යවාදීන් පාලනය කරන කාලයේදී සුද්දකු උසාවියට ගිහිල්ල සාක්ෂියක් දුන්නොත් ඒ සාක්ෂිය තමයි හැමදාම ඇත්ත හැටියට පිළිගන්නේ. මටත් ඒ විධියේ සිද්ධියක් වෙලා තිබේ නව. ඒ 1927 කාලයේදීයි. මම ඒ කාලයේ එක දවසක් මගේ කාරෙක එළවගෙන යන කොට මට ඉස්සරහින් තවත් කාර් එකක් ගමන් කළා. ඒ කාර් එක හැතැක්ම 18කට වැඩි වේගයෙන් ගියේ නැහැ.

සුද්දා මගේ කාර් එකට යන්න ඉඩ දුන්නේ නැහැ. මටත් ටිකක් හොඳ කාර් එකක් තිබුනේ. මම අනික් පැත්තෙන් සුද්දට ඉස්සර කර මමත් සුද්ද කළ එකම කළා. පැයට හැතැප්ම 10 ගණනේ මම හැතැප්ම ගණනක්ම සුද්ද ඒ විදියට ගෙනිව්ව. පස්සෙ මේකට නඩුවක් වැටුනා. කලින් මේ සිද්ධිය සමාදාන වීමට කපා කළා. මා සමාදානයට කැමති වුණා. කපා කළේ මාෂල් කියන පෙරකදෝරුවායි. පස්සෙ ඒ සමාදානයට කපා කළ තැනැත්තාම කුඩුවට තැග සාක්ෂි දුන්නා.

තවත් ඔය විදියේ වැඩ වෙලා තිබෙනවා. පොලිස් සුපිරිනටෙන්ඩන්ට් කෙනෙක් දවසක් අස්වයෙක් පිට ඇවිත් මට සිග්නල් දුන්නා කාර් එක තවත්වන්න. මම කාර් එක නැවැත්තුවේ තැන කියා මට විරුඬව නඩුවක් දැමීම. පොලිස් සුපිරිනටෙන්ඩන්ට් ඩන්ට් වෙනත් කරුණක් ගැන පළි ගැනීමටයි, එසේ කළේ. ඊට සුමාන තුනකට පෙර ඇහැළියගොඩ අපේ සභාවක් තිබුණා. ඒ සභාවේදී මේ සුපිරිනටෙන්ඩන්ට් සිවිල් ඇඳුමෙන් ඇවිත් සිටියා. අවිස්සාවේල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා කපා කරන විට ඔහු පිට කරන්න කිව්වා. අවිස්සාවේල්ලේ මන්ත්‍රී තුමා පොලිස් සුපිරිනටෙන්ඩන්ට් තල්ලු කළා. අපිත් ඒකට සම්බන්ධ වුණා. ඒ වෙලාවේ ඔහු සිවිල් ඇඳුමෙන් සිටි නිසා ඔහුට බලයක් තිබුනේ නැහැ. ඒ නිසයි, පසුව ඔහු මා අල්ලා නඩු දැමීමේ. අස්වයෙක් පිට ඉඳගෙන ඔය විදියට නැවැත්වීම පැරණි සුද්දන්ගේ කාලයේ ඇති කළ නීතියක්. මම කාර් එක නැවැත්තුවේ තැන කියා

පැවරූ ඒ නඩුවේදී මට දඩ ගැහුවා. නිකම් කිසි කරුණක් නැතිව මිනිසුන්ට ගිරිහැර කළේ ඒ විදියටයි.

ඊයේ ගරු බුලත්සිංහල මන්ත්‍රීතුමා (එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.) කිව්වා, නඩුකාරයෙක් මිනිසුන් පිස්සන් කොටුවට දමන පිළිවෙල ගැන. නියම පරීක්ෂණයක් නොකර—වෛද්‍ය මණ්ඩලයක් ඉදිරියට නොපමුණුවා—කිසි කෙනෙක් ඒ විදියට පිස්සන් කොටුවට යවන්න නඩුකාරයකුට පුළුවන්කමක් නැහැ. නමුත් සමහර උදවිය හිතුවක්කාර විදියට, නොයෙකුත් බලපෑම් උඩ ඒ විදියේ වැඩ කරනවා. අධිකරණ සේවා කොමිසම ඒ විදියේ දේ පිළිබඳව පරීක්ෂා කර බලා සුදුසු පියවර ගත යුතුයි. මම හිතනවා, මේ විදියට පහර ගහන කොට ඒ උදවියත් ටිකක් හැඩ ගැසේවිය කියා. මිට වඩා කපා කිරීමට මම බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ.

සු. බී. වීරසේකර මයා.

(තිරු. ජු. ඩී. බී. රාජසේකර)
(Mr. U. B. Weerasekara)

I have listened with great interest to the speech of the hon. Member for Kottawa (Mr. D. B. R. Gunawardena), who just preceded me. I agree with him that there are instances where judges have erred, but I am sorry that, because of the instances he mentioned, he should have taken upon himself the responsibility of attacking the entire judiciary of this country.

May I say this? From the time that we have had party politics in this country, there has been interference by Members of Parliament on behalf of their constituents with the executive and the legislature. But I must say as a tribute to the judiciary that there has not been a single instance where even an allegation has been made of partiality. There may be individual judges, one or two of them, who have not maintained the highest traditions of the bench, but taken as a whole the judiciary in this country has maintained very high standards.

In fact it is because we have an independent judiciary that there is the rule of law in this country.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

There have been judicial decisions which have been inconvenient and embarrassing to the Government, but, nevertheless, we have always had the highest respect for its independence and impartiality.

I do not, therefore, think it fair that the judiciary should be attacked merely because the hon. Member has come across one or two cases in which some persons have suffered.

The hon. Member in the course of his speech referred to the case of a person being certified as insane. According to the law, the power to certify a person as insane is given not to a magistrate, as the hon. Member appeared to think, but to a district judge, and before a district judge certifies a person as insane he is required by law to take certain steps. He may after consideration send the man to the House of Observation for a report from the medical officer. And even if the medical officer's report states that the man is insane, the district judge, on his own, has to satisfy himself that the man is insane. And referring to the case mentioned by the hon. Member for Kottawa, may I say that I know several cases of persons in robes who are stark, raving mad, but because they happen to be in robes they get away with. Merely because a person is in robes it does not mean that he cannot be mad.

Sir, when we criticize the judiciary generally like this we are treading on dangerous ground. If there are individual cases of hardship, surely there is the remedy. The aggrieved party can always appeal to a higher tribunal like the Supreme Court or even the Privy Council. Judges may honestly give wrong decisions; but I have never known of any judge who has given a decision maliciously. After all, judges are also human beings and can make mistakes both on the facts and on the law.

ප්‍ර. ස. 11

The hon. Member states that there is a conspiracy between judges and lawyers to get cases postponed to

the detriment of the litigants. I must say that that is an utter falsehood. Due to pressure of work, too many cases being fixed for a particular day, insufficient judges and courthouses, cases have to be postponed. In fact, as a practising lawyer, I feel it is unfair that accused persons and litigants should have to come to court a number of times, but it is in the nature of things that there are postponements of cases and not because there is a conspiracy between the judges and the lawyers.

There may be certain lawyers who extort money—I am not saying there are not—but generally what happens is that, if we charge a fee for the first day and the case is postponed due to circumstances beyond our control, we always make a concession and on the next date, if possible, we do not charge a fee from the client; if at all, we charge a reduced fee.

The hon. Member for Kottawa must know his facts before he speaks. If he has suffered in individual cases, that is his misfortune. I therefore request him not to bring the judiciary down to the level of criticizing it without a knowledge of the facts.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

I wish to make a few brief comments. I agree with the hon. Member for Yatinuwara (Mr. U. B. Weerasekera) that the judiciary of Ceylon has maintained its independence in a most remarkable and exemplary manner. That is the very reason why we should be very strict in the observance of well-known principles.

The hon. Member for Kottawa raised what in my opinion is an extremely important principle, namely, the principle of natural justice. The first principle of natural justice is that no man shall be judge in his own cause. That principle is not confined merely to cases where the judge is an actual party to a case. It applies with equal force to

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ආමාජය ඛනිලිව. දහනායක]

a case in which a judge has an interest. Now, what is an interest? An interest has been legally defined as a legal interest or a pecuniary interest.

In this connection, it is very pertinent to point out what has been stated in similar cases elsewhere. I take the liberty to quote from a judgment of Lord Cave, L. C., in the case of *Frome United Breweries Company v. Bath Justices*:

"If there is one principle which forms an integral part of the English law, it is that every member of a body engaged in a judicial proceeding must be held to act judicially; and it has been held over and over again that if a member of such a body is subject to a bias, whether financial or other, in favour of or against either party to the dispute, or is in such a position that a bias must be assumed, he ought not to take part in the decision or even to sit upon the tribunal."

The case pointed out by the hon. Member for Kottawa (Mr. D. B. R. Gunawardena) is on all fours with the description given by Lord Cave, L. C. In this matter it is quite clear that the judge concerned should not sit upon the tribunal.

We are told further that the smallest legal or pecuniary interest should disqualify a judge. This very important rule has been stated time and again in judicial *dicta* two of which I shall take the liberty to quote:

BLACKBURN J. in *Rex. v. Rand*

"There is no doubt that any direct pecuniary interest however small on the subject of inquiry does disqualify a person from acting as a judge in the matter."

BOWEN L. J. in *Leeson v. General Council of Medical Education*

"A person who has a judicial duty to perform disqualifies himself from performing it if he has a pecuniary interest in the decision which he is about to give or a bias which renders him otherwise than an impartial judge. If he has a pecuniary interest in the success of the accusation he must not be a judge."

Mr. Chairman, why is it that the law is so strict about such pecuniary interests? It is not merely on the ground of the actuality of the bias affecting the judge. We will not

allege definitively that the judge concerned in the hypothetical case is biased, but we have to be strict about the principles for considerations of public policy. This has been well stated by one of the English Judges, Lush J. in *Serjeant v. Dale*. I will quote a passage from it:

"The law in laying down this strict rule, has regard, not so much perhaps to the motives which might be supposed to bias the judge, as to the susceptibilities of the litigant parties. One important object, at all events, is to clear away everything which might engender suspicion and distrust of the tribunal, and so to promote the feeling of confidence in the administration of justice which is so essential to social order and security."

That should be our aim. We should promote a feeling of confidence in the administration of justice which is so essential to social order and security. This statement of policy has been confirmed by Lord Esher and I will read one last passage from him:

LORD ESHER in *Eckersley v. Mersey Docks and Harbour Board*

"...the doctrine which is applied to judges, not merely of the Superior Courts, but to all judges, that, not only must they be not biased, but that, even though it be demonstrated that they would not be biased, they ought not to act as judges in a matter where the circumstances are such that people—not necessarily reasonable people, but many people—would suspect them of being biased."

My submission, Mr. Chairman, is that in the hypothetical case mentioned by the hon. Member for Kottawa in which a judge is supposed to have taken a loan, many people—not necessarily reasonable people—would suspect the judge of being biased. He will, therefore, violate the first principle of natural justice if he sits upon that tribunal. If that hypothetical case is a true one, I hope the hon. the Chief Justice, the Judicial Service Commission and the Minister of Justice will take due note of what I have said and before it is too late, see that any proceedings that may have been initiated are now stopped.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු සභාපතිතුමනි, මට ප්‍රථම කථා කළ ගරු මන්ත්‍රීවරු අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව පිළිබඳව අදහස් කීපයක් ප්‍රකාශ කරන්න යෙදුණි. විශේෂයෙන්ම බුලත් සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.) යම් කිසි සිද්ධිත් කීපයක් ගෙන ඉතාමත් වැදගත් කරුණු කීපයක් ප්‍රකාශ කළා. මේ කරුණු සම්බන්ධව පැහැදිලි ප්‍රකාශයක් ගරු අධිකරණ උප ඇමතිතුමාගෙන් අපි දැන් බලාපොරොත්තු වෙතව.

ගරු සභාපතිතුමනි, අධිකරණය ස්වාධීන ආයතනයක් හැටියට පවත්වාගෙන යා යුතුය කියන ප්‍රතිපත්තිය අපි පිළි ගන්නව. අපි ඒ ප්‍රතිපත්තියට පහර ගහන්නේ නැහැ. එය කවුරුත් පිළිගත යුතු ප්‍රතිපත්තියක්. අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය නැති වුණොත් අද අප පාලනය වන පාලන යන්ත්‍රය යටතේ සාමාන්‍ය පුරවැසියෙකුගේ නිදහස සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි වන බව අප විසින් පිළිගත යුතු කාරණාවක්. ඒ නිසා අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය රැක ගැනීම සඳහා දිය යුතු සෑම උපකාරයක්ම දීමට අපි කැමතියි. ඒ වාගේම සභාපතිතුමනි, අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වයේ නාමයෙන්, එහෙම නැත් නම් ස්වාධීනත්වය නමැති ඒ කඩතූරාවට මුඛා වි අකටයුතුකම් කරනවා නම්, වැරදි වැඩ කරනවා නම්, දූෂණ වැඩ කරනවා නම් මම හිතනවා එය ස්වාධීනත්වය රැක ගැනීමක් නොවේය කියා. ඇත්ත වශයෙන්ම එය ස්වාධීනත්වයේ පිළිවෙතට තද පහරක් එල්ල කිරීමක් වශයෙනුයි සැලකිය යුතුව තිබෙන්නේ. මා එසේ කියන්නේ ඇයි? අද අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අනුව සකස් වී ඇති උසාවි ආඥා පණත යටතේ විනිශ්චයකාරයකු විවේචනයට භාජන කරන්න අපට පුළුවන් කමක් නැහැ. විනිශ්චයකාරවරයකු සම්බන්ධයෙන් අප්‍රසාදය පළ කිරීමට අපට පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ ප්‍රතිපත්තිය වැරදිය කියා මම කියන්නේ නැහැ. නමුත් එසේ කිරීමට අපට බැරි නිසාම, ඒ වර ප්‍රසාදය විනිශ්චයකාරවරුන්ට තිබෙන

—කාරක සභාව

නිසාම, කිසිම විවේචනයකට භාජන වීමට ඉඩක් ඇති නොවන හැටියට විනිශ්චයකාර වරුන් තමන්ගේ ජීවිතය හැඩ ගස්සා ගන්න ඕනැ. අධිකරණයේ නඩු අසන විට ගෙන යන ක්‍රියා කලාපය පමණක් නොව, ඉන් පිටස්තර පෞද්ගලික ජීවිතයේ ක්‍රියා කලාපය පවා විවේචනයට භාජන නොවන පරිදි, කිසිම කෙනකු විසින් පහරක් ගැසීමට ඉඩ ඇති නොවන පරිදි, විනිශ්චය කාරවරුන් තමන්ගේ ජීවිතය හැඩ ගස්වා ගන්න ඕනැ; සකස් කර ගන්න ඕනැ. එසේ සකස් කර ගැනීමට බැරි පුද්ගලයකු විනිශ්චයකාරවරයකු හැටියට පත් වීම පවා අති භයානක දෙයක්.

පූ. භා. 11.15

එසේ කියන්නේ ගරු සභාපතිතුමනි, රටේ වෙනත් කිසිම කෙනකුට නැති බල තල විනිශ්චයකාරවරයකුට තිබෙන නිසයි. යම් කිසි පුද්ගලයකුගේ නිදහස සම්පූර්ණයෙන්ම නැති කිරීමට විනිශ්චයකාර වරයකුට බල තල තිබෙනව. යම් පුද්ගලයකු සමාජයෙන් තුරන් කර, සමාජයෙන් කොන් කර බන්ධනාගාරයට යැවීමේ බලය විනිශ්චයකාරවරයකුට තිබෙනව. බුලත් සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවවා වාගේ යම් කිසි පුද්ගලයකු මානසික ආරෝග්‍ය ශාලාවේ පරීක්ෂාවට භාජන කිරීම පිණිස නියම කිරීමේ බලය ඇත්තේ විනිශ්චය කාරවරුන්ටයි. එවැනි බල තල තිබෙන පුද්ගලයාත්, ඒ පුද්ගලයා සේවය කරන ආයතනයත් සුළු වශයෙන්වත් කිසිම විවේචනයකට ලක් වන්නට ඉඩ නො දී තමන්ගේ වැඩ කටයුතු පවත්වාගෙන යාමට ඒ උදවිය හැඩ ගසෙන්න ඕනැ. අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව ගැන අපේ තෝක්කඩුවක් තියෙනවා. අප මේ ගරු සභාවේද අධිකරණ සේවා කොමිසම ගැන විවේචනය කිරීම පවා ඊට ඇඟිලි ගැසීමක් හැටියට ඒ කොමිසම හිතනවා. මේක වැරදි අවබෝධයක්. ස්වාධීනතාව ඔළුවට ගහලා වැරදි අවබෝධයක් ඇති කර ගන්නවා. ස්වාධීනතාවේ සීමාවක් තිබෙන බව සලකන්නට ඕනැ. වරප්‍රසාදයක් සමගම යුතුකමක්ද තිබෙන බව සලකන්නට ඕනැ. යුතුකම අමතක කර දැමීමයි, වරද. මේ ගරු සභාවෙන් පිට නම් අපට අධිකරණ සේවා කොමිසම ගැන විවේචනය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

කරන්න බැහැ. එසේ කළොත් ඒ විවේචනය කරන අයවලුන් හිරගෙට යවන්න පුළුවනි. බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රී තුමා කීවාක් මෙන්, කොයි තරම් කලකට හිරගෙට යවනවාද කියලත් කියන්න බැහැ. අධිකරණ සේවා කොමිසම ගැන කිවයුතු වැදගත්කම නිබන්ධන නම් ඒ ගැන අපට කියන්නට පුළුවන් මේ ගරු සභාවේදී පමණයි. නමුත් අප මෙහිදී ඒ වැරදි ගැන කීම පිළිබඳවත් අධිකරණ සේවා කොමිසම කැමැත්තක් දක්වන්නේ නැහැ. යම්කිසි නඩුකාරයකු ගැන විවේචනය කළ විට අධිකරණ සේවා කොමිසම ගන්නේ නඩුකාරයාගේ පැත්තයි. කරුණු ඇත්තද තැත්තදැයි බලන්නට කලින් අධිකරණ සේවා කොමිසම නඩුකාරයාගේ පැත්ත ගන්නවා. නඩුකාරයා නිවැරදිකාරයකු හැටියට හිතාගෙනයි, කරුණු සොයා බලන්නට පටන් ගන්නේ.

බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා විසින් භයානක සිද්ධිත් ගැන කියන්න යෙදුණා. බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් එක්තරා විනිශ්චයකාරවරයකුට විරුද්ධව චෝදනා ඉදිරිපත් කර තිබුණා. ඒ ගැන මේ ගරු සභාවටත් යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කර තිබුණා. නමුත් මේ ගැන අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව ශත 5 ක් තරමටවත් ගණන් ගන්නේ නැහැ. ගණන් ගන්නා නම් ඒ විනිශ්චයකාරයා ඒ හිටි තැනම තබා ගන්නේ නැහැ. පරීක්ෂණය ඉවර වන තුරුවත් ඔහු වෙන තැනකට යවනවා. ඇයි ඒ නඩුකාරයා එතැනම තබා ගෙන සිටියේ? නඩුකාරයකුට විරුද්ධව චෝදනාවක් කළ විට පරීක්ෂණය ඉවර වන තුරු ඒ නඩුකාරයා ඒ උසාවියේ තොරදවා සිටීම අඩුම යුතුකමයි.

අධිකරණය ගැන විවේචනය කිරීම හැම තැනම සීමා වෙලා. මේ ගරු සභාවේදීත් අපට අධිකරණය ගැන විවේචනය කරන්න පුළුවන්කම තිබෙන්නේ අයවැය යෝජනා ගැන සාකච්ඡා කරන විටකදී පමණයි. හැබැයි, අප මෙහිදීද ඉතාමත් ප්‍රවේශමෙන් විවේචනයේ යෙදිය යුතුයි. එසේ නොකළහොත් ගරු කථානායකතුමාගෙන් අවහිර සිදු වෙනවා. මෙවැනි තත්ත්වයක් තිබියදී අධිකරණයේ කටයුතු ගැන විවේචන අවශ්‍ය නොවන තරමට එය සාධාරණ විය යුතුයි.

අදින් පසුවත් අධිකරණ සේවා කොමිසමේ මෙනෙක් පැවැති ආකල්පය වෙනස් වෙන්න ඕනැ. විශේෂයෙන් නඩුකාරයකු පිළිබඳව කිසියම් විවේචනයක් ඇති වූ හැටියේම එය සාමාන්‍ය පුද්ගලයකු ගැන වූ විවේචනයකට වඩා බරපතළ ලෙස සලකන්නට ඕනැ. යම්කිසි පැමිණිල්ලක් ඉදිරිපත් කළ හැටියේම යම් කෙනකු වැරදිකාරයකු කරන්නැයි අප කියන්නේ නැහැ. එසේ කරනවා නම් ඒක සාධාරණ යුක්තියට පිටස්තරයි. නමුත් ඉතාමත්ම වගකිවයුතු වැදගත් රාජකාරියක් කරන පිරිසක් වූ නඩුකාරයන් ගැන පැමිණිල්ලක් ලැබුණු විට, ඒ පැමිණිල්ල සාමාන්‍ය පුද්ගලයකුට විරුද්ධව කරන පැමිණිල්ලකට වඩා බරපතළ හැටියට සලකා ක්‍රියා කළ යුතුයි.

සාමාන්‍ය කෙනකු අල්ලස් ගන්නවාට වඩා බරපතළයි, මන්ත්‍රීවරයකු අල්ලස් ගැනීම. මන්ත්‍රීවරයකුට විරුද්ධව එවැනි චෝදනාවක් එල්ල වුණොත් සමාජයේ හැම කොටසින්ම ඔහුට පහර වදිනවා. කාගෙන්වත් ඔහුට කිසිම සමාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. අනික් හැමටම වඩා මන්ත්‍රීවරුන් ඇමතිවරුන් පිරිසිදු වන්න ඕනැ. යම්කිසි බැංකු ආයතනයක් ඇමතිවරයකු යටතේ තිබෙනවා නම් ඒ ඇමතිවරයා ඒ බැංකුවෙන් ණය මුදලක් ගැනීමත් අප දෝෂ දර්ශනයට ලක් කරනවා. අතියම් බලපෑම් කරන්නට පුළුවන් දෙයක් වශයෙන් චෝදනා කරන්නට අපට පුළුවනි. ඒ තරම් පිරිසිදු ලෙස, දූෂණයන්ගෙන් තොරව, මහජන මන්ත්‍රීවරුන්ට හා ඇමතිවරුන්ට වැඩ කටයුතු කිරීමට තත්ත්වයක් ඇති වන අන්දමට අපි නිතරම ඒ අයගේ වැඩ කටයුතු විවේචනය කරමින් සටන් කරන බව මතක් කරන්නට කැමතියි. සමහරුන් එය කෙළෙසා තිබීම වෙනම ප්‍රශ්නයක්. එසේනම් මේ ගරු සභාවේ ඇමතිවරුන්ටත්, මන්ත්‍රීවරුන්ටත් වඩා උසස් තත්ත්වයක් විනිශ්චයකාරවරුන් තුළ තිබෙන්නට ඕනැ. තමන්ගේ රාජකාරි ජීවිතය සම්බන්ධයෙනුත්, පුද්ගලික ජීවිතය සම්බන්ධයෙනුත් අපට වඩා උසස් තත්ත්වයක් විනිශ්චයකාරවරු තබා ගන්න ඕනැ. අපට කරන්න බැරි දේවල්, ඇමතිවරුන්ට කරන්න බැරි දේවල්, විනිශ්චයකාරවරුන්ට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

කරන්ට පුළුවනි. මන්ත්‍රීවරයෙකුට හෝ ඇමතිවරයෙකුට කිසියම් මිනිසෙකු හිරහාරයට යවන්නටත්, මරණයට පත් කරන්නටත් මානසික රෝගියකු දැයි පරීක්ෂා කර බැලීමට අංගොඩ මානසික ආරෝග්‍යශාලාවට යවන්නටත් බැහැ. එසේ කරන්ට පුළුවනි කම තිබෙන එකම පිරිස විනිශ්චයකාරවරු නැත්නම් නඩුකාරවරු පමණයි. ඒ අනුව අපටත් වඩා ලොකු බලයක් ඒ උදවියටත්, ඒ ආයතනයටත් තිබෙනවා. ඒ බලය හරියා කාර ක්‍රියාවට පත් කරනවාද නැද්ද කියන එකයි, ප්‍රශ්නය. අපට ඒ පිළිබඳව පැහැදිලි පිළිතුරක් දෙන්නට ඕනෑ; නැත්නම් අපි මේ පිළිබඳව ඡන්දයක් ඉල්ලනවා. අධිකරණය දැනගත යුතුයි—අධිකරණ සේවා කොමිසන් සභාව පමණක් නොව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයත් දැන ගතයුතුයි—මේ ස්ථානයෙන් මුදල් සම්මත කර දෙන නිසයි, ඒ උදවිය ඔය රක්ෂාව කරගෙන යන්නෙ කියා. අපි මහජන නියෝජිතයන් වශයෙන් ඒ කටයුතු සඳහා මුදල් සම්මත කරනවා නම්, වැය කරනවා නම්, ඒවායේ වැඩ කටයුතු හරියාකාරව කෙරෙනවාද යන්න අපි දැනගන්න ඕනෑ. ඒ උදවිය අපට වග කියන්න ඕනෑ, වැඩ කටයුතු සම්බන්ධයෙන්. එසේ නැත්නම් ඒ උදවිය අපේ රිදෙන තැනකට අනිත්ට පුළුවන්. ඉලිය කට අනිත්ට පුළුවන්.

බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපත් කළ කාරණය සම්බන්ධයෙන් හරියාකාර ක්‍රියා කර නැති බව අපට පෙනී යනවා. එතුමා පැමිණිල්ල ඉදිරිපත් කොට අදට මා හිතන්නේ අවුරුද්දක් ගත වෙනව කියායි. කණගාටුවට කරුණ, අධිකරණ සේවා කොමිසම පමණක් නොව ඒ පිළිබඳ පරීක්ෂණය පැවැත්වූ විනිශ්චයකාර වරයා පවා හරියාකාර වැඩ කටයුතු කළේ නැති එකයි. එම නිසයි, බුලත්සිංහල මන්ත්‍රීතුමා කියන්නට යෙදුණේ, එක අවස්ථාවකදී තරාදියේ දෙපැත්ත මෙන් සමබරව මේ විභාගය ගෙන ගියත්, පසුව ඒ සමබර තත්ත්වය නැති වුණාය කියා. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිශ්චයකරුවකුට විරුද්ධව බුලත්සිංහල මන්ත්‍රීතුමා, ඉදිරිපත් කළේ ඉතා බරපතල චෝදනාවක්. බුලත්සිංහල මන්ත්‍රීතුමා, මන්ත්‍රීවරයෙක්

පමණක් නොව නීති වෘත්තියේ යෙදී සිටින මහත්මයෙක්. ඒ නිසා නීති වෘත්තිය ගැන යමක් දන්න මහත්මයෙක්. ඒකයි, ඒ මහත්මයා නිතරම යෙදී සිටින වෘත්තිය. එවැනි මහත්මයෙක් මේ ගරු සභාවේ කියන්නට යෙදුණා—අසුවලායයි නම නොකිව්වාට—විනිශ්චයකරුවෙක් මේ පරීක්ෂණය සම්බන්ධයෙන් සමබරව කටයුතු කළේ නැත කියා. තත්ත්වය මෙසේ නම් අසරණ මිනිහෙක්, දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය යටතේ හෝ වේවා, සිවිල් නීති සංග්‍රහය යටතේ හෝ වේවා යම්කිසි චෝදනාවක් සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ඉදිරියට ගිය විට විනිශ්චයකාර වරුන් බලපෑම් ඇති නොකරයි කියා අපි විශ්වාස කරන්නෙ කොහොමද? අපට කණගාටුයි, අපේ ප්‍රකාශ නිසා සමහරවිට අධිකරණය කෙරෙහි මහජනයා තුළ විශ්වාසයක් නැතිවන්නට පුළුවනි. සමහරුන් තුළ අප්‍රසාදයක් ඇතිවන්නට පුළුවනි. එවැන්නක් සිදු වුණත්, අපේ විවේචන නිසා පාලන තන්ත්‍රයේ පිරිසිදු බවක් ඇති වෙනවා නම් අපි කරන්නෙ විශාල සේවයක්. අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව එක පුද්ගලයකු රැකීම නොවෙයි, කළ යුත්තේ. අධිකරණ සේවා කොමිසම ඒ බව දැනගත යුතුයි. අධිකරණ සේවා කොමිසමේ යුතුකම සංස්ථාවක් වශයෙන් එහි නම්බුව රැක ගැනීමයි. කෙනෙක් වරදක් කර තිබෙනවා නම්, ඒ වරද ලොකු එකක් වුණත්, කුඩා එකක් වුණත්, ඊට නියම දඩුවම් ලබා දීමට අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව නීති ප්‍රකාර ක්‍රියා කරන්නට ඕනෑ. එවිටයි, අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව කෙරෙහිත්, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය කෙරෙහිත්, වෙනත් විනිශ්චයකාරවරු කෙරෙහිත් මහජනයා තුළ හා අප තුළ විශ්වාසයක් ඇති වෙන්නේ.

බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමාත්, කොට්ටාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත්, ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් මේ පිළිබඳව කරුණු කීපයක් කියන්නට යෙදුණා. මා දන්නවා, එක් නඩුකාරයෙක් ගෙන යන ඉතා නින්දනීය ක්‍රියා කලාපයක් ගැන. නඩු අහන එම නඩුකාරයාට දේශපාලන අදහස් තියෙනවා. විශේෂයෙන්ම ඔහුට පෙන්නන්න බැහැ, “ආර්ථික විමුක්ති පෙරමුණ” නමැති

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

පක්ෂය. ඒ බව මා දන්නවා. ඒ බව අපට හුඟක් දෙනා කියා තියෙනවා. වෙනත් නඩුවලට සාක්ෂි දෙන්න පුද්ගලයන් එන විට ප්‍රසිද්ධියේම අසා තියෙනවා, “නම් සෙලා ජාතික විමුක්ති පෙරමුණේ සාමාජිකයන් තේද?” කියා. ඒ විධියට උසාවියේදීත් අහල තියෙනවා. අපට හිතවත් කෙනෙක් දුටු හැටියේ එයා තීන්දු කරලත් ඉවරයි, දෙමාසයක් හරි, හය මාසයක් හරි හිරේට යවන්න.

ඒ විධියේ සිද්ධියක් වුණා. යම් තැනැත්තෙක් හිරේට යැව්වා. ඊට විරුද්ධව ඇපාල් ගත්තා, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට. ඇපාල් ගන්න විට අපි නඩු වාර්තා ලබා ගත්තා. ඒව අරගෙන කතා කළා. මොකද වුණේ? නඩුව නිෂ්ප්‍රභ වුණා. හේතුව සොයා බලන විට පෙනී ගියා, නඩුකාරයා එම වාර්තාව වෙනස් කර තිබුණු බව. එය ඉතාමත්ම නින්දනීය ක්‍රියාවක්. නඩු වාර්තාව වෙනස් කර තිබුණ. එය ඔප්පු කරන්න අප ලග සාක්ෂි තියෙනවා. අපට දී තිබුණු වාර්තාව, නඩුකාරයා ලග තියෙන වාර්තාවට වෙනස්. ඒ කියන්නේ උසාවියේ නඩු කොපියට වඩා අපේ නඩු කොපිය වෙනස්. අපට දන්න නඩු වාර්තාව උඩ අපේ නීතිඥයන් කතා කරන විට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ නඩුකාරයා කියා තියෙනවා, “නම් සෙලව නඩුවක් නැහැ” කියා. ඇයි ඒ? අපේ නඩු කොපියට ඇතුළත් නැති දේයි, අනික් නඩු කොපියේ තියෙන්නේ.

සිරිල් මැතිව් මයා. (කොළොන්න)

(තිරු. සිරිල් මැතිව්—කොළොන්න)

(Mr. Cyril Mathew—Kolonna)

නඩු කොපි දෙකයි.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(තිරු. කේ. එම්. පී. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ඔව්, නඩු කොපි දෙකයි. මෙම කාරණය සුළු දෙයක් නොවෙයි. වැදගත් දෙයක් බව කියන්න කැමතියි. නීතිඥයින් හැටියට—මා නම් නීතිඥයෙකු නොවෙයි.—බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එඩ්මන්ඩ් ඔර්මන්ඩ් කොඩ් මයා.) සහ ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා එහෙම දන්නවා ඇති විශේෂය.

යෙන් ක්‍රමිතල් නඩුවක් විභාග වෙද්දී එහි වාර්තාව අපට ලබා ගන්න බැරි බව. ක්‍රමිතල් නඩුවක් කතා වන විට දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය යටතේ එහි නඩු වාර්තාව තියෙන්නේ නඩුකාරයා ලගයි. ඒක ලබා ගන්න නීතිඥයන්ට අයිතියක් නැහැ. නඩුව අසා අවසන් වුණාමයි, ඒක ගන්න පුළුවන් වන්නේ. එතෙක් අයිතියක් නැහැ, එය ලබා ගන්න. ඉතින් එම වාර්තාව විතරයි, නඩුව පිළිබඳ සත්‍ය තොරතුරු හැටියට තියෙන්නේ. එම වාර්තාව උඩයි, ඇපාලක්—අභියාචනයක්—කරන්න වෙන්නේ. එම වාර්තාව සකස් කරන්නේ, නඩුකාරයාගේ අදහස් අනුවයි. නඩුකාරයා කියන හැටියටයි, උසාවියේ ලග ලේඛකයා ලියා ගන්නේ. එම ලග ලේඛකයාටත් බැහැ, ඒක ඕනෑ හැටියට ලියා ගන්න. ජේතව තේද, නඩුකාරයාකුට පැවරී තියෙන ඉතා විශාල වගකීමක තරම?

පූ. හා. 11.30

විත්තිකාරයකු වෙනුවෙන් නීතිඥයකු නගන එක ප්‍රශ්නයක් සහ උත්තරයක් නඩු වාර්තාවේ අඩංගු වී නොතිබුණොත්, ඒ නිසාම එම විත්තිකාරයාගේ මුළු ජීවිතයම අන්ධකාරයට පත් වන්න පුළුවනි. මේ වැනි භාරදුර වගකීමක් නඩුකාරයකුට පැවරී තියෙනවා. එසේ වූ විට නඩුකාරයකු හැසිරිය යුත්තේ කෙසේද? නඩුකාරයකු හැසිරෙන්න ඕනෑ, ඉතාම ලොකු වගකීමක් සමාජය කෙරෙහි ඇති පුද්ගලයෙකු වශයෙනුයි. එවැන්නෙක් මොන කරුණක් නිසා හෝ වේවා, කාටත් පොඩ්ඩක්වත් බුරුලක් නොදී වැඩ කරන්න ඕනෑ. ඒ විධියට නොවෙයි, අද කරුණු සිද්ධ වන්නේ. මෙම සභාව ඉදිරියට යෝජනාවක් ගෙනෙන්න හිතෙනවා, දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය යටතේ යම් නඩුවක් කතා කරන විට එහි නඩු වාර්තාව පැමිණිල්ලේ සහ විත්තියේ නීතිඥයන්ට දිනපතා දෙන්න ඕනෑය කියා. එසේ නැති නම් අපි තත්ත්වය හරියාකාර දැන ගන්නේ කොහොමද? අපි විශ්වාසය තබන්න ඕනෑ, නඩුකාරයින් ගැන. දන් සිදු වී තිබෙන දේවල් දෙස බලන විට සෑම නඩුකාරයකු ගැනම නොවෙයි, සමහර නඩුකාරයන් ගැන විශ්වාසයක් තබන්න බැහැ. ඒ අය නඩු වාර්තා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

දැන් වෙලා තියෙන්නෙ—[බාධා කිරීමක්]—බුලත් සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කතාවෙන් එය පැහැදිලි වුණා. අපි ඉල්ලනව එය වෙනස් කරන්නාය කියා. යම් නඩුකාරයකුට විරුද්ධව මෙවැනි චෝදනාවක් කළොත්, එම චෝදනාව කළ දුට පසු දා සිටම ඒ නඩුකාරය එම උසාවියෙන් වෙනස් කරන්න ඕනෑ. නියම විධියට නම් චෝදනාව විභාග කර අවසාන වන තුරු එයාට තාවකාලිකව නිවාඩු දෙන්න ඕනෑ. එක් කෙනෙක් වෙනුවෙන් එසේ කළ විට අනිකුත් අය අප්‍රසාදයට ලක් වේවිය කියා සිතන්න එපා. එසේ වන්නෙ නැහැ. එසේ කළ විට එක පුද්ගලයකුට අවාසියක් වුණත්, පිරිසිදු අධිකරණයක් ඇති කර ගන්න පුළුවනි. එසේ කළ විට අධිකරණය පිරිසිදු වෙනව. එක පුද්ගලයකු ගැන සිතා වැඩ කටයුතු කිරීම නොවෙයි, අධිකරණය නැති ආයතනය පිරිසිදු කර ගැනීමයි අපට වුව මනා කරන්නෙ.

මෙපමණ කාලයක් සිද්ධ වී තිබෙන්නෙ අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව පුද්ගලයන් ගැන සිතා කටයුතු කිරීමයි. නඩුකාරයකුගේ ක්‍රියා කලාපය ගැන චෝදනාවක් එල්ල කළොත් ඒ සම්බන්ධයෙන් නියම අන්දමට ක්‍රියා කරන්න ලොකු මැලිකමක් දක්වනව. එබඳු චෝදනාවක් එල්ල වුණම, අඩුම වශයෙන් කළ යුතු දේ, නියම වශයෙන් කළ යුතු දේ, නඩු විභාගය පිළිබඳව පරීක්ෂණයක් පවත්වා එය අවසාන වනතුරුම නඩුකාරයාට තාවකාලිකව නිවාඩු දීමයි. එහෙම නිවාඩු දෙන්න බැරි කමක් තිබෙනව නම් මාරු කර යවන්න ඕනෑ. එබඳු චෝදනාවක් කළාට පසුව ඒ නඩුකාරයා එම උසාවියේම තබා ගැනීම සුදුසු නැහැ. එයින් සිදු විය හැකි දේ බුලත් සිංහල ගරු මන්ත්‍රීවරයා (එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.) හොඳ හැටි පැහැදිලි කර, ඔප්පු කර පෙන්නුව. යම් නඩුකාරයකුට විරුද්ධව චෝදනා එල්ල වුණොත්, ඒ උසාවියේම ඒ නඩුකාරයා සිටියොත් ඔහුට පුළුවන් වෙනවා, ඒ සාක්ෂි වෙනස් කරන්න, සාක්ෂි කාරයන්ට තර්ජනය කරන්න. නඩු වාර්තාව තමන්ට වුවමනා අන්දමට වෙනස් කරන්නට අවශ්‍ය අන්දමට ඒවා

සකස් කරන්න ඔහුට පුළුවන් කම තිබෙනව. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මෙය ලිස්සා යවන්නට බැරි පැහැදිලි චෝදනාවක්. මේ ගැන හරියාකාර තොරතුරු මේ සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නට ඕනෑ. සමහර විට මෙයින් පස්සෙ අපට මොන විධියෙ හරි නඩුවක් ඇති වුණොත් ගමනාගමන සම්බන්ධ තීතියක් කඩ කළාය හරි වෙනත් මොනව හරි සුළු වරදක් සම්බන්ධයෙන් නඩුවක් ඇති වුණොත් එහෙම නැත්නම් වෙනත් නඩුවක් පිළිබඳව හෝ නඩුකාරයකු ඉදිරියට යන්නට වුණොත් අපි මළා. යන්නටත් මත්තෙන් අපට දඩුවම් නියම කරයි. නමුත් ඒවාට අප බය නැහැ. අප හොඳට අධිකරණයෙන් බැට කාලා තිබෙනව; අසාධාරණ ලෙස බැට කාලා තියෙනව. නමුත් වෘත්තීයකට සම්බන්ධ කෙනෙක් මේවා ගැන කරුණු කියන්නට යයිද? එසේ ගියොත් ඒ අයට මොන විධියේ තත්ත්වයකටද මුහුණ පාන්නට වෙන්නෙ? එය එක කාරණයක්.

ගරු සභාපතිතුමනි, අනික් කාරණය නම්, කොට්ටාවෙ ගරු මන්ත්‍රීවරයා (සී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) සඳහන් කළා වගේ, පහළ උසාවියෙ එහෙම නැත්නම් මහෙස්ත්‍රාත් උසාවියෙ නඩුවක් විභාග කරන කොට, පොලීසිය ඉදිරිපත් කරන කරුණු, සාක්ෂි සියයට සියයක්ම පිළිගන්නව, විශ්වාස කරනව. මම හිතන හැටියට ඇඟිලිවලින් ගණන් කළ හැකියි, පොලීසියේ සාක්ෂි ගැන පමණක් තකන්නෙ නැතුව මධ්‍යස්ථභාවයෙන් පොලීස් උසාවියේ වැඩ කරන උදවියගේ සංඛ්‍යාව. පොලීස් උසාවියේ නඩුවක් විභාග කරන විට පොලීසිය සාක්ෂි දන්නාම පොලීස් කොස්තාපල් කෙනෙකු වෙන්න පුළුවන්, ඉන්ස්පැක්ටර් කෙනෙකු වෙන්න පුළුවන්, වෙනත් පොලීස් සේවකයකු වෙන්න පුළුවන්—එම සාක්ෂි වල අඩංගු කරුණු පිළිබඳ සත්‍ය අසත්‍ය තාවය සොයා බලන්නෙ නැතුව, පොලීසියේ සාක්ෂි සත්‍ය ලෙස භාර ගැනීමේ සිරිතක් තිබෙනව. පොලීසිය මේ කාරණය හොඳ හැටි දන්නව. මෙයින් සිද්ධ වෙන්නෙ මොකක්ද? ලංකාවෙ තිබෙන හැම පොලීසියකම සේවය කරන අය දන්නව, ඕනෑම මහෙස්ත්‍රාත් උසාවියක සාක්ෂි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

දෙන විට, සාමාන්‍ය මහජනතාව දෙන සාක්ෂිවලට වඩා පොලීසිය දෙන සාක්ෂි වලට ගරු කරන බව; සැලකිල්ලක් දක්වන බව. හැබැයි, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිශ්චයකාරවරුන් අතර එබඳු විනිශ්චය කාරයන් නැති බව කියන්නට සතුටුයි. නමුත් සාමාන්‍ය මහේස්ත්‍රාත් උසාවිවල සේවය කරන නඩුකාරයන්ගෙන් වැඩි දෙනෙකු පොලීසියේ සාක්ෂිවලට ගරු කරනවා, පිළිගන්නවා. මේ නිසා පොලීසිය භයක් නැහැ, මහජනතාවට ඕනෑම භීෂිකරයක් කරන්න; ඕනෑම දූෂණ කටයුත්තක යෙදෙන්න. අද මේ රටේ තිබෙන පොලීසිය මහජනතාවට තර්ජනයක් වී තිබෙනවා නම්, කරදරයක් වී තිබෙනවා නම්, එසේ නැත්නම් මහජනතාවට පහර ගසනවා නම් එසේ සිදු වී තිබෙන්නේ මහජනතාවගේ සාක්ෂිවලට වඩා පොලීසිය ඉදිරිපත් කරන සාක්ෂිවලට වැඩි සැලකිල්ලක් දැක්වීම නිසයි. මෙය වෙනස් කරන්නට ඕනෑ දෙයක්. නමුත් නීති රීති දමා, ලෙහෙසියෙන් වෙනස් කරන්නට පුළුවන් දෙයක් ද නොවෙයි.

නඩුකාරවරුන්ගේ ආකල්පය, හැඟීම් වෙනස් කරන්නට ඕනෑ. නමුත් අද සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද? දේශපාලනමය වශයෙන්, සාමයික වශයෙන් සමාජය, රට එක පැත්තකට ගමන් කරනවා; නමුත් නඩුකාරවරුන් 1956 ට පෙර සිටි තත්ත්වයෙන්ම එතැනම නතරව සිටිනවා. 1956ත් පසුව මේ අවුරුදු අටක කාලය තුළ මේ රටේ ලොකු වෙනස්කම් ගණනාවක්ම ඇති වූ බව මේ නඩුකාරවරුන් තේරුම් ගෙන නැහැ. සමහර විට ඇතැම් නඩුකාරවරුන් ඉන්නේ 1948 ටත් පෙර සිටි තත්ත්වයෙන්මයි. අපේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයත් 1948 ට පෙර තිබුණු තත්ත්වයෙන්මයි සකස් වී තිබෙන්නේ. නඩුකාරවරුන්ගේ හැඟීම් 1948 ට එහා තත්ත්වයෙන්මයි පවතින්නේ. මෙය සමාජයේ ප්‍රශ්නයක්. සිවිල් නීති සංග්‍රහයේ, දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ යම් යම් සංශෝධන ඇති වුණත් මේ අයගේ සිතූම් පැතුම්වල හැඟීම්වල වෙනසක් සිදු වී නැහැ. 1948 දී පැවති ආකල්පයමයි, 1956 දී තිබුණේත්; අද තිබෙන්නේත්. දවසින් දවස, අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද සමාජයේ වෙනස්කම් ඇති වුවත්,

වෙනවා. එබඳු වෙනස්කම් අධිකරණයටත් බලපානවා. එසේ නම් එදා පැවති අකල්පයම අදත් පවත්වා ගැනීමෙහි තේරුම මොකක්ද? එහෙම නම් අප ලැබූ නිදහසෙහි, ස්වාධීනත්වයෙහි තේරුම කුමක්ද? මෙයින් සිදු වන්නේ අප ලබා ගත් ස්වාධීන තාවය කෙරෙහි මහජන පිළිකුලක් ඇති වීම පමණයි. එවැනි අප්‍රසාදයක් ඇති වීම හොඳ කාරණයක්ය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. මෙවැනි පාලන තන්ත්‍රයක් කෙරෙහි එවැනි අප්‍රසාදයක් ඇති වීම කොහෙන්ම හොඳ දෙයක් නොවෙයි. ඒ නිසයි, අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව මේ ආකාරයට විවේචනයට ලක් කරන්න අපට සිදු වී තිබෙන්නේ.

ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිශ්චයකාරවරයෙක් නොබෝදා ආසියා පදනම නැමැති ආයතනයෙන් පරිත්‍යාගයක් ලබාගෙන පිටරට ස්ථායීයක් ගිහිල්ලා තියෙනවා. ඒක මම දන්නවා. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිශ්චයකාරතුමන්ලා පිටරට නොයා යුතුය කියන්නේ නැහැ, අපි. ඒක නොවෙයි, මා ඉදිරිපත් කරන්නේ. යම්කිසි කාරණයක් සම්බන්ධව යම්කිසි රටකට යාමේ නිදහස එතුමන්ලාට තිබෙන්නට ඕනෑ. ඒ කොයි හැටි වෙතත්, පිටරට ස්ථායීයක් යාම සඳහා ආසියා පදනම නැමැති සංවිධානයෙන් පරිත්‍යාගයක් ලබා ගැනීම ගැනයි, මා විරුද්ධ. ඒක ලජ්ජා නැතිකමක් නේද? ඒක ඊටත් වඩා බරපතලයි. මා කියන්නේ ඒක විලිලජ්ජා නැති දෙයක්ය කියලයි. අපි ආසියා පදනමට තදින්ම විරුද්ධයි. ඒක මේ රටින් තුරන් කරන්න ඕනෑය කියලයි, අපි තරයේ කියා සිටින්නේ, ඉතින් එවැනි ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කරන අපට කොයි අවස්ථාවකවත් බියක්, සැකක්, කිසිම චකිතයක් නැතිව උසාවියට යන්න පුළුවන්ද? ආසියා පදනමේ අනුග්‍රහයෙන් පිටරටවලට ස්ථායී ගිහිල්ලා එන විනිශ්චයකාරවරයෙකු ඉදිරිපිටට යන්න අපට පුළුවන්ද, යුක්තිය හරියාකාර ඉෂ්ට වේය යන විශ්වාසයක් ඇතිව? පරිත්‍යාගයෙන් ගමන් යනවය කියන්නේ අල්ලසක් ලබා ගෙන යනවය කියන එකයි. ආසියා පදනම වැඩ කරන්නේ යම් යම් උසස් පුද්ගලයින්ට අල්ලස් දීමෙනුයි. මේ ගැන තව කාරණා රාශියක් කියන්න

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

තිබෙනවා. ඒ වුණොට දැන් ඊට වෙලාව නොවෙයි. පසුව තව කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා.

කවුද මේ විනිශ්චයකාරවරයා? එච්. ඩබ්ලිව්. තම්බයියා මහත්මයා. කවුද මේ ආසියා පදනමේ ප්‍රධානියා? හෙග් කියල එක්කෙනෙක්. ඉතින් මෙවැනි නඩුකාර යෙක් කොයි පැත්තටද බල පා වැඩ කරන්නේ? ලංකාණ්ඩුවෙන් පිරිනමන ලද ශිෂ්‍යත්වයක් යටතේ මෙවැනි ගමන් බිමන් ගියාට කමක් නැහැ. තම තමන්ගේ පෞද්ගලික වියදමෙන් ගියත් කමක් නැහැ. එහෙත් ආසියා පදනම වැනි ආයතනයකින් මේ රටට සිදු වන සෙනක් නැහැ. තම රටට වින කරන මෙවැනි ආයතන වලින් ලැබෙන පරිත්‍යාග අල්ලස් හැටියට මා විස්තර කරන්නේ. අපට පක්ෂ පාතකමක් නැති ආයතනවලින් පරිත්‍යාග අරන් නඩුකාරයෙක් — විශේෂයෙන්ම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිශ්චයකාරතුමෙක් — සචාරි යනවා නම්, ඒක වරදක්. එවැනි වරප්‍රසාද ලැබීම වැරදියි. එවැනි දේ නැති කරන්න ඕනෑ. එවැනි දූෂණවලට යටත් වූ විනිශ්චයකාරවරුන් අපේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ තබා ගන්නවත් හොඳ නැහැ. එවැන්නන් තුළ අපක්ෂපාත භාවයක් තිබෙනවය කියන්න පුළුවන්කමක් නැහැ.

අවසාන වශයෙන් තවත් එක් කාරණයක් මතක් කරන්න තියෙනවා. අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමා ඉන්න නිසා එතුමා ඊට සවන් දෙනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙනවා. නඩුකාර වරුන් පත් කරනු ලබන්නේ අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව මගිනුයි. 1956 දී සිංගාල පනත මේ ගරු සභාවට ගෙනා බව ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට මතක ඇති. ඒ අනුව මේ රටේ වැඩ කටයුතු සිංහලෙන් කළ යුතුයි. අධිකරණ කොමිෂන් සභාව මගින් පත්වීම් දෙන විට ඒවා දෙනු ලබන්නාට සිංහල භාෂාව පිළිබඳ ප්‍රවීණතාවක් තිබෙනවාද කියා බලනවාද? මගේ ආරංචියේ හැටියට, ඒ ගැන බලන්නේ නැහැ. එසේ නොබලා පත්වීම් දුන් අවස්ථා වල් තිබෙනවා. ඒ බව අපට හොඳාකාර පැහැදිලි වන අවස්ථා එමට තිබෙනවා. හවුල් ආණ්ඩුව ආවට පස්සෙ නම් සිංහලය කාලා ඉවරයි. දැන් ඇති සිංහලයක් නැහැ. දවස

ගානේ සිංහලය කනවා. හෙට අනිද්දාට තව තවත් කාරණා අපට දැන ගන්න ලැබේවි. දැන් ඒ අය කරන්නේ බොරුවක්, මුළාවක්. සිංහල ගැන දැනුමක් තියෙනවාද කියලත් බලන්නේ නැතුවයි, පත්වීම් දෙන්නේ. ඔය විධියට කරගෙන ගියොත් කවදාවත් සිංහලෙන් උසාවිවල වැඩ කෙරෙන්නේ නැහැ.

මොකක්ද මේක තේරුම? අපට තම් මේක තේරෙනවා. මෙහෙමද මේ රට ප්‍රගතිය කරා ගෙන යන්න හදන්නේ? මේ සමාජවාදය නමින් ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ ඔය ආකාරයටද ගෙන යන්න හදන්නේ? සාමාන්‍ය ජනතාව දන්නේ නැති භාෂාවකින් උසාවිවල වැඩ කටයුතු දිගටම කරගෙන යනවා නම් ඒක ප්‍රගතිය කරා ගමන් කිරීමක්ද? කාටද මේ විධියෙන් බොරු කරන්නේ? ඒ වුණොට කියන්නේ මොනවාද? මහජනයා දැන් ඉදිරියට යනවලු; අරක කරනවලු; මේක කරනවලු; රටේ ඉදිරි ගමන සඳහා. අපි ඉදිරියට නොවෙයි පස්සට යන්නේ. ගමේ පුංචි සිංඤ්ඤාට පොලීසියෙන් මොකක් හරි නඩුවක් දමා උසාවියට ගෙන ආවාය කියා සිතමු. ඊළඟට නීතිඥයකු, අද්වකාත් කෙනෙකු ඉදිරිපත් වී පුංචිසිංඤ්ඤා නොදන්නා භාෂාවකින් කථා කරනවා. තෝල්ක රාළ පුංචි සිංඤ්ඤාට මාස 6 යි කියන තුරු ඒ මනුෂ්‍යයා මොකුත් දන්නේ නැහැ. අර නීතිඥයාට තැත්නම් අද්වකාත්ට ගිනි 5ක් 10ක් ගෙවූ බව පමණයි ඒ මනුෂ්‍යයා දන්නේ. වැලිකඩ හිර ගෙදර දොරකඩට එන තුරුම වුණේ මොකක්ද කියා ඒ මනුෂ්‍යයා දන්නේ නැහැ. මේක සමාජවාදයද? මේක ඉදිරියට යෑමක්ද? අපේ රටේ මිනිසුන්ට තමන්ගේ රටේ තමන්ගේ භාෂාවෙන් උසාවිවල වැඩ කටයුතු කරගන්න ඉඩ නැහැ. මිනිහා නිදහස් වෙනවාද, මිනිහා දණ්ඩනයට යට වෙනවාද කියා තීරණය වෙන්නේ උසාවියෙයි. මිනිහාගේ සම්පූර්ණ අනාගතය රඳා පවතින්නේ උසාවිය දෙන තීරණය උඩයි. උසාවියෙන් දඩ ගසනු ලැබූ තැනැත්තකු ආණ්ඩුවේ සේවයට භාර නොගැනීමටත් රාජ්‍ය පරිපාලන නීතිරීති තිබෙනවා. උසාවියෙන් දඩ ගසනු ලබන අය රාජ්‍ය සේවයෙන් අස් කරනවා. එයින් වන්නේ පවුලක් අනාථ වීමයි, මිනිසකුගේ ජීවිතයක් නැතිවීමයි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

ඒ නිසා මේ නොදන්නා එංගලන්තයේ භාෂාවෙන්, සුද්දාගේ භාෂාවෙන් නඩු අහන්නේ මොකටද? තරකද අධිරාජ්‍ය විරෝධී සටන ගෙන යන මිනිසුන්ගේ හැටි? උසාවියට ගියාම හරියට එංගලන්තයේ සිටිනව වගෙයි අපට පෙනෙන්නේ.

ප්‍ර.භා. 11.45

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

කරුණාකර නිශ්ශබ්ද වෙන්න. කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා දැන් මූලාසනය ගන්නවා ඇති.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන් කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති තැන්පත් අයි. ඒ. කෘදර් මහතා මූලාසනාරූප විය.

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මේ තත්ත්වය වෙනස් කරනවාද, නැද්ද? මූලික පියවරක් වශයෙන් අද නොවෙයි, 1956 සිට, විනිශ්චයකාරවරුන් වශයෙන් පත්වන අයගේ සිංහල දැනුම බලන්න තිබුණා. මේ රටේ ඕනෑම ජාතික යකුට ඕනෑම සේවයකට පත් වෙන්න පුළුවන් බව අපි දන්නවා. නමුත් මොන ජාතිකයකු පත් වුණත්, ඔහුට සිංහල භාෂාවෙන් වැඩ කරන්න පුළුවන්ද, සිංහල කිය වන්න පුළුවන්ද, සිංහල භාෂාව ගැන අවබෝධයක් තිබෙනවාද යනාදී කරුණු සොයා බලන්න ඕනෑ. මේ සම්බන්ධයෙන් මා ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු ලැබුණාම මේ සම්බන්ධව විස්තර සහිතව කරුණු ඉදිරිපත් කරනවා. ඒ නිසා දැනට මේ පිළිවෙත කොයි තරම් දුරට අනුගමනය කර තිබෙනවාද, ඉදිරියට අනුගමනය කරන්න බලාපොරොත්තු වනවාද යන්න අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ගෙන් දැන ගන්නට සතුටුයි.

ඩී. ටී. පස්කුවල් මයා. (අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. டி. டி. பஸ்குவல்—நீதி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. D. T. Pasqual—Parliamentary Secretary to the Minister of Justice)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව තුළ තිබිය යුතු ස්වාධීනත්වය ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා අවබෝධ කරගෙන තිබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා. ලංකාවේ අධිකරණය පිරිසිදු භාවයෙන් වෙනස් වී නැති බව අවබෝධ වී තිබීම ගැනත් මා සන්තෝෂ වෙනවා. සමහර විට විශේෂයෙන්ම නීතිඥ වෘත්තීයයේ යෙදී සිටින අය තමන්ගේ නඩු සම්බන්ධයෙන් හෝ වෙනත් යම් යම් කාරණාවලදී තමන් බලාපොරොත්තු වන විනිශ්චයන් නොලැබුණාම විනිශ්චයකාරවරුන් සමග මතභේද ඇති කර ගැනීම වැනි පාඨග්ජන දේවල් හැරුණාම, මේ රටේ අධිකරණය පිරිසිදු තත්ත්වයෙන් තිබෙනවාය යන්න පිළිගැනීම අපේ යුතුකමක් බව මා සිතනවා. විනිශ්චයකාරවරුන් කියන්නේ මිනිසුන්ටයි. ඒ වාගේම විනිශ්චයකාරවරුන්ට විනිශ්චයක් කරන්නට සිදු වන්නේ තමන්ට ඉදිරිපත් කරන සාක්ෂි අනුවයි. ඒ නිසා යම් යම් අවස්ථාවලදී ඒ ඒ සිද්ධීන් සම්බන්ධයෙන් සියැසින් දුටුවන් තරමට විනිශ්චයකාරවරුන්ට දැනගන්නට නොලැබෙන බවත් අපට සිතන්නට පුළුවනි. එසේ වන්නේ සාක්ෂි උඩම විනිශ්චයන් කරන්නට සිදු වන නිසයි. කෙසේ වෙතත් මෙතෙක් කළ කට්ටලි නුත් අප දන්නා හැටියටත්, අපට පෙනී ගියේ අධිකරණයෙන් යුක්තිය ඉෂ්ට වන බවයි. සමහර විට බුලත්සිංහල ගැන මන්ත්‍රීතුමා (එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.) ඉදිරිපත් කළ සිද්ධාන්තය උන් නැහේ පුද්ගලිකව දන්නා, පුද්ගලිකව සම්බන්ධ දෙයක්, වෙන්න ඇති. නමුත් එතුමා චෝදනාවක් නැගුවා නම්, ඒ චෝදනාවේ හේතු යුක්ති බලා ඉන් ඔබ්බට යා යුතුද, නැද්ද කියා බැලීම අධිකරණයේ නාමයෙන් කළ යුත්තක්. විනිශ්චයකාරවරුන්ට විරුද්ධව චෝදනාවක් නගනවාත් සමගම ඒ චෝදනාව සත්‍ය එකක් යයි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

පිළිගෙන විනිශ්චයකාරවරුන් එහා මෙහා යැවීම හෝ ඔවුන්ගේ වැඩ තතර කිරීම විනිශ්චයකාරයින් කෙරෙහි ලෝකයා තුළ තිබෙන විශ්වාසය නැතිවීමට හේතුවක් වෙනවා. නමුත් දහසකින් එකක් වන එවැනි පාලන චරිතයට මුළු අධිකරණයම වගකිවයුතු නැහැ. එවැනි අවස්ථාවක සාධාරණ හේතු සහිතව චෝදනාවට වරද කරුවකු බව පෙනී ගියහොත් ඒ ගැන විභාග කිරීම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිශ්චය කරුවකුට පැවරෙනවා ඇති. [බාධා කිරීම්] යම්කිසි මහෙස්ත්‍රාත්වරයකු ගැන නොයෙකුත් චෝදනා, දෝෂාරෝපන, මේ ගරු සභාවේදීම ඉදිරිපත් වූ බව අපි දන්නවා. ඔහු මහෙස්ත්‍රාත්වරයෙක් නිසාවත් අධිකරණ සේවා කොමිෂම විවේචනයට භාජන නොවන මණ්ඩලයක් නිසා වත් ඔහු බේරුණේ නැහැ. මා හිතනවා ඒ ගැන පරීක්ෂණයක් කර, දන් ඔහු විනිශ්චයකාර තනතුරේ නැත කියා. අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාවේ ස්වාධීනත්වය තිබියදීම විනිශ්චයකාරවරුන්ගේ වැරදි පෙන්වූ විට ඒ ගැන නොසලකා හරින්නේ නැති බව මෙයින් පෙනෙනවා. ඒ නිසා අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව පක්ෂග්‍රාහී යයි චෝදනා කරන්නා වුවමනා නැත කියා මා කියනවා. යම් වරදක් පිළිබඳව සහේතුකව කරුණු ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවලදී එය පිළිගෙන තිබෙනවා. එහෙම නැතිව, මා පැමිණිලිකාරයා හෝ විත්තිකාරයා වූ පළියට මගේ නඩුව මට ඕනෑ අන්දමට තීරණය නොවීම ගැන මුළු අධිකරණයම දෝෂාරෝපනයට ලක් කළ යුතු නැහැ.

පළාත් පාලන ආයතනයක සභාපති වරයකු හැටියට පාරක් කැපීම සම්බන්ධව විත්තිකාරයකු වශයෙන් උසාවියට ඉදිරිපත් වන්නට මට සිදු වුණා. නඩුව ආරම්භ කරන්නත් කලින් විනිශ්චයකාරතුමා කියා හිටියා සභාපතිවරුන්ගේ හැටි මා දන්නවා, හිටි හැටියේ වත්තක් උඩින් පාරක් කපනවා, මේ මිනිහට හෙට උදේ මගේ උසාවිය උඩිනුත් පාරක් කපන්න බැරි නැත කියා. ඒ විධියේ ලොකු උද්ඝෝෂණයක් ඇති කළා. ඒ අවස්ථාවේ මගේ විරුද්ධකරුවන්, මා අපහාසයට ලක් කරන්න සිටි අය, මගේ සාක්ෂිකරුවන් බියට පත් කළා, “සභාපති මහත්මයා බරපතළ වැඩ ඇතිව හිරේ යනවා, දැක්කේ නැද්ද නඩුකාරතුමා කි

හැටි” කියා. නමුත් මා තැනි ගත්තේ නැහැ. මා දන්නවා නඩුව අහන වෙලාවත් නඩුවට බාහිරව කපා කරන වෙලාවත්. නඩුවේ පැමිණිල්ල ඉදිරිපත් කර සාක්ෂ්‍ය අසා සාක්ෂ්‍ය අනුව නඩුවේ විත්තිකරුවන් නිදහස් වුණා. මාත් තැනි ගත්තා නම්, අහක තිබුණු බාහිර කපාවට කලබල වුණා නම්, මාත් හිතන්නේ නඩුකාර උන්නාන්සේ මා වැරදිකාරයා කරන්න හදනවාය කියලයි. නඩුකාරවරුන් කියන්නේ ජීවමාන මිනිසුන්මයි. තුන් වරක් තුන නවයයි කියන්නේ නැතිවා වගේම සමහර විට වචන එහා මෙහා වෙලා කියවෙන්න පුළුවන්; වැඩියෙන් කියවෙන්න පුළුවන්. නමුත් එය ඒ නඩුව ඇසීමට නොවෙයි. ඒ නිසා ඒ අන්දමට තැනි ගැනීම හෝ මා සභාපතිවරයෙක් හැටියට මට අපහාස කළා කියා කලබලවීම හෝ නොවෙයි මට අයිති. ඉවසිල්ල තිබුණා නම්, නඩුව ඉදිරිපත් කර සාක්ෂ්‍ය ඇසීමට ඉඩ දුන්නා නම්, ඒ නඩුව විනිශ්චය කිරීමේදී එය සාධාරණ අයුරු ඉටු වේය කියා තීරණය කරන්න මට සිදු වී තිබුණා. එමෙන්ම අපේ පෞද්ගලික නඩුවලදී, පෞද්ගලිකව දන්නා අයගේ නඩුවලදී, පෞද්ගලිකව පක්ෂයක් ගත් අයගේ නඩුවලදී ඒවායේ විනිශ්චයවල අඩුපාඩුවක් සමහර විට ඇති වන්න පුළුවන්. ඒ හැරුණු විට ලංකාවේ අධිකරණය, ලෝකයේ අනික් රටවල අධිකරණ වගේම පිරිසුදු, උදාර තත්ත්වයක තිබෙනවාය කියා මම විශ්වාස කරනවා. දහසකින් එක් කෙනකුගේ මිනිස් දුර්වලකමක් නිසා අඩුපාඩුවක් සිදු වන අවස්ථා නැතැයි මම කියන්නේ නැහැ. ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද චෝදනා සහේතුක චෝදනා නම් ඒවා භාර ගෙන ඒවා සම්බන්ධව වැඩි දුරටත් පරීක්ෂා කර, ඔවුන් විනිශ්චයකාරවරුන් වුණත්, ඒ වගකිව යුතු නිලවලින් ඔවුන් වෙතස් කිරීමට ඉඩකඩ නැත්තේ නැහැ. බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා කී සිද්ධිය සම්බන්ධව වග විභාග කර බලා, මූලික හේතු යුක්ති සොයා බලා, ඉන් ඔබ්බට යන්නට තරම් දෙයක් නොමැති බවයි, දැනට මට විශ්වාස කරන්න තිබෙන්නේ. මේ ගරු සභාවේ දෙපාර්ශ්වයේම ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා විශ්වාස කරන්නා වගේම මමත් විශ්වාස කරනවා, අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාවේ ස්වාධීනත්වය, යුක්තිය සාධාරණ ලෙස විසදීමට බාධාවක් වී නැති

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

[පස්කුවල් මයා.]

බව. මේ ස්වාධීනත්වයට ඇඟිලි ගැසීමට තමුන් නාත්සෙලා කාගේවත් බලා පොරොත්තුවක් නැතැයි මම විශ්වාස කර නව. මේ දොස් පරොස් මේ ගරු සභා ගර්භයේ සඳහන් කිරීම තමන්ට පාඩු වන දෙයක් හැටියට සලකා භයවීමට කාටවත් කිසි හේතුවක් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ලංකාව වැනි කුඩා රටක—උසාවියට එන බොහෝ දෙනෙකු ගැන පත්‍ර මාර්ගයෙන් හෝ ආරංචි මාර්ගයෙන් හෝ දැන ගන්නා නියෙන රටක—විත්තිකරුවන් ගැන හෝ පැමිණිලිකරුවන් ගැන හෝ කලින් ඇති දැනුම නිසාම ඔවුන් කෙරෙහි සාධාරණත්වය ඉෂ්ට නොවෙනවය කියන්න බැහැ. මගේ පෞද්ගලික දැනීමේ හැටියට මේ රටේ අධිකරණයේදී, පෞද්ගලික දැනීම පසෙකින් තිබියදී සාක්ෂි අනුව සාධාරණව නඩු විසඳී තිබෙනව. එසේ සිදු නොවුනා නම් නොවුනේ ඉතාමත් කලාතුරකින්.

අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව විනිශ්චයකාරවරුන් තේරීමේදී සිංහල භාෂාව සම්බන්ධව විමසීමක් කරනවද කියා වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රශ්නයක් මතු කළා. එවැනි තේරීම්වලදී සිංහල භාෂා දැනීම විශේෂ සැලකිල්ලට භාජන වෙලා තියෙනව. එපමණක් නොවෙයි, තෝරා ගනු ලබන පුද්ගලයන් ඔවුන්ගේ සේවය ස්ථිර කිරීම සඳහා අවුරුදු 3ක් ඇතුළත සිංහල භාෂාව ගැන මනා අවබෝධයක් ලබා ගත යුතුයි.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(ති.රු. කේ. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

බඳවා ගන්නා විට සිංහල දැනීම ගැන බලන්නේ නැද්ද?

පස්කුවල් මයා.

(ති.රු. பஸ்குவல்)

(Mr. Pasqual)

මම කීව, බඳවා ගන්නා විට සිංහල භාෂාව පිළිබඳ දැනීම විශේෂ සැලකිල්ලට භාජන කරන බව.

—කාරක සභාව

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(ති.රු. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

විශේෂ සැලකිල්ලට භාජන කරනව මිස නියෙනවද කියා බලන්නේ නැහැ.

පස්කුවල් මයා.

(ති.රු. பஸ்குவல்)

(Mr. Pasqual)

විශේෂ සැලකිල්ලට භාජන වන්නේ නියෙනව නම් පමණයි.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(ති.රු. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ඒ දෙක දෙකක්.

පස්කුවල් මයා.

(ති.රු. பஸ்குவல்)

(Mr. Pasqual)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, විත්තිය සහ පැමිණිල්ල කඩා කරන භාෂාව ගැන දැනීමක් නැති විනිශ්චයකාරවරුන් නඩු ඇසීමෙන් ඇති වන පල විපාක අපි දන් නව. එසේ නඩු ඇසීමෙන් වැරදි සිදු වන්න ඉඩ තිබෙන බව, පාඩු සිදු වන්න ඉඩ තිබෙන බව අපි විශ්වාස කරනව. එසේම නොදන්න සිංහලයෙන් හෝ නොදන්න දෙමළෙන් හෝ එසේ නැතිව අඩු සිංහල යෙන්—බාගෙට දන්න සිංහලයෙන්—විනිශ්චයකාරවරුන් හෝ නීතිඥවරුන් කටයුතු කරන්න ගියොත් ඊටත් වඩා පාඩු වන්න පුළුවනි. ඒ නිසා අධිකරණයේ පිරිසුදු භාවය, උදාරභාවය, රටවැසියා ඒ කෙරෙහි දක්වන්නාවූ විශ්වාසය අඩු නොවන පිළිවෙලට කටයුතු කරන්න ඕනැ. උසාවිය සාධාරණ යුක්තිය ඉෂ්ට කිරීමට තිබෙන ආයතනයක් නිසා, දැනට කරගෙන යන විධියට ඒ සේවයට බඳෙන තැනැත්තන් ක්‍රමයෙන් සිංහලයට පුරුදු කරවා ගෙන යනවා විනා, ඔවුන් ලවා සම්පූර්ණ යෙන්ම සිංහලයෙන් නඩු අස්සවන්නට ගියොත් මහජනයාට අධිකරණය කෙරෙහි දැනට වඩා සැක ඇති වන්නට පුළුවන්. දැනට උසාවියේ කටයුතු සිංහලයෙන් කිරීමට ප්‍රමාද වීම ගැන කනගාටු වන්නේ නැතිව ඉවසීමෙන් යුතුව කටයුතු කරගෙන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ගියොන්, වැඩි කල් යන්නට ප්‍රථම මේ රටේ ජනතාව කපා කරන භාෂාවෙන් උසා විශේ වැඩ කරන්න පුළුවන් වේය කියා අපි විශ්වාස කරනවා. වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා වගේම මේ රටේ ජනතාවගේ භාෂාවෙන් වැඩ කරනවා දකින්න මාත් ආසයි.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(ති.රු. කේ. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ආසාව මදි. ක්‍රියාවත් තියෙන්න ඕනෑ.

පස්කුවල් මයා.

(ති.රු. பஸ்குவல்)

(Mr. Pasqual)

ක්‍රියාවත් තියෙනවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(ති.රු. කේ. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

එහෙම නම් ඉස්සෙල්ලම හැප්පෙන්නට තියෙන්නෙ මුදල් ඇමතින් එක්කයි. මුදල් ඇමතිගේ වැය ශීර්ෂය සාකච්ඡාවට ආවාම මම ඒ ගැන පෙන්වා දෙන්නම්. ඉස්සෙල්ලම සිදු වන්නේ ඇතුළේ හැප්පෙන්නටයි.

පස්කුවල් මයා.

(ති.රු. பஸ்குவல்)

(Mr. Pasqual)

අප කලබල නොවුණොට වුවමනා අවස්ථා වේදී ඇතුළෙන් පිටත් හැප්පෙන්නට ලැස්තියි. පක්ෂයේ වැරදි තිබෙනවා නම් ඒවා ගැන කියන්න අප භය නෑ.

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මයා. (වැලිගම)

(ති.රු. மொண்டேகு ஜயவிக்ரம—வெலிகம)

(Mr. Montague Jayewickreme—Weligama)

සමහරුත් සමග හැප්පෙන්නට වේවි.

පස්කුවල් මයා.

(ති.රු. பஸ்குவல்)

(Mr. Pasqual)

ඒකට අපි භය නෑ ; අපි ලැස්තියි. හැප්පි මෙන් තමයි දියුණු වෙන්න පුළුවන් වෙන්නෙ.

ගරු සභාපතිතුමනි, වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රී තුමාත් මාත් ඉගෙන ගන්නේ එකම තැන කයි. අප දෙදෙනාගේම ඇත්තේ එකම පරමාර්ථයයි. මේ රටේ යහපත සඳහා, දියුණුව සඳහා, ප්‍රගතිය සඳහා අප තුළ ඇති අදහස් එකමයි. නමුත් අප දෙදෙනා ගමන් කරන මාර්ග වෙනස් වෙන්නට පුළුවනි. අපේ පාට වෙනස් වෙන්නට පුළුවනි. රැවුළත් වෙනස් වෙන්නට පුළුවනි. නමුත් ඉගෙන ගන්න භාෂාව, ඉගෙන ගන්න සම්ප්‍රදායය එකයි. වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීවරයා තරම් සෝෂා නොකළාට ප්‍රගතිය කරා යෑමට, සිංහල භාෂාවෙන් වැඩ කරන බව කීමට පමණක් නොව එය ක්‍රියාත්මක කිරීමට මාත් මේ රජයත් වැඩ කර තිබෙන බව අවංකවම කියන්නට පුළුවනි. මා මීට වඩා කපා කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. සමහර විට අධිකරණ කටයුතු මට නුපුරුදු නිසා, නුපුරුදු ආයතනයක වගකීම පැවරී තිබෙන නිසා ගරු මන්ත්‍රීවරුන් බලාපොරොත්තු වන තරම් විස්තර සහිතව යම් යම් කරුණු අවබෝධ කර ගන්නට මට බැරි වන්නට ඇති. ඒ ගැන සමාව භජනය කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

දාවල් 12

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා. (බුලත් සිංහල)

(ති.රු. எட்மன் சமரக்கொடி—புளத்திங் ஹல)

(Mr. Edmund Samarakkody—Bulathsinhala)

ගරු සභාපතිතුමනි, එක අතකින් කල්පනා කර බලන විට ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් අපට පැහැදිලි පිළිතුරක් දීම ගැන සන්නේෂ වන්නට ඕනෑ අධිකරණය සහ අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව ගැන ඊයේ සවස සිට අද මේ වේලාව වනතුරු විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද චෝදනාවලට ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා සැහෙන තරමින් පිළිතුරු දුන්නා. ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා නීතිඥයකු නොවන බව මා පිළිගන්නවා. නීතිය සහ උසාවිය ගැන එතුමාට වැඩි දැනුමක් නැති වන්නට පුළුවනි. ඒ ගැන අප එතුමාට දොස් කියන්නේ නැහැ. නමුත් එතුමා තනි පුද්ගලයකු හැටියට අප

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

මේ අවස්ථාවේදී සලකන්නේ නැහැ. එතුමා මේ ආණ්ඩුවේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයෙක්. එතුමා කළා කරන්නේ තමන්ගේ පෞද්ගලික දැනුමේ ශක්තියේ ප්‍රමාණය අනුව පමණක් නොවෙයි. අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරීන්ගේ උපදෙස් එතුමාට ලැබෙනවා. ඒ වගේම නීතිය ගැන හොඳ දැනුමක් තිබෙන මන්ත්‍රීවරුන්, ඇමතිවරුන් ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටිනවා. ඒ අයගේ උපදෙස් ලබන්නටත් එතුමාට පුළුවනි. එපමණක්ද? නීතිය සම්බන්ධයෙන් විශාල පළපුරුද්දක් තිබෙන නීතිඥයකු හැටියට ලංකාවේ පමණක් නොව මුළු ලෝකයේම ප්‍රසිද්ධියක් ඇති මන්ත්‍රීවරයකුද ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටිනවා. තමුත් අප කියන කළා අසාගෙන සිටියේ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා පමණයි. එය කනගාටුදායක කාරණයක්. එදා මේ වගේ විවේචන අසාගෙන සිටි අයට අද ඒවා අසාගෙන සිටීමේ ශක්තියක් නැහැ. ඊයේ ඉඳල පැනල ගියා; අදත් නැහැ. එක්කෙනෙකුට වත් මේවට මුහුණ දෙන්න බැහැ. තමුත් තාත්සේ ගැන මා බොහොම කනගාටු වෙනවා.

ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමනි, මා ඊයේ සවස ඉතා ප්‍රවේශමින් පැය එකහමාරක විතර කාලයක් තුළ කළා කරමින් හිතේ තිබෙන කරුණු උඩ නොවෙයි, රටේ තිබෙන ආරංචි උඩ නොවෙයි, හිතේ පවතින පුද්ගලික කෝපයක් නිසා නොවෙයි, කරුණු සහිතව, ලිපි ලේඛන සහිතව, යම්කිසි අත්දැකීමක් උඩ, එක්තරා නඩුකාරයෙක් සම්බන්ධයෙන් ඔප්පු කරන්නට පුළුවන් කරුණු කීපයක් ඉදිරිපත් කළා.

ඒ කාරණය ගැන පසුගිය අවුරුද්දේ මේ ගරු සභාවට විශේෂ යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළ බවත් තමුත්තාත්සේට මතක් කරන්නට සතුටුයි. මගේ පමණක් නොව මන්ත්‍රීවරුන් 14 දෙනකුගේ අත්සන් ඇතිවයි, එය ඉදිරිපත් කළේ. මා එකල සිටි පක්ෂයේ නායකයා වන අද තමුත්තාත්සේලාගේ නායකයකු වන මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් අත්සන එහි තිබෙනවා. ඒ වගේම තමුත්තාත්සේලාගේ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකුගෙන් අත්සන් එහි තිබෙනවා. කරුණා කර තමුත්තාත්සේ ඒ බව හොඳින් මතක තබා ගන්න. එක්තරා නඩුකාරයකුට විරුද්ධව විස්තර

සහිතව චෝදනා සඳහන් කර, වහාම ඒ කාරණා ගැන අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව ක්‍රියා කළ යුතු යයි ඒ යෝජනාවෙන් අපි කියා සිටියා. එවැනි යෝජනාවක් ගෙනෙන විට, කිසි හේතුවක් නැතිව යම් යම් ආරංචි උඩ නොවෙයි ගෙනෙන්නේ. එවැනි යෝජනාවක් ගෙනෙන විට ඉතා වැදගත් කරුණු ඇතිවයි, ඒවා ඉදිරිපත් කරන්නේ. මා කලින් මතක් කළා වගේ එය මා තනියෙන් ඉදිරිපත් කළ යෝජනාවක් නොවෙයි. සමසමාජ පක්ෂයේ හා කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකුත්, ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක) තවත් මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකුත් ඊට අත්සන් කළා.

ඒ යෝජනාවේ සඳහන් වී තිබෙන විනිශ්චයකාරයා ගැන තමයි, මා ඊයේ තමුත්තාත්සේට කියා සිටියේ. අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාවේ අද කෙරෙන දේවල් ඒ මාගියෙන් මා ඊයේ මතක් කළා. තමුත්තාත්සේ ඊයේ සවස මෙහි සිටියේ නැද්දැයි මා දන්නේ නැහැ. සිටියේ නැත්නම් හිටපු අයගෙන් අසා දැන ගන්න ඕනැ. තමුත්තාත්සේගේ අධිකරණ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් පැමිණ සිටි මහත්වරුන්ගෙන් අසා දැන ගන්න ඕනැ, ඒවායින් මොනවද ඇත්ත, මොනවද නැත්ත, කියා.

අද තමුත්තාත්සේ මේ සභාවට ඇවිත් මොනවද කිව්වේ? තමුත්තාත්සේගේ ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් තමුත්තාත්සේ අධිකරණයට හොඳ වර්ත සහතිකයක් දුන්න. තමුත්තාත්සේලාගේ කර්තව්‍යය ඕකයි. මට ඒක පුදුමයක් නොවෙයි. වැරදි කරන අයට, තරක වැඩ කරන අයට, දූෂණ වල යෙදෙන අයට සහතික දෙන්නට තමයි, තමුත්තාත්සේලා ඇවිත් ඉන්නේ, කියන එක අර නඩුකාරයාගේ කට්ටි කිය වුණා වගේ, තමුත්තාත්සේගේ කට්ටුත් ඔප්පු කෙරුවා. මා තමුත්තාත්සේගෙන් බලාපොරොත්තු වුණේ නැහැ, අපේ කළා ඇසීමෙන් පසු, තමුත්තාත්සේ මෙතැනට ඇවිත් “බ්ලන්සිංහල මන්ත්‍රීතුමා කිව්ව සේරම හරි” යනුවෙන් කියාවි කියා. අනික් මන්ත්‍රීවරුන් එහෙම බලාපොරොත්තු වුණේ නැහැ. වගකිය යුතු කෙනෙකු එහෙම හිතන්නේ නැහැ. එහෙත් තමුත්තාත්සේලාගේ බලාපොරොත්තු වුණා, අපි කළා කරන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

දේවල් එක්තරා ප්‍රමාණයක සත්‍යයක් තිබෙන බව තමුන් නාන්සේට පෙනී යයි කියා. මේ එක ස්ථානයක තිබෙන වරදක් නොවෙයි; අධිකරණයේ නොයෙක් තැන්වල මෙය තිබෙනවා. තමුන් නාන්සේ ලාට උපදෙස් දෙන අයත් මේව දන්නවා. අධිකරණයට විරුද්ධව නඩුකාරයකුට විරුද්ධව, යමක් කීම කතරගම දෙවියන්ට දෙස් කියන්නා වගේ භයානක වැඩක්. එක කාරණයකින් මා තමුන් නාන්සේට ඔප්පු කළා, වැරදි කරන නඩුකාරයින් අධිකරණ සේවා කොමිසම මගින් ආරක්ෂා කරනවා කියන බව. එය සියයට සියයක් මා ඔප්පු කළා.

තමුන් නාන්සේ කියෙව්වද මා ඉදිරිපත් කළ කඩදාසි? මේ අවුරුද්දේ, ලඟදී පත් කළ නඩුකාරයාගේ වැරදි සෝදිසි කිරීමට, ඒව විභාග කිරීමට නියම කළ අවස්ථාවේ, එම විභාගයේදී ගෙනිව්ව ක්‍රියා මාගී පිළිබඳ වාර්තා තියෙනවා. තමුන් නාන්සේ ඒව කියෙව්වද? ඒව පරීක්ෂා කර බලායි, ඒවා යින් කොටස් අරගෙනයි, ඒ කියන්නේ එම නඩුකාර මහතාගේ සාක්ෂි සහ එම නඩුකාර මහතා තමන් නිර්දෝෂ පුද්ගලයකු බව පෙන්වීම සඳහා ඉදිරිපත් කළ සාක්ෂිකාරයන්ගේ සාක්ෂි අරගෙනයි, මම ඔප්පු කළේ එයා වැරදිකාරයෙක් කියා. ඒව තමුන් නාන්සේ කියෙව්වද? ඒව තමුන් නාන්සේ දැක්කද? ඒ කිසිවක් ගැන පරීක්ෂා නොකර තමුන් නාන්සේ කියනවා, මිට වඩා එහාට ගෙනියන්න බැරිය කියා. අධිකරණය සුද්ධයිලු. තමුන් ඔව්යි තමුන් නාන්සේලාගේ වැඩ කටයුතු. ගරු අධිකරණ ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමනි, මෙවැනි උත්තර දී තමුන් නාන්සේට නිකම් ඉන්න පුළුවන් වෙයිද?

තමුන් නාන්සේල අද ලජ්ජ වෙන්න ඕනෑ. තමුන් නාන්සේලාටත් වඩා මා දොස් කියන්නේ අනික් කොටසටයි. අවුරුදු ගණනාවක් ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ සිටි අයගෙන් කොටසක් අද තමුන් නාන්සේල අතර සිටිනවා. ඒ අය මෙම පක්ෂයේ සිටි කාලයේදී දූෂණවලට විරුද්ධව කතා කළා. වැරදි කරන අයට, ජනතාවට පහර ගසන අයට සහ ප්‍රතිගාමීන්ට විරුද්ධව සටන් කළ ඒ කොටස් අද තමුන් නාන්සේලාගේ පැත්තේ සිටිනවා. උනිනිනි

නිකම් නොවෙයි, ඇවිලල සිටින්නේ. උන් නැහෙල ජනතාවට කියනවා, මහා ලොකු දෙයක් කරන්න යනවය කියා. මේ රටේ ජනතාවට සමාජවාදය විකිත් විකවත් පෙන්වන්න යනවය කියා තමුන් නාන්සේල කියනවා. තමුන් පැරණි අධිරාජ්‍යවාදී කාලයේ සිට ජනතාව පාගන්න, ජනතාව මිරිකන්න පවත්වාගෙන එන මේ අධිකරණ ක්‍රමය තව දුරටත් ආරක්ෂා කරන්න තමුන් නාන්සේල ලැස්තියි.

යම් යම් වැරදි කටයුතු අපි මෙතන එළි දරව් කළාම ගරු මන්ත්‍රීවරු බොහොම කතා කරනවා. තමුන් ඒවට ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ. අද කෝ, මේව ගැන කරුණු දන්න අය? අද අපේ රටේ දුප් පත් ජනයා දුක් විඳිනවා නේද, නොයෙකුත් උසාවිවල වැරදි ක්‍රියා නිසා? කාට කියන්නද, මේව? සාමාන්‍ය දුප්පතකුට පුළුවන්ද නඩුකාරයකුට විරුද්ධව පැමිණිල්ලක් ගෙනියන්න? එය කරන්න බැරි බව තමුන් නාන්සේ දන්නේ නැද්ද?

අධිකරණයට දී තියෙන ආරක්ෂාව කුමක්ද කියා අපි තමුන් නාන්සේලාට පෙන්ව දන්න. නඩුකාරයින්ට ආරක්ෂාව සලසා තියෙන්නේ දෙව්වරුන්ට දී ඇති ආරක්ෂාව විධියටයි. ඒ අයට විරුද්ධව කිසිවකුට වචනයක් කියන්න බැහැ. කීවොත්, එවැන්නෙක් හිරේට යැවීම විතරක් නොවෙයි, කරන්නේ. නඩුකාරයා යටතේ සිටින පොලීසිය කරන දේ තමුන් නාන්සේ දන්නවා ඇති. මා කී නඩුකාරයා වෙනුවෙන් සාක්ෂි දෙන්න පැමිණි ක්ලිප්පඩ පිරිස් මහත්මයාටත් පොලීසියෙන් ගැහැව්ව. ඉතින්, සාමාන්‍ය අයට ලැබෙන තත්ත්වය මොකක්ද? සාමාන්‍ය ජනයාට නඩුකාරයින්ට විරුද්ධව පැමිණිලි කරන්න එන්න ශක්තියක් තියෙනවද? ආවොත් ඇට කටු කඩා පොඩි කර දමනවා. එවැනි තත්ත්වයක තියෙන ප්‍රශ්නයක් තමයි, මේ. අද කෝ කතා කරන්න පුළුවන් දක්ෂ අය? ඒ අය ලෝකේ පුරා යනවා. ඒ අය දකුණු අප්‍රිකාවේ දේවල් කියනවා. ලඟදී ජපන් රටට, හිරෝෂිමාවට එහෙම ගියා. ලෝකේ තියෙන අපරාධ ගැන ක්‍රියා කරන්න, ඒ අපරාධ වලට විරුද්ධව සටන් කරන්න, ඒ අය යනවා. දෙහිවල-ගල්කිස්ස ආසනයේ බොහොම දක්ෂ මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය කොල්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මය.]

විත් ආර්. ද සිල්වා) අද කෝ? තමුත් තාත්සෙලාට උපදෙස් දෙන්න පුළුවන් පුද්ගලයෝ හැංගිලා. මා කියනවා, තමුත් තාත්සෙලාට හැංගෙන්න බැරි බව. ආණ්ඩුව ගෙන යාමේ වගකීම භාර ගත්තොත්, ඇමති ධුර භාර ගත්තොත්, ඒ අනුව තමුත්තාත්සෙලාට හැංගෙන්න බැහැ. දැන් වැරදිකාරයෝ වෙන්නෙ තමුත්තාත්සෙලා නොවෙයි; අධිකරණයයි. නඩුකාරයින් ආරක්ෂා කරන එක වැරදියි. එසේ කරන අධිකරණ කොමිෂන් සභාව තමුත්තාත්සෙලා විසින් ආරක්ෂා කරනු ලබනවා නම්, මූලික වැරදිකාරයන් වන්නෙ තමුත්තාත්සෙලායි. අධිකරණ කොමිෂන් සභාව ගැන කිසිම විශ්වාසයක් නැහැ. තමුත්තාත්සෙලා දන්නවද සෑම උසාවියකම වාගේ මොනවද කෙරෙන්නෙ කියා? වැඩි දුර කරුණු ඉදිරිපත් කරමින් මේ ගරු සභාවේ කාලය ගත කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ. ගිය අවුරුද්දේ අර නඩුකාරයා ගැන මේ ගරු සභාවේදී මා කපා කළා. පාර්ලිමේන්තුවේදී මා එදා ඒ ආකාරයට චෝදනා කළා. එදා මා කී දේ ගැන පුවත්පත් මගින් ප්‍රසිද්ධියක් දී තිබුණා. පුවත්පත්වල ඒ ගැන කරුණු පළ වූ අවස්ථාවේ සෑම උසාවියකින්ම වාගේ මට ලියුම් ආවා. බොහෝ නීතිඥ මහත්වරු එදා මා කී කරුණු ගැන සඳහන් කරමින් මට ලියුම් එව්වා. ඒ අය මට දැනුම් දුන්නා එදා මා සඳහන් කළ කරුණු සත්‍ය බව. “තමුත්තාත්සෙලා පාර්ලිමේන්තුවේදී සඳහන් කළේ අපේ උසාවියේ අපට මුහුණ පාන්න සිදු වන දේය කියා අපට හිතෙනවා; අපේ උසාවියෙන් කෙරෙන්නෙ ඒ විධියටමයි” යනාදි වශයෙන් මට එවූ ලියුම්වල සඳහන් කර තිබුණා. අතරින් පතර තැනින් තැන කලාතුරකින් සිදු වන දේවල් නොවෙයි මේවා. හැම තැනම වාගේ වැරදි කෙරෙනවා. බරපතල දේවල් නොවෙයි නම් මේවා ගැන ඒ තරම් දුරට සෝෂා කරන්න වුවමනාවක් නැහැ. ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කළ කපාව සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි. එවැනි කපාවක් කිරීම ගැන එතුමා ලජ්ජා වෙන්න ඕනෑ. සමසමාජ පක්ෂයේ හිටපු උදවිය අද ඔය පැත්තේ ඉන්නවා. අද උත්තැහේලාට හරියාකාර නිදා ගන්නවත් ඉඩක් නැහැ. හොරකම් හොයන්න යනවා. මුරකැවුණ, ඔව්වා කියන්නෙ නැහැ.

සියර්වරුන් හරියාකාර වැඩ කරනවා ද නැද්ද කියා සොයා බලන්න දැන් දැන් ඇමතිවරු කාලය යොදනවා. ඕවර්සියර් කෙනෙක් මාසයකට රුපියල් 125 ක් නැත්නම් 150 ක් වැටුප් වශයෙන් ලබනවා. එවැනි සුළු චේතනයක් ලබන උදවිය හරියට වැඩ කරනවද නැද්ද කියා සොයා බලන්න වෙහෙසෙන උත්තැහේලා ලොකුවට ගෝෂා කරනවා, පත්‍රවලිනුත් කාරණා ප්‍රසිද්ධ කරනවා. ඒවා කරන්න එපාය කියන්නෙ නැහැ. ඒ වුණාට තමුත්තාත්සෙලා විශේෂයෙන්ම ඔය දුප්පත් මිනිහගෙන් වැඩ ගන්න විතරක්ද ආවෙ? ඇයි, ඉහළ තත්ත්වයෙන් ඉන්න උදවිය කරන වැරදි හොයන්න වුවමනාවක් නැද්ද? ඒ අය ආරක්ෂා කරන්නද වැඩ කරන්නෙ කියලා අහනවා. ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිය මොකක්ද යන වග අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාවෙන් අපට පැහැදිලි වෙනවා. ඒක මේ රටේ ජනතාවටත් හොඳාකාර පෙනී යනවා. හිතුවක්කාර අන්දමට චෝදනා කරන අවස්ථා කොතෙකුත් අහන්න ලැබෙනවා. අධිකරණයේ වැඩ කටයුතුවලට ඇඟිලි ගැසීම් එන්න එන්නම වැඩි වේගෙන් එනවා. අධිකරණයේ වැඩට ඇඟිලි ගැසීම බොහොම හොඳ ප්‍රතිපත්තියක් නේද? වුවමනාවක් තැනි තැනවලදී අධිකරණයේ කටයුතුවලට ඇඟිලි ගහන්න හොඳ නැහැ. ඒක තමුත්තාත්සෙලාට අයිති තැනි දෙයක්. තමුත්තාත්සෙලාට අයිති දේවල් තමුත්තාත්සෙලා කරන්නෙ නැහැ. දූෂණ කෙරෙන තැන් අපි දන්නවා. තමුත්තාත්සෙලා කොයි කොයි තැන්වලටද දූෂණ වැඩ ගෙන යන්නෙ කියන එක, කොහොමද ඇඟිලි ගහන්නෙ කියන එක, පෙන්වා දෙන්න අපට පුළුවනි.

රියේ පෙරෙයිද අපට දැනගන්න ලැබුණා මහජන බැංකුවේ වැඩ කටයුතුවලට තමුත්තාත්සෙලා ඇඟිලි ගහල නියෙනවද නැද්ද කියන එක ගැන. ඕවා මහජනයට අයිති ඒවා. මහජනයට අයිති දේවලට නුවුවමනා විධියට ඇඟිලි ගැසීම හොඳ දෙයක් නොවෙයි. මහජන බැංකුවෙන් මුදල් ණයට ගැනීම වැරද්දක්ය.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

පස්කුවල් මයා.

(තිரு. පස්කුවල්)

(Mr. Pasqual)

ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට ණය මුදලක් ලබා ගන්න බැරිද?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(තිரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

මහජන බැංකුවෙන් හෝ වෙනත් බැංකුවකින් මුදලක් ණය වශයෙන් ගන්නට මා චෝදනා කරන්නේ නැහැ. ණය ගන්න බැරිය කියන්නේ නැහැ මම. ඒ වුණට එතන කෙරෙන වැඩවලට හුඟක් දුරට ඇඟිලි ගැසීම් වෙලා තියෙන බව අපට ඉතා හොඳින් දැන ගන්න ලැබී තියෙනව.

අ. හා. 12.15

පස්කුවල් මයා.

(තිරු. පස්කුවල්)

(Mr. Pasqual)

බැංකුවෙන් නියම කරන ආකාරයට ඇප තබන්න පුළුවන් නම්, විශ්වාසය තිබෙනව නම්, ණයට මුදල් ලබා ගන්න ඕනෑම කෙනෙකුට පුළුවන් නේද?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(තිரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

ගැමි ජනතාවට ණයට මුදල් ලබා ගන්න තියෙන බැංකුවක මහජනයට ණය ලබා ගැනීමේ පහසුකම් තිබෙන්න ඕනෑ. ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ගැමි ජනතාව අතරින් එන උදවිය තමයි. එහෙම අය ණය මුදල් ගන්නට මම චෝදනා කරන්නේ නැහැ. ඒ වුණට සමහර උදවියට නේ වතු ගන්න පුළුවනි රුපියල් 1,25,000 කට. [බාබාකිරිමි] ප්‍රතිපත්ති ගැන විතරක් කථා කරන්න එපා. තමුත්තාන්සෙලාට බැහැ ප්‍රතිපත්ති ගැන කථා කරන්න. තමුත්තාන්සෙලා විතරයි ඉන්නේ හොරකම් කරන අයගෙ ආරක්ෂාවට, දූෂණ කරන අයගෙ ආරක්ෂාවට. එක්කෙනෙක් උණු උණු වෙන්ම මහජනයා ඉදිරියට ගිහිල්ලා ප්‍රති

පත්ති ගැන කථා කරනව. එක්කෙනෙක් කියනව අපි ප්‍රතිගාමීන්ට විරුද්ධයි කියල. දැන් උන්නාහෙ මෙනත නැහැ. නැති තැන වුණට කරන්න දෙයක් නැහැ. එන තුරු ඉන්න බැහැ. මේවා කියන්න ඕනෑ. ප්‍රතිගාමීන්ට විරුද්ධයි කිව්වට උන්නාහේලා මොනවද කරන්නේ?

ආරියදාස මයා.

(තිරු. ஆரியதாச)

(Mr. Ariyadasa)

යම් කෙනෙකු නැති වෙලාවට චෝදනා එල්ල කිරීම වැරදියි නේද? ඒ මොකද, මුහුණට මුහුණ දීලා උත්තර දෙන්න නැහැනේ. නැති වෙලාවේ ඇයි කියන්නේ?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(තිரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

ඇයි තැන්තෙ කියලයි මම අහන්නේ.

ආරියදාස මයා.

(තිரு. ஆரியதாச)

(Mr. Ariyadasa)

ඒකට උත්තර දෙන්න මම සූදානම් නැහැ. මම කියන්නේ මේකයි. යම් කෙනෙකු නැති වෙලාවක චෝදනාවක් වැනි දෙයක් ඉදිරිපත් කරනවට වඩා මම කැමතියි ඉන්න වෙලාවක ඉදිරිපත් කරනවා නම්. ඒකයි මම කියන්නේ.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(තිரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

තමුත්තාන්සෙලාට විරුද්ධව චෝදනා ඉදිරිපත් කරන වෙලාවේ තමුත්තාන්සෙලා මෙනත ඉන්න ඕනෑ.

ආරියදාස මයා.

(තිரு. ஆரியதாச)

(Mr. Ariyadasa)

ඔය කතාව පිළිගන්න බැහැ. මා සිතන්නේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට වැරදුණ. තමුත්තාන්සෙලා කිව්වේ දෙහිවල— ගල්කිස්සෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා) මෙනත නැහැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

[ආරියදාස මයා.]

කියන එකයි. ඒ මන්ත්‍රීතුමා සිටින වෙලාවක ඔක ඔහොම කිව්ව නම් හොඳ බවයි මා කියන්නේ.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(ශ්‍රී ලං. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

ඒකට උත්තරයක් දෙන්නම්. සභාග ආණ්ඩුව ඇති කළාට පසු මා මේ ගරු සභාවේ කීප වතාවක් කථා කළා. කීප වතාවක් තමුත්තාන්සේලාගේ ආණ්ඩුවට චෝදනා කළා. රාජාසන කථාව සම්බන්ධ යෙහුත් මා පැය 1 1/2 ක් පමණ කථා කළා. ඒ අස්ථාවලදී මා කෙළින්ම ආණ්ඩුවට චෝදනා කළා. තමුත්තාන්සේලාගේ පක්ෂයට ලගදී බැඳුණු නායක මහත්මයාට ඒවාට උත්තර දෙන්න අවස්ථාව තිබුණා. ඔව්, තමුත්, එක වචනයයි කිව්වේ. මෙයා ඉන්නේ 1917 තේ; මැරෙන්නෙත් 1917 තේය කියායි කිව්වේ. ඊට පසු අයවැය ලේඛන විවාදයේදීත් මා පැය 1 1/2 ක් පමණ වේලා කථා කළා. ගරු මුදල් ඇමති තුමා කථා කරන්ට ප්‍රථමයෙන්, දෙහිවල-ගල්කිස්සෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපිට මා කිව්ව, වෙලාව නැත කියන්න එපා, මට පිළිතුරක් දෙන්නය කියා. තමුත් උත්තරය මගේ කථාවට ඉස්සෙල්ල කථා කළා. ඒ නිසා උත්තරය වෙනුවට ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට උත්තරයක් දෙන්න තිබුණ. වෙලාව නැත කියන්න එපා, උත්තරයක් දෙන්න, අපට පහර ගහන්න කියා මම කියා සිටියා.

මගේ කථාවේ ඒ තරම් විශාල වටිනා කමක් නැත කියා උත්තරය කල්පනා කළා නම් කමක් නැහැ. තමුත් අපි යම් යම් චෝදනාවල් කළා. යම් යම් ප්‍රශ්න පැහැදිළි කළා. ඒවාට පිළිතුරු වශයෙන් අපට එක වචනයක් කිව්වේ නැහැ. දැන් කියනව උත්තරයෙහි නැති වෙලාවට කථා කරන්ට එපාය කියා. ඇයි නැත්තේ? අධිකරණය ගැන අපි මේ අවස්ථාවේදී කථා කරන බව මේ ඉස්සරහ පෙළේ සිටින ඇමතිවරු දන්නව. මේවා වැරදි නම් මේවා සම්බන්ධයෙන් අනිත් අයට වඩා දෙහිවල-ගල්කිස්සෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට කරුණු කියන්න පුළුවනි. එතුමා “බාර් කවුන්සිල්” එකේ නායකයෙක්. සමහර වෙලාවට එතුමා උසාවියේ සිටිනවා වෙන්න පුළුවනි. ඒකට අපි දොස් කියන්නේ නැහැ. සමහර වෙලාවට මේ

අවස්ථාවේදීත් එතුමා උසාවියේ ඇති. ඒකට අපි දොස් කියන්නේ නැහැ. තමුත් අපට කියන්ට එපා උත්තරයෙහි නැති වෙලාවට කථා කරන්ට එපාය කියා. පඩි ලබමින් මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට ආවේ මෙහෙ ඉන්න තමයි. මේක හදිසියෙන් නියම කළ සාකච්ඡාවක්, රැස්වීමක් නො වෙයි. කල් ඇතිව, මේ මේ වෙලාවට, මේ මේ දේවල් ගැන සාකච්ඡා කරනවාය කියා සාම ගරු මන්ත්‍රීවරයෙකුම දන්නව. තමුත්තාන්සේලාගේ ආසන හිස් නම් අපට දොස් කියන්න එපා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා (ඉබ්මි, වාරිමාර්ග හා විදුලි බලය පිළිබඳ ඇමති හා සභානායක)

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா—காணி, நீர்ப் பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Land, Irrigation and Power and Leader of the House)

මේ විවාදය පරක්කු වෙලා.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(ශ්‍රී ලං. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

ඒ ඒ ප්‍රශ්න ගැන සාකච්ඡා කරන්ට අවුරුද්දකට වරක් අප ලබන අවස්ථාවයි. මේ අපි ගොඵවෝය කියා සිතන්න එපා. අපෙන් උපදේශ නිබෙනව. අපෙන් චෝදනා නිබෙනව. මේ ආණ්ඩුව හාරව සිටින්නේ එක ඇමතිවරයෙකු නො වෙයි. ඇමති මණ්ඩලයක් තිබෙනව. ඒ නිසා උත්තරයක් දෙන්න පුළුවන් උත්තරයෙහි පමණක් නොවෙයි. අනික් අය ටත්. උත්තරයක් දෙන්න පුළුවන්. දැන් අපි මෙය ඡන්දයට දමනව.

ඊළඟට දෙවනුව, අධිකරණ කොමිෂන් සභාවට විරුද්ධව මා වහාම විශ්වාස භංග යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරනව. ලංකා ඉතිහාසයේ නොවූ දෙයක් මම කරනව. මේ සභාවල කෙරෙන අකටයුතු වැඩ එළිදරව් කරන අයට ආණ්ඩුව වචනයකින් වත් ආධාරයක් දුන්නේ නැහැ. වැරදි එළිදරව් කරන්න වුවමනාය කියා තමුත්තාන්සේලා වචනයක්වත් කියන්නේ නැහැ. අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව වැරදිකරුවන්ය කියා තමුත්තාන්සේලා කියන්නේ නැහැ. තමුත් මෙතන සේලා කියන්නේ නැහැ. තමුත් මෙතන කවුරුත් කරන්නට පුළුවනි. කවුරුත් කියා නැහැ මෙතන කථා කරන්ට එපාය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

කියා. අපට දී තිබෙන නිදහස ඒ ගරු මන්ත්‍රීන්ට දී නැහැ. ගරු නියෝජ්‍ය සභා පතිතුමනි, නීතිය ගැන දන්නා උදවිය ඒ පැත්තෙන් සිටිනවා. අධිකරණයේ වැඩ කරන පිළිවෙළ උන්නාහෙළ දන්නවා. එහෙම නම් වචනයකින්වත් තමුන්නාන් සේලා උපකාර කරන්නේ නැත්නම්, මේවා වැරදිය කියා තමුන්නාන්සේලා කියන්නේ නැත්නම්, තමුන්නාන්සේලාත් වැරදිකරුවන් හැටියට අප පිළිගන්නවා. ප්‍රථමයෙන් තමුන්නාන්සේලාට විරුද්ධව විශ්වාස හංග යෝජනාවක් ගෙනෙනවා. දෙවනුව, වැදගත් කරුණු සහිතව චෝදනා ඉදිරිපත් කර තමුන්නාන්සේලා ආරක්‍ෂා කරන අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාවට විරුද්ධව විශ්වාස හංග යෝජනාවක්

ගෙනෙනවා. ඒ බව ප්‍රකාශ කරමින් මේ අතුරු යෝජනාවට ඡන්දය දෙන හැටියට මම ඉල්ලනවා.

ප්‍රශ්නය—එනම්:

“That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item ‘Secretary’.”

—විමසන ලදී.

කටහඬවල් අනුව “විරුද්ධ” මන්ත්‍රීන්ට ජය බව නියෝජ්‍ය සභාපති විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(තිரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Divide, by name !

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය මතු පළ වන අන්දමට—පක්‍ෂව 13; විරුද්ධ 16; මධ්‍යස්ථ 2; යනුවෙන්—බෙදුණේය.

පක්‍ෂව

සාර්ථක

AYES

ඩී. බී. අර්. ගුණවර්ධන මයා.

திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன

Mr. D. B. R. Gunawardena

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன

Mr. D. P. R. Gunawardena

රාජනීතිඥ එස්. ජේ. ඩී. චෙල්වනායකම් මයා.

திரு. எஸ். ஜே. வீ. செல்வநாயகம், கியூ. லி.

Mr. S. J. V. Chelvanayakam, Q.C.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன

Mr. J. R. Jayewardene

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මයා.

திரு. மொண்டேகு ஜயவிக் கிரம

Mr. Montague Jayewickreme

ඩී. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

திரு. டி. செல்டன் ஜயசிங்ஹ

Mr. D. Shelton Jayasinghe

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

கலாநிதி டப்ளியூ. தகநாயக்க

Dr. W. Dahanayake

ශ්‍රීමත් ඇල්බට් එෆ්. පීරිස්, කේ.බී.ඊ.

ஸ்ரீமான் அல்பேட் எப். பீரிஸ், கே. பி. ஈ.

Sir Albert F. Peries, K.B.E.

සිරිල් මැතිව් මයා.

திரு. சிரில் மதியூ

Mr. Cyril Mathew

විජයපාල මෙන්ඩිස් මයා.

திரு. விஜயபால மெண்டிஸ்

Mr. Wijayapala Mendis

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன

Mr. K. M. P. Rajaratna

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

திரு. எட்மன் சமரக்கொடி

Mr. Edmund Samarakkody

සී. පී. ජේ. සෙනෙවිරත්න මයා.

திரு. சி. பி. ஜே. செனவிரத்ன

Mr. C. P. J. Seneviratne

—කාරක සභාව

there was some respect for its independence of judgment. But I am very sorry to say it is not possible to hold those views any longer.

Of course, when it comes to dealing with minor fry in the Public Service who have transgressed some administrative regulation or other, the heavy hand of the Public Service Commission falls upon them like the wrath of the gods. They are very often severely punished and, even though the Public Service Commission allows appeals, it is very rarely indeed that those appeals are ever heeded. Most of them are summarily thrown away and rejected. However, Sir, when it comes to big administrative officers in leading posts, the Public Service Commission seems to fall over backwards not to do anything against these officers which might be detrimental to their promotions and careers.

I have one specific instance in mind which affects the Public Service Commission and which arose in the course of last year. I refer to the inquiry held into charges framed against Dr. W. A. Karunaratne, the former Director of Health Services. Dr. Karunaratne had to face two main charges of misconduct which were framed against him by the Public Service Commission, and each of the charges consists of subsidiary charges. The first charge was misuse of authority. The second charge was that of recommending action against a certain medical officer on the basis of incorrect statements which he knew to be false or in respect of which he had not verified the facts.

Now, Sir, I have been able to find out exactly what charges were held to be proved and which of the charges were not held to be proved. In fact, the majority were held to be proved. Dr. Karunaratne was first charged with misuse of authority :

“(1) by recommending to the Public Service Commission through the Permanent Secretary, Ministry of Health, in your letter CR (A)/1/61 of 18th January, 1961, that action be taken in terms of

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

(திரு. பி. ஜி. பி. கெனமன்—கொழும்பு மத்தி இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Second Colombo Central)

I move, "That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of Sub-head 1, item 'Chairman.'"

I do not wish to take a long time on the Public Service Commission but I want to record a very strong disapproval of the way in which this body has been functioning. Ever since 1960, Motions have been moved in this House for the appointment of a Select Committee to revise the Constitution, inter alia, to deal with the Public Service Commission. But, unfortunately, we have never got to the stage of actually setting up that committee and such changes as have taken place in the Public Service Commission have been changes in personnel and not changes in either structure or practice.

It has become more and more clear that far from being an instrument of administrative control over the Public Service, the Public Service Commission is today increasingly becoming an instrument of political accommodation of the powers that be. At one time though there was much criticism of the bureaucratic nature of the Public Service Commission.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කෙතමන් මයා.]

P. S. C. Rule 37 to retire Mr. A. T. S. Paul, F.R.C.S., Thoracic Surgeon, General Hospital, Colombo, for general inefficiency on unjustifiable grounds."

That was held to be proved by the P. S. C.

(2) by suspending the increment due to Mr. Paul in September, 1960, without reasonable grounds."

That was held to be not proved.

"(3) (a) by stating in your letter C.R. (A) 1/61 of 23.1.61 addressed to the Permanent Secretary to the Ministry of Health in forwarding the representations made by Dr. R. B. J. Peiris, Orthopaedic Surgeon, G. H. C., without carefully and objectively inquiring into the representations, that they appeared to be frivolous and made by an officer whose personal gains are affected by the actions of the administration."

That was held to be established.

"(b) by endorsing the adverse comments made by the M.S., G.H.C., in the confidential report for 1959 on Dr. R. B. J. Peiris, without due investigation although Dr. Peiris had by his letter dated 3.11.60 denied the acts of misconduct you communicated to him by your letter DPA/25/60 of 28.9.60."

In other words, three cases of misuse of authority were put forward, and two were established. In the other case the former Director of Health Services was charged with:

"you did in your letter C.R./A/1/61 of 18.1.61 addressed to the P. S. C. recommend that action be taken in terms of rule 37 to retire Mr. Paul, making the following incorrect statements knowing them to be false or without verifying the facts on which they were based."

There are four statements of that nature—I do not want to read them all—three of which were established and in respect of one of which the charge was withdrawn. It is a serious matter for a head of a department to be found guilty of abuse of authority and making deliberately false statements against subordinate officers to the P. S. C. in support of demands for disciplinary action against these officers. If it was an attendant or a medical orderly, he would have been summarily thrown out of service without pension rights, and, maybe, he would have been prosecuted in the courts thereafter. But, in the case of

Dr. W. S. Karunaratne, the P. S. C. went backwards to avoid doing something. In fact, the statement attributed to them is really extraordinary. They say that as a result of their findings the former Director of Health Services is "severely reprimanded", and there is a long explanation that a severe reprimand is something stronger than a warning.

A head of a department abuses his authority, a head of a department deliberately makes false statements to a higher body to get a subordinate officer punished, and this august body, the P. S. C., feels that a warning is too light; and says: We will severely reprimand him: I do not know who can answer these things. On top of that, what happens? Dr. Karunaratne goes to one of the African States in order to take up a position with the W. H. O. Was it precisely for this reason that the P. S. C. functioned in this instance, not as an independent and judicial body charged with enforcing the P. S. C. regulations, but as an instrument of political accommodation to a very influential officer? That is my charge. I said we have absolutely no confidence in the way in which the Public Service Commission behaves. It behaves in one way towards small officers; treats them in a most cavalier manner. I do not think that petitions that are sent to the Public Service Commission are ever looked at. Many of these officers spend a lot of time and trouble and money drafting enormous petitions quoting all sorts of laws. They come and see Members of Parliament and get their advice; they see lawyers and get their advice. I do not think anybody ever looks at them. The only thing that is done is to tell you that your appeal is rejected.

I must say it was suggested in this House once and I have also rapidly come to the conclusion that it is better to scrap the whole institution and allow the Ministers to take responsibility. At least then there will be some one to take responsibility for all the irregularities that are taking place, all the malpractices that are

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

taking place and all the cover-ups that take place. Now what happens is, a Minister can turn round and say sometimes *bona fide*, sometimes not *bona fide*, "Well, I do not know, the Public Service Commission is responsible for that". I think we must place on record the very great dissatisfaction and alarm of the hon. Members of this House at the sort of things that happen in the Public Service Commission.

සු. බී. වීරසේකර මයා.

(திரு. யூ. பி. வீரசேக்கர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

I want to refer to a matter that has arisen out of the speech made by my good friend the hon. Member for Kolonne (Mr. Cyril Mathew) where he referred to the Public Service Commission. He referred to the specific instance when the Public Service Commission forcibly retired a former D. R. O. by the name of Harold Quintus Jayawardene. Mr. Jayawardene appears to be the Administrative Secretary of the S.L.F.P.

අ. හා. 12.45

In the course of his speech he made various allegations both against the Prime Minister and the Chairman of the Public Service Commission, who happens to be Mr. Kobbekaduwa. I am not holding a brief for Mr. Jayawardene, but I would like to put the facts straight so that if any wrong impression had been given to the House by the speech of the hon. Member for Kolonne, it is nothing but fair that somebody should reply on behalf of the Public Service Commission.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Are you authorized by the Public Service Commission to reply on their behalf?

සු. බී. වීරසේකර මයා.

(திரு. யூ. பி. வீரசேக்கர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

No, no.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

You are saying that you are replying on behalf of the Public Service Commission.

සු. බී. වීරසේකර මයා.

(திரு. யூ. பி. வீரசேக்கர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

On behalf of the officer concerned. There is no one to protect these officers, therefore, it is our duty to protect public institutions and public officers from unfair attack. The only qualification of Mr. Kobbekaduwa is that he happens to be a Kandyan. I am a Kandyan. The Prime Minister happens to be a Kandyan. It is alleged that the Kandyans are having an undue place.

ඩී. බී. ආර් ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

You are not a Kandyan. Which is the Kandyan boundary?

සු. බී. වීරසේකර මයා.

(திரு. யூ. பி. வீரசேக்கர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

I am not a Kandyan, but unfortunately I happen to be related to the hon. Member for Kottawa by marriage. That does not mean that just because a person happens to be a Kandyan that should be a disqualification.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

You said it is not a disqualification.

සු. බී. වීරසේකර මයා.

(திரு. யூ. பி. வீரசேக்கர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

It should neither be a qualification nor a disqualification.

Mr. Kobbekaduwa, before he became the Chairman of the Public Service Commission was not a person

[ශ්‍රී. බී. විරසේකර මයා.]

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කරක සභාව

මැතිවි මයා.

(තිரு. මැතිවු)

(Mr. Mathew)

You are not aware of what happened.

යූ. බී. වීරසේකර මයා.

(තිரு. ඩු. ඩී. වීරසේකර)

(Mr. U. B. Weerasekara)

I am very much aware of what happened.

මැතිවි මයා.

(තිரு. මැතිවු)

(Mr. Mathew)

There was a departmental inquiry and it was the Government Agent of Puttalam who held the inquiry. He was authorized by the P. S. C. to hold an inquiry. There were ten charges. I cannot remember the details of the various charges. I have seen the file. I can give you the entire report, which you do not have. You are being misled by someone.

යූ. බී. වීරසේකර මයා.

(තිரு. ඩු. ඩී. වීරසේකර)

(Mr. U. B. Weerasekara)

I had managed to get a copy of the record of the case in which he was acquitted. Now what did the Government of that time do to this officer? While the case was pending before the Supreme Court, they were in such a hurry to pin this gentleman down that they held a departmental inquiry and the P. S. C. dismissed him. This gentleman took the trouble to fight his case. His case went up to the Supreme Court and the Supreme Court honourably acquitted this gentleman. It was only after that that the present P. S. C. found him not guilty and forcibly retired him.

My good Friend tries to make out that, as Mr. Kobbekaduwa happens to be a distant relative of the Prime Minister and Mr. Harold Quintus Jayawardene is a close relative of the Prime Minister, justice would not be done. In the Supreme Court the case

was argued by no less a person than my good Friend the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva), and the case was heard by Mr. Justice E. H. T. Gunasekera and Mr. Justice M. C. Sansoni, our present Chief Justice. They accepted the evidence of the headman to say that these two elephants were captured, one to be given to Mr. Welagedera and the other to be given to Sir John Kotelawala. This is what the case record says:—

“According to the headman, the appellant”——

That is the D. R. O.

—“had told him that the tuskers were for Sir John Kotelawela, who was at that time a member of the Cabinet, and the defence produced an official letter dated 15th September, 1952, by which the headman was informed by the Divisional Revenue Officer that upon an authority granted to Sir John Kotelawela to capture two tuskers his trappers were operating in Demala Hatpattu. According to the appellant one of the tuskers was intended for Sir John Kotelawela and the other for Mr. Welagedera, who was at that time the Member of Parliament for Kurunegala”.

He proved that this tusker was actually sent to the Kahatagaha Mines and was taken by the present hon. Member for Hiriyala, Mr. A. H. Senanayake, who was the Manager of the Kahatagaha Mines then. What happened? This D. R. O. became an innocent victim of certain pressures brought about by no less a person than the former Member of Parliament for Kurunegala. When this matter came up before the Public Service Commission, they dropped the two charges and charged him on six other charges because they knew that all these names would come out. It is easy for Members to come here and attack public officers. If you ask for equity you must come with clean hands. On this whole business of the capture of the two elephants it is not fair for me to criticize two former Members of Parliament but I want it to go on record that if a full inquiry is held all these names would come out and it will be proved that he was innocent.

මැතිවි මයා.

(තිரு. මතිඥ)

(Mr. Mathew)

I will bring the whole file at 2 p.m. for your benefit.

යූ. බී. වීරසේකර මයා.

(තිரு. ජු. ඩී. බීරසේකර)

(Mr. U. B. Weerasekara)

He was compulsorily retired where-as on the facts of the case he should have been reinstated by the Public Service Commission. The Public Service Commission made a mistake in this matter.

කෙනමන් මයා.

(තිரு. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

So many people who have been acquitted by the courts have been dismissed by the Public Service Commission.

යූ. බී. වීරසේකර මයා.

(තිரு. ජු. ඩී. බීරසේකර)

(Mr. U. B. Weerasekara)

I do not say that just because the Supreme Court acquitted a person he should be reinstated. The present Public Service Commission went into the case and found that he should not have been found guilty. I wish to add that so that it would go on record that the Public Service Commission had done the correct thing. In fact, they have not gone far enough ; my grouse is that they should have gone further into it and reinstated him.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට තද බල චෝදනාවක් වශයෙන් මම පළමුවෙන්ම ඉදිරිපත් කරන්නේ කලින් සිටි සෞඛ්‍ය අධ්‍යක්ෂවරයා පිළිබඳ කාරණයයි. ඒ තරම් තද බල චෝදනාවලට භාජන වූ සෞඛ්‍ය අධ්‍යක්ෂ වරයාට මේ රටින් පිට විමට ඉඩ දීම ගැන ඊටත් වඩා රජය චෝදනා ලැබිය යුතුයි.

වංචා සහගත වැඩවලට ගොදුරු වූ, බරපතල චෝදනාවලට භාජන වූ, ඒ සෞඛ්‍ය අධ්‍යක්ෂවරයාට ලංකාවෙන් පිට යන්න ඉඩ දුන්නේ ඇයි? රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ මොන වරදක් තිබුනත් රජය මේ තැනැත්තාට පිටරට යාමට ඉඩ දීමෙන් ඊටත් වඩා ලොකු වරදක් කර තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳව කෙලින් පිළිතුරක් දෙන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව නිතරම බලන්නේ පහත් තැනින් වතුර බැස්සීමටයි. රජයේ සේවයේ සිටින පොඩි කෙනෙක් යම් පැමිණිල්ලක් කළාට ඒ පිළිබඳව පරීක්ෂා කර බලන්නේ නැහැ. රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව යම් කරුණක් පිළිබඳව තීරණයක් ගන්නේ එක තැනකට එකතු වී සාකච්ඡා කිරීමෙන් පසුවද? නැති නම් එක්කෙනෙක් තීරණයක් ගෙන එය අනුමත කිරීම සඳහා ඒ තීරණය එක් එක්කෙනා සිටින ගෙදරට යැවීමෙන්ද? අපට දැනගන්න ලැබී තිබෙන හැටියට යම් කිසි කාරණයක් ගැන තීරණය කරන්නේ එක්කෙනෙක් පමණයි. එක්කෙනෙක් තීරණය කර එය අනුමත කිරීම සඳහා අනික් සාමාජිකයින් ගේ ගෙවලට එය යවනවා. එසේ නැතිව කොමිෂන් සභාවක් වශයෙන් එකට එකතු වන්නේ නැහැ.

සුළු සේවකයින් පිළිබඳ කරුණු තීරණය කිරීමේදී රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව හැම විටම වාගේ දෙපාර්තමේන්තු ප්‍රධානීන්ගේ තීරණම අනුමත කරනවා. රත්මලානේ වැඩපොලේ හෝ කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ හෝ සේවකයකු සම්බන්ධයෙන් යම් කරුණක් ඉදිරිපත් වුවොත් ඒ ස්ථානවල ප්‍රධානීන් විසින් ගත් තීරණම රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව අනුමත කරනවා. තීරණ ගන්නේ ඒ විදියට නම් මේ කොමිෂන් සභාව නිබීමෙන් ඇති වැඩක් නැහැ. මේ තත්ත්වය වෙනස් කිරීම සඳහා යම් කිසි වැඩ පිළිවෙලක් යොදන්න වුවමනායි.

අඩු වශයෙන් මේ කොමිෂන් සභාවේ සාමාජිකයින් කොමිෂන් සභාවක් වශයෙන් එකතු වන්නටවත් වුවමනායි. ගෙවලට යවා තීරණ අනුමත කරන්නේ නැතිව එකට වැඩසටහන් කර තීරණ ගැනීමටවත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

සැලැස් විය යුතුයි. ගෙවලට යැවීමේදී කඩදාසි විකවත් බැලෙන්නේ නැහැ. නිකම්ම අත්සන් කරනවා. ඒ විදියට නිලධාරීන්ගේ තීරණම අනුමත කරනවා නම් මේ කොමිෂන් සභාවෙන් වැඩක් නැහැ. මේ තත්ත්වය වෙනස් කිරීමට මොන පියවරක්ද ගන්නේ?

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(சுழங்ககளின் பிரதி அக்கிராசனார்)

(The Deputy Chairman of Committees)

Order, please. The Sitting is now suspended till 2 p.m. On resumption, Sir Albert F. Peries will take the Chair.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදින්, අ. හා. 2 ට ක්‍රමෙන් ඇල්බට්. එෆ්. පීරිස්ගේ ප්‍රධානත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දිවා භෝජනය සඳහා විසිර යාමට පෙර මා කරුණු ස්වල්පයක් ඉදිරිපත් කළේ රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව ගැනයි. මා රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට එසේ තදබල ලෙස දෝෂාරෝපණය කළේ ඒ කොමිෂන් සභාවට පවරා තිබෙන වැඩ කටයුතු හරියා කාර නොකරන නිසයි. කොයි වෙලාවකවත් ඒ සභාවේ අය එකට එකතු වෙලා තීරණ ගන්නේ නැහැ. එසේ තීරණ නොගන්න නිසා බොහෝ අවස්ථාවලදී රජයේ සේවකයන්ට අයුතු තීරණ ලැබී රජයේ සේවයෙන් පිට වන්න සිදු වී තිබෙනවා. දැනට තියෙන පිළිවෙළ අනුව රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවෙන් තීරණයක් ගන්න වට වඩා හොඳයි, ඇත්ත වශයෙන්ම දෙපාර්තමේන්තුවෙන් තීරණයක් ගැනීම. ඒ තත්ත්වයටයි, අද කටයුතු සිදු වන්නේ.

තමුත්තාත්සෙගෙ දෙපාර්තමේන්තුවේ යම් කිසි සේවකයකුට විරුද්ධව චෝදනා වක් ගැන, එතැන උසස් නිලධාරියා විභාග කරල වාර්තාවක් ලියනවා. ඒ වාර්තාව ලියා ඒ සේවකයාගේ වැඩ නවත්වනවා. එසේ නැත්නම් ඔහු සේවයෙන් අස් කරනවා. ඒ සේවකයා රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට කරුණු ඉදිරිපත් කරනවා. ආර. උසස් කම් කරන්නේ? මේවායින් නේද සමාජය

නිලධාරියා ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ සිට යැවූ අර ලියවිලි වික උඩ මිසක් වෙන කිසිම කරුණක් උඩ තීරණයක් ලැබෙන්නේ නැහැ, දාහකට එකකදිවත්. ඔය විධියේ තත්ත්වයකයි, රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව තියෙන්නේ.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, තවත් වැදගත් කරුණක් කියන්න තියෙනවා. කලින් දේශපාලන අයිතිවාසිකම් භුක්ති විදිමින් ඒවා රැකගෙන වැඩ කළ ගුරුවරු විසි නිස් දාහක් රජයේ සේවයට ඇතුළු වුණා. ඒ අයගේ දේශපාලන අයිතිවාසිකම් ගැන ඔබතුමාල තවම තීරණයක් අරගෙන නැති නිසා බොහෝ දෙනෙකුට කරදර හිරිහැර විදින්න සිදු වෙලා තියෙනවා. මේ රජයට බැරිද, ඒ ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් කරල රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව වැනි ආයතනවලින් රජයේ සේවකයන්ට ඒ නිදහස ඇති කර දීමට? රජයේ සේවයේ සිටින සියලු දෙනාටම දේශපාලන අයිතිවාසිකම් දෙන ලෙසයි, අප ඉල්ලා සිටින්නේ. රජයේ සේවයේ කියන විට එක කොටසකට පමණක් නොවෙයි, හමුදාවේ සහ පොලිසියේ වැඩ කරන සියලු දෙනාටත් ඒ දේශපාලන නිදහස දෙන්න ඕනැ. අධිරාජ්‍යවාදි යුගයෙදි වගේ තමුත්තාත්සෙලත් කියයි, පොලිසිය සහ හමුදාව වැනි සංවිධානවල වැඩ කරන අයට දේශපාලන අයිතිවාසිකම් දෙන්න බැරිය කියා. ඒ නිදහස නොදීමේ හේතුවෙන් තමයි, මා හිතන විධියට විටින් විට කුමන්ත්‍රණ ඇති වන්නේ. දේශපාලනය ගැන හොඳට සාකච්ඡා කරල ඉන්නව නම් කුමන්ත්‍රණ ඇති වෙනව අඩුයි. නිදහස තියෙනව නම්, දේශපාලනය ගැන සාකච්ඡා කරල යම් යම් කරුණු පහදා ගැනීමට ඒ අයට පුළුවන් වෙනවා. ඒ නිසා රජයේ සේවය කරන සියලු දෙනාටම—හමුදාවට සහ පොලිසියටත්—ඒ දේශපාලන නිදහස දෙන්න ඕනැ.

රජයේ සේවකයන් දේශපාලන වැඩ වලට සහභාගි වන බව අපි කවුරුත් දන්නවා. රජයේ ඇමතිවරුන් ඒ ගැන දන්නවා. අගමැතිනියත් ඒ ගැන දන්නවා. අගමැතිනියත් රජයේ සේවකයන්ගෙන් දේශපාලන වැඩ ගන්නවා. ඇයි මේ හොර විධියට කම කරන්නේ? මේවායින් නේද සමාජය

—කාරක සභාව

තරක් වන්නේ? රජයේ සේවකයන්
දේශපාලන වැඩවල යෙදෙන බව අගමැති
නිය දන්නවා. අනික් කැබිනට් ඇමතිවරු
නුත් දන්නවා. ඒ උදවිය රජයේ සේවක
යන්ගෙන් දේශපාලන වැඩත් ගන්නවා.
එසේ නැතැයි ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාට
අවංකව කියන්න පුළුවන්ද?

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරත්නායක
(කෘෂිකර්ම, ආහාර හා ධීවර කටයුතු
පිළිබඳ ඇමති සහ රාජ්‍යාරක්ෂක හා විදේශ
කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු
ලේකම්)

கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டார
நாயக்க—விவசாய, உணவு, கடற்றொழில்
அமைச்சரும் பாதுகாப்பு, வெளிவிவகார,
அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி
யும்)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike—
Minister of Agriculture, Food and Fish-
eries and Parliamentary Secretary to the
Minister of Defence and External Affairs)

මා එහෙම කරල නියෙනවාය කියල මා
හිතන්නේ නෑහැ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මට තමී ඒ කියමන පිළිගන්න බැ.
ඒක අවංකව කියන කියමනක් හැටියට
පිළිගන්න බැ.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

වරප්‍රසාද අනුව ගරු මන්ත්‍රීවරයකු
කියන වචනයක් මේ ගරු සභාවේදී
පිළිගන්න විශේෂ නීතියක් තියෙනවාය
කියා මා හිතනවා. මගෙන් ප්‍රශ්නයක්
ඇසුවා. මා ඒ ප්‍රශ්නයට උත්තර දුන්නා.
අද වනතුරු රජයේ සේවකයකුගෙන් මා
දේශපාලන වැඩක් ගෙන නැති බව මා
කෙළින්ම කියනවා.

මුලාසනාරූප මත්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)

ගරු මත්ත්‍රිතුමා ඇමතිතුමාගේ වචන
පිළිගත්ත ඕනෑ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

සම්ප්‍රදාය නිසා පිළිගන්නවා. ඔනෑ වංචා
වක් කරල, එසේ කෙළේ නැතැයි මෙහිදී
කියන්න පුළුවන් නොවු.

ଗରୁ ଚିଫ୍. ଡାଃ. ଘିସଙ୍ଗ ବେଙ୍ଗଲିଆରାୟନ

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රිතුමනි, එසේ කියන එක හරි නෑ. ඒක අකටයුත්තක්. රජයේ සේවයේ යෙදී සිටින මහතකු ගෙන් දේශපාලන වැඩක් ගෙන නැති බව මා කෙළින්ම කීව්වා. මා කියන එක වැරදිය කියාත්, මා රජයේ සේවකයකුගෙන් දේශපාලන වැඩ ගෙන නිබේනවාය කියාත් ගරු මන්ත්‍රිතුමා කියනවාද? එහෙම නම් ඒ අයගේ නම් කියන්න ඕනෑ. එහෙම නැතිව මොකක්ද මේ කියන කථාවේ තේරුම? පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදායයෙන් වසා ගන්නවා යයි කියන එක යුක්ති යක්ද?

මුලාසනාරූප මත්ත්ව

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රිතුමා ගරු ඇමතිතුමාගේ
වචන පිළිගන්න ඕනැ. එහෙම පිළිගත්
තේ නැත්නම් පසුව යෝජනාවක්
ගෙනත් ඒ කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න
පුළුවනි. එතකොට ඇමතිතුමා සදානම් වී
පිළිතුරු දෙනවා ඇති.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

එච්. කීච්. එම්. ජයවර්ධනට විරුද්ධව
 චෝදනා කීපයක් තිබුණා. ඒ වගේම ඒ
 චෝදනා ඔප්පු වුණා. උන්නාහේ තමුන්
 තාන්සේලාගේ පක්ෂයේ ශාඛා ලේකම්
 චිරියක වශයෙන් සිටියා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

ඒ මහතා රාජ්‍ය සේවයේ යෙදී නැති බව ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. පොදු සේවා කොමිෂම මගින් විභාගයක් පවත්වා එතුමා රාජ්‍ය සේවයෙන් අස් කළා. එහෙම නැත්නම් අස් වන්නට සිදු වුණා. ඊට පසුව පක්ෂයක ලේකම්වරයකු වශයෙන් කටයුතු කිරීමේ තහනමක් නැ. නමුත් මගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය ඒක නොවෙයි. මා රජයේ සේවකයකුගෙන් දේශපාලන වැඩක් ගෙන තිබෙනවාද කියා ලයි මගෙන් ඇසුවේ. දැන් ජයවර්ධන මහතා ගැන අසනවා නම් ඒ ගැන කියන්න තියෙන්නේ ඒ මහතා දැන් රාජ්‍ය සේවයේ නැති බවයි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ජයවර්ධන මහතා චෝදනා වගයකට වැරදිකාරයා වුණා. ඔහුට විරුද්ධව තිබුණු චෝදනා ඔප්පු වුණා.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

ඔහු රාජ්‍ය සේවයට ගත්තෙන් අපි නොවෙයි. අපේ පක්ෂයේ වැඩවලට යම් කිසි කෙනකු ඉන්නවාද, නැද්ද කියා දැන ගැනීමට ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට වුවමනාවක් නැ. ඒක අපේ වැඩක්. ඒ ගරු මන්ත්‍රී තුමාටත් වුවමනා නම් පක්ෂයක් හදාගෙන ඒක ආරක්ෂා කර ගන්නාට කමක් නැහැ. මා යම්කිසි රජයේ සේවක මහතකු මගින් දේශපාලන කටයුත්තක් කර ගත්තාද නැද්ද කියන ප්‍රශ්නයයි මගෙන් ඇසුවේ. දැන් අහන්නේ වෙනත් ප්‍රශ්නයක්. කොහොම වුණත් ජයවර්ධන මහත්මයා රජයේ සේවකයෙක් නොවෙයි. ඔහු එක් තරා පක්ෂයක ලේකම්වරයෙක්. ඔහු ලේකම්වරයකු වශයෙන් පත් කිරීම සුදුසුද නැද්ද යන්න තීරණය කරන්නේ ඒ පක්ෂයයි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

අද රජ කරන්නේ ඒ පක්ෂයයි.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

එපමණක් නොවෙයි, මූලාසනාරූපී ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ මහත්මයා වැරදිකරුවකු හැටියට කථා කිරීම වැරදියි. ජයවර්ධන මහත්මයාගේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධව මේ ගරු සභාවේ වාද විවාද ඇති වුණා. ඒ අවස්ථාවේ යටිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (යූ. බී. විරසේකර මයා.) පෙන්වා දුන්නා, ජය වර්ධන මහත්මයාට විරුද්ධව තිබුණු චෝදනා වලින් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙනුත්, රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවෙනුත් ඔහු නිදහස් වූ අන්දම.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

තමුත්තාන්සේ කිව්ව, පක්ෂයට ගත්ත මිස වෙන එකක් නැතැයි කියා. තමුත්තාන්සෙලාගෙ පක්ෂයයි අද රජ කරන්නෙ.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

තමුත්තාන්සෙට පක්ෂයක් නැතුවයි, ඉන්නෙ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මට පක්ෂ තිබුණා. මා ප්‍රතිපත්ති අනුව කටයුතු කරන නිසා ඒවායින් පිට කළා.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

ඒ කැක්කුම නම් අපට තේරෙනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

තමුත්තාන්සෙ දන්නෙ නැහැ, ඒ කැක්කුම. තමුත්තාන්සෙ මේ ඊයෙ පෙරේ දින දේශපාලනයට ආවෙ.

ஒரு லீச். ஈர். டியஸ் நன்மாரணை
 (கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
 (The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

තමුත් තාත්සෙ අවුරුදු ගණනක් හිටිය
නිසා වෙනත් ඇති, ඒ කාක්කුම වැඩි
වෙලා තියෙන්නෙ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

වෙන්ට පුළුවන්. නමුත් තමුත්තාන්සෙලා
වගේ එක එක විධියට මම පෙරළිල යන්
තෙ නැහැ. එක ප්‍රතිපත්තියක් අනුවයි
වැඩ කරන්නෙත් ; කථා කරන්නෙත්.

မြို့လူအများ၏ စိတ်ကြီး

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

වෙන ප්‍රශ්නයකට එන්න.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා..

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඕනෑම වරදකට අසු වුණු අල්ලස් ගත්ත පුද්ගලයෙකුට වුණත් තමුන් තාන්සෙලා ගෙ පක්ෂයට ඇතුල් වෙලා වැඩ කරන්ට පුළුවනි. ඕන්ත රජය කරන පක්ෂයෙ හැටි. අල්ලස් අරගෙන, පහා අරගෙන, තමුන් තාන්සෙලම පත් කළ කොමිසන් සභාවකින් වැරදි කරුවකු වන කෙනකුට වුණත් තමුන් තාන්සෙලාගේ පක්ෂයේ වැඩ කරන්ට පුළුවනි.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

මෝදතාවලින් නිදහස් වුණ මිනිසුන්ට.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

අල්ලස් ගැනීමේ වෝදනාවකට හෝ
වෙනත් දූෂණ කටයුත්තකට උසාවියකින්
වැරදිකාරයකු කරන ලද පුද්ගලයකුට
වුණත් රජ කරන පක්ෂයේ සිට වැඩ කට
යුතු කරගෙන යන්ට පුළුවනි.

අ. හා. 2.15

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

මූලාසනාරූප මත්ත්‍රිතුමනි, ඒක වැරදියි.
අපි කියා සිටියේ නිදහස් වුණු අය ගැන
පමණයි. එතුමා දැන් කියන්නේ වැරදි කර
නිබෙන අය පක්ෂයේ වැඩ කරනව
කියායි. ඒක සත්‍යයක් නොවෙයි. ගරු
මත්ත්‍රිතුමා කෙළින්ම පිළිගත්ත ඕනෑ,
ජයවර්ධන මහත්මයා එතුමාට තිබුණු
වෝදනාවලින් පොදු සේවා කොමිෂන්
සභාවෙදීත් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේදීත් නිද
හස් වුණු බව.

මුලාසනාරුස මත්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

වෙන ප්‍රශ්නයකට එන්න. ඇමතිතුමා
භෞ කීම පිළිගත යුතුව තිබෙනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඇමතිතුමා කියන නිසා පිළිගත්තව.
නමුත් කොතැනින් වැරදිකරයෙක්
වුණත්—

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් ඔණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

නිවැරදිකාරයා වුණාට පිහි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මය.

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

නමුත් නාන්සෙලාගේ පොදු සේවා කොමිෂන් සභාව හිටපු සෞඛ්‍ය සේවා අධ්‍යක්ෂ කරුණාරත්න මහත්මයාට මොකද කළේ? උත්තරයේ නමුත් නාන්සෙලාගේ රාජ්‍ය සේවාවේ උසස්ම තනතුරක් දැරූ කෙනෙක්. ඔහු චෝදනාවලට අසු වුණා. නමුත් නාන්සෙලාගේ රජය උත්තරයේ මේ රටින් පැනල යන්නට ඉඩ දුන්න. චෙන්න රටවල හිඟින් ලංකාවේ නම කැන කර දමන්නට ඉඩ දුන්න. ඔහොමයි වැඩ කෙරෙන්නෙ. පොදු සේවා කොමිෂන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

සභාව අවිච්ඡි කළා. රජය හොරෙන් යන්ට ඉඩ දුන්න. තමුන්නාන්සේ කියන්නේ, හොරෙන්ට ඉඩ නැහැ කියයි. තමුන්නාන්සේලාගේ පක්ෂයේ ඉඩ තිබෙනවා එවැනි අයට.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

උන්නාහේ අපේ පක්ෂයේ නැහැ. කරුණාරත්න මහත්මයා වෙත පක්ෂය කටයි අයිති.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

තමුන්නාන්සේලාගේ රජය ඉඩ දුන්න. තමුන්නාන්සේලා කොයි තරම් නීතිඥ දක්ෂ කම තිබුණත්, ඒ දක්ෂකම ඕනෑම විධියකට හරවන්ට පුළුවන් වුණාට—[බාබා කීරීමක්] මම මෙතැන හිතට එකඟවයි වැඩ කරන්නේ. මගේ හිතට එකඟව අවංක වැඩ පිළිවෙලක් මා අනුගමනය කරන්නේ.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

නිවැරදිකාරයා වැරදිකාරයා කරන්නෙන් අවංක හිතින් තමයි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

පොදු සේවා කොමිෂන් සභාව, පළාත් පාලන සේවා කොමිෂන් සභාව, අධිකරණ සේවා කොමිෂන් සභාව, ආදී ආයතන හැඩ ගැසි තිබෙන්නේ මේ ආකාරයටයි. ඒවායේ කොයි තරම් වැරදි වැඩ කෙරුණත්, ඒවා ඔප්පු වුණත්, තමුන්නාන්සේලාගේ ප්‍රතිපත්ති උඩ ඒවාට සමාව දෙයි.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(අකුරුස්ස)

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ—அக்குறஸ்ஸ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe—Akuressa)

I would like to make a few observations on the Public Service Commission. The hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) drew the attention of the House

to the case of the three medical officers who were persecuted by the Director of Health Services, Dr. W. A. Karunaratne, and whose matter had gone before the P. S. C. The history of this episode revealed that the P. S. C. is guilty of grave misconduct, of indulging in grave acts of corruption, of protecting criminals in the Public Service, of persecuting honest, efficient officers and indulging in acts which not only resulted in injustice to public servants but which proved harmful to the general interests of this country. I am now going to establish these matters to the best of my ability.

The hon. Second Member for Colombo Central read out the charges which were made by three officers of the Medical Department, Dr. A. T. S. Paul, Dr. Rienzie Peiris, and a genito-urinary surgeon whose name I forget. The special tribunal that was appointed found the D. H. S. guilty of several of the charges made against him. However, we must go back and consider the history of this tribunal.

At an earlier stage the D. H. S. charged these three doctors—or Dr. A. T. S. Paul only—with committing grave acts of misconduct and the P. S. C. appointed a tribunal to go into the charges of the D. H. S. The D. H. S. was the complainant and Dr. A. T. S. Paul and the other doctors were the accused. A protracted investigation was carried out by the special tribunal appointed by the P. S. C. At that tribunal it was established that Dr. A. T. S. Paul was not guilty. While they acquitted him they also recommended that the D. H. S. should be charged for various offences he had committed against these three doctors. But what did the P. S. C. do? Without bringing this matter to the notice of the Government and the public they reversed the decision of the tribunal and reprimanded Dr. Paul on their own.

This was a judicial—or semi-judicial—inquiry where Dr. Paul was represented by his own lawyers. The D. H. S. was provided with legal advice by the Government and I know for certain that Dr. Paul had to

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

[වෛද්‍යවෘත්ති එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

get into debt to retain Queen's Counsel to defend him. After a protracted trial the complainant, the D. H. S., Dr. W. A. Karunaratne, was found guilty and it was recommended that charges should be framed against him. At this stage what did the P. S. C. do? They reversed the decision arbitrarily on their own. This is an act of corruption. If the Government, after being made aware of the position, still gives power to the P. S. C., it is equally guilty of a grave act of corruption.

After that it became a public matter and was debated on the Floor of this House. There was much agitation over this whole question—the injustices the D. H. S. was perpetrating on some of these medical officers and the acts of corruption he had indulged in with the connivance of some other medical officers who were in league with him. Ultimately this House appointed a Select Committee to investigate the affair—to go into the question of the relationship between the P. S. C. and the tribunal, to look into the whole question as to what had transpired in the tribunal and the steps taken by the Permanent Secretary to the Minister of Health. The hon. Parliamentary Secretary was directly involved, and he made a very strong statement indicting the P. S. C. and the Government.

It was as a result of such agitation—even some of the hon. Members of the Government made accusations against the Ministry—that action was taken to appoint a second tribunal to carry out the recommendations of the first tribunal, that is, to frame charges against Dr. Karunaratne.

Charges were framed against Dr. Karunaratne and, after inquiry, he was found guilty on those grave charges which were framed against him. What was the outcome of that? He was allowed to get an appointment in the World Health Organisation. On the findings of that tribunal he was severely reprimanded.

Earlier, the three doctors who were charged at the instance of Dr. Karunaratne, were found not guilty, and the tribunal recommended that action be taken against Dr. Karunaratne, the complainant. He was the Director of Health Services. But the P. S. C. reversed the findings of that tribunal and Dr. A. T. S. Paul was reprimanded.

I understand that the finding of the second tribunal is not only that Dr. Karunaratne was guilty of acts of corruption and abuse of authority but that several other doctors, who were Dr. Karunaratne's accomplices and who had fabricated documents and supplied false information, were equally guilty with Dr. Karunaratne in the commission of nefarious practices and the persecution of honest medical officers in the department.

Has the report of the findings of that tribunal been published? It was available to the P. S. C. As a result of public agitation and direct representations to the Hon. Prime Minister, the D. H. S., Dr. Karunaratne, was not allowed to leave the Island, until the tribunal gave its judgment. But the report of the findings of that tribunal was not made public. We are not aware what the findings of that tribunal are, but we know that Dr. Karunaratne was found guilty, and we also know that he was allowed to take up a job with W. H. O.

What does this mean? It means that the Government not only protects corrupt men but recommends them for employment in an institution like the World Health Organization with which we have direct dealings in matters of public health.

And Dr. A. T. S. Paul, who was acquitted by the first tribunal, has got into serious financial difficulties owing to expenses incurred in connexion with his defence. He was fighting not only his case but the case of all other doctors; he was fighting to safeguard not only his own honour and professional integrity but

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කරක සභාව

also the honour and integrity of other doctors in the department; he was fighting against the corrupt actions of the D. H. S. and what has been called an august body, the P.S.C.

It is incumbent on the Government, if it is sincere in its declaration that corruption will be eliminated, to go into this episode of the D. H. S. and the three doctors. That is with regard to the P. S. C.

I would like to know from the hon. Parliamentary Secretary what redress he is going to grant to Dr. A. T. S. Paul? Dr. Karunaratne, the criminal, was provided with legal assistance by the Government at both inquiries before both tribunals. When the first tribunal recommended that Dr. Karunaratne should be charged, Dr. Karunaratne was provided with legal assistance by the Government at the second inquiry. Dr. Paul on both occasions had to pay his lawyers and was put to considerable expense. It is nothing but right that the Government should at least compensate him in some degree for the services rendered to the public by him in exposing the corrupt actions of the D. H. S. and the stand taken up by the P. S. C.

I want to comment on the report of the Salt Commission and the activities of the Salt Commissioner and several other officials of the Salt Corporation. Up to date no action has been taken and we do not know what has happened. I understand that the commission appointed by the Government, which included a legal officer, found the chairman of the corporation, Mr. Tissaverasinghe, guilty of criminal acts of neglect, and their recommendation was that action should be filed in the courts. However, he is now an adviser at the United Nations Technical Assistance Organization and in a position to give technical advice to Ceylon. When one reads the report of the Salt Commission one can see what type of advice he is capable of giving on any industry. Not only is he endangering the interests of this country, but as an adviser at United Nations level

he is in a position to endanger the interests of other countries. The bigger the criminal, the greater the chances of getting jobs outside Ceylon at the United Nations level!

අ. භ. 2.30

Recently, there was an action for libel—it is still going on—brought by the former Secretary of the Public Service Commission against the Lake House Press. It is common knowledge that the confidential files were denied to the Secretary by the Public Service Commission on the ground that they were privileged documents, but photostat copies of these same documents were available to Lake House. How did Lake House get photostat copies of confidential documents after the Public Service Commission had claimed them as being privileged documents? Subsequently, when this matter became known, they had allowed the former Secretary, too, to have the benefit of this information. That was, however, a belated act.

It is clear that everything is not all right with the Public Service Commission. If the Government is honest in its professed desire to uproot corruption, it should not start with the small fry—the port labourer, the bus driver, or the C. W. E. salesman—as many hon. Members have mentioned, but with the men at the top. The real corruption comes from the fountain.

මැ. එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(කෙළරව ගඬ. ඡුර්. ධ්‍යස් පණ්ඩාරනායක)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Mr. Chairman, I should like to take this opportunity to make a few remarks. I do not intend to speak for the Public Service Commission or against the Public Service Commission, because it is not my duty as Minister of Agriculture, Food and Fisheries to reply on behalf of the Public Service Commission or to represent the Public Service Commission for the purposes of this Debate. I have no doubt the Hon. Minister of Finance will be in his seat at the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. සියස් බණ්ඩාරනායක]

appropriate time for the purpose of replying and will deal with all the matters raised by hon. Members.

I merely wish to say that there is a great deal to be said for the view that, while the Public Service Commission and the Judicial Service Commission were intended to function independently of the Government and not to be influenced politically in regard to decisions pertaining to appointments, transfers and disciplinary actions, in many ways it will be more in keeping with the will of this House and with, perhaps, the individual opinions of hon. Members of this House, if these functions could be performed in such a manner that the persons performing them will be responsible to this House and thereby be called upon to account to the House in respect of their actions.—
[Interruption].

I am not defending anything. I am stating the point of view that it might be a better thing if the functions performed by bodies such as the Public Service Commission and the Judicial Service Commission could be performed in such a way that the persons performing them will be answerable to the House and subject to criticism by hon. Members of the House in the same way that all the actions of all Hon. Ministers are liable to review, liable to attack, liable to criticism and capable of receiving helpful suggestions in the performance of their functions from all sections of this House. That is one point.

The second point I wish to make is the point in respect of which the hon. Member for Kottawa (Mr. D. B. R. Gunawardena), spoke a moment ago. He made certain criticisms generally in respect of my Colleagues, and including myself, by which he alleged, in a general way, that Ministers of the Government from the Prime Minister downwards were engaged in making use of public servants to perform political acts under cover. As a charge when it was made in that general sort of way I did not say

anything, but when the hon. Member specifically challenged me to say whether I have done it or not, I gave a categorical answer that I have never done so. He makes the allegation that I have been here only for a short space of time. Irrespective of the fact that I have been here only for a short space of time I have not done that sort of thing. If the hon. Member desires to persist in that point of view or to make the allegation, as he is entitled to as an hon. Member of this House, I think it is only fair, from the point of view of the public to whom this debate is ultimately addressed and to whom we are ultimately talking on the Floor of this House, and a very good thing, if the charges could be substantiated with the names of the public servants who had been made use of in this way and the particular cases the hon. Member has in mind. Rather than making the allegation in that general sort of way one should have the opportunity to meet that charge and if there is any truth to sift it one way or the other and find out to what extent there has been any impropriety.

As far as I am concerned I am quite prepared, having made that denial, to leave it to the hon. Member if he so pleases, if he has any particular case in mind in which I am supposed to have made use of public servants in an improper way, to make the charge and I for one shall not in any way shirk my duty in meeting it. Hon. Members on more than one occasion have made charges against me of various sorts from murder down to conspiracy, from murder down to treason. I have met those charges fair and square. I have been prepared always to defend them in the appropriate place, to stand on my own feet and to explain my point of view very, very clearly.

All I can say is this. If there is that sort of charge, I think, it will be much better, in the interests of all hon. Members of this House, both in the Opposition and the Government, if those charges could be made in clear and specific terms without

engaging upon particular exchanges which amount to very little more than abuse one way or the other.

The hon. Member for Kottawa referred to Mr. Jayawardene. In Mr. Jayawardene's case it is not one of a Minister making use of a public servant for any political purpose. It amounts to the making use of an ex-public servant against whom there were charges and who has been honourably acquitted by the Supreme Court and also by the Public Service Commission on certain departmental charges. Whether it is a crime or not, is it fair, I would like to ask hon. Members, to hold against a person who has functioned as a public servant or otherwise the fact that he has had charges brought against him of which he had been acquitted?

We all know that there are people like that in this House. I think the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Justice said a while ago that he was charged with criminal trespass before the courts of law and that the judge had even made some remark, "Oh! We know what V. C. chairmen are. They like to drive a coach-and-four through the law and dig roads where they feel like digging roads". We know other cases of hon. Members of this House. The hon. Member for Welimada Mr. K. M. P. Rajaratna, knows perfectly well that charges have been brought and people have been acquitted quite honourably. I only ask you this. Is it fair to hold it against a person and thereby cast a smear against him by saying, "Well, you were charged with something or the other."? It is true you were acquitted but still there are people who believe that there is a taint attached to it. It does seem to me that all hon. Members should take this view with all respect, namely, that we should not, if we can avoid it, possibly seek to cast a slur on the basis that a person has been charged and not found guilty. If there has been a fine of some sort or another, that is different; and it may be fair to comment on it and make use of it.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මය.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

We have accused your Government of keeping people who have been charged for bribery, whom commissions have found guilty; and still you keep them on your shoulders.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

In this particular case, the case of Mr. Jayawardene, this gentleman was acquitted honourably by the tribunal, the appropriate tribunal, to whom the matter was referred. If we start slinging mud at one another on the basis of mere charges, all I can say is that no hon. Member is safe. Politically, many persons have been subjected to charges; and I think the hon. Member for Kottawa knows that in the days gone by politics has been a consideration for people being charged. Whatever the charge or charges may be, so long as the person concerned has been honourably acquitted, I do say that it would be wrong for us to use that fact and base an argument on that in order to score a point in an argument politically, for whatever reason. I do submit that that is not the type of thing which we should encourage or welcome in this House.

මැතිව් මය.

(திரு. மதியூ)
(Mr. Mathew)

I did not intend speaking on this particular Debate; but in view of certain remarks made by the hon. Member for Yatinuwara (Mr. U. B. Weerasekera), I am compelled to, in order to correct certain statements made by him.

The only correct statement he made referring to Mr. H. Q. M. Jayawardene was that 8 charges had been levelled against him. On that point he was correct. I am sorry to say that the hon. Member for Yatinuwara had been misled by some one or other. He said he was speaking on behalf of the Chairman of the P. S. C.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[මැතිවි මය.]

I am not aware who had given him the facts. It certainly appeared from what he said that he had not read any of the files or had seen any papers connected with this H. Q. M. Jayawardene incident. These are the facts, in short: Mr. H. Q. M. Jayawardene was, on or about April, 1946, the D. R. O. of Welimada. The Audit discovered a loss of Rs. 6,180 and the D. R. O. reported that someone had stolen the money. Later on, he was transferred from that post and he became the D. R. O. of Ipalgama, Kekirawa. There, he was suspected of robbing tusks of dead elephants. Still later he was transferred as D. R. O., Anamaduwa. There, on 21.10.52 a loss of Rs. 15,000 was reported to the police. It was reported in the press—"Daily News" of 23.10.52, 29.10.52 and also 30.10.52. He was charged in the District Court and was acquitted. The Crown appealed to the Supreme Court and a re-trial was ordered. In the meantime, under Gazette notification, No. 9,972 of 3.5.49, a disciplinary inquiry was held against Mr. Jayawardene on 23.1.50, 7.2.50 and 14.3.50 by the Government Agent, Puttalam. Eight charges were framed against him. That was the only correct information the hon. Member for Yatinuwara gave this House.

ශ්‍රී. බී. වීරසේකර මය.

(තිரு. ජු. ඩී. වීරසේකර)
(Mr. U. B. Weerasekara)

Two charges were withdrawn.

මැතිවි මය.

(තිரு. මැතිවි)
(Mr. Mathew)

No charges were withdrawn.

ශ්‍රී. බී. වීරසේකර මය.

(තිரு. ජු. ඩී. වීරසේකර)
(Mr. U. B. Weerasekara)

May I interrupt, Sir? The charges that were withdrawn were charges 7 and 8.

මැතිවි මය.

(තිரு. මැතිවි)
(Mr. Mathew)

No charges were withdrawn. If you want, I will read out the whole of the inquiry proceedings. If you want, I will make the file available to you some time afterwards.—
[Interruption].

මූලාසනය මන්ත්‍රී

(තலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)

I would like the hon. Member to be very brief because we are far behind schedule.

අ. භ. 2.45

මැතිවි මය.

(තිරු. මැතිවි)
(Mr. Mathew)

All right. If he wants, I will give him the file. Eight charges were framed against the District Revenue Officer. The charge sheet was dated 28.3.1955.

"Charges under Rule 42 of the P. S. C. rules :

You being a public officer whilst stationed at Anamaduwa was guilty of misconduct and gross negligence in that—

1. In October 1952 you having custody of public money to wit a sum of Rs. 15,000 which you kept in a safe provided for the purpose did fail to have in your possession the key of the said safe and did thereby act in contravention of financial regulation 285.

2. In October 1952 you did fail to take adequate precautions to safeguard the sum of Rs. 15,000 entrusted to you by the Government.

3. From 18th to 20th October, 1952, you did without leave absent yourself from the station, to wit, Anamaduwa and did thereby act in contravention of F.R. 1351.

4. You did in 1952 borrow money from A. H. M. Herat Banda, Village Headman, Kottukachchiya, a subordinate officer working under you.

5. You did in 1952 borrow money from A. H. M. Mudiyanse, Village Headman of Koilandigama, a subordinate officer working under you.

6. You did in 1952 borrow money as set out in charges 4 and 5 above to pay allottees under the Land Development Ordinance although you did receive funds from the A. G. A., Puttalam, for that purpose.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කරක සභාව

7. In September 1952 you did employ the said subordinate officer, A. H. M. Herat Banda, Village Headman of Kottukachchiya on private jobs, to wit, the trapping of wild elephants.

8. In 1952 you being aware of the capture and removal of wild elephants by Mr. D. B. Welagedera, M.P. for Kuru-negala, without a licence did connive at the said capture and removal of the said elephant by the said Mr. Welagedera."

No charges were dropped.—[*Interruption*]. I will read the whole thing to you. He was found guilty. The findings of the A. G. A., Puttalam are: Charge 1, not guilty; charge 3, not guilty; charges 4, 5 and 6, guilty; charge 7, not guilty; charge 8, not guilty.

He said the charges were dropped. I am telling him the charges were not dropped.—[*Interruption*]. He is again saying they were dropped. I am reading from a copy of the report:

"I therefore find him guilty of charges 4, 5 and 6, namely, that he borrowed money from Messrs. A. H. Mudiyanse, V. H. Koilandigama and A. H. M. Herath Banda, V. H., Kottukachchiya, both subordinate officers working under him and that he borrowed this money to pay allottees under the L. D. O. although he had received funds from the A. G. A., Puttalam, for that purpose."

Those are the observations of the Government Agent. This is how he commences it.

ස. බී. විරසේකර මයා.

(තිரு. ඩී. ඩී. වීරසේකර)
(Mr. U. B. Weerasekara)

What is the date of the order, please?

මැතිවි මයා.

(තිரு. මැතිවි)
(Mr. Mathew)

25.3.1956. A. G. A's reference No. 1503/1 and P. S. C. reference No. D 27/55. If you want, take the file and read it before you talk in this House.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

Now it is in HANSARD.

මැතිවි මයා.

(තිரு. මැතිවි)
(Mr. Mathew)

This is how the A. G. A's recommendation to the P. S. C. started:

"I have found Mr. Jayawardena guilty of three charges which together could be summarized as that he borrowed from two subordinate officers sums of money to pay L. D. O. allottees although he had received funds from the A. G. A., Puttalam, for that purpose."

Further down, he says:

"Considering the educational standards and the standard of conduct of these headmen, I can accept the evidence of the V. H., Koilandigama that he did not think it respectful to remind the D. R. O. of the loan. There is no question thereafter but the D. R. O. exploited his superior position not only in obtaining these loans but also in failing to repay one of these headmen over a period of three years. Such irresponsible conduct is not likely to disappear or be corrected by any punishment. I recommend that he be dismissed from service. My file of papers and notes of inquiry are forwarded herewith.

Sgd:
A. G. A., Puttalam
Inquiring Officer."

ස. බී. විරසේකර මයා.

(තිரு. ඩී. ඩී. වීරසේකර)
(Mr. U. B. Weerasekara)

What is the date?

මැතිවි මයා.

(තිரு. මැතිවි)
(Mr. Mathew)

I gave you the date. It is 25.3.56. What else do you want. P. S. C. reference also?

There is another serious matter. They presented a Supplementary Estimate in this House where they have given wrong information. It is

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[මැතිවි මයා]

Supplementary Estimate No. 84 dated 6.8.62. In the explanation this is what they said :

“The D. R. O's office in Anamaduwa in Puttalam District was burgled on the night of 21.10.52 and cash amounting to Rs. 15,730 was lost. The D. R. O. Mr. H. Q. M. Jayawardene who was in charge of this office at the time of the burglary was after departmental inquiry found responsible for the loss and was dismissed from service. He was also charged in the courts but was acquitted.”

Now this statement, “after departmental inquiry found responsible for the loss and was dismissed from service” is a barefaced lie. At the departmental inquiry he was not found responsible for the loss. Charges 4, 5 and 6 had nothing to do with the loss. He was found guilty of having borrowed money from subordinate officers and for that reason he was dismissed from service.

යූ. බී. වීරසේකර මයා.

(තිரு. ජු. ඩී. වීරසේකර)

(Mr. U. B. Weerasekara)

That is Village Headman Mudiyanse.

මැතිවි මයා.

(තිரு. මතීයු)

(Mr. Mathew)

Two village headmen. This is the reason he was dismissed. He was dismissed for borrowing money from subordinate officers, but here in this Supplementary Estimate was stated a barefaced lie and you had tried to mislead the entire House. Twice a Supplementary Estimate was presented—on 6.8.62 Supplementary Estimate No. 84 and on 26.7.63 Supplementary Estimate No. 47. On both occasions you tabled damnable lies.

රු. ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(මුදල් ඇමති)

(කෙළරඹ කලාතිඨි ගන්. ගම්. පෙරේරා—
නිති අමාත්‍ය)

(The Hon. Dr. N. M. Perera—Minister
of Finance)

Language !

මූලාසනා මන්ත්‍රී

(තலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

The hon. Member should be careful of the language he uses in this House.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

Diabolical lies.

මැතිවි මයා.

(திரு. மதியூ)

(Mr. Mathew)

Diabolical lies. I wonder whether we have any means of preventing Ministers from tabling utter falsehoods and trying to mislead the entire House.

මූලාසනා මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

It is for the Ministers, if they are responsible, to take it up.

මැතිවි මයා.

(திரு. மதியூ)

(Mr. Mathew)

These charges were framed against him and he was found guilty on charges 4, 5 and 6.

යූ. බී. වීරසේකර මයා.

(திரு. ஐ. பி. வீரசேக்கர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

Might I intervene? Are you saying that charges 7 and 8 were not withdrawn by Mr. Eric Jansz, Chairman of the P. S. C.? I want a specific answer to that. Either you know or do not know.

මැතිවි මයා.

(திரு. மதியூ)

(Mr. Mathew)

If you have the report with you, read it. I say that they were not dropped. No charges were dropped.

යූ. බී. වීරසේකර මයා.

(திரு. ஐ. பி. வீரசேக்கர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

What you say in short is that the investigation was in respect of eight charges.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

මැතිවි මයා.

(තිரு. மதியூ)
(Mr. Mathew)

I am saying at length, not in short, that he was guilty of three charges, 4, 5 and 6.

යූ. බී. විරසේකර මයා.

(திரு. யூ. பி. வீரசேகர)
(Mr. U. B. Weerasekara)

He was found guilty of those. What was inquired into?

මැතිවි මයා.

(திரு. மதியூ)
(Mr. Mathew)

I will read it again for his benefit.

Thereafter, Sir, what happened? On 18th July, 1956, the Minister of Home Affairs by letter No. EB/1/E/29/1/52 dated 18th July, 1956, informed the Government Agent that the Public Service Commission considered the charges and found him guilty on charges 4, 5 and 6 and that he is to be dismissed forthwith. In the meantime, he was charged in the Puttalam District Court for criminal breach of trust and was punished under Section 392 of the Criminal Procedure Code. He was found guilty and sentenced for six months. Still later, he was acquitted in appeal to the Supreme Court on 23rd January 1959.

Now, Sir, this is my charge. At that time, when he was acquitted Mr. S. W. R. D. Bandaranaike was alive. Mr. S. W. R. D. Bandaranaike was assassinated in September 1959, but still up-to-that date no one interfered to save this man. But what happened thereafter? The next step was one of manoeuvring and on 12th August 1960, by Gazette notification No. 12,182, Mr. S. R. B. Kobbekaduwa was appointed a member of the Public Service Commission. Now the strange thing is that Mr. Harold Quintus Jayawardene is a first cousin of the Prime Minister and Mr. S. R. B. Kobbekaduwa is also a cousin of the Prime Minister. On the 17th March 1961—as far as I am concerned I would not have raised this

matter again if not for the hon. Member for Yatinuwara (Mr. U. B. Weerasekara), who raised this question today—the Secretary to the Public Service Commission, Mr. W. Walpita, addressed the following communication:

“The Public Service Commission has ordered me to inform you that the order of dismissal of the above officer Mr. H. Q. Jayawardene has been amended as follows:—

- (a) forced to retire for inefficiency as merciful consideration;
- (b) The P. S. C. is of opinion that no deduction should be made from his maximum salary or gratuity or award payable to him. The P. S. C. requests that the Finance Minister be instructed accordingly”.

So, Sir, it is for the House and the public to judge the motive behind this manoeuvring.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Mr. Chairman, the Chairman and the Members of the Public Service Commission sit in judgment over the public servants of this country. I want to ask, who sits in judgment on the Chairman and members of the Public Service Commission? I find, Sir, that they are not discharging their duties efficiently and expeditiously. They are very slow and sluggish in their attention to work and they allow cases to be postponed from week to week, and month to month and year to year and there is no diligence in their attitude towards work. It is most deplorable that there are hundreds of cases of interdiction of Government servants which have stood on the books for over three years. When a public servant is interdicted he loses half his pay or his whole pay; the department loses his services and if he is reinstated he has to be paid either the whole or part of his salary. So there is a loss which is incurred both by the public servant as well as by the Government. It is very necessary that the cases of all interdicted

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කරක සභාව

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

officers should be heard and disposed of most expeditiously but the Chairman and Members of the Public Service Commission are most negligent in this respect.

අ. සා. 3

I know of a case in the Department of Education in which three teachers of Galle have stood interdicted for over 3 years. On different occasions the head of the department has been summoned by the Chairman of the P. S. C. to answer questions. On each of these occasions questions have been answered and further questions asked. I do not know what type of mentality these gentlemen in the P. S. C. have. They do not bring a matter to a finality one way or the other.

There is a very large number of cases in the police department in which police officers have stood interdicted for over 3 years. I have to mention one such case by name—Mr. J. W. S. Cyril, Police Constable No. 7394 of Chilaw. He was interdicted on 13th September 1961 and still the proceedings against him are pending. He has time and again interviewed various officers, written various letters and has asked me to write various letters on his behalf. Yet his case does not get closed. He has asked that either he should be reinstated or that he should be dismissed. The P. S. C. is prepared to do neither. The P. S. C. is very sadistic in its attitude and takes a delight in the suffering and distress of these unfortunate officers. Why should this be so?

In the case of some of these police officers it is stated that the charges against them are charges of bribery and that because there is a loophole in the law an amendment of the law is necessary. If the amendment of the law is not effected expeditiously is it right that these officers should remain interdicted for an indefinite period of time? Is it not possible for the P. S. C. to ask the head of the department to carry out a full departmental inquiry into each case

and if the officer is found guilty to dismiss him? Why is not that procedure adopted? Why is it that the Public Service Commission thinks that it does not matter how long an officer in Government Service stands interdicted?

I think, Sir, we have the wrong type of men in the Public Service Commission. Who are these men in the Public Service Commission? Did they qualify themselves for these very onerous posts by virtue of diligence and a capacity for work? Or have these appointments been made for political reasons? Have these gentlemen been put on the Public Service Commission because they are only too willing to toe the line of the Government? That is the question I like to pose.

The Public Service Commission is a body which should be properly constituted and its personnel should be drawn from the highest levels of efficiency; but unfortunately in this country it is thought that anybody and everybody is a fit person to become a member of the Public Service Commission.

I ask the Chairman and the two members of the Public Service Commission, each of whom is extremely well paid, to be more diligent in their attention to duties. The Chairman gets a salary of Rs. 3,000 a month and each member is paid the salary of an Hon. Minister. If they cannot do their work properly let them resign their posts, so that more competent men may be appointed as members of the Public Service Commission.

I wish to draw the attention of the Public Service Commission to certain other irregularities. Certain workers in Government Service are being victimized for trade union activity. The Public Service Commission refuses to interfere in such cases. The Public Service Commission seems to be a body that takes the side of the top dog and leaves the under dog to his fate. When instances are pointed out of workers being victimized by departmental bosses no action is taken.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

I have before me one such clear case where the engineer in charge of the Government Electrical Department at Galle recently victimized six workers of the Government Electrical Department working in the Southern Province. These six were: G. M. R. Silva, president of the trade union; W. G. Simon, vice-president of the trade union; and P. A. Martin, D. K. Salman Appu, W. Dharmasena and T. P. F. Peries, committee members of the trade union.

These trade unionists had pointed out a large number of irregularities that were taking place in the department. I will not give a list of all those irregularities. One or two of them will suffice to show that there are and were grave irregularities in the working of the Government Electrical Department in the Southern Province. The following are some of the irregularities. A bicycle allowance of Rs. 7 per mensem is given to wiremen, but the engineer at Galle does not give this bicycle allowance to the workmen in the Southern Province. Raincoats are given to workmen in other places but not in the Southern Province. Overtime and travelling claims are delayed in the Galle office for over three months. In other places, such payments are made in the month following that in which the work had been done. Wiremen are not given implements. Wiremen in the Southern Province have to use their own private implements.

These are the grievances which they brought to the notice of the Public Service Commission. These things have been reported to the Public Service Commission as transgressions of the engineers, and my charge against the Public Service Commission is that it allowed the Government bosses to do as they liked and to play ducks and drakes, not merely with the rights of workers, but with public money. The Public Service Commission, in other words, is a body that whitewashes the transgressions of the top dogs in

Government Service. That is my charge against the Public Service Commission. They are a set of downright whitewashers. They are people who do not know their duty by the ordinary workers of Government. I ask them to take note of cases of victimization of trade union workers by departmental bosses.

I should next like to say that the Public Service Commission should look carefully into the case of temporary employees. There are some employees in Government Service who are temporary for all time. There is a definite dictionary meaning of the word "temporary", but in the service of the Government of Ceylon the word "temporary" does not carry the proper dictionary meaning, because workers are temporary sometimes for ten years. In the Department of Agriculture and in the Railway Department there are those who have been temporary for ten years. Why is it that the Public Service Commission does not see to it that workers are made permanent after a definite period of service?

Much worse than that, sometimes when a temporary man continues to work and he has worked for about five months and some days, his service is suddenly broken and he is asked to go away, not because there is any fault in him or because there is lack of work for him, but in order to prevent him from continuing in service for a continuous period of six months. This is done because there is a Treasury rule somewhere that if a person continues to work for a continuous, unbroken period of six months he becomes entitled to permanency. There are a large number of instances of workers who have been taken away from their work five months and some days after they started work in order that the continuity of their service may be broken. I wonder whether there is any moral justification for such conduct on the part of Government, which should be the model employer?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

I have before me a case which I brought to the notice of the Hon. Minister of Finance in which a clerk in the Elections Office, Galle, Mr. P. Hettiarachchi, was discontinued after five months of work even when his boss reported that there was work for him for a number of months to come. If his work was good why was he sent away after five months? If there was work for him to do why did they send him away? It was merely in order that he may not qualify for permanency. Is that the code of conduct of a model employer?

I think a good many of these misdeeds of the Public Service Commission can be set right by the new Minister of Finance. Even more than most of us the Hon. Minister knows the very hard lot of the workers in Government Service. So, when we make these comments we hope that, even though he may not be able to give us a reply direct just now to our queries he will take due note of all the points that we have raised and try to set them right as expeditiously as possible.

අ. ආ. 3.15

රාසමානිකම් මය.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

Mr. Chairman, I have often stressed in this House that the growth of the Public Service in this country has not kept pace with the expansion of governmental activity, so much so that the machinery of the public services has gone completely out of gear since it is incapable of coping with the expanded activities of the Government. That may be one of the reasons why year in and year out moneys that are voted by the Government are unexpended and large balances are left at the end of the financial years. Moneys are passed for development work but work is not done because of red tape, and due to the tedious process through which the governmental machinery

is moving it is very difficult to carry out the work with the necessary speed.

That becomes more apparent when we see the activities of the Public Service Commission. In 1948, when the Public Service Commission was created after we attained independence we visualized a situation wherein the Public Service Commission as contemplated at that time would be able to cope with all the activities relating to appointments, promotions and disciplinary matters. Since then the activities of the Government have expanded by leaps and bounds; departments have expanded and the number of employees have become so numerous that the Public Service Commission finds today that it cannot adequately deal with the situation.

I wonder how the Public Service Commission operates. There are three members with a secretary and an assistant secretary. A number of cases are brought before them. Action relating to disciplinary matters, promotions and appointments in the entire Public Service has to be taken by them. And there are only these five officers. I feel that quite a large number of these cases are dealt with as a routine matter by either the secretary or the assistant secretary because the Commissioners will not have the time to go through most of the cases. Quite a number of, I should say, injustices are being perpetrated by the P. S. C., not willingly, but perhaps due to lack of time and the capacity of the commissioners to go through all the appeals and proceedings of disciplinary inquiries. So that, after nearly 17 years since the creation of this Public Service Commission a modernizing and streamlining process has now become necessary; and the expansion and reorganization of the P. S. C. to suit the conditions of the day are very, very urgent. If there are faults in the commission—I do not know whether they are due to the willing neglect of the members of the Commission—they are due to their incapacity to cope with the volume of work. I think

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

that we should pay some attention to the reorganization of this body at an early date if we really want to achieve efficiency in the Public Service.

That brings me to another point, and that is about the independence of the P. S. C. I feel that however much they may be independent, their actions should be capable of being questioned by Parliament, and they must be responsible to this House for their actions. Otherwise, it will become a body immune to public criticism; and any injustices committed, perhaps unconsciously, may lead to grave consequences.

Recently, the P. S. C. was entrusted with the task of selecting *grama sevakas* to replace the village headmen system in this country. In 1963 the entire village headman system was replaced by the *grama sevaka* system, and the P. S. C. was entrusted with the task of holding an examination for the purpose of selecting *grama sevakas*. A public examination was held and the selections were made, as we were told, on merit; and these selections were made at the district level. After the results were published there were many allegations made about certain selections in certain districts, the marks obtained by certain candidates, how they were selected and in what positions they were placed. We had absolutely no way of checking up these facts. After the first selection was made a number of candidates who were selected resigned their jobs because they had found other jobs. Then, a second selection was made, but this House is unaware whether the second selection was done on the original list of successful candidates according to the order of merit. We are still unaware of this, but yet, we know that a number of candidates have been selected apparently from this list. I understand that in certain districts a third selection has been made, although we were told right at the outset that after the second selection to fill the vacancies from the original list a new examination would be held.

These are some of the matters agitating the public mind and this House has a right to know how these selections were made.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

The most recent selections were of handpicked men and the selections were not based on marks obtained by the candidates. That is what we hear. They must answer that charge.

රසමානිකම් මය.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

Although we are told that this is a body which is independent and impartial, and is a closed preserve where Members of Parliament cannot question their activities, we have certain suspicions that some of these things have not been handled properly. I would say that at an early opportunity, all the facts with regard to the selection of *grama sevakas* should be placed before this House, and also if new selections are to be made, they should be made on the results of a new examination and on the marks obtained by candidates, not by any manipulation or on any influence being brought to bear by people either in the House or outside.

I have also been told that a former secretary of the Public Service Commission had his say in the selection of candidates although an examination was held. I do not know how far it is correct. We are unaware of the facts, but this is a matter I should bring to the notice of this House.

I also wish to mention, as already explained by the hon. Member for Galle, that officers who have been interdicted from service have been kept under interdiction not only for years together without any inquiry being held but that most of them do not receive any sort of pay. I know of a case of a hospital clerk who was working in the Badulla hospital who was interdicted from duty on a charge

[රුසමානිකම් මය.]

of misappropriating or utilizing some articles belonging to the hospital. A case was filed against him and he was acquitted. This happened in 1957. When the case was over, I believe, round about 1960 or 1961, the department said he could not be reinstated without a departmental inquiry. He appealed to the Public Service Commission that an inquiry be held early and the case be decided, but up to date—this is 1964, and four years have elapsed since he was interdicted—the inquiry has not been held. He has been on half pay for the last three or four years.

It is cases like these that cause concern in the minds of the public. If the members of the Public Service Commission are incapable of handling the work of the entire Public Service in this country, then either the commission has to be expanded or another organization has to be set up, to deal with one, the lower strata of the public Service, and, another, to deal with the higher strata. These are matters we have to very seriously consider when we want to achieve speedy and efficient results in the Public Service.

Recently, a tendency has grown among public servants to indulge in politics under various guises, such as religious, social and other activities. One ought to know to what extent or within what limits a public servant can enter the arena of politics and at what point he should cease to be a public servant and become a politician. Under the guise of religious organizations public servants are becoming politicians and even platform speakers. Either the Government must decide once and for all that they be given political rights, that is not only to discuss politics but even to mount platforms at their own will and pleasure, or we must know exactly where their duty ends and politics begins.

අ. ආ. 3.30

I would refer to a news item published in the "Observer" of Sunday, 16th August, 1964, to the effect that Mr. N. Q. Dias, Permanent Secretary

to the Ministry of Defence and External Affairs, had given a directive to the Public and Local Government Services Buddhist Association Conference. Mr. Dias is the Permanent Secretary to the Ministry of Defence and External Affairs and he is at the head of the Public Service. He has issued a directive calling upon the Buddhists in the Public Service to refrain from working on Poya days and asking them to apply for casual leave on those days and observe *Sil*. As a Buddhist it may be perfectly legitimate for anybody to say this, but as a Permanent Secretary of a Ministry and a man occupying one of the highest positions in the Public Service, I do not know whether it is proper for him to call upon all the public servants who are Buddhists to refrain from going to work on a particular day, which has really not been exempted by the Government yet, and carry on religious observances on that day. I see from this news item that Mr. N. Q. Dias is acting simply as a politician and like a Member of Parliament here. Either Mr. Dias should give up the Public Service and become a politician, or he must set a good example to the public servants in this country.

These are matters that cause concern in the minds of the people because we do not know where the conscience of the public servant ends and that of a politician begins! So I feel the P. S. C. must take cognizance of matters like this and give a directive to people like Mr. N. Q. Dias who, under the guise of fostering and advocating religious activities in this country, are trying to mobilize the public services for their own ends. I feel that this is a tendency that will not only undermine discipline but, like a canker, cause communal and religious disharmony in this country.

ශ්‍රී. බී. වීරසේකර මය.

(திரு. யூ. பி. வீரசேக்கர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

I really had no intention of speaking again but since my good Friend, the hon. Member for Kolonna

(Mr. Cyril Mathew), has thought it fit to counter the argument which I put forward in the morning, I think, it is my duty to reply to what he has said now.

I am asking two questions. Firstly, in respect of the charges against Mr. Jayawardene, were charges 7 and 8 dropped or not? This is the first question I am asking. The second question is, of the two elephants—your party symbol which caused his downfall—was not one given to Sir John Kotelawala and the other to Mr. Welagedera, the former Member of Parliament for Kurunegala? These are questions to which he must give an answer in this House. He has the courage to say that I come to this House and say untruths. I am sorry to say that I can prove—I do not know who retained you—that you are the dhoby or the scavenger of the United National Party and that you are washing dirty linen. I will give specific instances.

இராமானிக்கம் மெ.

(திரு. இராமானிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

We want dhobies also.

மேதேவ் மெ.

(திரு. மேதேவ்)

(Mr. Mathew)

You talk so much.

யூ. பி. வீரசேகர மெ.

(திரு. யூ. பி. வீரசேகர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

I do not like scavengers cleaning dirty clothes.

இலங்கைத் தலைவர்

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

The hon. Member must be careful with regard to the words that are being used when referring to an hon. Member.

யூ. பி. வீரசேகர மெ.

(திரு. யூ. பி. வீரசேகர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

I will give specific instances. He comes here and makes specific statements. Before coming to this incident, on 13th July, 1964, he said this in column 365 of the HANSARD of that date:—

“Recently a postman was caught stealing a large number of foreign mail by two policemen, and certain people at the ‘top’ intervened to get him released, the Union men alleged”.

Now he refers to this incident because one of those involved had been an employee at “Temple Trees” under a former Prime Minister. This man had been arrested by the police. He does this type of thing because it has some connection with the Prime Minister. If there is anybody who does something and by chance happens to have some connection or other with the Prime Minister, he is always ready to take up such cases. He talks without knowing what he is talking about. He has nothing to say with regard to the matter raised in relation to the hon. Member for Wattala (Mr. D. Shelton Jayasinghe), the Leader of his party was also silent on this issue and nothing appeared in the newspapers too. The Leader of his party did not have the courtesy to reply to that whether the hon. Member had actually sent such a letter or not. I will give way if you want to answer my question.

மேதேவ் மெ.

(திரு. மேதேவ்)

(Mr. Mathew)

I have to bring to your notice a more serious matter. I should like particularly to refer that to the Hon. Minister of Finance. Now, Sir, Mr. H. Q. Jayawardene was found guilty by the P. S. C. in 1956.

நெ. எம். பி. பி. பி. பி.

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

What can I do? He is not in service.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

මැතිවි මයා.

(තිரு. මතියු)

(Mr. Mathew)

I am bringing it to your notice because you are here to prevent corruption and to clean this Government.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරව කලාතිති ආණ. ආණ. පෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

This man has retired from service. I do not know what I can do in this matter.

මැතිවි මයා.

(තිரு. මතියු)

(Mr. Mathew)

On 18.7.56 he was dismissed from service. The Public Service Regulation No. 28, at page 17, says this:

"All appeals to the Public Service Commission against an order made in disciplinary proceedings against an officer by a Head of Department or other authority under the Rules following . . ."

ශ්‍රී. ඩී. වීරසේකර මයා.

(තිரு. ජී. ඩී. වීරසේකර)

(Mr. U. B. Weerasekara)

Sir, I gave way so that he could answer the specific question I raised whether charges 7 and 8 were dropped but not to make a speech.

මැතිවි මයා.

(තිரு. මතියු)

(Mr. Mathew)

At the Committee stage you can speak again. May I read the relevant regulation ?

"All appeals to the Public Service Commission against an order made in disciplinary proceedings against an officer by a Head of Department or other authority under the Rules following must be made in writing within six months of the date of the order. Only one appeal will be allowed. Provided that a second appeal within one year from the date of the order complained of may be admitted if the Commission is satisfied that there appear on the face of the appeal new and material facts which might have affected the decision together with adequate reasons for non-disclosure of such facts at an earlier date."

That is absolutely clear. An appeal must be made within six months and only one appeal will be allowed. There is provision to make a second appeal within one year—the time limit is fixed—provided the Commission is satisfied that there appear on the face of the appeal new facts.

This man was convicted and he was dismissed in 1956. The last date for making an appeal would have been July 1957. How did the Public Service Commission look into that appeal in 1961 ? Is that not interference with the Public Service Commission ? Has not the Prime Minister or someone in this Government interfered with the P. S. C. ? I am asking that from the Hon. Minister of Finance. How did you look into this appeal after the 18th July, 1957 ?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරව කලාතිති ආණ. ආණ. පෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I did not !

මැතිවි මයා.

(තිரு. මතියු)

(Mr. Mathew)

But the Government with which you have formed a coalition did. The former Minister of Finance is also present. How did you look into the matter in 1960 or 1961 ?

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(කෙළරව ආණ. ආණ. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I did not either. It must have been the Public Service Commission.

මැතිවි මයා.

(තිரு. මතියු)

(Mr. Mathew)

The whole P. S. C. should be scrapped.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(කෙළරව ආණ. ආණ. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

That is a different thing.

விசேஷக் கமிட்டி பணம், 1964-65

—காரைக்காலம்

சுரு. ஸ்தாபனம் உன். உதி. பரேரா

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Strictly speaking, we cannot discuss all this because this is purely a constitutional matter. We cannot change the P. S. C. in this House.

இலாபகாரி உன்

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

You cannot bring these matters up in this House according to our rules and conventions. The Ministers can say that they do not know anything about the P. S. C.

சி. சி. ஸ்தா. குணவர்தன உன்.

(திரு. உ. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

சுரு. ஸ்தா. குணவர்தன உன், அது அப்படி கருத்து உன்?

சுரு. ஸ்தாபனம் உன். உதி. பரேரா

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

It is a constitutional matter ; we cannot change that here.

சி. சி. ஸ்தா. குணவர்தன உன்.

(திரு. உ. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

But we have to discuss it.

சுரு. ஸ்தாபனம் உன். உதி. பரேரா

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The correct procedure is to move a substantive Motion.

இலாபகாரி உன்

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

Very much latitude has been shown in these discussions. I think, this matter has been discussed fully. However much this matter is discussed Hon. Ministers can very well say that they know nothing about it.

உதி. பரேரா உன்.

(திரு. மதியூ)

(Mr. Mathew)

I made these remarks because the hon. Member for Yatinuwara (Mr. U. B. Weerasekara), raised the matter.

சி. சி. பரேரா உன்.

(திரு. யு. பி. வீரசேக்கரா)

(Mr. U. B. Weerasekara)

I replied to your speech.

உதி. பரேரா உன்.

(திரு. மதியூ)

(Mr. Mathew)

In view of the fact that he made certain remarks about me, I would like to remind the hon. Member for Yatinuwara that I never worked under a bribe-taker, a man like Marikkar—

சி. சி. பரேரா உன்.

(திரு. யு. பி. வீரசேக்கரா)

(Mr. U. B. Weerasekara)

It is just like you to make such remarks.

உதி. பரேரா உன்.

(திரு. மதியூ)

(Mr. Mathew)

You made certain remarks about me ; now take what is coming to you. Take this also. You were the paid servant of a bribe-taker like Marikkar.

சி. சி. பரேரா உன்.

(திரு. யு. பி. வீரசேக்கரா)

(Mr. U. B. Weerasekara)

I beg your pardon ; I was not a paid servant of Marikkar. Withdraw that or—

உதி. பரேரா உன்.

(திரு. மதியூ)

(Mr. Mathew)

I am saying that you were a paid servant of Marikkar, a bribe-taker—

—කාරක සහාය

මුලාශ්‍රයෙන් මත්ත්‍රිකාව, විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

—කාරක සහති

(Mr. Jayasuriya)

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

ඒ. රත්නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

I also wish to comment on this Head because the state of affairs with regard to accounts is very unsatisfactory. Today the hon. Appointed Member (Mr. Poulier), who is the Chairman of the Public Accounts Committee submitted the Report of the Public Accounts Committee for 1960-61. I do not know whether we shall get an opportunity of discussing that Report at all during the lifetime of the present Parliament. It is very seldom that we discuss a Report of the Public Accounts Committee. The 1960-61 Report will probably not be discussed in 1964. It should be discussed before September, but it is now so long after the event. The accounts of 1960-61 now belong to history. I wish the Hon. Minister of Finance will follow my point, namely, that we never get an opportunity of discussing the report of the Public Accounts Committee in this House. I believe he himself has been complaining about it. I am making this submission because he might be in a position to correct that state of affairs. It is only today that the Chairman of the Public Accounts Committee has submitted his report. I believe there is a date before which it should be discussed, but in the past we have not been discussing it, and it comes so long after the expenditure of the money that the whole matter becomes totally irrelevant.

There is another point. Are we making a good audit of the accounts of the country? For instance, when our revenue and expenditure was only Rs. 100 million we used to spend about Rs. 500,000 on the Audit Department. Today, the revenue and expenditure is about 24 times that amount, but you will find that the Vote of the Audit Department has not expanded correspondingly and stands at a meagre sum of Rs. 3 million.

I am wondering whether you are having sufficient staff to carry out an efficient audit of the accounts of the country. Our activities are also manifold and are getting diversified. In

the olden days, for instance, Government meant only the maintenance of law and order, but today it is engaged in all types of activities including trading activities. Each trading activity requires auditing and supervision of a very high order, and probably the accounting system of each enterprise will be different from the other. Look at the number of new corporations that we are having. We are also entering into business, like the C.W.E. We are setting up a department for internal and external trade, namely, the State Trading Corporation. All this means that we require auditing of a somewhat different order.

The Hon. Minister of Finance asked a very relevant question in his speech on the last Budget Debate. He totalled up the amount of money we spent on capital expenditure and said that we have spent Rs. 4,000 million during the last nine years, and he then asked, "Have we received any value for this money? Is there an adequate return for this money?" That is a question we must keep on asking continuously because it will be useless to ask the question after ten years.

Another question I want to raise is whether, when we voted Rs. 2,400 million for expenditure this year, we have any control over the expenditure of that money. We have none. At least during the Donoughmore era there was a committee which went very closely into the expenditure items, item by item, and we saw to it that any money allocated for any particular purpose was spent. What is the spectacle we see today? Gross under-expenditure. According to the last accounts the under-expenditure amounted to Rs. 239 million. There may be various reasons for under-expenditure. Somebody must study the reasons. The Hon. Minister of Education discovered last week that he had four to five million rupees unspent, and he is going to spend it somehow or other during the next 1½ months.

Another important question is this: once you pass these monies, is there an equitable distribution of it? It

very often happens, I must confess, that in the matter of roads, for instance, my constituency has been singularly unfortunate. There is one road in my constituency for which money has been set apart year after year, but nothing happens. I sent wires to the authorities concerned, but they have given various excuses. I see that millions of rupees have been spent in other areas where roads are not so very urgent; millions have been spent on bridges and roads; roads are being paved and wonderful activity is taking place in neighbouring constituencies. That is also an unfortunate thing. There should be—I do not know; probably the Hon. Minister of Finance is able to tell us whether the Public Expenditure Committee that functions in the House of Commons is charged with any such functions—some such body to see that the monies voted are properly spent during the year and that there is constant and continuous supervision of the expenditure of the amounts voted each year.

අ. නා. 4

These are some of the serious discrepancies. There is no effective supervision of the expenditure of the monies voted by the Legislature. I do not say that we should go back to the old Executive Committee system, but some such committee of the House should be set up which will be able to find out whether the monies voted by Parliament each year are spent carefully and properly. Sometimes we come across in the newspapers reports of enormous amounts of money having been wasted: even the day before yesterday, we found in the "Daily News" a case where Rs. 50 million had been wasted by some corporation, the C. T. B. or some corporation like that.

We get down enormous quantities of equipment, etc. but very often they lie idle, go waste. That kind of thing will not happen if there is someone to control and supervise these matters. The Government today has become a very complex thing, and there must be some organization to do this. The Ministers are not in a position to personally see whether monies allocated to their departments are properly spent or not. That may be one of the reasons for this waste. So there should be greater supervision—audit and supervision—of the expenditure, and there should be some Parliamentary control over the expenditure of monies allocated by Parliament.

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙරුණ කලාපිති එන්. එම්. පෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The hon. Member for Homagama (Mr. Jayasuriya), raised a question, and the question raised by the hon. Member for Wattagama (Mr. A. Ratnayake), is also another aspect of it. The Audit Department is not a running—audit department. The audit office audits the accounts after they have been incurred. The kind of audit the hon. Member is thinking of is something more than that. In addition to that, there is what is called a running audit in each department, and there is a representative of the Audit Department in most departments—I will not say in every Department—whose responsibility it is to see that from time to time the allocations made are being properly spent in the sense that they are keeping to the decisions of this House, and they do not exceed the particular limits. In addition to that, the Treasury is keeping a running check on the expenses incurred by each department in so far as it conforms to the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

decisions of the House and the provisions in the Estimates. They cannot transfer from one Head to another. They have within limits a right to transfer within certain Votes or in respect of certain items in a vote. This is called *virement*. But apart from that, the question of whether there should be another body which will be able to make a better probing into the actual justification for the expenditure, whether this expenditure was incurred in the best possible way, whether there were no more efficient alternative methods available or not, whether no outside department could function or carry out this work, but the department concerned itself, is a matter for the department concerned from the Permanent Secretary downwards who are expected to do this. The heads of departments are expected to see that the most economic use is being made by the department in terms of expenditure already provided for in the Estimates as a result of decisions arrived at by the House. That, of course, is not very satisfactory. There is no gainsaying that.

As departments become larger and larger, the position becomes more complicated. Heads of departments also do not have the time to carry out that amount of supervision to see whether the most efficient methods are being employed. We have, so far as personnel is concerned in the Treasury, what is called the O. and M. Branch which deals with Organization and Method. If any expenditure is proposed with regard to personnel, in particular, or with regard to other expenditure, the O. and M. Branch looks into it. An officer goes and studies the proposal put forward and suggests an alternative proposal if he does not accept the proposal put forward.

In the House of Commons, Sir, they have in addition to the Public Accounts Committee a committee called the Estimates Committee which takes year by year a number of estimates and goes into a detailed analysis of those estimates. They do not cover the whole gamut of Government expenditure in one year, but over three or four years they cover the whole lot of departments. They take a number of departments each year, and make a close analysis. A number of members are selected to be on that committee as we do in the case of the Public Accounts Committee. They devote their whole time to that job of going through the Estimates and they make their recommendations, which sometimes could be very useful, particularly when it comes to corporations. The Estimates Committee provides a certain amount of control for corporation expenditure. Now, of course, it is a matter for us to decide whether we should not have some such body like the Estimates Committee which will make a closer analysis because the Public Accounts Committee can only—

ඒ. රත්නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

The Estimates Committee is different, I think, from the Public Expenditure Committee which functioned during the war.

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Yes, I know. That was because of war exigencies. I do not think it is obtaining now in England. It has given way to the Estimates Committee which now goes through the Estimates actually. The Public

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

Accounts Committee deals with accounts as audited by the audit office. The Estimates Committee does not deal with accounts. The Estimates Committee deals with actual estimates that come up before the House. So that, there is a pre-check in that instance, not a post-check as by the Public Accounts Committee. This is a question that all leaders of parties can consider seriously, namely, whether we should not embark on something similar to that.

ඒ. රත්නායක මහ.

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

I wish to give an example. You set apart Rs. 50 million for roads determining on priorities.

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

You are raising a different question. That is a matter of Ministerial policy. The question of whether we allocate so much for assistance to village committees is a matter for the Minister concerned. It is he who determines whether a particular committee should get Rs. 10,000 to Rs. 15,000 depending on the importance from his point of view of the particular road or bridge.

The question raised by my good Friend, the hon. Member for Homa-gama (Mr. Jayasuriya) is also that. The Public Accounts Committee cannot do a pre-check like that to determine whether that particular amount could have been more efficiently spent. Without the technical know-how which was required for the purpose of determining whether the expenditure should be incurred in that particular way, the Audit Department has not the right

to interfere.—[Interruption]. The Estimates Committee also cannot do that because it consists of members who are lay members. They are not technical officers. This is a vast field of discussion which I am embarking on.

With regard to the adequacy of staff in the audit, I will say only this. Although the audit office is supposed to cover all accounts of all Government departments as has happened, most corporations have got their separate audits. We do only a general supervision after that. We do a test check sometimes to see whether everything is in order. We merely go over the accounts and certify that the accounts have been properly audited. A certain amount of relief has been granted to the audit office from that point of view so that we do not do all corporations and so on. This matter might be looked into. This is purely a non-partisan matter in the interests of the House as a whole. So far as I am concerned, I am quite prepared to accept any proposal that will make or have a better check and supervision over Government expenditure. It will help me also. I am doing my best.

As a matter of fact, as I said in my Second Reading speech, I am hoping to set up a special branch of Cost Accountants in the Treasury in order to maintain a closer and better supervision over accounts in particular of corporations so as to systematize the whole set of accounts that have been maintained by corporations. I am not satisfied that the corporations have maintained a uniform system of accounting. There is much to be done no doubt. It is a long term project. I cannot do it immediately. It takes a little time.

விசர்ப்பன கெடுதலுடன் பணம், 1964-65

[மரு ஈவாபீய உன். உமி. பைபீரா]

“9 வன ஸிபீயேகி 1 வன ஸமீமனய ஸடன
ரூ. 31,68,611 க உடல ருப லேவனயப ஈதுலன் கல
ஸதுய” யன ப்ரஸ்தய விமஸன லேன், ஸயாஸமீமன
விய.

9 வன ஸிபீயேகி 1 வன ஸமீமனய ருப லேவனயேகி
கோபஸன் ஸுபியப நிநிய ஸதுயகி நிஸேன கர்ந
லே.

2 வன ஸமீமனய.—பாருன ஸாஸ்து—
பூநரூவர்ப்பனய விஸடதி, ரூ. 3,75,050

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மீண்டு வருஞ் செலவு, ரூ. 3,75,050

Vote No. 2.—Administration charges—
Recurrent expenditure, Rs. 375,050

“9 வன ஸிபீயேகி 2 வன ஸமீமனய ஸடன
ரூ. 3,75,050 க உடல ருப லேவனயப ஈதுலன் கல
ஸதுய” யன ப்ரஸ்தய விமஸன லேன், ஸயாஸமீமன
விய.

9 வன ஸிபீயேகி 2 வன ஸமீமனய ருப லேவனயேகி
கோபஸன் ஸுபியப நிநிய ஸதுயகி நிஸேன கர்ந
லே.

10 வன ஸிபீய.—நியோஜித மன்றி
மன்கிலையே ஸயாநாயகனே காரியாலய

1 வன ஸமீமனய.—காரிய மன்கிலை
பொடீனலிக பகிநகி ஸய ஈநிகுந் லேமனா,
ரூ. 55,687

தலைப்பு 10.—பிரதிநிதிகள் சபைத் தலைவர்
அலுவலகம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின்
ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிற படிசுளும்,
ரூ. 55,687

HEAD 10.—OFFICE OF THE LEADER OF THE
HOUSE OF REPRESENTATIVES

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 55,687

“10 வன ஸிபீயேகி 1 வன ஸமீமனய ஸடன
ரூ. 55,687 க உடல ருப லேவனயப ஈதுலன் கல
ஸதுய” யன ப்ரஸ்தய விமஸன லேன், ஸயாஸமீமன
விய.

10 வன ஸிபீயேகி 1 வன ஸமீமனய ருப லேவனயேகி
கோபஸன் ஸுபியப நிநிய ஸதுயகி நிஸேன கர்ந
லே.

2 வன ஸமீமனய.—பாருன ஸாஸ்து—
பூநரூவர்ப்பனய விஸடதி, ரூ. 4,050

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மீண்டு வருஞ் செலவு, ரூ. 4,050

Vote No. 2.—Administration charges—
Recurrent expenditure, Rs. 4,050

“10 வன ஸிபீயேகி 2 வன ஸமீமனய ஸடன
ரூ. 4,050 க உடல ருப லேவனயப ஈதுலன் கல
ஸதுய” யன ப்ரஸ்தய விமஸன லேன், ஸயாஸமீமன
விய.

—காரக ஸயாவ

10 வன ஸிபீயேகி 2 வன ஸமீமனய ருப லேவனயேகி
கோபஸன் ஸுபியப நிநிய ஸதுயகி நிஸேன கர்ந
லே.

11 வன ஸிபீய.—நியோஜித மன்றி
மன்கிலையே விபக்ய நாயகனே காரியாலய

1 வன ஸமீமனய.—காரிய மன்கிலை
பொடீனலிக பகிநகி ஸய ஈநிகுந் லேமனா,
ரூ. 47,633

தலைப்பு 11.—பிரதிநிதிகள் சபை எதிரக்
கட்சித் தலைவர் அலுவலகம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின்
ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிற படிசுளும்
ரூபா 47,633.

HEAD 11.—OFFICE OF THE LEADER OF THE
OPPOSITION IN THE HOUSE OF
REPRESENTATIVES

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 47,633

11 வன ஸிபீயேகி 1 வன ஸமீமனய ஸடன
ரூ. 47,633 க உடல ருப லேவனயப ஈதுலன் கல
ஸதுய” யன ப்ரஸ்தய விமஸன லேன், ஸயாஸமீமன
விய.

11 வன ஸிபீயேகி 1 வன ஸமீமனய ருப லேவன
யேகி கோபஸன் ஸுபியப நிநிய ஸதுயகி நிஸேன
கர்ந லே.

2 வன ஸமீமனய.—பாருன ஸாஸ்து—
பூநரூவர்ப்பனய விஸடதி, ரூ. 1,350

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு
கள்—மீண்டு வருஞ் செலவு, ரூ. 1,350

Vote No 2.—Administration charges—
Recurrent expenditure, Rs. 1,350

“11 வன ஸிபீயேகி 2 வன ஸமீமனய ஸடன
ரூ. 1,350 க உடல ருப லேவனயப ஈதுலன் கல
ஸதுய” யன ப்ரஸ்தய விமஸன லேன், ஸயாஸமீமன
விய.

11 வன ஸிபீயேகி 2 வன ஸமீமனய ருப லேவனயேகி
கோபஸன் ஸுபியப நிநிய ஸதுயகி நிஸேன கர்ந
லே.

12 வன ஸிபீய.—மூநிவரக டேபார்த
மேந்நுப (பாடீலிமேந்நு ஸா ப்ராடேகிக லெ
மன்கிலை)

1 வன ஸமீமனய.—காரிய மன்கிலை
பொடீனலிக பகிநகி ஸய ஈநிகுந் லேமனா,
ரூ. 8,27,208

1 வன ருப ஸிபீய.—ஸேவக ஸம்ஸா ஸய லுபுட
ரூ. 4,81,847.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

தலைப்பு 12.—தேர்தல் திணைக்களம் (பாராளுமன்றமும் உள்ளூராட்சிச் சபைகளும்)

வாக்குப் பணம் இல: 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிற படிகளும், ரூ. 8,27,208

உப தலைப்பு 1.—ஊழியர் கோப்பும் சம்பளங்களும், ரூ. 4,81,847

HEAD 12.—DEPARTMENT OF ELECTIONS (PARLIAMENTARY AND LOCAL BODIES)

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 827,208

Sub-head 1.—Cadre and Salaries, Rs. 481,847

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

I move,

“That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item “Commissioner””.

ගරු මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමනි, 12 වැනි වැය ශීර්ෂය තිබෙන්නේ මැතිවරණ දෙපාර්තමේන්තුව පිළිබඳවයි. මැතිවරණ දෙපාර්තමේන්තුවේ ඇස්තමේන්තුවල ලබන මැතිවරණය සඳහා රුපියල් ලක්ෂ 25ක් වෙන් කර තිබෙනවා. ඒ ගැන අපි සන්නේෂ වෙනවා, ලබන අවුරුද්දේ මැතිවරණයක් පැවැත්වීමට අධිෂ්ඨාන කිරීම ගැන. එසේම වේවා කියාත් අපි ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)
එලෙසම වේවි. ප්‍රාර්ථනා ඕනෑ තැන.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

සමහර අවස්ථාවලදී නොයෙක් නොයෙක් මත අනුව අදහස් වෙනස් කරන වැඩ පිළිවෙලවල් පෙනෙන්නට තිබෙනවා. එම නිසා මුදල් ඇමතිතුමාගේ ප්‍රකාශනය ගැන අපි විශේෂයෙන්ම එතුමාට ප්‍රශංසා

කරන්න කැමතියි. එසේම වේවි, එය ස්ථිරයි කියා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කියනවා. එතකොට රුපියල් ලක්ෂ 25 ක් මදි වේවි. මා හිතන්නේ 1960 තිබුණු මැතිවරණය සහ ඊට කලින් තිබුණු මැතිවරණවලදී රුපියල් ලක්ෂ 25 කට වඩා වියදම් වුණා. මගේ කල්පනාවේ හැටියට නොබෝදා පැවැත්වූ එකටත් රුපියල් ලක්ෂ 25 කට වඩා වියදම ගියා.

විශේෂයෙන් තවත් කරුණක් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට පෙන්වා දෙන්න කැමතියි. දැනට සති ස්වල්පයකට පෙර මෙම ගරු සභාව විසින්, පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ නීති රීති සංශෝධනය කරන ලද පණතක් සම්මත කර ගත්තා.

අ. හා. 4.15

සංශෝධිත පණත අනුව මින් ඉදිරියට පැවැත්වෙන මැතිවරණවලදී ක්‍රියාත්මක විය යුතු දේවල් රාශියක් තිබෙනවා. මීට පස්සෙ ඡන්ද පොළකට ඡන්දය දීම සඳහා කිසිම විධියේ වාහනයකින් යාමට ඉඩ ලැබෙන්නේ නැහැ. එය කොයි තරම් දුරට බල පානවද කියතොත් තමන්ගෙම වාහනය පවා මැතිවරණයකදී ඡන්දය පාවිච්චි කිරීම සඳහා ගමන් කිරීමට පාවිච්චි කිරීම තහනම් වෙනවා. මේ අන්දමට නීතිය සංශෝධනය කර තිබෙන නිසා මැතිවරණ සංශෝධිත පණත ගැන කල්පනා කර බැලූ කාරක සභාව එක් වැදගත් අදහසක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ වැදගත් අදහස නම් ඉදිරි කාලයේදී ඇති වන මැතිවරණවලදී දැනට තිබෙන ඡන්ද පොළවල් ගණන අඩු ගණනේ සියයට පණහකින් වැඩි කළ යුතුය යන්නයි. ඇයි, එවැනි අදහසක් ඉදිරිපත් කළේ? වාහන පාවිච්චිවීම සම්පූර්ණයෙන්ම නැති කර දැමීමාම ඡන්ද විමසන ස්ථාන දැනට වඩා කිට්ටු කිට්ටුව තිබෙන්න ඕනෑ. දැනට පවතින අන්දමට එක් ඡන්ද පොළක සිට තවත් ඡන්ද පොළකට ඇති දුර ප්‍රමාණය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]
සමහර අවස්ථාවල හැතැපීම තුනක් පමණ වෙන්න පුළුවනි. හැතැපීම හතරක් පහක් දුරින් ඡන්ද පොළවල් තිබෙන ප්‍රදේශන් දැනට තිබෙනවා විය හැකියි. ඡන්ද පොළවල් දෙකක් අතර දුරප්‍රමාණය හැතැපීමකට වැඩි නොකරන මො අපි ඉල්ලනව. හුඟක් ජනයා සිටින නගරවල ප්‍රදේශවල ඊටත් වඩා කිට්ටුවෙන් ඡන්ද පොළවල් ඇති කිරීම හොඳයි. එවැනි ප්‍රදේශවල හැතැපීම කාලෙන් කාලට ඡන්ද පොළවල් තිබෙන තරමට හොඳය කියා අපි කල්පනා කරනව. මන්ද, පහසුවෙන් පයින් ගමන් කර තමන්ට නියම කර ඇති ඡන්ද පොළට ගොස් ඡන්දය දෙන්න පුළුවනි. ඡන්ද විමසන ස්ථාන ගණන වැඩි කරන්න ඕනෑය කියන අදහස පිළිගන්න ඕනෑ.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කෙළරඹ කලාභිති භන්. භම්. ටෙරේරා)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)
ඒක පිළිගෙන අවසානයයි.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(කලාභිති ටැප්භියු. තකත්‍රායක)
(Dr. W. Dahanayake)
පිළිඅරන් ඉවරයි කියනව නම් ඒ සමගම පිළිගන්න වෙනව ඒ සඳහා යන වියදමක් වැඩි වන බව. ඒ තිසයි මේ වෙන් කරන මුදල් ප්‍රමාණය මදිය කියා මා කියන්නෙ.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කෙළරඹ කලාභිති භන්. භම්. ටෙරේරා)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)
Shall I explain in order to save time? I am hoping to have another Budget before the next election. Then you will get the full amount.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(කලාභිති ටැප්භියු. තකත්‍රායක)
(Dr. W. Dahanayake)
බොහොම සන්නේෂයි. කොහොමද ඒක කරන්නෙ? අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මැජික්කාරයෙක්ය කියන්න පුළුවනි.

කොහොමද තවත් අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කරන්නෙ මි ලඟ මැතිවරණයට ඉස්සරවෙලා ?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කෙළරඹ කලාභිති භන්. භම්. ටෙරේරා)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Parliament is due to be dissolved in August—by the 5th of August the latest.

රාසමානික්කම් මයා.
(තිරු. ඉරාසමානිකම්)
(Mr. Rasamanickam)

According to the Election Order in Council there is a time limit within which the polling booths should be erected. Unless you make provision now how are you going to give the money to the respective returning officers ?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කෙළරඹ කලාභිති භන්. භම්. ටෙරේරා)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)
We have already provided for it.

රාසමානික්කම් මයා.
(තිරු. ඉරාසමානිකම්)
(Mr. Rasamanickam)
To have more polling booths ?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කෙළරඹ කලාභිති භන්. භම්. ටෙරේරා)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)
That has already been done.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(කලාභිති ටැප්භියු. තකත්‍රායක)
(Dr. W. Dahanayake)
මූලාසනාරූපී ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, එන කොට ලබන වර්ෂයේ ජුනි මාසයේදී තවත් අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කරන්නට ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කල්පනා කර තිබෙනව. මි ලඟ මහා මැතිවරණයට පෙර තවත් අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කරන්නට බලාපොරොත්තු වන නිසා අප ඉදිරියේ දැන් තිබෙන අයවැය ලේඛනයෙන් වෙන් කර ඇති රුපියල් විසිපත් ලක්ෂය ලබන මැතිවරණයට පාවිච්චි කරන්න යන මුදල්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

නොවෙයයි ගරු මුදල් ඇමතිතුමා දැන් අපට කියනවා. මැතිවරණ කටයුතුවලට සූදානම් වීම සඳහා ඊට කලින් වැය කළ යුතු මුදලක් හැටියටයි මේ මුදල වෙන් කරන්නේ. ලබන මැතිවරණය පිළිබඳව වුවමනා මුදල් මිලඟ වැය ශීඝ්‍රයෙන් වෙන් කරන්න බලා පොරොන්තු වන බවයි එතුමා දැන් අපට විස්තර කර දී තිබෙන්නේ. එතකොට දැනට තිබෙන ඡන්ද පොළවල් ගණන සියයට පණහකින් වැඩි කරන බවත් දැන් ස්ථිරයි. ඒවා දෙනවය කියලා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා දැන් පොරොන්දු වෙලා තියෙනවා.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරඹ කලාභිති භන්. භම්. ටෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I hope to present the Budget in June for the year 1965-66. You will get all the money you need then.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(කලාභිති උප්භිභු. තකරායක)

(Dr. W. Dahanayake)

තවත් කාරණයක් ගැන මගේ අප්‍රසාදය පළ කරන්න බලාපොරොන්තු වෙනවා. 1959 දී මැතිවරණ පණත සංශෝධනය කිරීම සඳහා ගරු එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා කාරක සභාවක් පත් කළා. කාරක සභාවේ තීරණ අනුව කෙටුම්පත් පණතක් ඉදිරිපත් කළා. එය පාර්ලිමේන්තුව පිළිගත්තා. එම නීතිය අනුව, එනම් 1959 (සංශෝධන) නීතිය අනුව ලංකාවේ සියලුම ඡන්දදායකයන්ට තමන්ගේ ඡායාරූප කාඩ්පතක්—හැදින් විමේ කාඩ්පතක්—මැතිවරණ දෙපාර්තමේන්තුව මගින් සපයා දිය යුතුයි. මෙම ඉල්ලීම අද කරන ඉල්ලීමක් නොවෙයි. 1959 (සංශෝධන) නීතියේ තියෙනවා, හැදින්වීමේ කාඩ් පත් ඡන්දදායකයන්ට දෙන්න ඕනෑය කියා. ඇයි ඒ ආකාරයට කටයුතු නොකරන්නේ? එහි සඳහන්ව තිබෙනවා මෙම කායඝීය භාරව සිටින්නේ ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිවරයාය කියා. එම නිසා එතුමා පිළිගන්න ඕනෑ, මැතිවරණයට පෙර එවැනි කාඩ් පත් පිළියෙල කර දෙන්න. ඡායාරූප කාඩ් පත් සඳහා මෙම ඇස්තමේන්තුවල මුදල් වෙන් කර තිබෙනවාද? මෙහි ඒ වෙනුවෙන් ශතයක් වත් වෙන් කර නැහැ. එක කොටසකට

පමණක් කාඩ් පත් ක්‍රමයක් ඇති කරන්න යනවා. ඒ සඳහා මුදල් වෙන් කර තියෙනවා, 23 වන වැය ශීඝ්‍රයේ.

ලංකාවේ සිටින ජනගහනයෙන් කොටස කට ලක්ෂ 17 1/2 ක් වෙන් කර තියෙනවා. ඡායාරූප සහිත කාඩ්පත් ක්‍රමයක් ඇති කරන්න යනවා, එක කොටසකට පමණක්. සියළු දෙනාටම නොවෙයි, එක කොටසකට පමණයි මෙසේ කාඩ් පත් පිළියෙල කර දෙන්න යන්නේ.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරඹ කලාභිති භන්. භම්. ටෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

You find it on page 87. We can use that for the same purpose. To cut this short, I may say that the amount involved in this legislation is something in the neighbourhood of Rs. 20 million. We cannot afford it at the present moment but we are trying to make a start. We will have to employ a large number of photographers right throughout the Island; we should be given a chance and we will progressively carry it out. But we cannot immediately provide Rs. 20 million.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(කලාභිති උප්භිභු. තකරායක)

(Dr. W. Dahanayake)

The estimate is not Rs. 20 million. How much will an identity card cost? How many voters are there. The population of Ceylon is 10 million and if half the population should get identity cards it will be about 5 million cards. If you produce identity cards on a mass basis each identity card will cost a rupee. So, I estimate the cost of issuing identity cards to all the voters to be roughly Rs. 5 million; it cannot be Rs. 20 million. The Hon. Minister of Finance does not understand it.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරඹ කලාභිති භන්. භම්. ටෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

You cannot have a photograph taken for a rupee. It will need much more; the photographic material

விவரணை கையெழுத்திட்டு, 1964-65

—கூடுதல் உரையின்

[அவர் உரையின் பின். பி. பி. பி.]

and a number of photographers and so on will be required. You will have to employ a number of people throughout the country for the purpose, and what about the administrative costs? All these will have to be taken into consideration.

உரையின் பி. பி. பி. பி.

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகவாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

I will not quarrel with my good Friend over the issue of identity cards. All I say is that it is part of our law that identity cards should be issued. It is the law that we have accepted and therefore it is the duty of the Government to implement that provision of the law. Of course, you have been given the right to introduce these identity cards as and when you are able to do it. That is my grievance against you; you have not made an effort to introduce identity cards.

அவர் உரையின் பின். பி. பி. பி.

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

We have.

உரையின் பி. பி. பி. பி.

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகவாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

I cannot accept the provision under Head 23. That is for the purpose of issuing identity cards to those who are to be registered for purposes of immigration and emigration under the citizenship laws. It will not take in all the voters; it will take in only a fraction of the voters. Therefore, I wish to express my disappointment that under Head 12 there is no provision for the issue of identity cards. The Hon. Minister of Finance said that the scheme to issue identity cards will cost Rs. 20 million and I have no desire to quarrel with him. If I remember right, when the Select Committee went into this question at that time we had a rough estimate before us and that rough estimate was

certainly not so much as Rs. 20 million; it was definitely something under Rs. 10 million. Whatever that may be I want to stress the fact that their cannot be clean elections in this country till identity cards are placed in the hands of each and every voter.

The Hon. Minister of Finance will admit that during the last few years unclean and illegal methods have been imported into electioneering in this country. The recent village committee elections that were held showed that voters and candidates and even members can not only be bribed but that they were willing even to sell their bodies and souls together for money. There were certain members of village committees who were locked up in rooms for weeks on end. There were others who were taken out on pilgrimages—for a *watawandanawa*! Village committee members used to go on *watawandanawas* one week before the election of the village committee chairman and they return on the dot, just in time for the election of the chairman.

பி. பி. பி. பி. பி.

(திரு. யு. பி. வீரசேக்கர)

(Mr. U. B. Weerasekara)

Some were abducted.

உரையின் பி. பி. பி. பி.

(கலாநிதி டப்ளியூ. தகவாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

Members were kidnapped and fair members abducted, all for the sake of becoming village committee chairman!

These are new techniques. They have arisen in recent times in connection with elections. The tempo of politics in this country is such—where the U. N. P. and the Coalition Government will be engaged in a death struggle for supremacy—that we cannot expect elections to be one hundred per cent. clean. With all the goodwill in the world, however good the leaders of

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

parties may be, their supporters will resort to unfair and illegal tactics. Impersonation will become the order of the day.

Nobody can say that there were no impersonations in the General Elections of 1960. I know from experience that at least 10 per cent. of those who voted were impersonators. Therefore, it is necessary to have clean elections if we wish to give a chance to the poorest man in this country to be returned as a Member of Parliament. If we want to prevent impersonations—which are becoming the order of the day—identity cards, for which there is provision in the law, should be provided by the State. I must express my disappointment that that has not been done.

රාසමානික්කම් මයා.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

I wish to raise two matters with regard to Parliamentary Elections. Between now and August 1965, possibly, there could be only one revision of electoral registers and a change or addition of polling stations. It will not be possible therefore either to change polling stations or use the electoral register of 1965 for an election in 1965.

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

You will have to use the 1964 register.

අ. හා. 4.30

රාසමානික්කම් මයා.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

In the context of the new amendments that we have brought into the election law—we have prohibited the provision of transport—as pointed out by the hon. Member for Galle (Dr. W. Dahanayake) it is imperative that

the polling stations should be increased this year. I do not know whether there is provision for that.

Already the registers are being revised, and the registers are not revised during the same month all over the island; revision of the registers is staggered over the year.

I want to know, therefore, whether the addition of polling stations will be done this year. If it is not possible to do that under the existing election law, some provision must be made to empower Commissioner of Elections to add to the number of polling stations this year to enable him to carry out the work in connexion with the elections in 1965.

If this is not done, it would place candidates at a tremendous disadvantage. They will not be able to provide the transport and the electors will not be able to get to the polling stations. At present they are very far apart. This is a matter on which I would like a reply.

The other point I wish to raise is this. I raised it at the time the Elections (Amendment) Order in Council was discussed in this House. Will the Government consider the closing of taverns between nomination day and the date of polling?—
[Interruption].

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

We would lose around Rs. 10 million.

රාසමානික්කම් මයා.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

In the matter of fair and clean elections, money is of small moment. Arrack and kasippu play an important part in elections. I know that you now get the taverns closed on polling day and on the day previous to that.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

We will consider that.

රසමානික්කම් මයා.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

Please consider extending the period of the closure of taverns. The money you will lose by way of revenue is a small price to pay for fairer and cleaner elections.

Then in regard to local elections, as was pointed out by the hon. Member for Galle (Dr. W. Dahanayake) the situation has become intolerable. It is a scandal and one of the worst scandals in this country.

Members of village committees are bribed and bought over and in some cases kidnapped and hidden. They are kept under restraint, in custody. In the past it used to happen about one week or two weeks before the election of the chairman or immediately after the date for the first meeting of the council is announced by the Assistant Commissioner of Local Government for the election of the chairman. Now, they have gone one step further. The day after the election of the member to the village committee he is kidnapped. In one case ten members of the village committee were kidnapped and kept for fifty days. The members, their wives and children were fed and clothed, and even their visitors were treated. The members were also bribed. They are of such low calibre that they lend themselves to this type of thing.—
[Interruption]. Many of these members become so fat during this period that later even their own people are not able to recognize them. This process of kidnapping has been developed to such perfection that certain persons who participate in local politics brazenly stoop to that low level to secure positions in village committees. Such acts have become the order of the day in the entire country.

I feel that something must be done in the matter of revising the law to enable the election of chairman of local bodies to take place in a more constitutional way than exists today, because it is this system itself that permits of the worst corruption in local politics.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඉලෙක්ෂන් සම්බන්ධයෙන් වැඩ කටයුතු කරන මැතිවරණ දෙපාර්තමේන්තුව ගැන වචන කීපයක් කියන්න තියෙනව. ඡන්ද ලැයිස්තු සෑදීම සඳහා පිරිසිදු වැඩ පිළිවෙළක් අනුගමනය කරන්නේ නැහැ. ඡන්ද බලය ඇති නමුත් තවම ලියාපදිංචි නොකළ අය බොහෝ සිටින බව පෙනේ. වයස අවුරුදු 20, 23, වෙච්ච අය සිටිනව, ලියාපදිංචි නොකළ අය අතර. එසේ වන්නේ ග්‍රාම සේවක මහතන් සමග යම් යම් නිලධාරීන් ගොස් වැඩ කටයුතු කර ගෙන යන ආකාරය අනුව වෙන්න ඇති. ලියා එවූ නම් පවා කයාලයේදී මග හැරී තිබෙනව. වයස අවුරුදු 18 දී ලියාපදිංචි වියයුතු අයට දැන් වයස අවුරුදු 22 සි, 23 සි; නමුත් ලියාපදිංචි වෙලා නැහැ. ඇතැම් අය උපන් ගමින් බැහැරව මාසයක් විතර වෙත පළාතකට ගොස් සිටියොත් ලියාපදිංචි වෙන්නේ නැහැ. එසේ වන්නේ නම් ලියාපදිංචි කරන කාල සීමාවේදී ගමින් බැහැර වී සිටි තිසයි. මේ ආකාරයට ලැයිස්තු වලින් මගහැරී යන අය සියලු දෙනාම එම ලැයිස්තුවලට ඇතුළත් කරවීමේ කටයුතු නියම වැඩ පිළිවෙළක් ඇතුව කරන්න ඕනෑ බව මතක් කරන්න සිදු වී තිබෙනව.

පළාත් පාලන අංශය මගින් ගම්කායා සභා ආසන කැඩීම අනවශ්‍ය ආකාරයට කර ගෙන යනව. ආසන 8, 10, 20 යනාදී වශයෙන් තිබුණු ප්‍රදේශ හදිසියේම ආසන 2 ට 3 ට කඩනව. ඇතැම් අයගේ පුද්ගලික වුවමනාකම් උඩ මේව කරන බව කියන්න ඕනෑ. ඒ අය කියන දේවල් දෙපාර්තමේන්තුව භාර ගෙන කටයුතු කරනව. ඡන්ද ලැයිස්තු ඒ අනුව හදනව. මෙම අංශ දෙකේ එක්තරා සම්බන්ධ කමක් විශේෂයෙන් ඇති කරන්න

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ඕනෑම මගේ කොට්ඨාශයේ තියෙන කඩුවෙල ගමිකායා සභාව සුළු නගර සභාවක් කරන්න යනව. එම ප්‍රදේශය බදු ක්‍රම වල වෙනසක් නැහැ. ඒ ප්‍රදේශය දියුණු මදි, සුළු නගර සභාවක් කරන්නට තරම්. එබඳු පළාත් පාලන ආයතන උසස් තත්ත්වයට පත් කරන විට සතුටුදායක අත්දැමට දියුණු කරන්න ඕනෑ. වතුර පහසුව යනාදී පහසුකම් ඒ ප්‍රදේශයට දිල නැහැ. එම නිසා මේ කරුණු සම්බන්ධව විශේෂ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කරන්න ඕනෑ. පළාත් පාලන අංශයත් මැතිවරණ අංශයත් සම්බන්ධ වෙලා මේ කටයුතු කරන්න ඕනෑ. හේතුවක් නැතුව කොට්ඨාශ කඩන්න එපා. ඒක එකක්. ඒ සමගම පැරණි පක්ෂවලට පමණක් වරප්‍රසාද හිමි වන විධියට මේ ගරු සභාවේ පණතක් සම්මත වුණා. අතැම් ඊර්ෂ්‍යාසහගත පුද්ගලයන් ඉන්නව.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරාව කලාநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The Commissioner of Elections is an independent officer carrying out the provisions of the existing law. We cannot, under the Estimates, canvass the changing of the law.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

අපි නීතියක් වෙනස් කරන්න කියන්නෙ නැහැ.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கெளரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

There is no answer that I have to make.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මුදල් ඇමති වුණාට පසු තමුන්නාන් සේට බොහොම රන් වෙනව මේව කියන කොට. මේ පැත්තෙ ඉන්න කොට නම් ඕවා සාකච්ඡා කළා. දැන් තමයි අමාරුව.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

The hon. Member is making a statement for our guidance in the future.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Please do not expect me to answer the question.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

දැන් මේ අලුත් පණත හදිසියෙන් වෙනස් කළොත් අලුත් පක්ෂවලටත් ඒ වරප්‍රසාද දෙන්න මැතිවරණ දෙපාර්තමේන්තුවට සිද්ධ වෙනව. අපි සංශෝධනයක් ගෙනාවොත් ඒ පක්ෂන් පිළිගන්නය කියා කියන්න ඒතුමාට සිද්ධ වෙනව. නමුත් මේ ආණ්ඩුව නම්, මේ පරණ පක්ෂවල නායකයින් නම්, ඒකට ඉඩ නොදෙන බව මා දන්නව. නමුත් අපි රටේ බලවත් උද්ඝෝෂණයක් කරනව. මොකද, පැරණි පක්ෂවලට තිබෙන වරප්‍රසාද අලුතෙන් හදන පක්ෂවලට ලැබෙන්නෙ නැහැ. සමහර විට මේ වරප්‍රසාද ලබාගන්න අවුරුදු 9ක් පමණ ගත වන තුරු ඉන්න ඕනෑ. හැබැයි පැරණි කට්ටියම තමයි මේක යට කරන්නෙ. අලුත් මිනිහෙකුට හැදෙන්න දෙන්නෙ නැහැ. පරණ පක්ෂවල ප්‍රතිපත්ති උල්ලංඝනය කර, අවුරුදු 25 ක් 30 ක් තිස්සේ ගෙන ගිය නියම ප්‍රතිපත්ති ඉස්සරහට ගෙන යනවා වෙනුවට මේ පරණ කට්ටිය ගහන පිනුම්වලින් අනෙක් අය යට වෙනව. ඒකයි අද වෙලා තියෙන්නෙ.

අ.හා. 4.45

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

Order, please! Mr. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව ශ්‍රීමත් ඇල්බට් එෆ්. පීට්ස්, කේ.බී.ඊ., මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන් කථානායකතුමා මූලාසනාරූප විය.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

අප මේවා පෙන්වා දෙන්නේ මැතිවරණ දෙපාර්තමේන්තුවට සහනයක් ඇති කර දීමටයි. විශේෂයෙන්ම නියම ක්‍රියා මාර්ග උඩ සකස් වන අලුත් පක්ෂවලටත් මේ වරප්‍රසාද ලබා ගැනීමට මගේ හිතේ මැති වරණ දෙපාර්තමේන්තුවෙහි උපදෙස් දෙනවා නම් හොඳයි. දැන් මේ කමිකරු වන්නේ උපදෙස් අරගෙන ඔවුන් අයිති කාරවරුන්ට බිලි දෙන්න යනව නොව. මා මේ උදාහරණයක් වශයෙන් කියන්නේ. වැටි ගෙන යන රජයට මුක්කු ගහන්න කමිකරුවන්ගෙන් උපදෙස් ගන්න යනව. ඒ කමිකරු සංවිධානත් පොඩි කරන්නයි හදන්නේ. ඒ විධියට මේ වරප්‍රසාද දුන් නොත් හොඳය කියා මැතිවරණ දෙපාර්ත මේන්තුව මගින් උපදෙස් දෙන්න තමුත් තාත්සේට පුළුවන්.

එස්. තොන්ඩමන් මයා. (පත් කරන ලද මන්ත්‍රී)

(திரு. எஸ். தொண்டமான்—நியமன அங்கத்தவர்)

(Mr. S. Thondaman—Appointed Member)

I should like to say a few words about the arrangements that have been made in estates in regard to persons eligible to be on the voters' list. I do not know why there should be two different practices. The procedure now followed in respect of persons on estates is the same that existed in colonial times. This practice, which is very unsatisfactory, is being continued.

Superintendents of estates have so much work to do these days that they are not interested in this matter. No specific date or time is given at which the persons concerned could present themselves and put forward their case to enable them to get their names entered in the register of voters. As in villages and towns, why is it not possible for public servants or special officers to be appointed to carry out the registration of voters on estates? At

present, when the relevant circulars are sent to the estates, the management is busy and the workers, who are daily-paid employees, are in the field. The workers cannot go to the office during working hours. On non-working days the office of the estate is closed. The result is that estate workers are even unaware as to when the elections are taking place.

There should be no discrimination in regard to the procedure adopted for the revision of electoral registers. The same procedure that is followed in respect of towns should be adopted in respect of the estates. It should not be difficult to do this because estate buildings are not scattered but crowded together. As in Colombo, officers can be appointed to attend to this work after office hours. At present estate residents do not even know what is happening or the date that is fixed for elections.

The Department of Elections is now working independently and not under a Ministry. The Commissioner should act independently and see that no discrimination takes place in regard to the registration of eligible voters.

I should like to refer to another disadvantage which is again the result of two standards being adopted. In the case of a Sinhalese-speaking person he is presumed to be a citizen and his name is straightway included in the register. The same is not true in the case of citizens by registration; even when a case is established the name is not accepted. I can give you an instance.

Every Sinhalese person is not necessarily a Ceylonese. The wife of the hon. Member for Kotmale, Mrs. J. D. Weerasekera, is not a Ceylonese. She was born in Malaya. In terms of the Ceylon citizenship law she is not a Ceylonese, but her name was included in the voters' register as a Ceylonese without being subjected to any proof. When she asked for a passport last year

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

she could not get one from the department because she was told that she was not a Ceylonese in terms of the Ceylon law. Presumption, therefore, cannot always be correct.

In the case of the plantation workers who are in this country and who are registered as citizens, even when their case is proved they are not accepted, and the department insists on the production of the certificate of citizenship. As you are aware, according to the existing law, every citizen need not have a certificate of citizenship. Only persons who are registered as citizens of Ceylon should be in possession of certificates. There are others who are citizens by descent. If, in fact, a person born in this country before 1948, and if his father was also born in this country, then he is a citizen of Ceylon. Such persons are not entitled to obtain a certificate of citizenship. Verification is necessary only in cases of doubt, but what happens here is, even in genuine cases where a person has been born before 1948 and the father also was born in this country and have been living in the same estate and that fact being certified by the management of the estate, still such cases have not been accepted.

I understand that the authorities are insisting on the production of the citizenship certificate because there is a circular that has been sent out to that effect, namely, that unless a Tamil-speaking person has a certificate of registration in his possession he is not to be included in the voters' list. If that is so, it is illegal and improper. It is a denial of justice to a person who is rightly entitled to it. Nobody can ask such a person to produce the certificate of citizenship. This is unconstitutional and illegal. Now that the department is an independent body and not guided by political considerations I would urge that they give effect to

the law according to the Constitution. I hope the Commissioner will take into consideration these facts and remove the disadvantages that this section of the people suffer from who are citizens of this country.

The other point that I would like to make is this. In the case of persons who are employed in estates who have a certificate of citizenship, when the management looks through it and inserts the number of the certificate, that should be accepted. Now what happens is, when they go to the kachcheri this evidence is not accepted but they are asked to bring the certificate. Most of the workers cannot afford to produce the certificate, so they give only the number. According to the law if that certificate is lost no duplicate or fresh certificate is given; nor can they get a copy of the certificate. That is the law and so this certificate has become a precious document. I would therefore urge that when a management of an estate gives the number of the certificate it be accepted. If verification is necessary it can be checked with the management. It is not proper for the authorities to create a fresh difficulty for these persons. When the kachcheri asks for a certificate and it is not sent to them they do not then include those names in the register. I know a number of cases where such names have been deleted. I hope these aspects will be taken into consideration.

Another point I would like to stress—now that the Hon. Minister of Finance is also here, but unfortunately the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Home Affairs is not here—is that there is a lacuna that where a person is a plantation worker, whether Sinhalese or Tamil, he is not permitted to participate in the local elections; but if he is an estate owner, if he is some one more than a daily-paid worker, he is entitled to participate in the local elections.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

That is the law.

තොන්ඩමන් මයා.
(திரு. தொண்டமான்)
(Mr. Thondaman)

It was a law introduced somewhere in 1932—

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)
In 1936.

තොන්ඩමන් මයා.
(திரு. தொண்டமான்)
(Mr. Thondaman)

—when there was no question of citizenship. Today, there should be no discrimination between these citizens whether he is a worker or otherwise. This anomaly is being perpetrated, and now it is time that the hon. Parliamentary Secretary in charge who is a workers' representative saw to it that this distinction no longer exists. With these few words I once again urge that there should be no discrimination, that there should not be two standards in the matter of this vital and fundamental right of a citizen. This sort of double method, following the old colonial days, should not be continued any longer

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා. (බදුල්ල)
(திரு. பி. எச். பண்டார—பதுளை)
(Mr. B. H. Bandara—Badulla)

ශ්‍රී සභාපතිතුමනි, මේ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ මමත් වචන ස්වල්පයක් කථා කිරීමට අදහස් කරනවා. මට පෙර කථා කළ පත් කළ මන්ත්‍රී තොන්ඩමන් මහත්මිය සඳහන් කළ කාරණයේ තවත් පැත්තක් තියෙනවා. වතු වල ජන්දදායකයන් ලියාපදිංචි කිරීමේදී නොයෙකුත් අක්‍රමිකතා සිදු වෙනවා. පසුගිය දිනවල අපේ කොට්ඨාශවල ජන්දදායක නාම ලේඛන පරීක්ෂා කිරීමේ

දී පැහැදිලිවම පෙනී ගියා, පුරවැසිකමක් නැති අය ජන්දදායකයන් වශයෙන් ලියාපදිංචි කර තිබෙන බව. වතු වල ජන්දදායකයන් ලියාපදිංචි කිරීම පිළිබඳ සම්පූර්ණ වගකීම තියෙන්නේ වතු වල සුපිරින්ටෙන්ඩන්ට්වරුන් අතෙයි. වතු සුපිරින්ටෙන්ඩන්ට්වරුන්, මේ වත්තේ මුතුසාමි, කන්දසාමි යනාදී වශයෙන් මේ අය ඉන්නවාය කියා සහතික කර එව්වොත් එයයි, පිළිගන්නේ. ඒ අනුව ජන්දදායකයකු වශයෙන් ලියාපදිංචි වීමට අයිතිවැසිකමක් නැති පුද්ගලයකුගේ නම ජන්දදායක නාම ලේඛනයට ඇතුළත් කිරීමටත්, ජන්දදායකයකුගේ නම ජන්දදායක නාම ලේඛනයෙන් ඉවත් කිරීමටත් වතු සුපිරින්ටෙන්ඩන්ට්වරයාට පුළුවන්කම තියෙනවා. ඒ විධියේ බලයක් වතු සුපිරින්ටෙන්ඩන්ට්වරයකුට තිබීම සම්පූර්ණයෙන් ම අයුක්තිසහගත බව මම මතක් කරන්න ඕනෑ.

පසුගිය දා ජන්දදායක නාම ලේඛන පරීක්ෂා කිරීමේදී, දෙදෙනකු පමණක් ඉන්න ගෙදරකත් ජන්දදායක නාම ලේඛනයේ 20 ක, 25 ක පමණ නම් ඇතුළත් කර තිබෙන බව පෙනී ගියා. අපේ කොට්ඨාශයේ පමණක් නොවෙයි, සමහර විට වෙනත් කොට්ඨාශවලත් ඒ විධියට තියෙන්න පුළුවන්. දැනට මේ විධියේ තක්කඩිකමක් කෙරීගෙන යනවා. දැනට තියෙන ක්‍රමය අනුව ගෘහ මූලිකයට පුළුවන්කම තියෙනවා, මගේ ගෙදර මේ මේ අය පදිංචිව ඉන්නවාය කියා ගෙදර නැති අයගේ නම් පවා ඒ පෝර්මයට ඇතුළත් කරන්න. සමහර විට ජන්දය ගැන බලාපොරොත්තු වෙත් ඉන්න බොහොම දෙනෙක් ඕනෑ කමින්ම, ඒ ස්ථානයේ පදිංචි නැති අයගේ නම්, පදිංචි අයගේ නම් හැටියට ඒ පෝර්ම වල සඳහන් කර දෙනවා. කෙසේ හෝ එවැනි අයගේ නම් ඒ පෝර්මවල සඳහන් වී තිබෙනවා නම්, ඒ නම් ජන්දදායක නාම ලේඛනයටත් ඇතුළත් වෙනවා. ඇතුළත් වුණොට පස්සේ ඒ පුද්ගලයාට ජන්දය පාවිච්චි කරන්න පුළුවන්. මෙය ඉතා බරපතළ වරදක්. මීට වඩා වගකීමක් ඇතිව ජන්දදායකයන් ලියාපදිංචි කිරීමේදී ක්‍රියා කරන්න ඕනෑ. මේ ස්ථානයේ අසවල් පුද්ගලයා පදිංචි නැත කියා විරුඬත්වය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ප්‍රකාශ කරනවා නම් ඒ සඳහාත් රුපියලක මුද්දරයක් වැය කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ විධියේ අය දාහක් ඉන්නවා නම් ඔවුන් වෙනුවෙන් විරුඬත්වය ප්‍රකාශ කිරීමට රුපියල් දාහක් වුවමනා කරනවා. ඒ විධියට මුදල් වැය කර විරුඬත්වය ප්‍රකාශ කිරීමට කාටවත් ප්‍රචවත්කමක් නැහැ. ඒ නිසා මුදලක් වැය නොකර විරුඬත්වය ප්‍රකාශ කිරීමට අවස්ථාවක් තිබෙන්නට ඕනෑ. එසේ නැතිව අප පිරිසිදු මැතිවරණයක් බලාපොරොත්තු වුණත්, අපේ බලාපොරොත්තු සුන් වන්නට ප්‍රචවත්, මේ විධියේ අක්‍රමිකතාවලට ඉඩ ලැබුණොත්. එක් කෙනකු දෙන්නකු පදිංචි වී ඉන්න තැන්වල 15 ක්, 20 ක් පදිංචිකාරයන් හැටියට තම ලේඛනවලට ඇතුළත් කර තිබීම ගැන විශේෂ පරීක්ෂණයක් කර එවැනි අක්‍රමිකතා ඇති නොවන්නට වග බලා ගැනීම වැදගත් බව මම මතක් කරන්න ඕනෑ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මට කලින් කථා කළ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීව වගේ මැතිවරණයට දින කීපයකට කලින් තැබුරුම් වැළුවත් ඒකෙන් ප්‍රයෝජනයක් වන්නේ නැහැ. දින කීපයකට කලින් සිට අරක්කු හෝ කසිප්පු හෝ තැන්පත් කර තබා ගැනීමට ප්‍රචවත්. මම විශ්වාස කරන්නේ නැහැ, ඒ තරම් දුරට එයින් ප්‍රයෝජනයක් වේය කියා. ඡන්ද පොළවල් වැඩි ගණනක් පිහිටු විමට දැනටමත් නියෝග කර තිබෙනවායයි මම හිතනවා. ඒ නිසා කලින්ට වඩා මහ ජනයාට ඡන්දය පාවිච්චි කිරීමට අවස්ථාව ලැබෙනවා. කොයි තරම් පිරිසිදු විදියට මැති වරණ පැවැත්වීමට අදහස් කළත් මා කී කාරණා ගැන සැලකිල්ලක් නොදක්වුවොත් එය ඉටු කර ගන්නට ප්‍රචවත් වේයයි මම විශ්වාස කරන්නේ නැහැ.

අ. හා. 5

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා. (කඹුරුපිටිය)

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ—கம்புறுப் பிட்டிய)

(Mr. Percy Wickremasinghe—Kamburupitiya)

සභාපතිතුමනි, මැතිවරණ කොමසාරිස් වැය ශීර්ෂය පිළිබඳව මටත් වචනයක් කියන්න තිබෙනවා. රුපියල් ලක්ෂ 25 ක් වෙන් කර තිබෙනවා, අළුත් සංශෝධන

මැතිවරණ පණත අනුව ලබන මැතිවරණ යේ කටයුතු සංවිධානය කිරීම පිණිස. අළුත් සංශෝධන පණත අනුව ඡන්ද විමසීමේ මධ්‍යස්ථාන වැඩි කිරීමට තීරණය කර තිබෙනවා. ඒ අළුත් මධ්‍යස්ථාන නම් කිරීම මැතිවරණය ලඟ වන තුරු බලා සිටින්නේ නැතිව කල් තියා ඒ ඒ කොට්ඨාශයේ මත් මන්ත්‍රීවරයාත්, ගම්කාරිය සභාපතිවරුන්ත් ග්‍රාම සංවර්ධන සමිති සභාපතිවරුන්ත් යන අය කැඳවා ඔවුන් හා සාකච්ඡා කොට කරනවා නම් හොඳ බව ආණ්ඩුවටත් මැති වරණ කොමසාරිස්තුමාටත් දැන්වීමට කැමතියි. මැතිවරණයකට සැරසෙන විට අළුත් නියෝජිතයින්ගෙන් අදහස් විමසා මේවා පිහිටු විමට ගියොත් ඒ කාර්යය හරි යාකාර කෙරෙන්නේ නැහැ. ඒ පිළිබඳව මුදල් ඇමතිතුමා විස්තර කිරීමට බලාපොරොත්තු වන නිසා මම මීට වැඩිය කථා කරන්නේ නැහැ.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

So many hon. Members have asked questions and gone away that I do not know whether I should reply to them.

The hon. Appointed Member (Mr. Thondaman) asked a question about the registration of some voters in the estates. Several hon. Members raised questions during the discussion on this Head, and, I think, the Commissioner of Elections will take note of the questions. I think, it does not come within my purview.

With regard to the question raised both by the hon. Member for Kamburupitiya (Mr. Percy Wickremasinghe), and the hon. Member for Galle, may I say that in 1960 there were 3,550 polling booths. Already we have increased that number by a thousand and brought it up to 4,500, and steps are being taken to increase it further, so that you will get a full quota of polling booths before the next elections.

So far as I am concerned, I was consulted when these 1,000 polling booths were increased; and all hon. Members will be consulted as to where the new polling booths are to

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

be. I can assure you that consultation will take place well in time, because, under the law we have to do this well in time.

With regard to the other matter raised by the hon. Member for Galle (Dr. W. Dahanayake about registration, the cost of the actual photograph is Re. 1.50. Then there is an additional expenditure of Rs. 2.50 on each, because each photograph will have to have a duplicate. Then you have to get a card made. It is like a small booklet. Otherwise, the registration will not be effective. There is a whole set-up to keep track of these things. Administrative costs are high, and all told, each identity card will cost Rs. 4. We have to register not only the voters, but all those who are over 18 years of age—not only those who are now entitled to vote. This will cost Rs. 24 million in all, and I just cannot afford the money at the moment. It is my personal view also that this should be done; I would welcome it, because, I think, that that is the only means by which we could effectively prevent impersonation. With the provision of Rs. 1,750,000 that you find under this Head it is proposed to start with Mannar, Vavuniya and Colombo. When you gradually do that, that experience also will help us in working out the cost properly, if possible, bringing down the cost. So the next year we make still more improvement, and so on, and I think we can go by stages. We cannot help that.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(කලාநிதி උප්‍රාය. තනතුරු)

(Dr. W. Dahanayake)

Who will be there for the next five years?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරව කලාநிති ආණ. ආණ. පෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

That I do not know. People who come after me at least can follow up.

I cannot help the hon. Member for Kottawa (Mr. D. B. R. Gunawardena) because the existing law provides for the question of parties being registered and so on. I cannot in the Estimates go and change that nor can the Commissioner change it. He has to strictly apply the law as it is passed in this House. The other day the hon. Member raised all the questions he wanted. It is now too late to go and change the law through the Estimates. I am sorry I cannot help the hon. Member.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මය.

(තිරු. ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

I remind you so that you can bring an amendment to that.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරව කලාநிති ආණ. ආණ. පෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

That is next year.

“12 වන ශීර්ෂයේ 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 8,27,208 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහායම්මත විය.

12 වන ශීර්ෂයේ 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයේ කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—පුනරාවර්තන වියදම්, රු. 45,43,342.

වාර්ෂික පණත 2.—පාරිපාලන සේවකයන්—මිණි වැරදි සේවක උපා 45,43,342

Vote No. 2.—Administration charges—Recurrent expenditure, Rs. 4,543, 342

“12 වන ශීර්ෂයේ 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 45,43,342 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහායම්මත විය.

12 වන ශීර්ෂයේ 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයේ කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

දී.

17 வன சிபீய.—ரூபயாரக்ஷக கன விதேஷ
கபெது பிபிபெ அமனா

1 வன கபிமனா.—காரீய மன்கெ
பேர்டீகெ பபிபி கன அநிகுந் தீமன,
ரூ. 10,78,636

1 வன ரூ சிபீய.—சேவன கன கன கன,
ரூ. 6,70,895

தலைப்பு 1.—பாதுகாப்பு வெளிநாட்டு விவகார
அமைச்சர்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்
குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூபா
10,78,636

உப தலைப்பு 1.—ஊழியர் கோப்பும் சம்பளங்
களும், 6,70,895

HEAD 17.—MINISTER OF DEFENCE AND EXTERNAL AFFAIRS

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 1,078,636

Sub-head 1.—Cadre and salaries,
Rs. 670,895

பிபிமன்கி கபரக்கொகி மன.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I move,

“That the Vote be reduced by Rs. 10
in respect of sub-head 1, item ‘Parlia-
mentary Secretary’”.

This is a department under the
control of the Prime Minister. Not
only the Prime Minister but the
entire Government must once again
be concerned about matters under
the purview of the Prime Minister.
I am glad the Hon. Minister of
Finance is also here and I trust that
we will get some answers to some of
the questions that we raise under this
Head.

The first matter that I want to
raise concerns foreign policy. Foreign
policy of any country is linked to its
domestic policy. What do I mean?
What is the direction in which you
want your country to go? The foreign
policy of any country depends upon,

as I said, firstly on this: in what
direction do you want to go? Let me
explain.

During the U.N.P. days there was
no question that the U.N.P. was
openly and clearly stating—it is not
contested by them—that they were
carrying on a capitalist system func-
tioning openly within the framework
of capitalism and after 1947 when
Independence was granted it was in
the framework—[Interruption]. The
hon. Member for Wattegama (Mr. A.
Ratnayake), wants to know where
the U. N. P. stated that they are
capitalists. All right, I will
not say that they are capitalists, but
it is well known and everybody
knows that the U.N.P. is a capitalist
party.

பீ. ரநாயக மன.

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

The Minister of Finance is also
there.

பிபிமன்கி கபரக்கொகி மன.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I will come to him later. So, dur-
ing those days, during the time of
Messrs D. S. Senanayake, Kotelawela
and Dudley Senanayake, the question
of foreign policy was also shaped to
foster the needs of domestic policy
and we found that the Governments
under the U.N.P. were quite openly
maintaining their links with the
imperialist countries. Although in
1947 this country obtained Indepen-
dence, still the U.N.P. Governments
that followed functioned along the
lines maintained by the British
imperialists and they also maintained
the links with the imperialist powers,
particularly the British imperialists.

Now, a change did take place in
1956. In 1956 Mr. Bandaranaike told
us that his policy, as he described it,
was dynamic neutralism. Now, that
was his same attitude towards his

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

domestic policy. His domestic policy was by and large an attempt to introduce certain reforms, necessary reforms, in the administrative set up as well as in the social and economic fields, whilst still operating clearly within the framework of capitalism. That was the position and that is why despite what they stated about dynamic neutralism, we find that by and large foreign policy of the Government of Mr. Bandaranaike was also, whilst dealing with and having relations with the socialist countries, still on the basis of maintaining the old links in a different form. Thereafter, whilst operating on those lines, they succeeded in creating the impression of being neither on the side of the imperialist powers nor on the side of the socialist powers, in other words, that they were independent of either. Now, whatever that may be, today we are entitled to ask the Government whether there is any need for any change of the foreign policy they adopted from 1956 up till now?

I know, of course, the Prime Minister and many hon. Members of the Sri Lanka Freedom Party would say that the Bandaranaike principles continue and whatever they do is within the framework of the Bandaranaike principles. But we also know that a change has taken place, and that there is a coalition. A number of hon. Members who were with me on this side are now Hon. Ministers on the other side.

ශ්‍රී ච්ඡ. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(කෙළරව්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Do you admit that a change has taken place?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(තිரு. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Of course, a change has taken place. I will tell you what the change is.

—කාරක සභාව

ශ්‍රී ච්ඡ. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(කෙළරව්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I thought you said there is no change. So long as you say there is a change, that is enough for me.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(තිரு. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Of course, there is a change. Anybody who has eyes to see and ears to hear will say that a change has taken place. Now, we must know, and we are entitled to ask whether there is a change with regard to the foreign policy, and whether they are telling the country that they are going in the direction of socialism. Therefore, the internal domestic policies also from their point of view have changed. It is not merely a question of maintaining the independence of the country, but they are shifting the domestic policy in the direction of socialism. That is what the Minister of Finance says.

ශ්‍රී ච්ඡ. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(කෙළරව්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Do you admit that position?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(තිரு. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I am not admitting that.

විවියන් ගුනවර්ධන මය. (පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(තිருමති විවියන් ගුනවර්ධන—உள்ளு ராட்சி, உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mrs. Vivienne Goonewardene—Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs)

He is a leader by himself.

விசேஷக் கமிட்டி உத்தரவு, 1964-65

—கூடுதல் கமிட்டி

அ. லா. 5.15

உத்தரவுக் கமிட்டி உத்தரவு.

(திரு. எட்மன்ட் சமரக்கோடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Now, Sir, if that is what they say then we can ask them whether they are thinking that the foreign policies of this Government are in line or in tune with the direction in which they want this country to go. Now, question number one is the question of our relations with the imperialist countries, and that is the old question which has now become much more important than ever before. We are not only an independent and free country, we are going in the socialist direction. Therefore, what are your relations with the British imperialists?

Then the other question is the question of the Commonwealth. Without going very fully into this question I should say that it is the position created after the changes that took place since the last world war. It represents the position of British imperialism that existed over the years, prior to a number of countries being freed from imperialist control and before they attained independence. So, it became necessary for British imperialism to have a form of relationship with those countries that were freed. The political side of it underwent a change, and many countries attained independence and so on within the Commonwealth and outside the Commonwealth. From the point of view of the imperialists it became necessary to maintain their imperialist relations with these countries, and then their concept of maintaining imperialist domination had to undergo a change. Therefore, the organization that went under the name of the British Commonwealth of Nations was not good enough. It shows the true picture of the imperialist relations of the British Commonwealth of Nations. It had to be in a more acceptable form. Various changes took place, and now we have the Commonwealth.

Now, Sir, what is the meaning of the Commonwealth? Firstly, it is an economic question. We know that within the framework of the Commonwealth we discuss from time to time, on proper and important occasions, our trade balances which are very important, the position of primary products, their prices and so on. All these questions have been linked to the question of our relations with the imperialist countries, particularly Britain. Whatever preferences we had over the past period, they were in line with the need of British imperialism to maintain British imperialist control over the economy of our countries in a more acceptable form. Now, nobody says that we should not have any relations with the United Kingdom just because we were under their colonial rule. That would be an impossible position. But, is this Commonwealth relationship free? You will, of course, say that they will not dictate terms to us, that we are a free country. But they do dictate terms to us in a very vital way. I do not want to go into that question. The economic aspect of it, the economic domination that British imperialism would like to maintain is done through the Commonwealth.

There is then the political aspect of the Commonwealth. Is there political influence? I say there is. British foreign policy is worked through various channels including the Commonwealth. You know that a number of countries which are in the Commonwealth are members of military organizations like NATO, SEATO and so on. It is true that Ceylon is neither a Member of NATO or SEATO.—[Interruption]. Not CEN TO.

உத்தரவுக் கமிட்டி உத்தரவு.

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

Vimto?

உத்தரவுக் கமிட்டி உத்தரவு.

(திரு. எட்மன்ட் சமரக்கோடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

CEN TO not Vimto! A number of these countries in the Commonwealth are militarily linked with British

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

imperialism. Imperialist policies are worked through Commonwealth countries and Commonwealth Associations in those countries.

Let us go back to the Suez Canal problem of 1956. British imperialism in combination with French imperialism decided on aggressive action against the United Arab Republic. A military action took place and Egypt was bombed. You will remember that a number of Commonwealth countries raised the question. They said that they were in the Commonwealth and unilateral action should not have been taken in that way by Britain; but the British Prime Minister dismissed the question very summarily. Britain made it very clear that the Commonwealth was for their own purposes and not for our purposes. In that situation and in the present situation, Britain and British imperialism with which we are living in the Commonwealth are linked to a number of military pacts. British imperialism is taking unilateral action against colonial countries in certain regions in South-East Asia and we are still in the Commonwealth.

Is it not relevant for me to ask this Coalition Government, a Government which has coalesced with parties going in the direction of socialism and a socialist revolution: "What do you think of continuing in the Commonwealth?" One would have thought that it was not necessary to emphasize some of these matters so much even if they wished to go along on the old lines. But lo and behold, one of the matters emphasized in the Throne Speech—it was not necessary to emphasize it in the Throne Speech—by the Prime Minister of the Coalition Government was the fact that we are in the Commonwealth. May be, she was telling that to her own new Ministers whatever they may think of freedom and socialism. It may be that those words were meant for them, I do not know. That part of the Throne Speech was addressed to her new Ministers—remember, our new friends, we remain in the Commonwealth.

Where are these Hon. Ministers? When charges are levelled against the Government, Hon. Ministers say, "This is not our business. This is somebody else's business." I know the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs is present and he will answer. He is very clever in that. I know he will say, "If you do not understand the foreign policy of the Hon. Prime Minister, we cannot help it." He will say something like that.

But the point is that each and every Minister is responsible for the foreign policy of this Government. They conveniently get away. Hon. Members say, "Don't say things behind their backs." I ask what we are to do? We cannot run after them and bring them back here.

මේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(තිரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

What is the foreign policy of this Government?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(තිரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

We are a small country; we are an independent country. We want to preserve our freedom. We should not expose ourselves to a situation in which we would be under imperialist rule.

Therefore, I ask the Government, what, pray, is your attitude to some of the things that are happening in South-East Asia today?

As a result of a number of things that had taken place in South Vietnam over the years, two weeks ago we heard—nobody was shocked because it was not unexpected—the United States of America had deliberately bombed North Vietnam. It was not accidental; it was deliberate. The President of the United States unashamedly and boldly announced in a message to the nation that the United States had committed aggression against North

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

Vietnam. Of course, he did not say that it was aggression. After the bombing had taken place, the United States Secretary of State announced that the action had been very successful, that the bombing had been very effective, that 90 per cent. of the oil installations had been destroyed, and so on and so forth.

Of course, they did not reveal to the world how many lives had been lost as a result of their action. Oil installations are not situated in deserts. There are factories and workers live there. We were not told how many lives had been destroyed. How successful the United States was in that direction, we were not told. All those who were interested in the independence of these small countries, countries that were struggling for their freedom, protested. They denounced the open aggression on the part of the U. S. A.

Since 1954 the U. S. A. has committed open aggression against South Vietnam in violation of international treaties. In 1954, after a tremendous struggle, the people of Vietnam succeeded in defeating French imperialism. One thought that a new era had dawned in Indo-China—Vietnam, North and South, Cambodia and Laos. One imperialist left, another came from behind. From that time onwards, open aggression is being committed. We know that the United States Seventh Fleet was brought into these waters. We protested. I ask the Hon. Minister to tell us what action the Government has taken in the last two years—let us not go beyond that—with regard to the open aggression on the part of the U. S. A. in South Vietnam, Laos, Cambodia and now North Vietnam.

අ. ආ. 5.30

When this bombing took place, I raised the matter on the Floor of this House. I gave notice of it. I do not know whether the hon. Parliamentary Secretary received my notice, but he was not here when I raised the matter. The Hon. Leader of the

House and the Hon. Minister of Finance were, however, here. I asked the Government, "What do you intend doing? The least that we expect you to do is to openly denounce the aggression on the part of the U. S. A. here, as well as in the various assemblies in which Ceylon is represented. There is no question of who the aggressor is. You can, of course, still go on such a voyage of discovery, if you wish to do so, and evade the question, but in the eyes of the world American imperialism has been the aggressor since 1954."

I thought that the question I asked was not a difficult one to answer. There was no need to consult the Prime Minister in that matter. The Hon. Minister of Finance was on his feet at once and he said, "It is not a question for me". He is a Member of the Cabinet, but he says, "That is not a question for me", and sits down.

I tell the Ministers that they cannot run away from their responsibilities in that way. These are not complicated matters nor details which have to be gathered from various files. This is part of your policy and must be known to you. If you cannot categorically state what your attitude is going to be when there is aggression against a small country, then I say that you are playing a game.

The Hon. Leader of the House said that he would convey my question to the Hon. Prime Minister. You cannot play hide and seek in this matter. The following day or the day after I saw a report in the papers that Ceylon had expressed concern over what had happened and hoped that there would be a settlement. Anybody can say that. Anyone even in the U. S. A. will express concern over this matter. I ask you, if you are not in a position to denounce this, what, pray, is your attitude? You cannot be neutral on this matter. What is the meaning of dynamic neutralism? To keep your mouth shut when small countries are being destroyed? Aggression is

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

committed on small countries. We are a small country. The Seventh Fleet is here in the waters of the Indian Ocean and in the waters of South Asia. We have not got an answer to that.

In the same area we have this question of Malaysia. That is another new colonial set-up led by Tunku Abdul Rahman. Puppets like that are always found. British imperialism has found a way of conserving their interests in those parts. It is a colonial-imperialist investment in a political link—up with Tunku Abdul Rahman, called Malaysia. And when this idea was mooted the people of Malaysia, the peoples of Singapore, Malaya and the other countries of Malaysia, protested to the Government of Tunku Abdul Rahman. I know there was a big movement and a demonstration against his Government because the people realized that Malaysia was an imperialist set-up against the very interests of those small countries. There were violent demonstrations. I do not know whether an emergency was declared but I think there was martial law. I believe hundreds of people were taken into custody. Today, I know, a number of members of socialist parties are kept in custody in Singapore because they do not want Malaysia foisted on them.

Quite rightly and quite naturally, and as expected, the people of Indonesia realized what this meant. This was a dagger pointed at the heart of Indonesia. This country, led by Soekarno, has made it abundantly clear that Malaysia is a neo-colonialist set-up for British imperialism to stage a come-back.

What is your attitude to Malaysia? I do not know whether I am wrong, but I think the Government is supporting Malaysia.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

They have recognized that country.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

There you are, Sir! They have recognized Malaysia. The Coalition Government has recognized Malaysia. At the Prime Ministers' Conference Tunku Abdul Rahman was seated very close to the Hon. Prime Minister. I have no objection to that.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

The Finance Minister is going to that country. He is attending a conference at Kuala Lumpur.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

So the position is abundantly clear that this Government supports Malaysia. There is no doubt about where they stand and in which direction they want to go in respect of their foreign policy.

Now, you talk of going in the socialist direction. We thought that one of the first things that a socialist government can do and should do, when there are socialist governments, after the people have struggled and over-thrown their capitalist regimes and set up socialist states, is, sooner than later, to recognise those countries. That is the natural and the correct thing for us to do. Of course, we have diplomatic relations with the U. S. S. R., China and some other socialist countries. But, I ask you: why have you not recognized the German Democratic Republic? Answer that question. Why have you not recognized North Vietnam and other socialist countries? Why have you not recognized North Korea—the country that fought American imperialism and achieved a revolution? Answer those questions. Why have you—I do not know whether you have done so—not recognized

விசேஷ கமிட்டி உண்மை, 1964-65

Algeria? [Interruption] They say they have recognized Algeria.

சு. உத்தரவேசன்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

They are afraid of China.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

So much on that question, that aspect of foreign policy. Then I would like to refer to this question of the Moscow Treaty—Nuclear Test Ban Treaty—which was signed last year between the U. S. A., U. S. S. R. and the U. K. It is called the Partial Test Ban Treaty, supposed to be against nuclear war. It is not necessary to say very much on the question of the people's attitude to nuclear war. All the world over, people would be greatly relieved if we can say that we are not going to be faced with the horrors of a nuclear war. Everything should be done, every effort should be made to prevent such a world calamity, a calamity for the human race. Therefore, if world powers and other countries of the world get together and ban nuclear war, I think it is the biggest victory, not for any one country or the other, but for the human race. These three countries got together and signed this treaty. Having signed this treaty, they called upon other countries to support them, and I think Ceylon has done that. Hon. Members will ask: what is wrong in that? I would like to tell the hon. Members: Do not believe that we have achieved something that we can be proud of. What is the essence of that treaty? The essence is that only nuclear testing on the surface of the ground has been banned.

சு. எஃப். டி. டியஸ் பண்டாரநாயக்க

(கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

So, you say we were wrong in acceding to the Treaty?

—காரக சபை

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

Yes. Only underground testing is allowed. Those who signed the treaty agree not to carry out tests, except underground. Of course, there is an important aspect of the matter, and that is, you prevent the atmospheric fall-out. Nobody will deny that that is a desirable thing.

රසමානික්කම් මයා.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

Something is better than nothing.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

That is a desirable thing.—[Interruption]. We know the hon. Member for Kamburupitiya (Mr. Percy Wickremasinghe) You will say "Yes" only when Moscow says "Yes". You have no difficulty in making your decisions. I do not think their position is that. Sir, despite this treaty, the manufacture of nuclear weapons continues as before and the destruction of nuclear weapons continues as before. These countries are free to manufacture nuclear armaments and they are also free to distribute their nuclear armaments to whatever countries and to whatever allies they have. They can test their nuclear armaments.

අ. සා. 5.45

The President of the United States of America stated quite categorically to the peoples of America, "Do not get worried. This is not going to prevent nuclear war." Did he say that because certain diehard interests in the United States thought that this would prevent the United States of America from using nuclear weapons in a coming war? No, Sir! The President of the United States of America stated, "We have nothing to fear. This treaty does not prevent us from using nuclear weapons. Now,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කුරක සිහුව

[එඩ්මන්ඩ් සමරන් කොඩි මයො.]

remember that before you make your final say on the test ban treaty." If that is so, the world still remains in danger of nuclear warfare. That is what you must understand.

But what has been achieved? You have tried to prevent—although you have not succeeded—certain countries that have not been able to develop their nuclear weapons for their own protection from doing so. You have tried to show that anybody or any country that seeks to arm themselves with nuclear weapons are committing crimes against humanity.

ගරු ජිප්. ආර්. බයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

What are the countries that are prevented?

එබ්බමන් ඩි සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

For instance China. The People's Republic of China is not a nuclear power today. China itself admits it. The People's Republic of China has to fight aggression, imperialist and capitalist aggression, and one of the things that you achieved is to put China in the wrong, if she decides to strengthen her nuclear armaments. That is the meaning of this Nuclear Test Ban Treaty. You have created a nuclear club, a monopoly club. That is all.

With regard to the United States of America, she has perfected a technique with regard to underground tests. That is well known. The technique of underground testing has been perfected to such an extent that in the United States of America there is no problem arising as a result of not testing arms. It is in that situation that you have to understand the meaning of the Test Ban Treaty.

The motivation for the Test Ban Treaty is primarily against the People's Republic of China and other

developing socialist countries. You have created a monopoly club. That is what has happened. If we are genuinely against nuclear warfare I say we have to get together and ban completely all nuclear arms, manufacture of nuclear arms, the distribution of nuclear arms. That is what you have to do.

කෙතමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

What about stock-piling?

එබිමන් ඩි සමරක් කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Yes, stock-piling. All that has to be stopped. All that is there. Do not deceive yourselves. Stock-piling continues, testing continues, manufacture continues and the world is where it was. It was in danger of nuclear war before the signing of this treaty. Today it is in the same position. Do not deceive yourselves.

ගුරු ඵ්ප්. ආර්. සයස් බණ්ඩාරයාගේ

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Has it not got worse?

එබිමන්'ඞි සමරක්'කොඞි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Of course, worse in the sense that imperialism is seeking with the help of people like you to come back into South-East Asia. Tunku Abdul Rahmans are also here. You better select your Tunku Abdul Rahmans. I do not want to say anything more than this. I trust we will receive some answers to these questions.

කෙතමන් මයො.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I did not intend to enter in a big way in this discussion—

விசேஷக் கேள்விகள் பதிலை, 1964-65

—கூடுதல் பதிலை

செ. எஃப். டி. டியஸ் பண்டாரநாயக்க

(கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Radio Moscow replies to Radio Peking.

கேள்விகள் பதிலை.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

—although I would be glad to deal with some of the inanities of Radio Ceylon.

I am not very much concerned about the plight of the hon. Member for Bulathsinhala (Mr. Edmund Samarakkody) because some of his statements were so patently absurd that even he had some difficulty in sustaining his line of argument right throughout. The logic of his speech about the Nuclear Test Ban Treaty is that the Government had done some dreadful wrong not only to other countries who want to develop nuclear arms but even to Ceylon. If the hon. Member ended up with a resounding and spirited call to the Government to proceed to develop nuclear arms for our own defence, that would have been a definite and logical outcome of his whole line of thought. Of course, I do not think our entire Budget, including all our foreign loans, would be enough to pay even for a quarter of nuclear arms. Nevertheless, as long as you disregard realities, why should you disregard them in a small way? You might as well do it in a big way.

I really rose to touch on one or two rather disquieting features in the development of our external affairs policy. I must say that on the whole the foreign policy of the Government has been good and on the whole that policy is one which is found to be acceptable by a wider section of the people here. Indeed in the matter of policy the Government of Ceylon has also won a great deal of international prestige and renown. I want particularly to refer to certain important decisions taken by the Prime Minister and the Government

in the sphere of foreign policy. You will know, Sir, that the Prime Minister and the Government took the initiative in summoning the Colombo Powers Conference to bring about a negotiated settlement of the border dispute between India and the People's Republic of China. Unfortunately, the Colombo proposals—as they came to be known—could not find total acceptance everywhere. India did not accept them in toto but China accepted them in principle and the result is that the situation is still there. We would be glad if the Government would make another effort—

செ. எஃப். டி. டியஸ் பண்டாரநாயக்க

(கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Hear, hear!

கேள்விகள் பதிலை.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

—seek the possibility of a fresh initiative in order to bring about a negotiated settlement of this matter. I am not going into the rights and wrongs of the dispute, but certainly it is a tragedy that two countries in Asia bound by that famous Pancha Seela principle and sharing such a large proportion of the Asian population between them should be in this position. Nobody seems to have gained anything from this but the result is that although there is a cease-fire the border dispute still remains unsettled. Imperialism, particularly of America has started to promote still further unwarranted intrusions into this area of the world. We were confronted, Sir, with the entry of the U. S. Seventh Fleet into the Indian Ocean. The new theory, apparently, has developed among the military and other circles in America that there is now what is called the power vacuum in the Indian Ocean, that as a result of the British and French Imperialists who held Asia for world imperialism being now compelled to retreat in various ways a vacuum has been created which it is the historical duty of the United States to fill.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කෙතෙක් මස.]

I am very glad, Sir, that quite a categorical protest against the entry of the U. S. Seventh Fleet into the Indian Ocean was made. I am particularly glad that you went further and took up the position that vessels or aircrafts equipped with or carrying nuclear weapons would be denied the facilities of air-fields and ports in Ceylon. Both these steps are extremely welcome ones and we are very glad about them. It is necessary that one should not stick to one's rights alone but be able to expand these demands. As far as I can see the Government took up a certain position and left the matter there.

In October there will be the second meeting of the non-aligned powers and I would very much like to urge this Government to raise this matter as far as it possibly can within the rather broad agenda of the conference—the question of some type of concerted declaration that the Indian Ocean at least shall be declared a nuclear free zone. I have noticed that the Prime Minister in a recent speech had raised this question. It is an important question and it is not enough to merely state it but it is very necessary that a vote be taken on it. I think the Government should take some further action to mobilize support from the adjoining countries in this region against the continued intrusions of the U. S. Seventh Fleet in this area.

It is perfectly correct, as the hon. Member for Bulathsinhala (Mr. Edmund Samarakkody), pointed out, that there have been notable inconsistencies also in the foreign policy of the Government. First of all, I would like to say a word about the question of non-alignment itself. I notice that in recent declarations a rather curious conception of non-alignment is developing. The conception seems to be that we as a small and newly independent country should be non-aligned in all disputes between other countries irrespective of the nature of them. It is true that the whole concept of non-alignment is evolving. That was one of the points

brought out by the Hon. Prime Minister herself in her speech to the Preparatory Committee of Non-aligned Nations for the Cairo Conference to be held in October.

අ. භා. 6

At one time, the concept of non-alignment was purely that of not taking part in politico-military blocs or alliances. Now there has been talk of a dynamic development of this concept. But are we trying dynamically to develop it forwards or dynamically to develop it backwards? I feel that in some respects that is what is happening.

I think the demands for nuclear free zones for the solution of border disputes by negotiation, and so on, are correct and positive steps. But even when disputes arise between imperialist countries and countries that they oppress in one form or another or between countries which are focal points of imperialism—shall we say, almost jumping-off grounds for imperialism—and other independent countries like ourselves, the Government, in the name of non-alignment maintains a policy of “A plague on both houses”.

I particularly want to speak about this question of Malaysia. I fully agree with the hon. Member for Bulathsinhala that Malaysia is a neo-colonialist creation for imperialists to maintain, in a different form, its role in South-East Asia. Recently, the Government following the Hon. Prime Minister's visit to London, following certain statements which she made when interviewed by principals of British companies in this country regarding assurances that British property here would not be nationalized, after a rather astonishing statement in the Throne Speech that the Government would actively strengthen its Commonwealth link, took a decision with which I do not agree at all.

You will recall that recently permission was sought from the Government of Ceylon for certain transport planes which the Government of

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

Indonesia had purchased from the Government of the U. S. S. R. to refuel at Katunayake on their way from the U. S. S. R. to Indonesia. This was, I understand, refused, and refused in the name of non-alignment.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ඩරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)
That is not correct.

කෙනමත් මයා.

(திரு. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)

Is it not correct that it was refused?

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ඩරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

It is not correct that it was refused in the name of non-alignment.

කෙනමත් මයා.

(திரு. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)

If it was not refused in the name of non-alignment, the refusal is even more astonishing.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ඩරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)
I shall explain it in a moment.

කෙනමත් මයා.

(திரு. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)

It is true that there is a dispute between Indonesia and Malaysia. There is no state of war between the two countries. Indonesia has announced what is called a policy of confrontation.

I must say that anybody who objectively studies this dispute will realize that it is Indonesia, and not Malaysia, that has right on its side. Any country like ours that talks about following an anti-colonial policy should have its sympathies mainly with Indonesia rather than with Malaysia. I am not

asking that this Government should immediately send troops to help Indonesia to settle its problem with Malaysia. But in what was a normal purchase between two Governments, both of whom maintain friendly relations with ourselves, why should the Government of Ceylon take the stand of refusing ordinary facilities for refuelling?

These planes, as far as I understand, were transport planes. They were ordered and were being purchased for the Indonesian Air Force as part of its normal augmentation.

If you can allow warships, shall I say non-nuclear equipped warships of Pakistan and of India to come into Ceylon waters, even though there is a dispute between those two countries; if you allow ships of other countries who have disputes among themselves to come into Ceylon waters, on what grounds are you refusing fuelling facilities to certain transport planes which the Indonesian Government purchased from the U. S. S. R.? We know that Turkey and Greece have a dispute over Cyprus, but we see Turkish ships in our harbour from time to time and we see Greek ships in our harbour from time to time.

This very act, given so much publicity and done so soon after the declaration in London and in the Throne Speech, only raises the question for answer: Are you in point of fact, in a matter like this, trying to assist a neo-colonial state by denying certain normal facilities to an independent, friendly and anti-colonial state like the Republic of Indonesia?

It is precisely these somewhat disquieting shifts, changes, that are becoming apparent in foreign policy, in its general line, that require to be pointed out and that require clarification.

When we were debating the Throne Speech a number of hon. Members drew pointed attention to this sudden new declaration of faith in the Commonwealth and its links. Why was it necessary at this particular stage

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65.

—කාරක සභාව

[කෙනමන් මයා.]

to make this declaration? The Hon. Prime Minister attended the Commonwealth Prime Ministers' Conference in London recently. By diplomatic ingenuity the British stopped that from collapsing, but the very fact of that conference showed how unstable an organization this Commonwealth is, how it lacks really coherent links.

We were all brought up on the fiction that acceptance of a common creed was the basis of the Commonwealth and its relations. There is a considerable number of people who do not want that; they want this country to be a Republic.

අ. හා. 6.8

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Order, please! Sir Razik Fareed will now take the Chair.

අනතුරුව සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, ශ්‍රීමත් රසික් ෆරීඩ් මූලාසනාරූප විය.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

We were told that it is really imperial preference that binds the Commonwealth together. Certainly, the imperial preference trade link is more substantial than this freak of monarchy. Even recently, when Britain tried unsuccessfully, through no fault of her own, to enter the European Common Market, this story went by the board.

One would have expected that the Government would have concentrated its attention on the declaration of a republic and independent republican status for this country. Naturally, we will have relations with Britain. We should have relations with all countries, and certainly we cannot exclude Great Britain from the countries we have relations with, whatever their social system or form of Government may be. But now we

are beginning to notice, in practice, this idea of a Commonwealth coming forward. Is this a new theory of non-alignment—that we are not with the Americans; we are not with the Russians; we are non-aligned; so we are with the British?

There are a number of other aspects of foreign policy that arise out of this. First of all, let us look at our relations with South Africa. The Government of South Africa is being drummed out of all decent human society for its abominable, nefarious and criminal policy of apartheid. Our Government has, in words, denounced the South African Government's policy of apartheid in very strong terms in the United Nations Organization, at international conferences and in joint communiques with other Governments after visits abroad.

But there is today a growing realization that South Africa and its Government can only be brought to their senses if action other than mere words is resorted to. Many countries are now imposing trade embargoes on South Africa. What is our attitude in this matter? Are we allowing our protest to be confined to words? Some people say, "Look here, we have got a big tea market. We may be very much in favour of racial equality but we are more in favour of the tea market. So, if we have to choose between the tea market and human dignity, let the choice be the tea market."

Why, for instance, is the Government not even thinking of taking some action in regard to the South African imports into Ceylon? I am sorry the Hon. Minister of Communications is not here. He is still buying coal from South Africa. I think the latest contract was also with South Africa.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ඩරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Poland and China.

விசேஷ கமிட்டி பணம், 1964-65

—காரைக்கால்

கேனமன் இயை.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

No. Poland and China were pushed out. I think South Africa has got the contract. I hope these contracts are not being continued. Poland and China were knocked out. A certain very high official changed the grid and said that the trouble with Polish and Chinese coal was that it did not go through the grid properly, that only South African coal goes through the grid properly. If you look into this matter you will see that that is what happened. We would like to know what your policy is.

சு. அ. பி. சி. பி. பி. பி. பி.

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I am certain, if I remember aright there was a little difficulty about China with regard to the manner of taking the contract. China was insisting on going through a third party to which we had objected.

சு. அ. 6.15

கேனமன் இயை.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

If you have some difficulty with China please straighten it out. What I am saying is not about your difficulties with China or with any other country. But please have some definite policy on the question of a very extensive movement developing in the world against South Africa to bring South Africa to their senses, because it is our duty to help those people who are fighting very courageously for their right to be treated as human beings. I ask you at least to examine this question of exports to South Africa and see whether you cannot bring some restriction on that in the first instance.

There are one or two other matters that I have always referred to, and which I have to refer to over and over again.

சு. அ. பி. சி. பி. பி. பி. பி.

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

The Voice of America ?

கேனமன் இயை.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

My hon. Friend's conscience is already pricking him. We are not aligned but we have the Voice of America operating from Ceylon.

சு. அ. பி. சி. பி. பி. பி. பி.

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Peace Corps.

கேனமன் இயை.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

The Peace Corps has apparently left Ceylon. It is a pity that you did not send Wijayabahu Wijayasinha with them.

சு. அ. பி. சி. பி. பி. பி. பி.

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

One took away one person from here.

கேனமன் இயை.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Yes ; one of them took away one of our young ladies also. That will not be felt much. Anyway, I do not know, there is talk about some West German Peace Corps. Is that correct ? I hope that the Government have at least realized the mistake they made on this nonsense of a U. S. Peace Corps, and is not going to bring any more of these people here.

There are one or two other rather disquieting aspects on foreign policy to which I would like to refer. There has been a lot of talk about an anti-Indian trend developing in our foreign policy—a most regrettable event. It is true that we have many

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කෙනමත් මයා.]

unsolved disputes with India. We have not resolved the problem of the stateless persons of Indian origin resident in Ceylon ; we have not had a final or an effective settlement on questions of illegal immigration ; we still got to resolve the problem of the balance of trade between the two countries. These are all important problems that we have got to solve, but everybody has ben saying over and over again, with certain one or two notable exceptions, that whatever difficulties and problems we have with India they must be solved within the broad framework of maintaining the traditional friendship between the two countries. I am very sorry if such incidents are allowed to develop which can only poison our friendship.

රු ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(කෙළරව ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)
What is this anti-Indian trend ?

කෙනමත් මයා.
(තිරු. කෙනමන්)
(Mr. Keuneman)

You should have a look into it. There is a whole series of episodes connected with an alleged speech which Mr. B. K. Kapur, the Indian High Commissioner was supposed to have made. Many hon. Members on the Government side also spoke against this matter. I am very sorry that these things should happen because they do not help our foreign relations. We may have our own ideas about the Government of India and how far it is succeeding in these problems, but basically it is necessary to maintain at a good level our relations with them. It used to be a favourite statement among all people here that we must settle this problem while Mr. Jawaharlal Nehru was alive.

රු ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(කෙළරව ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

The hon. Member referred to an anti-Indian trend, but he referred to the speech made by the Indian High

Commisisoner. I take it, it is the only example he has got of the anti-Indian trend !

කෙනමත් මයා.
(තිරු. කෙනමන්)
(Mr. Keuneman)

I will develop them as I go along. There may be an anti-Indian trend there, but that has nothing to do with the foreign policy or its anti-Indian trend. That is a local incident.

රු ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(කෙළරව ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I want to know the anti-Indian trend in foreign policy.

කෙනමත් මයා.
(තිරු. කෙනමන්)
(Mr. Keuneman)

I am not saying that if we disagree with a certain stand that India takes it is anti-Indian. But I do not like incidents being allowed to take place. Why are they allowed to develop and not thrashed out at the proper level and solved ? As I said earlier, many people in this country say that the chances of settling any of our problems with India are now remote ; These questions should have been dealt with during the lifetime of Shri Nehru ; he is no longer with us and a more difficult position has been created. So, I think it is necessary always for us to try and arrest any such trend and not allow it to develop. I am not saying that this country should change its basic position on any matter, but we could argue these matters and settle them in the interests of the overall question of maintaining and strengthening relations with India.

The last point I want to make is this. I spoke about the speech made by the Hon. Prime Minister on August 4th in the Senate on the question of travel curbs. I am not going to deal with it once again ; that aspect of the matter I have already

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කරක සභාව

dealt with. Unfortunately the position is that we are having a Debate in two Houses! Anyway, let us not go into that aspect of the matter.

But at the bottom of that statement of the Hon. Prime Minister there were certain statements made which do not seem to be germane to the main question but which seem to indicate a certain anti-social state which we have not noticed before. I am sorry I have not got the quotation with me, but there were all sorts of uncalled—for remarks about human rights in other countries, so on and so forth. I think anybody reading that speech will say that this is something entirely new; our Government has not made any of these remarks before. No Prime Minister speaking on foreign policy has ever made this type of remark.

ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Is that the policy of the new Government?

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Up to now—I have read statements by Prime Ministers on foreign policy—I have never noticed such remarks. Not only those remarks, but there were remarks about alleged extra-territorial loyalties and about other countries openly trying to interfere and build up our people into traitors, that our human rights are better than those of certain other countries, which indicate reference to socialist countries. This is an entirely new development and a most disquieting development, which cannot be ignored.

But, as I said, despite a number of vacillations and a number of mistakes, the general basic line in foreign policy has been a good one. The foreign policy the Hon. Prime Minister has followed on behalf of the Government can be supported with pleasure by the country. But

these trends that are developing will not assist us in carrying on this acceptable foreign policy, but will lead to a departure from that healthy foreign policy that exists. We hope these matters will be kept in mind.

May I say one last word on the technical organization of our foreign policy in the last year or so. We have got something little more than a foreign office. Formerly, we had hardly any foreign office. What was called our foreign office was a joke. I think, there was one person looking after the whole of Asia and probably one person looking after the rest of the world, and practically the sole source of our information was the "Time" Magazine.

During Mr. D. S. Senanayake's time, there was hardly any foreign policy. When Mr. D. S. Senanayake was Minister of Defence and External Affairs, he left it to Sir Kanthiah Vythianathan, and the general idea was, "Follow the British". Then, after that it was Mr. Dudley Senanayake, who, of course, did not last long enough to develop a foreign policy. He resigned. Sir John came in next and his antiques in foreign policy are well known. Then came Mr. S. W. R. D. Bandaranaike who was the foreign office in this country in his personal capacity. Therefore, it was possible for him to solve all problems without the need for a big organization. But recently we find it developing some type of organization and getting some type of professionalism, shall I say, into our foreign office, and that is a good thing. We need not only the professionalism, but we need a good policy also.

There are many things we have got to develop. Take, for instance, this question of foreign languages. How many people in that department speak foreign languages? We have a foreign office, but they seem to think that English is the only world language. There were schemes some time ago to train people—I think it was five or six years ago—to learn Russian, Chinese, Spanish, German and other foreign

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

[කෙතමන් මය.]

languages. Where are these people? Do we have them? In fact, I was talking to a certain official the other day and I said, "Probably the international department of the Ceylon Communist Party's Central Committee has more competent persons in foreign languages than the foreign office of the Government of Ceylon."

It is a curious thing that these aspects are not being looked into and I must say that the people who have the highest regard for our foreign policy are people who have never been to our foreign office. I think, any person who comes to our foreign office will lose whatever little respect he may have developed for Ceylon's foreign policy because it is a rabbit warren, not an office. I do not know how people work under those conditions.

Ambassadors come from other countries. They call in great status on the Permanent Secretary who may be seeing somebody else, and they sit in the verandah with everybody else, cooling their heels. I know there is a little place called the reception room. I think, anybody who feels the heat would not like to stick there for more than five minutes. We really need a new building, a better office. The money spent on foreign policy is not money wasted. In fact, it is a curious and notable feature that the consistent demand from this House has not been for the curtailment of expenditure on these matters, but for the expansion of our work in foreign policy. There have been far more demands for the opening of Government Missions than for the closing down of new missions. I do not know how it strikes the Hon. Minister of Finance. I know his trouble is to find the money, but a good foreign policy also helps us to find the money. I think, it is very necessary that the technical and more professional aspects of the matter should also be looked into and I ask that these matters be given the necessary consideration.

—කුරුක සභාව

පී. ආර්. ජයවර්ධන මය.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Mr. Chairman, this is a very important Vote. I see a sum of Rs. 125 million is to be approved by this House on all the Heads of Expenditure under the Ministry of Defence and External Affairs. It is not possible during this short time to speak on all those items nor even to deal adequately with the foreign policy of this Government. I am sorry that the debate that was due to be held in this House on foreign policy after several years was interrupted by the Prorogation because we would have been able then to deal more adequately with our own views on foreign policy.

අ. සා. 6.30

I would like, however, to say a few words on what I think is happening in this country from our point of view with regard to the foreign policy followed by this Government since 1956. Of course, though we may talk about theories, about China, Russia, United Kingdom and America, fundamentally a Government's foreign policy is based on self-interest, on the protection of the independence of your country, on the safeguarding of your trade routes, on friendship with your neighbouring nations. Those who are not in the Government but in the Opposition may have other alignments, but a Government must necessarily spend its money and its resources in protecting those interests which I mentioned. Therefore, the foreign policy of a Government—I am again stressing of a Government and not of a political party—can never be static because world conditions change, different nations become powerful, world international relationships change, military equipment is being invented every day of the most dangerous types. So no Government can have a static foreign policy. It is, therefore, not correct to measure the foreign policy of this Government today in 1964 with the foreign policy of the United National Party in 1948.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මය.]

relations with China. However, immediately the civil war ended and the Peoples Republic of China was set up in 1950 or in 1951, we were one of the first countries to recognize China; before any other Commonwealth country we recognized China and we were considering the question of the exchange of diplomatic relations, of diplomats and ambassadors when the United National Party lost at the elections in 1956. Therefore, I wanted to go into all the details in that Debate and show why we adopted a certain foreign policy at that time and to show that the late Mr. D. S. Senanayake had a definite foreign policy—the protection of the newly founded independence of Ceylon. Then the whole of Asia was in a different state from what it is today; Japan was not free, China was in the throes of a revolution, and the whole of Indo China—[Interruption]. I will explain all these problems if you just keep quiet. How can I answer the problems in his mind when I am carrying on an argument.

ශ්‍රී ච්ඡ. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(කෙළරව ගඬ. ආර්. ධ්‍යස් පණ්ඩාරනායක)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

What about Sir John Kotelawela's foreign policy?

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මය.

(තිරු. ඥේ. ආර්. ඥයවර්ධන)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Indo China was fighting a war with France, Indonesia was not free, Burma was in the throes of a revolution and India and Pakistan were carrying on an almost civil war and Mr. D. S. Senanayake's main object was: "I have no army, no air force and no ships. We do not have a single aeroplane; we do not have a single ship". But today we have 15,000 men in the army, navy and the air force. He said, "Let me have the British to protect us and the British are carrying on their bases in Trincomalee and Katunayake. I will enter into a military agreement with the

British who gave us freedom". That was a correct decision and Mr. Bandaranaike agreed with it completely. In 1956, when we lost, the position throughout the world had changed; we were then a member of the U. N. O. and China had resolved its civil war and it had a strong Government. The dispute in Indo China was settled as a result of the Geneva Conference and also aided by the Colombo Powers Conference held here summoned by Sir John Kotelawela—if you read Sir Anthony Eden's book you will find the tribute he paid to the Colombo Powers—where Pandit Nehru and the Asian powers agreed to give all the help if the French left Indo China. Vietnam was divided into North and South and that problem was settled for the time being. Indonesia became free and the whole of Asia and Japan also being free there was a settled political atmosphere at the time the U. N. P. lost in 1956.

Mr. S. W. R. D. Bandaranaike who came into office in 1956—

ශ්‍රී ච්ඡ. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(කෙළරව ගඬ. ආර්. ධ්‍යස් පණ්ඩාරනායක)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Why do you omit Sir John Kotelawela's time?

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මය.

(තිරු. ඥේ. ආර්. ඥයවර්ධන)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Sir John Kotelawela did not make any fundamental changes. He had a few pricks here and there. In the foreign policy he had no fundamental changes; he stopped passports like your Government and he had his own views about passports; you have your own views about passports. The foreign policy has not changed because you are not allowing people to go out of the country. We did not stop anybody from leaving the country or coming into the country, but Sir John Kotelawela had certain dislikes. He had certain likes and dislikes. It was not a foreign policy: it was a personal policy. The actual foreign policy was the same.

So in 1956 the late Mr. Bandaranaike—I say, very correctly—took a certain attitude and changed the foreign policy of this country. He was able to do that. We were members of the U. N. O. and subject to the collective defence that the U. N. O. offers. We did not have the benefit of the collective defence of the U. N. O. right up to September 1955; we had to depend on our own resources and the friendship of the British.

Secondly, the whole picture in Asia had changed.

Thirdly, the Stalinist regime in Russia had been completely wiped away. Russia had opened her doors to the world: Mr. Khrushchev even went to America. During the time of Stalin nobody was allowed to go to Russia. No Trotskyite was allowed to step in. Dr. Colvin R. de Silva, the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia, tried to go but he was not allowed. So in 1956 the picture had changed not only in Asia but in Europe and, basically, Mr. Bandaranaike's change of policy from that of the U. N. P. days was correct.

But you must remember this. Though he asked the British to leave the bases the Defence Agreement is still active and alive—the Defence Agreement the U. N. P. Government entered into with the U. K. It is reported in HANSARD that Mr. Bandaranaike said that he wanted the agreement to remain. I have not got that HANSARD with me today.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

What are the terms of that agreement?

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

The terms are here in the agreement. This was signed together with the Independence Act. It says that the British will come to help Ceylon if Ceylon were attacked—

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I think it will be useful to read it to the House.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

The hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) knows it. It says that the British will come to the aid of Ceylon if Ceylon is attacked—and we invite them to come—and that Ceylon will go to the help of Britain if Britain is attacked.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Can we see it?

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

It is published with the Treaty Series. It is part of the Independence Act. It was the subject of debate in this House and hon. Members of the Left said that we were not free and ours was a fake independence because of the existence of this agreement. Hon. Members are now forgetting their past.

I remember the hon. Second Member for Colombo Central orating here that we are not free because of this agreement, following the line taken up by Russia; but our agreement is still there in the books and the late Mr. Bandaranaike has said: "I want it to be there; it is a mutual act between England and Ceylon." It is true that the British have been asked to leave the bases but the Defence Agreement is still in existence.

The Defence Agreement was a basic part of the U. N. P. foreign policy. This Government can revoke it but they will not revoke it. The Coalition Government will not

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

How do you know that?

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Because I know them better than you do! The hon. fair Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs will not revoke that Agreement.

Then there is a third phase. I am going very summarily over this period. I can go much more deeply but there is no time for me to do so as there are so many hon. Members who are waiting to speak.

The third period is the foreign policy of Mrs. Sirimavo Bandaranaike. Madam Prime Minister may travel from China to Peru but her heart is in London. The Hon. Finance Minister's heart is in London. He was educated in London; he is a London graduate. That is why in the Throne Speech, for the first time, there is such welcome praise for the Commonwealth of Nations. That will not change

The Coalition has made no difference to our foreign policy. It may have made a difference to our domestic policy, and that we have mentioned in this House, in the Throne Speech Debate and in the Budget Debate. There is a shift in our domestic policy but there is no shift in our foreign policy. It is cemented with K. K. S. portland cement. Our foreign policy is well and truly laid. We are tied hand and foot to the Commonwealth of Nations. That is the foreign policy of the Coalition Government.

අ. ආ. 6.45

On certain other matters they say they are non-aligned; I do not believe it. They are well and truly aligned. They pretend they are non-aligned. Why do they want to talk rubbish? I would like to say this.

The hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) said he thinks that basically the foreign policy of this Government is correct. I agree with him. Basically your foreign policy is correct. Carry on the good work! If we are in your seats, we will do very much the same.

But when any country is wrong, we say it is wrong. You do not do it. That is where we differ. When the Soviet Union attacked Hungary you should have said that they were wrong. I agree you can do nothing more than saying they are wrong, but you should have said it. When China attacked India, you should have said China was wrong, and then carried on your peace mission, whatever the result. I agree that the Hon. Prime Minister went like a dove to China and India and tried to settle the war. Very good! When I was in India two years ago, they were very grateful to Ceylon for trying to prevent further killings. But you should have said China was wrong. When China invaded Tibet, you should have said China was wrong. When the United Kingdom and France invaded the Suez, you should have said they were wrong.

A small country like ours can only say something; we cannot do something. We cannot even send a submarine from Ceylon to Aden. But when somebody is wrong we can say that he is wrong. Since the L. S. S. P. has joined the Government, I hope that they at least will have the courage to say so. When you think that a country has done some wrong in international affairs, whatever attitude you may adopt through your weakness and your smallness and your lack of defence, you still can say that it is wrong, and then keep quiet if you like. That is where I disagree with the foreign policy of this Government. They have not stood up. They have not had character. Governments, like men, must have character—even a Government led by a woman. If a country is wrong, say it is wrong.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

In several instances the Government has sat on the fence, and it has not stated either in the United Nations, or in the country or at conferences, that certain international things that are happening are wrong. Even if you find a friend has done wrong, say it is wrong. That is how we earned the sobriquet in the United Nations once of being a nation of double talkers. We deserve that. Ours is a double-faced foreign policy.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ඩරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

When was that?

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

I think it was over the Hungarian issue. Our delegate was appointed to that commission. He went to Hungary and made a report, and you sabotaged his report.

Today, again, the world picture is changing. There is trouble between Russia and China. I am glad that this Government is not entering into that dispute. The Hon. Minister of Finance—I do not know whether he is with Russia or with China—underlined the views of Mrs. Sirimavo Bandaranaike's Government about the Commonwealth. I believe that we should be in the Commonwealth today. I do not know how it will be tomorrow, but today it is useful to us—for our defence. It is useful to a defenceless country like Ceylon. We may have a navy, an army and an air force, but essentially we are completely defenceless. If some tyrant should get hold of India, and, in spite of Mr. N. Q. Dias, wants to invade Ceylon, nothing on earth is going to stop that invasion. At the first shot, the whole of the diplomatic bags will disappear. But the fact that you are a member of the Commonwealth will stop the invasion. That is the only defence that you have.

ඩී. පී. ආර්. ගුනවර්ධන මයා.
(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)
Not so sure today.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

Quite right, it is not so sure today, but it is surer than anything else you have. The Commonwealth alone can, to some extent, stop an invasion by a foreign country. I am not saying that India will do it. I am saying that it might happen in case India is taken by some tyrant—Genghiz Khan, Tamerlane, or somebody like that. You never know in this world. People have ideas of dictatorship.

So, our one protection at present is the Commonwealth. And it is no longer a white Commonwealth. I saw the pictures of the Commonwealth Prime Ministers' conference. To me it looked like a black and brown Commonwealth, mostly black. There were Jomo Kenyatta—friend of the hon. Member for Avissawella—Nkrumah, Oboti, and others. The British are so magnanimous and generous that when a small nation of 100,000 people say, "We want freedom", they rush to give freedom. Prince Phillip is sent, or Queen Elizabeth is sent, unless, of course, she is expecting a baby. They travel all over the world, granting freedom to anybody who wants freedom. I think there are only a few little islands that are still not free. I understand the Maldives will be free very soon. Northern Rhodesia and Uganda are free. In Southern Rhodesia there is a little problem going on with the white people, but I think she will be free.

I am a realist in foreign policy. In regard to domestic policy I have my own views, but in regard to foreign policy I am realistic. I feel that the one who is a real realist in foreign policy in the world today is Mr. Khrushchev. Without fear he went to America, to the U. N. O., to England, to India. Invite him to Ceylon. Not that you agree with his domestic policy, but you may agree with his foreign policy.

விசேஷ கெடுதல்கள் பணம், 1964-65

—கூரக கலாவ

[சே. ஸ்ரீ. சுவரீதன மெ.]

I do not know about the Chinese so much. They are still hidden behind bars. They are still having a Stalin regime. But in Russia the winds of change have had effect. There is no doubt about that. What will happen in the next few years I do not know, but today Khrushchev is a man after my own heart. I do not agree with his dictatorship methods. He has no elections. I think he should have elections; I think he will be elected if he has elections; and if I meet him I will tell him to have elections as we have in Ceylon, get elected, and if defeated, be in the Opposition like us.

I remember a remark of Mr. Harold Wilson. I think I should say it here. On a State visit to Russia he said that he agreed with many things that the Russian people are doing today. The only thing he did not see in Russia was the opposite. He did not see a Leader of the Opposition. That is one defect Russia has today. Possibly they might correct it. After all Kemal Ataturk had to create a leader of the opposition, and he set up a multi-party system before he died. I do think it might change the history of the world, of the people's attitude to Marxism if Khrushchev creates a leader of the opposition before he died and has free elections.

I have the Agreement with me. It is Sessional Paper XXI of 1947—Defence Agreement with His Majesty's Government of the United Kingdom and the Government of Ceylon. I need not read it because it is old history. So, I have not much quarrel with this Government about its foreign policy. I think it is a realistic foreign policy today, and if we were in office we will adopt very much the same attitude that they are adopting. But we will not do foolish things. When the Seventh Fleet enters the Indian Ocean we will not protest, because the oceans of the world are free to every Navy. The Russians are welcome to come here. The Chinese can come here, why not? Merely to send a Note—I do

not think they sent a Note. I do not think they protested. If they protested it will be foolish to say that the Seventh Fleet should not come into the Indian Ocean. It is absurd nonsense. Let all the navies of the world come into the Indian Ocean. But if we are protesting against the use of the Indian Ocean for nuclear testing then I can understand. There is going to be no nuclear war in the Indian Ocean, and if there is going to be a war you are not going to stop it. Those countries like Russia, China and America are governed by their own laws of existence, by their own military strategy and for us to condemn them—whether it is Russia, China or America—when they are carrying out their military strategy for their defence is foolish.

வேலையாடீஸ் உஃ. ஸ்ரீ. விசுவசிங்

(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ்)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

What is the duty of the Seventh Fleet in the Indian Ocean?

சே. ஸ்ரீ. சுவரீதன மெ.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

You will have to ask that question from America. I do not know.

Now I notice a change. Why did this Government not protest when the Americans bombed Vietnam—

கேனமன் மெ.

(திரு. கேனமன்)

(Mr. Keuneman)

Why did you not protest?

சே. ஸ்ரீ. சுவரீதன மெ.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

You can say we are pro-American. You ask them why. Why did they not protest? Now that there is a new Minister of Finance I am asking him. I can understand the Sirimavo Bandaranaike Government not protesting, but why did he not protest? Why does not the silent lady Member from Borella protest?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

විවියන් ගූනවර්ධන මිය.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

I am protesting ; I am participating in the anti-American demonstrations—

අ. හා. 7.00

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Why do they not send protest notes? When the Seventh Fleet entered the Indian Ocean this Government is supposed to have sent a protest note. That was before the Hon. Finance Minister entered the Government; after he joined the Government there was American bombing of North Vietnam, but they are all silent. So, you see that once you enter the Government views change. Do not blame the U.N.P. Government; you can blame the United National Party, but when you are a Government you have to adopt a certain realistic attitude.

විවියන් ගූනවර්ධන මිය.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

Tell the Finance Minister.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

The Finance Minister and you are the same. They are now having responsibility. They are becoming an adult government; they are learning; that is not like being in the Opposition and talking. When you are a Government you have to depend on America for certain things; you have to depend on China for rice; you have to depend on Russia for foreign aid. You go and annoy Russia, she will cut off aid. You annoy China and she will lop off your rice. You annoy America, your deficit will become more.

A Government that has to carry out a certain policy has to consider: how are we going to protect our defence; how are we going to keep the trade lines open? And, after this Government came into office: how are we to bridge the deficit with foreign aid? You are tied hand and foot to every country giving foreign aid. You get Rs. 250 million of foreign aid a year, and your foreign policy is guided by that Rs. 250 million.

I am sure that as more events take place in Asia, as China, America and Russia enter the field, your Government will have various tensions. Whether the Hon. Minister of Finance will come back to us in the Opposition and attend meetings against the American bombing of North Vietnam, I do not know. But, if he is in the Government, he will not protest.

I am only telling this House and the Government that the foreign policy of a Government—again I draw a distinction between the Government and a political party—must be realistic, must be down to earth. The hon. Member for Bulathsinhala (Mr. Edmund Samarakkody), can talk, the hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman), can talk, in the Opposition. But our policy when we were in power and the policy of the Sirimavo Bandaranaike Government is not much different.

ඩී. බී. ආර්. ගුනවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

විදේශ ප්‍රතිපත්තිය සම්බන්ධයෙන් එක්සත් ජාතික පක්ෂය දරණ ප්‍රතිපත්තිය ඉතා පැහැදිලි වශයෙන් ප්‍රකාශ කරන්න යෙදුණ. එසේ ප්‍රකාශ කිරීම ගැන දකුණු කොළඹ පළමුවන ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.) මා ස්තූතිවන්ත වෙනම. බොහෝ කලක් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ඉඳල ආණ්ඩුව පත්තට ගිය අය කල්පනා කරනව ඇති, ඒ තුන් හතර

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65.

—කාරක සභාව

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

දෙනාට විදේශ ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් කරන්න පුළුවන් වේය කියා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ බලකණුවක් වූ, එමෙන්ම ඒ පක්ෂයේ මුදල් ඇමතිවරයා වශයෙන් ක්‍රියා කළා වූ දකුණු කොළඹ පළමුවන ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කතාවෙන් පෙනී ගියා, ඒක බැරි දෙයක් බව. ඔය පැත්තේ ඉදගෙන නිකම් කෑ ගැහුවට පලක් නැහැ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා දැන් මෙතන නැහැ. පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමිය දැන් ඉඳල යන්න ගියා. ඒ අය නිකම් කෑ ගහන්න ඕනෙ නැහැ. මිට ප්‍රථම එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව තිබියදී එම ආණ්ඩුවේ මුදල් ඇමතිවරයා වශයෙන් ක්‍රියා කළ දකුණු කොළඹ පළමුවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා විදේශ ප්‍රතිපත්තිය පිළිබඳව දැක්වූ අදහස් තමන් තාත්සෙල අහන්න ඇති. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කියන්නෙත් ඒකමයි. ඊට වඩා වෙනසක් නැහැ. ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාට දැන් කියන්න සිදු වෙලා තියෙන්නෙත් ඒකයි. අපේ මැද කොළඹ දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කෙනමත් මයා.) කීව “You must face realities යනුවෙන්. එදා එක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුවේ හිටපු මේ මුදල් ඇමතිතුමන් ඔය ආකාරයි.

රුසියාව සහ අමෙරිකාව තමයි, හපන් නු; ඒ දෙගොල්ල තමයි, ලෝකයේ ඉන්න වණ්ඩි; ඒ අය අතේ තමයි, ලොකුම පිහිය ටික, ලොකුම ආයුධ ටික, තියෙන්නෙ; එම නිසා උඹල කට පියාගෙන නිශ්ශබ්ද වෙයල්ල. ඒකයි, කියන්නෙ. ලෝකයේ සිටින අනිකුත් කොටස් අමතක වෙලා බව මේ කතාවලින් පෙනව. අළුත් ගිවිසුම් උඩ, අළුත් සම්බන්ධකම් උඩ ඒ විධියට පෙනව.

අග්නිදිග ආසියාවේ යටත් විජිත භාවයෙන් මිදුණු රටවල් බොහොම තියෙනව. නැවත ඒ රටවල් අධිරාජ්‍යවාදීන්ගෙන් හිංසා ලබනව. ඒක පැහැදිලි වශයෙන් පෙනී යනව. ඉන්දුනීසියාව, වියට්නාමය, යනාදි රටවල් දෙස බැලුවාම එය පෙනව. උතුරු වියට්නාමයේ අය එක්තරා සමාජ ක්‍රමයක් උඩ ගමන් කරන විට ඒක බිඳ දමන්න පසුගිය කාලේ දකුණු වියට්නාමය ක්‍රියා කළා. ඔව් අනුවවත් කෙලින් කතා

කරන්න බැහැ, මේ අයට. කටවල් වැහිලයි තියෙන්නෙ. ඒ රටවල සිටින්නෙත් අපි වාගේ දුප්පත් ජනතාවයි. උතුරු වියට්නාමයේ අයත් අප වාගේ අධිරාජ්‍යවාදීන්ට යටත් වෙලයි, හිටියේ. දකුණු කොළඹ පළමුවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා වාගේ ධනපති කොටස් ඒ රටෙන් සිටිනව. විශාල ඉඩම් හිමියොත් ඒ රටේ සිටිනව. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා වැනි ඉඩම් හිමියන් ඉන්නව. එවැනි උදවියගෙන් එන හිංසාවලින්, සූරා කෑමේ ප්‍රශ්නයෙන් බේරෙන්න ගොවි ජනතාව උත්සාහ කරන අවස්ථාවල අධිරාජ්‍යවාදීන් ගිහිල්ලා ඒක මර්දනය කරන්න හදනව. ඒ ගැනවත් තමන් තාත්සෙලයේ ප්‍රතිපත්තිය රටට කියන්න ඕනැ. එපා ඒක වැරදියි කියලා එක වචන යකින්නත් කියන්න ඕනැ. එබඳු තත්ත්වයක්වත් තමන් තාත්සෙලා ගත්තේ නැහැ.

ලෝකයේ තවත් නිදහස් රටවල් තියෙනව. ඒ රටවල් ගැන මට ඉස්සරවෙලා කථා කළ ගරු මන්ත්‍රීතුමා යම් යම් කරුණු ප්‍රකාශ කළා. තවමත් තමන් තාත්සෙලා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ජර්මනිය පිළි අරන් නැහැ නියම විධියට. ඇයි, එහෙම නැත්තේ? මෙහි තානාපතිවරයෙක් නැහැ. නැත්තේ බලපෑම් උඩයි. ඇයි පිළිගන්නෙ නැත්තේ? ඒ රට සමග අද විශාල ගනුදෙනු කෙරෙනව. කාගේ බලපෑම් උඩද ඒ තත්ත්වය නොදී ඉන්නෙ? බටහිර ජර්මනියේ බලපෑම් උඩද? ඔහු කියල කෙනෙක් හිටියා මේ රටේ. පසු ගිය මහා යුද්ධ කාලේදී ඒ අය කර තිබෙන දේවල් මම දුටුවා ඒ රටට ගිය අවස්ථාවේ. තමන් තාත්සෙලා බයේ ඉන්නව. ඒ ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් කරන්න බැහැ. ඇතැම් රටකින් විශේෂ ආධාර ලැබෙනවය කියල හිතන පලියට ඇයි අපට තිබෙන නිදහස පාවිච්චි නොකරන්නෙ? ඇයි, යුක්තිය ඉෂ්ට කරන්න ලැස්ති නැත්තේ? පසුගිය වතාවෙන් මෙය ඉදිරිපත් කාලය කියා මා හිතනව. ඒ වුණාට අද වන තුරු අගමැතිණිය නැගෙනහිර ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ජර්මනියට ස්ථිර තානාපති තත්ත්වයක් දීම සම්බන්ධයෙන් අඩියක් අරන් නැහැ, මගෙ හිතේ. අද වන තුරු ඒ ගැන කෙලින් ප්‍රකාශයක් කරලත් නැහැ කියලයි මා හිතන්නෙ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

දකුණු අප්‍රිකාවේ සිදු වෙගන යන සිද්ධීන් ගැන ඇයි පියවරක් නොගන්නේ? අප වැනි කළු මිනිසුන් ඒ රටේ අධිරාජ්‍යවාදීන් ගේ මූලිකයා වශයෙන් ඉන්න කොටස් වලින් ඇති වෙගන යන භයානක තත්ත්වය ගැන අගමැතිනිය ප්‍රකාශයක් තවම කළේ නැහැ. කොයි රටකින් හෝ වැරද් දක් වෙලා තියෙනව නම් ඒ ගැන දැන ගත්තම ඒ ගැන කෙලින්ම ප්‍රකාශයක් කරන්න බැරි ඇයි? එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වෙලා තියෙන්නේ පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලය සමග තිබෙන බැම්ම නිසයි. ඒ බැම්ම එසේ තියෙද්දී එකිනර ප්‍රකාශයක් කරන්න බැරි ඇයි? යු. එන්. පී. ආණ්ඩුවේ හිටපු පැරණි මුදල් ඇමතිතුමා නම් පැහැදිලිවම කිව්වා බැදිම් තිබෙනවය කියල. ඒ විධියේ බැදිම් තමයි දැන් අපේ දේශීය කරුණුවලත් තියෙන්නේ. ගෙදරත් ඇති වෙලා තියෙන්නේ—රට ඇතුළෙන් තියෙන්නේ—ඒ විධියේ බැදිම් තමයි. ඇතැම් බැදුම් තියෙද්දී නිදහස් ලෙස ක්‍රියා කරන්න බැහැ.

මම අද දවල් කිව්වා නඩුකාරයෙක් ගැන. පොඩි ඒවා වශයෙන් තිබෙන දේවල් තමයි ලොකු ඒවා වශයෙන් යන්නේ. අන්න එහෙම නිසා අද ලෝකයේ සිද්ධ වන කරුණුත් ඒ විධියටයි සලකන්න වෙලා තියෙන්නේ. අද ඒ රටේ ඔය විධියට සිද්ධ වුණා. හෙට ඒක අපට වෙන්න පුළුවනි. අද උතුරු වියට්නාමයේ සිද්ධ වන දේ හෙට ලංකාවේ සිද්ධ වෙන්න පුළුවනි. අපේ රටට කිට්ටුව තිබෙන රටවල් සමග වඩා සම්බන්ධකම් තිබෙන්න පුළුවනි, අර බලවතුන් දෙන්නා නිසා. අපේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් කරන්න යාමේදී අපටම තදබල විපත් සිද්ධ වෙන්නත් ඉඩ තිබෙන බව මතක් කරන්න ඕනැ. දකුණු කොළඹ පළමුවැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා මුදල් ඇමතිතුමා පැත්තට බර කරල කපා කළා. නමුත් ඒ පැත්තට වගේම අනික් පැත්තටත් බර වෙන්න ඉඩ තිබෙන බව මට කියන්නට පුළුවන්.

පිටරටක් මේ රටේ පාලන ක්‍රමය වෙනස් කරන්න එනව නම්, යුද්ධයක් ආරාමුවක් ඇති කරන්න එනව නම්, නමුත් නාන් - සේලා පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලයෙන් ආධාර

ගනිවි. නමුත් මේ රටේ අභ්‍යන්තර සිද්ධීන්වලට අත පොවන්න දෙන්න බැරිය යන්නයි අප කියන්නේ. සමහර විට මේ රජයට විරුද්ධව මහජනතාව නැගිටිවි. ඔය ගිවිසුම්, බන්ධන ආදිය තබාගෙන සිට අන්න එවැනි අවස්ථාවකදී අර විදේශ ප්‍රතිපත්ති අර විධියට සුදුනම් කර ගන්නොත් එයින් මේ රටේ ජනතාවට හානි ඇති වෙතව. ඉදිරියට පෙනෙන්න තිබෙන කරුණක්, ඒ. අද හෙට වන දෙයක් නොවෙයි.

නමුත් නාන් සෙලාගේ රජයේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් වන්නේ නැත කියා පැහැදිලි වශයෙන් කිව්ව. අර තුන් දෙනා ඉන්න එක ගැන බොහොම සතුටුයි කියා අපේ දකුණු කොළඹ පළමුවැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා කිව්ව. ධනපති කොටස් සමගත්, පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලය සමගත් තවත් ශක්තිමත් අන්දමින් ඒ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය ගෙන යන්න පුළුවන් වේවිය කියා එතුමා කිව්වා. එක ඇත්තයි. නමුත් මේ යටත් විජිත වශයෙන් තිබුණු රටවල නැවතත් අධිරාජ්‍යවාදී බලපෑම් ඇති වෙනව. අධිරාජ්‍යවාදීන් ඒ රටවල යුද්ධ තත්ත්වයක් ඇති කරන විට, මිනි මරන විට, මනුෂ්‍ය ඝාතන කරන විට, අඩු වශයෙන් මේ රටේ නිදහස් ජනතාවට ඒවාට විරුද්ධව අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නට ඉඩක් ලැබෙන්න ඕනැ. රැස්වීම් දෙක තුනක් තබා අපි නම් අපේ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කළා. නමුත් රජය එවැනි අවස්ථාවලදී මුකවාඩම් බැඳගෙන ඉන්නේ මක් නිසාද? අන්න ඒ ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් කරන්න නිදහස ලබාගත් සුළු ජාතියක් වශයෙන් ලෝකයේ කොයි රටක් වුවත් නිදහස තකා ගමන් කරනවා නම්, අපිත් අපේ අදහස් ඒවා සම්බන්ධයෙන් ප්‍රකාශ කිරීම අවංක ගතියක් බව මා මතක් කරනව.

අ. හා. 7.15

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(ති.රු. ජෙ. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, රාජ්‍ය රක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති නියෝගේ මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ ගරු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

මන්ත්‍රීන් කීප දෙනෙක් තම තමන් අනුගමනය කරන දේශපාලන ප්‍රතිපත්ති උඩ තම තමන්ගේ අදහස් මේ ගරු සභාවට ප්‍රකාශ කරන්නට යෙදුණා. මේ ආණ්ඩුවේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය ගැන අපේ අදහස් ද ඉදිරිපත් කිරීමටයි, මා මේ අවස්ථාවේ දී බලාපොරොත්තු වන්නේ. මධ්‍යස්ථ විදේශ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කරනවාය කියා මේ ආණ්ඩුව ලොකුවට උදන් අනන්ව. නමුත් මේ මධ්‍යස්ථ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය කියන්නේ මොකක්ද කියා මා දැනගන්න සතුටුයි. මධ්‍යස්ථ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය කියන වචන කියන්න නම් බොහොම ලේසියි. තමන්ගේ යටි අදහස් අනුව, තමන්ගේ අභිමතාර්ථයන් අනුව තමන් යම්කිසි පැත්තකට බරව සිටිනවා නම් ඒ බරවීම් හංගලා, මහජනයා මුළු කරන්න, රට මුළු කරන්න, පාවිච්චි කරන හොඳම වචනයක් තමයි මධ්‍යස්ථ භාවය කියන එක. එවැනි මධ්‍යස්ථ භාවයක් තමයි, මේ ආණ්ඩුව අද අනුගමනය කරන්නේ. විශේෂයෙන් ජූලි මාසයේ 11 වැනිදා හවුල් ආණ්ඩුව ඇති වුණාට පසු මේ මධ්‍යස්ථ භාවය නමැති ප්‍රෝඩාව අපට හොඳ හැටි පෙති තිබෙනව.

මේ උදවිය කියනවා, මධ්‍යස්ථ විදේශ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කරනවාය කියා. ගරු අගමැතිනිය පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය අගමැතිවරුන්ගේ සාකච්ඡාවට ගොස් ඒ සාකච්ඡාවට පසු නිකුත් කළ නිවේදනයේ සඳහන් වී තිබෙන්නේ කුමක්ද කියා දැන ගැනීම හොඳයි. එතුමිය මැලේසියාව සම්බන්ධයෙන් ලංකාවත් බන්දා තිබෙනවා. මැලේසියාවට අනුකම්පාව දක්වන අතර මැලේසියා සටනට ආධාර දෙනවාය කියා තිබෙනව. පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය අගමැති වරුන්ගේ සාකච්ඡාවෙන් පසු සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක අගමැතිනිය අනික් පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය අගමැතිවරුන් සමග අත් සන් කළ නිවේදනයේ තිබෙන්නේ මැලේසියාවට අනුකම්පාව දක්වන අතර —sympathy and support for Malaysia —ආධාර දෙනවා කියලයි. දැන් මා අහන්නේ, ඕකෙ මධ්‍යස්ථ භාවය මොකක්ද?

මට කලින් කථා කළ බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.) මැලේසියාව කියන්නේ මොකක්ද කියා පෙන්වා දුන්නා. මැලේසියාව නිදහස් රටක් කියනවා නම්, එය මෝඩ කථාවක්. එහෙනම් ලෝකයේ වෙන දේ වල් දන්නේ නැති කෙනෙකුගේ බහුබ්‍රහ්ම කථාවක්. මැලේසියාව බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ අතකොලුවක් බව කවුරුත් දන්න කාරණයක්. කලින් තිබුණු මලයාවත්, සිංගප්පූරුවත් තවත් රටවල් කීපයකුත් එකතු කර බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ ආර්ථික අයිතිවාසිකම් රැක ගැනීමට, දේශපාලන අයිතිවාසිකම් රැක ගැනීමට, ඔවුන්ගේ ආරක්ෂක අයිතිවාසිකම් රැක ගැනීමට, ඇති කළ රටක් තමයි මැලේසියාව. එමෙන්ම, අග්නිදිග ආසියාවේ අළුතින් නිදහස් වීගෙන යන රටවල අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ බලපෑම් අවංක ලෙස, නිර්භීත ලෙස, පැහැදිලි ලෙස, කඩා බිඳ දමා, ස්වාධීන නව ආසියාවක් ඇති කිරීම වැළැක්වීමට, ඒ අළුතෙන් පැනනගින ස්වාධීන ආසියාතික රටවල විමුක්ති ව්‍යාපාරයට පහර ගැසීමට, ඇති කළ උපක්‍රමයක් තමයි මැලේසියාව.

මේ මැලේසියාවට මධ්‍යස්ථ ප්‍රතිපත්තියේ නාමයෙන් මේ හවුල් ආණ්ඩුවේ අගමැතිනිය එංගලන්තයට ගොස් අත් සන් කළා ආධාරය හා අනුකම්පාව දැක්වීමට. එය කර ඉවර වී, මේ රටට නිවේදනයක් නිකුත් කරනවා, ඉන්දුනීසියාව ගත් අහස් යාත්‍රා රුසියාවෙන් ඉන්දුනීසියාවට ගමන් කරන විට මධ්‍යස්ථ භාවයේ නාමයෙන් ලංකාවේ අහස් යාත්‍රා තොටුපලවල් පාවිච්චි කරන්න දෙන්න බැරිය කියා. කොළඹ දෙවැනි මන්ත්‍රීතුමා මේ ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කළ විට පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කීවා, මධ්‍යස්ථ භාවයෙන් නොවේය, කියා—Non-aligned නොවෙයි කිව්වා. එහෙනම් aligned මධ්‍යස්ථ භාවයෙන් නොවෙයි කියන විට, පක්ෂපාත භාවයෙන්. කාට පක්ෂපාතවද? අර එංගලන්තයේදී අත් සන් කළ නිවේදනයෙන් පෙන්වනවා කාට පක්ෂපාත භාවයෙන්ද කියා. අධිරාජ්‍යවාදී කඳවුරට පක්ෂපාත භාවයෙන් තමයි, මේක නවත්වා තිබෙන්නේ. මේ සභාවේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය ගැන සඳහන් කරන සෑම අවස්ථාවක්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

දීම—සෑම සාකච්ඡාවකදීම—අප ප්‍රකාශ කළේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් විදේශ ප්‍රතිපත්තිය සම්බන්ධයෙන් අධිරාජ්‍යවාදී බැම්මටින් මිදී නැති බවයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය සකස් කර තිබෙන්නේ අධිරාජ්‍යවාදී කඳවුරට බර වන විධියටයි. දැන් එය අපට තවත් දුරට පැහැදිලි වෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, මැලේසියාව ඇති විමෙන් ඉන්දු නිසියාවට පහරක් වදින නිසා—මැලේසියාව, අළුත පැන නගින ආසියාවේ රටවලට පහරක් එල්ල කිරීමට අධිරාජ්‍යවාදී උපක්‍රම උඩ හැදූ රටක් නිසා—ඉන්දුනිසියාව, මැලේසියාවට විරුද්ධව සටනක් ගෙනිවි. එය ඒ රටේ ආරක්ෂාවට පමණක් නොව අළුතෙන් පැන නගින ආසියාවේ ස්වාධීන රටවලත් ආරක්ෂාව සඳහා ගෙන යන සටනක්. ඒ සටන සම්බන්ධයෙන් අපි මොකද කළේ ?

දෙවැනි බැන්ඩ් සම්මේලනය සකස් කිරීමට මූලික සාකච්ඡාව ජකර්තාවේ තිබුණි. එතැනදී අපි මොකක්ද කළේ ? මැලේසියාවත් මේ දෙවැනි බැන්ඩ් සම්මේලනයට ඇතුළු කරන්නට කියා ඉන්දියාව යෝජනාවක් ගෙනාව. ඉන්දුනිසියාව, චීනය ආදී විමුක්තිකාමී රටවල් ඊට විරුඬ වන විට ඉන්දියාවේ ඒ යෝජනාව ස්ථිර කරන්නට සුවච කිකරු ගෝලයා හැටියට සිටියේ ලංකාවයි. මොකක්ද මේ මධ්‍යස්ථ භාවය ? මධ්‍යස්ථභාවය කියන්නේ අධිරාජ්‍යවාදී කඳවුරට යටත් වෙනවත් සමගම ඉන්දියානු විදේශ ප්‍රතිපත්තියට යටත් විමයි. ලංකාව ඉන්දියාවේ පුංචි මල්ලි ඉන්දියාව යෝජනාවක් ගෙනාවොත් අපි ඉන්නවා, ඒක ස්ථිර කිරීමට. මිට කලින් විශේෂයෙන් අප්‍රිකාවේ රටවල් ලංකාව කෙරෙහි එක්තරා විශ්වාසය තබා තිබුණි, මධ්‍යස්ථ භාවයක් පෙන්වනවය කියා. නමුත් මේක කළායින් පස්සේ ඒ රටවල තිබූ ඒ විශ්වාසයත් නැති වුණි. ලංකාවේ හවුල් කථා ඇති වෙනවත් සමගමයි, ඔය සිද්ධිය ඇති වුණේ ජකර්තා සම්මේලනය ඇති වුණේ හවුල් ආණ්ඩුව පිළිබඳ කථා ඇති වන දවස්වලමයි. ටික කලක් අපි පෙන්නුව, අපි ඉන්දියාවේ විදේශ ප්‍රතිපත්තියට යටත් වන්නේ නැතිව වෙනම පිළිවෙතක් අනුගමනය කරනවය කියා. නමුත් නැවත වතාවක්

අපි ජකර්තාවේදී පෙන්නුව, අපි ඉන්දියාවේ විදේශ ප්‍රතිපත්තියට යටත්ව වැඩ කරන බව. මධ්‍යස්ථභාවයේ නාමයෙන් අපි කොයි තරම් දුරට එසේ වැඩ කටයුතු කරනවද කියනව නම් අපි භූගෝල ශාස්ත්‍රීය කාරණත් අමතක කරල කටයුතු කළා. ඉන්දියාව යෝජනාවක් ගෙනාව, සෝවියට් රුසියාව බැන්ඩ් සම්මේලනයට ඇතුළු කරන්නට කියා. චීනය ආදී රටවල් කිව්ව, සෝවියට් රුසියාව භූගෝල ශාස්ත්‍රීය අතින් ආසියාතික රටක් නොවේ ය කියා. නමුත් සුවච කිකරු ගෝලයා වූ ලංකාව—ලංකාවේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව—ඒ යෝජනාව ස්ථිර කළා. කවිඳුන් දන්න භූගෝල ශාස්ත්‍රයත් අපට අමතක වුණි. කොයි රටවල්ද ආසියාවට අයිති, කොයි රටවල්ද යුරෝපයට අයිති කියන එකත් අපට අමතක වුණි. ඇයි ? ඉන්දියාවේ සුවච කිකරු ගෝලයා වශයෙන් ඉන්දියාවට ඕනෑ හැටියට නටන්න අපි ලැස්ති වෙලා ඉන්නවා. මේකයි, අප අනුගමනය කරන මධ්‍යස්ථ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රිතුමනි, අපි මධ්‍යස්ථ විදේශ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කරනවය කියා කරන්නේ බොරුවක්. අපට කෙළින් විදේශ ප්‍රතිපත්තියක් නැහැ. අපි අධිරාජ්‍යවාදීන්ට යටත් වෙලා, ඉන්දියාවේ විදේශ ප්‍රතිපත්තියට යටත් වෙලා ඒ අය කියන විධියටයි. වැඩ කටයුතු කර ගෙන යන්නේ. දකුණු කොළඹ පළමුවැනි මන්ත්‍රිතුමා කීව, 1947 දී එංගලන්තය සමග ඇති කර ගත්ත ආරක්ෂක ගිවිසුම ගැන. 1957 දී අපේ රට ප්‍රකාශ කළා, කටුනායකන් ත්‍රිකුණාමලයේත් තිබුණු බ්‍රිතාන්‍ය යුද කඳවුරු නැති කළාය කියා. නමුත් අර ආරක්ෂක ගිවිසුම තවම තියෙනවා. අපි ඒ ආරක්ෂක ගිවිසුමෙන් බැදී සිටිනවා, එංගලන්තයට උදව් දීමට. එංගලන්තයත් අපට උදව් දෙන්න බැදී සිටිනවා. ඒ ගිවිසුම උඩ තමයි, මැලේසියා ප්‍රශ්නයේදී අපි එංගලන්තයට උදව් දුන්නේ. මේ ගිවිසුම තියාගෙන අපි කොහොමද කියන්නේ, අධිරාජ්‍යවාදී බැම්මටින් කැඩී බිඳී ස්වාධීනව ඉන්නවය කියා.

අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා, විදේශ කටයුතු පිළිබඳ උප ඇමතිතුමා මේ ගැන පැහැදිලි පිළිතුරක් දෙය කියා. මේ ආරක්ෂක ගිවිසුම මින් ඉදිරියටත් තබා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]
 ගන්නවාද, නැද්ද? මින් ඉදිරියට අනුගමනය කරන්නේ කුමන ප්‍රතිපත්තියක්ද? මේ ගිවිසුම වෙනස් කරනවාද? මෙය වෙනස් කරන්නට යන බවක් අපට පෙනෙන්නේ නැහැ. මෙවර රාජ්‍ය සනක වාට්ටු පටන් ගත්තේ පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලයන් සමග ඇති සම්බන්ධකම් තර කරනවාය කියායි. එසේ නම් මේ හවුල් ආණ්ඩුවට ප්‍රච්චන්කමක් නැහැ, මේ ගිවිසුම අවලංගු කරන්න.

මේ අවස්ථාවේදී තවත් කරුණක් දෙකක් මතක් කරන්න තිබෙනවා. ඉන්දු-චීන අරගලය පිළිබඳව අපි හොඳ හැටිම දන්නවා. දකුණු කොළඹ පළමුවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.) මෙහිදී කීව්වා, චීනය ඉන්දියාවට පහර ගැසුවාය කියා. මම නැවත වතාවක් ඉතිහාසය ගෙනහැර දක්වන්නට යන්නේ නැහැ. මම කලින් මේ පිළිබඳව කියා තිබෙනවා. නමුත් චීනය කවදාවත් ඉන්දියාවට පහර ගැසුවේ නැති බව පමණක් මම කියන්න කැමතියි. මේ විදියේ ප්‍රකාශයක් කළ හැම අවස්ථාවකදීම වාගේ අපි කියා තිබෙනවා, චීනය ඉන්දියාවට පහර නොගැසූ බව. මේ අවස්ථාවේදීත් කියනවා. ඒ මන්ත්‍රීතුමා කියන්නේ ඉතිහාසයට වැරදි කියමනක්. මේ සම්බන්ධයෙන් ඇති වූ සිද්ධීන් දන්නවා නම්, ඒ සිද්ධීන් මොනවාද කියා සොයා බැලුවා නම්, ඒ සිද්ධීන් ඇති වීමට හේතු මොනවාද කියා සොයා බැලුවා නම්, දකුණු කොළඹ පළමුවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියන විදියට සිද්ධි නොවූ බව පෙනෙනවා ඇති. ඊට වෙනස් ආකාරයකටයි, සිද්ධි වුණේ.

අ. හා. 7.30

හැමදාම වාගේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රත් කියනවා, චීනය ඉන්දියාවට ගහන්න ලැස්ති වෙනවාය කියා. ඉන්දියා ආණ්ඩුවත් ප්‍රකාශ කරනවා, චීනය ඉන්දියාවට ගහන්න සැරසෙනවාය කියා. ඉන්දියා ආණ්ඩුව එසේ ප්‍රකාශ කරන්නේ ඇමරිකාවෙන් වැඩිපුර ආධාර ලබා ගැනීමටයි. නමුත් ඇමරිකානු ආණ්ඩුවත් කියනවා, ඉන්දියා ආණ්ඩුවේ ප්‍රකාශය බොරුය කියා. හිමාලය කඳුවැටියේ චීන හමුදා රැස් කරනවාය, අහස් හමුදාත්

වෙනත් හමුදාත් රැස් කරනවාය, දැන් දැන් කඩා පතින්න ප්‍රච්චන්ය, කියා ඉන්දියා ආණ්ඩුව කියනවා. ආධාර දෙන ඇමරිකාව පවා කියනවා, එහෙම තත්ත්වයක් ඇත්තේ නැත කියා. කෙසේ වෙතත් ඇමරිකන් ආධාර ගලා එනවා. කා සමග සටනක් කරන්නට කියාද මේ ආධාර ලබා ගන්නේ? චීනයත් සමග සටන් කිරීමටය කියායි. නමුත් කොහෙද, කඳවුරු බදින්නේ? හිමාලය කඳුවැටියේද? නැහැ. වැඩියම කඳවුරු බදින්නේ අන්දමත් දුපත්වලයි. එහි සබ්මැරින් බල කඳවුරක් ඇති කරනවා. චීනයෙන් පහරක් ගසනවා නම් ඉන් ආරක්ෂා වීම සඳහා කඳවුරු බැදිය යුත්තේ අන්දමත් දුපත්වලද? අන්දමත් දුපතුත් හිමාලය කඳුවැටියත් අතර කිසිම සම්බන්ධකමක් ඇත්තේ නැහැ. නමුත් අන්දමත් දුපත්වල අද ප්‍රබල නාවික හමුදාවක් ඇති කරගෙන යනවා.

මේ පිළිබඳව සැක පහළ විය යුත්තේ ලංකාවටයි. අපේ දොරකඩම බල සම්පන්න නාවික හමුදාවක් ඇති කරගෙන යනවා. මේ පිළිබඳව ලංකා ආණ්ඩුවේ අදහස කුමක්ද කියා මම දැනගන්න කැමතියි. මෙහිදී මධ්‍යස්ථ භාවයක් රකිනවාද? මධ්‍යස්ථ භාවයේ නාමයෙන් මේ රට අල්ලා ගැනීමට ඉඩ දෙනවාද? දකුණු කොළඹ පළමුවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීව්වා, අපේ ආරක්ෂාවට කවුරු හරි ඉන්න ඕනැය කියා. අප රට රකුසාගෙන් රැක ගැනීමට පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලය ඉදිරිපත් විය යුතුලු. ඉන්දියාව කවදාවත් යටත් කරගැනීමට ප්‍රච්චන්කමක් ඇත්තේ නැහැ. ඉන්දියාව යටත් කර ගන්න කිසිම රටකට බැ.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරා ජී. ඒ. ඒ. සිල්වා)
 (The Hon. C. P. de Silva)
 එංගලන්තයට ප්‍රච්චන් වුණා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කිල. කේ. ආර්. ඒ. රාජරත්න)
 (Mr. K. M. P. Rajaratna)

නමුත් අද තත්ත්වය අනුව ඉන්දියාව යටත් කර ගන්න කිසිම රටකට බැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කරක සභාව

ඉන්දියාව චීනයේ යටත් විජිතයක් කර ගැනීමට චීනය කටයුතුවත් බලාපොරොත්තු වන්නේ නැ. ඒක කරන්න බැරි වැඩක්. එවැනි වැඩක් කරන්න තරම් මෝඩ මිනිසුන් චීන ආණ්ඩුවේ නැ. පහර ගසා ඉන්දියාව යටත් කරන්න කටයුතුවත් බැ. එහෙම නම් අපට ගසන්න රකුසකු පිටින් එන්නේ නැහැ. නමුත් අපට පහර ගසන්න එන රකුසකු ඉන්දියාවෙම ඉන්නවා. චීනය නම් එන්නෙ නැහැ. ඉන්දියාවට අලුතින් එන රකුසා නොවෙයි, අපට පහර ගසන්නෙ; ඉන්දියාවෙම ඉන්න රකුසයි. එහෙම නැත් නම් අන්දමත් දූපත් තහවුරු කරන්නෙ මොකටද? එහි ප්‍රබල නාවුක කඳවුරක් ඇති කරන්නෙ මොකටද? කාට විරුද්ධ වද? අප ඉන්දියාවට පහර ගසන්න යන්නේ නැ. ඉන්දුනීසියාව යන්නෙත් නැ. නාවුක හමුදාවක් සිටින ජපානය යන්නෙත් නැ. නාවුක හමුදා බලයක් තිබෙන කිසිම රටක් ඉන්දියාවට පහර ගසන්න යන්නේ නැ. එසේ තිබියදී අපේ දොරකඩ ලඟ ඉන්දියාව මේ කඳවුරු බදින්නේ මොකටද? මේ අන්දමින් දූපත්වල කඳවුරු පිහිටුවීමට පටන් ගෙන දැනට අවුරුදු එකහමාරක් වෙනත්, අපේ ආණ්ඩුව තවම ඒ ගැන පැහැදිලි ප්‍රකාශයක් කර නැහැ.

අරගලයක් ඇති වෙන්න ආවොත් මධ්‍යම ප්‍රතිපදාවේ නාමයෙන් නිකම් ඉන් නද කියන්නෙ? මේ විධියේ තත්ත්වයක් විදේශ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් තිබෙන අතර රට ඇතුළේ සිදු වන්නේ මොනවාද? අධිරාජ්‍ය විරෝධී සටන ගෙන යනවාලු. මේ රටේ ස්වාධීනත්වය රැක ගැනීම සඳහා අධිරාජ්‍ය විරෝධී සමාජවාදී සටන් ගෙන යනවාලු. නමුත් ආසියා පදනම වැනි ඇමෙරිකන් ආයතනවලට මේ රටේ අධිරාජ්‍යවාදී විෂබීජ පතුරුවන්න ඉඩ දී තිබෙනවා නේද? මේ රටේ මිනිසුන් තුළ මේ රටට තිබෙන පක්ෂපාතකම නැති කිරීමට, ජාතික කැක්කුම නැති කිරීමට මෙන්ම ඇමෙරිකන් පිළිවෙත අනුගමනය කිරීමට, ඉඩකඩ සැලසීම සඳහා ඇමෙරිකන් ආයතනවලට ඉඩ දී තිබෙනවා නේද? අනුබල දී තිබෙනවා නේද? දකුණු වියට් නාමයේ කටයුතු කරගෙන යන ආකාරයටම දැන් ආසියා පදනම වැනි ආයතන බෞද්ධ විහාරස්ථාන කරාත්, බෞද්ධ

හික්ෂුන් වහන්සේලා කරාත් යනවා. දවස ගානේම වාගේ බෞද්ධ විශ්ව විද්‍යාල දෙකට යනවා. ඇමෙරිකන් චරපුරුෂයන් බෞද්ධ සිද්ධස්ථානවලට ගොස් එක්කෝ දානය දෙනවා; නැත්නම් වෙනත් ආධාර දෙනවා. දැන් ඔවුන් විද්‍යාලංකාර හා විද්‍යොදය යන විශ්ව විද්‍යාලවලත් වෙනත් පන්සල්වලත් සිටින හික්ෂුන් වහන්සේලා නොමග යැවීම සඳහාත්, ලංකා වෙතින් දකුණු වියට්නාමයේ වැනි තත්ත්වයක් ඇති කිරීම සඳහාත් උත්සාහ කරනත්, ලංකාවේ සිටින එකම හික්ෂුන් වහන්සේ නමක්වත් මේ රට විදේශීය රටකට හෝ විදේශීය ආයතනයකට හෝ විකුණන්නට සූදනම් වෙනැයි මා නම් හිතන්නේ නැහැ. මොන උත්සාහයක් දැරුවත් ඒ හික්ෂුන් වහන්සේලා නම් ඒ වැඩේ කරන එකක් නැහැ. නමුත් මේ ආණ්ඩුව ඔය චරපුරුෂයන්ට ඔය විධියට කටයුතු කරගෙන යන්නට ඉඩදී තිබෙනවා.

මේ අතර ඉන්දියානු තානාපති කායාර්‍යය මේ රටේ උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල නොයෙකුත් වැඩ කටයුතු කරගෙන යනවා. ඉන්දියානු තානාපති කාර්යාලයේ ප්‍රධාන පෙළේ නිලධාරියකු වන රාජ්‍යකුමාර් මොකද කරන්නේ? ඔහු උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත්වල “ඉන්දු-ලංකා සහදාන සංගම්” යන නාමයෙන් හා වෙනත් නාමවලින් සංවිධාන පිහිටුවාගෙන යනව.

මා තවත් කාරණයක් විදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් දැනගත්තට කැමතියි. ඉන්දියානු මහ කොමසාරිස්තුමා යාපනයට ගොස් ඇති වුණු සිද්ධිය සම්බන්ධයෙන් රජය මොකක්ද ගත්ත පියවර? එහිදී ඔහු මේ රටේ දේශපාලන ප්‍රශ්නයකට ඇඟිලි ගැසීම සම්බන්ධව මීට ප්‍රථමයෙකුත් අපට මේ ස්ථානයේදී කරුණු දක්වන්නට සිද්ධ වුණා. මොකක්ද ඒ පිළිබඳව ආණ්ඩුව ගත් පියවර? පත්‍රවල පළ වුණු අන්දමට නම් ආණ්ඩුව පිළිගෙන තිබෙනවා, කොමසාරිස්වරයා වැරදි අන්දමට කථා කර තිබෙනවා කියා. එය මේ රටේ අභ්‍යන්තර ප්‍රශ්නයකට ඇඟිලි ගැසීමක් බවත්, තානාපති සම්ප්‍රදායයන් අනුව එය නොකළ යුතු වැඩක් බවත් නමුත් නාන්සේලා පිළිගෙන ඒ බව ඉන්දියානු ආණ්ඩුවටත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]
 දන්වා යවා තිබෙනවා. යම්කිසි තානාපතිවරයෙක් සම්ප්‍රදායයන් කඩා වැරදි වැඩක් කර තිබෙනවා නම්, දේශපාලන ප්‍රශ්න වලට ඇඟිලි ගසනවා නම්, දේශපාලන කටයුත්තකට උදව් උපකාර කර තිබෙනවා නම්, එසේ කර තිබෙන බව ආණ්ඩුව පිළිගන්නවා නම්—පිළි නොගන්නවා නම් එක් වෙන ප්‍රශ්නයක්—එතැනින් නව තීර්ණයක් නැතුව ඉන් එහාට ක්‍රියා කරන්න ඕනෑ. එවැනි තානාපතිවරයෙකු සිටීම මේ රටේ හොඳ හිතට බාධාවක්.

ඉන්දියානු මහ කොමසාරිස්වරයා යාපනයේදී කළ කථාව වැරදි යයි ආණ්ඩුව සිතනවා. තානාපතිවරයා ගැන පමණක් නොව ඔහු සමග සම්බන්ධතා තිබුණු අනිකුත් නිලධාරීන් සම්බන්ධවත් කරුණු ඉන්දියානු ආණ්ඩුවට දැනුම් දී තිබෙනවා. එතැනත් මධ්‍යස්ථකමද අනුගමනය කරන්නේ? අපේ රටේ තානාපතිවරයෙක් පිටරටකදී යම් අවස්ථාවක වරදක් කළා නම් ඒ සෑම අවස්ථාවකදීම වගේ කෙළින්ම ඒ පිළිබඳව චෝදනා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එන්ගලන්තයේ සිටි අපේ එක්තරා තානාපති නිලධාරියෙක් ලක්ෂ ගණන් සිගරට් බොනවාය; අයුතු මාර්ගයෙන් ධුමපානය කරනවාය යන පැමිණිල්ලක් ඇති වුණාද නැද්ද කියා මා අහනවා. ඊට පසු ඒ නිලධාරියාව ගෙන්වා ගත්තා. වෙනත් රටවලත් ඔවුනි දේවල් සිදු වුණේ නැද්ද? මධ්‍යස්ථ නාමයෙන් අපි ඉන්දියාවට හීනත්වයද පෙන්වන්නේ? ලංකාව ඉන්දියාවට වහල්ද? ලංකාව ඉන්දියාවේ වහල් ප්‍රාන්තයක් හැටියටද සලකන්නේ? ඉන්දියානු ආණ්ඩුවත් ඉන්දියානු මහා කොමසාරිස්වරයාත් සළකයි, ලංකාව ඉන්දියාවේ ප්‍රාන්තයක් හැටියට. අපි සලකන්නේ නැහැ. අපි ස්වාධීන රටක්ද? අපේ රටේ වැසියන් ස්වාධීන වැසියන් වශයෙන් ආණ්ඩුව සලකනවාද නැද්ද යන ප්‍රශ්නවලට පැහැදිලි පිළිතුරු ඕනෑ.

අවසාන වශයෙන් මා අහන්න කැමතියි, අනික් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකුත් මතක් කළා වගේ, උතුරු විශ්වවිද්‍යාලයට ඇමරිකන් අධිරාජ්‍යවාදීන් විසින් කරන ලද බෝම්බ ප්‍රහාරය සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩුව ගත්ත පියවර මොකක් ද කියා.

අද වන තුරු ඒ සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩුව වචනයක්වත් ප්‍රකාශ කළාද? තමන් හිතනවා නම් ඒ පහරදීම හරි කියා කථා කරන්නට වුවමනා නැහැ. ආණ්ඩුව හිතනවාද, ඒ පහර දීම හරි කියා? ඒ නිසාද කථා නොකළේ? එසේ නැත්නම් ආණ්ඩුව හිතනවාද වැරදියි කියා? එසේ නම් ඇයි කථා නොකරන්නේ? අපට බිය වන්නට දෙයක් තිබෙනවාද? ඒ රටත් පුංචි රටක්; අපේ රටත් කුඩා රටක්. විශේෂයෙන්ම ආසියාවේ සහ අප්‍රිකාවේ කුඩා රටවලට, විශාල රටවලින් ආක්‍රමණයන් ඇති වන විට අප අතර සුභද්‍රාවක් නොතිබුණොත්, අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධයක් නොතිබුණොත්, අඩු ගණනේ අධිරාජ්‍ය විරෝධී ආක්‍රමණයන්ට විරුද්ධව ලෝක මහජන මතයක් ඇති කිරීම පිණිස අපේ හඬ ඔසවන්නට බැරි නම්, සිදු වන්නේ මොකක්ද? අපේ හඬ අපට පළ කරන්න බැරිද? අපට අධිරාජ්‍යවාදී ප්‍රහාරයක්, ආක්‍රමණයක්, ඇති වුණොත් අපි බලාපොරොත්තු වන්නේ කාගේ පිහිටද? මෙවැනි ආරක්ෂක ගිවිසුමක් උඩ අපි එංගලන්තයේ උදව් ප්‍රාර්ථනය කරනවාද? මේ විදේශ ප්‍රතිපත්තියේ මූලික පදනම එය බවයි පෙනෙන්නේ. ඉංග්‍රීසි අධිරාජ්‍යවාදීන්ට, එංගලන්ත පිළිවෙලට, විරුද්ධව අපි යන්නේ නැහැ කියලයි කියන්නේ. එම නිසයි, අපේ ගෞරවයට, අපේ ස්වාධීනත්වයට පහර වදින අවස්ථාවලදීත් නිශ්ශබ්ද වන්නේ.

මා ඉදිරිපත් කළ ප්‍රශ්නවලට රාජ්‍ය රක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් පිළිතුරු බලා පොරොත්තු වෙමින් මගේ වචන සවලාසි මෙයින් අවසාන කරනවා.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
 (டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்கம்)
 (Dr. S. A. Wickremasinghe)

මූලාසනාරූපී ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මා වැඩි වෙලාවක් ගත්තේ නැහැ. මා මෙම විවාදයට සහභාගි නොවෙන්නයි, හිටියේ. නමුත් දකුණු කොළඹ පළමුවන ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (පේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.) කතාවෙන් පසු එක්තරා වැරදි හැඟීමක් ඇති වන්නට ඉඩ තිබෙන බව පෙනී ගිය නිසා මෙම වචන සවලාසි ප්‍රකාශ කරන්න අදහස් කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

එතුමාගේ විස්තරයේ හැටියට දැන් අධිරාජ්‍යවාදී කොටියගේ දන් හැළිල හපා කන්න බැරි තත්ත්වයකයි සිටින්නේ. ඒ වගේම අධිරාජ්‍යවාදීන්ට සම්බන්ධ වෙලා කටයුතු කරන එක්සත් ජාතික පක්ෂයත් අද මියන් අල්ලන්නේ නැති සිල් ගන්න අහිංසක බලලෙක් හැටියට විස්තර කළා. මේව සිදු වෙන්න බැරි පුදුම දේවල් නොවෙයි. මේව සිදු වෙන්න පුළුවනි. නමුත් අද මෙම කොටස් දෙකේම එවැනි තත්ත්වයක් නැහැ. එවැනි තත්ත්වයක සිටගෙන කරන ලද එම කතාව නිසා යම් යම් අය මුළාවට පත් වන්න පුළුවනි.

දකුණු කොළඹ පළමුවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා දක්ෂ නීතිඥයකු හැටියට ලෝකයේ ඇති වුණු තත්ත්වයන් විග්‍රහ කර දක්වන අවස්ථාවෙදී, තමාගේ පක්ෂයට සම්බන්ධ කම් ඇති අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ ප්‍රතිපත්තින් තමාගේ පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තින් රටේ සමාජයේ දියුණුවට ආධාර වන ආකාරයට ක්‍රියාවේ යෙදවෙන බව කීව. එතුමාගේ එක ප්‍රකාශයකින් කොටසක් ඇත්තයි. එනම්—

අ. සා. 7.45

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

Order, please! Mr. Speaker will take the Chair.

අනතුරුව ශ්‍රීමත් රසින් පෙරිඩි මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන් කථානායකතුමා මූලාසනාරූප විය.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்கம்)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

ලෝකයේ ජාත්‍යන්තර තත්ත්වයන්හි වෙනසක් ඇති වුණාය කීව, 1948-1954 අතර කාලයෙදී. එම කරුණේ සත්‍යයක් තියෙනව. නමුත් එම වෙනස්වීම ලංකාවේ වැරදි ප්‍රතිපත්තියක් ගෙන යාමට හේතු වක් වුණු හැටියට එතුමා පෙන්නුම් කළා. 1954 වන විට ජාත්‍යන්තර වශයෙන් විශාල වෙනස්වීම් දෙකක් සිදු වුණු බව මාත් පිළිගන්නව. එකක් නම් පරමාණු බලය සම්බන්ධයෙන් අමෙරිකන් අධිරාජ්‍යවාදීන්ට තිබුණු ප්‍රමුඛත්වය, ඒකාධිපතිත්වය එහෙම නැති නම් ලෝකයට තර්ජනයක් වන්නට තිබුණ මවුන්ගේ

තත්ත්වය, සම්පූර්ණයෙන් වෙනස් වෙලා සෝවියට් දේශයේ නායකත්වය ඇති සමාජවාදී කඳවුරට ඊට වැඩි බලයක් ලැබුණ. එම නිසා මුළු ලෝකයම තමන්ගේ අධිපතිත්වයක් ඇති කර ගැනීමේ පරමාර්ථයෙන්, ලෝකය ආක්‍රමණය කිරීම සඳහා ලෝකයට තර්ජනය කිරීමේ පරමාර්ථයෙන්, අධිරාජ්‍යවාදීන් ගෙන ගිය වැඩ පිළි වෙළ සම්පූර්ණයෙන්ම නතර කරවන්නට පුළුවන් බලයක් එම ප්‍රගතිශීලී සමාජවාදී බලවේගවලට ඇති වුණා. එසේම දේශපාලන වශයෙන් යටත් විජිත රටවල් 100 කට පමණ නිදහස් තත්ත්වයකට පත් වන්න පුළුවන් වන ආකාරයට කටයුතු සැලසුනා. එක්සත් ජාතීන්ගේ මණ්ඩලයේත් ඒ බලපෑම් බොහෝ දුරට ඇති වුණා. සමාජවාදී කඳවුරේ රටවල ආර්ථික තත්ත්වය ශීග්‍ර ලෙස දියුණු වෙගන ආනමුත්, යුද්ධයෙන් ඇති වූ හානි නිසා ඒ දියුණුව 1954 වන තුරු විශාල වශයෙන් කැපී පෙනුනේ නැහැ. ඒ නිසාම 1954 පමණ වන තුරු ලංකාව වැනි ආර්ථික වශයෙන් නොදියුණු යටත් විජිත රටවලට ආර්ථික වශයෙන් ආධාර දීමට තරම් ශක්තියක් සමාජවාදී කඳවුරේ රටවලට තිබුණේ නැහැ. දේශපාලන නිදහස පවා තිකම් නමින් පමණක් තිබුණු රටවල් හැටියට සැලකිය හැකි ලංකාව, ඉන්දියාව සහ මිසරය වැනි රටවල් අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ සහන භූමි හැටියට පවත්වාගෙන යාමට 1954 පමණ වන තුරු අධිරාජ්‍යවාදීන්ට පුළුවන් වුණේ ඒ නිසයි. එහෙත් 1954 පමණ වන විට නොදියුණු යටත් විජිත රටවලට ආර්ථික දියුණුව සඳහා අවශ්‍ය ආධාර දීමට සෝවියට් දේශය සහ නැගෙනහිර යුරෝපයේ අනෙකුත් සමාජවාදී රටවලට පුළුවන්කමක් ඇති වුණා. ඉතා මෑත කාලයක ආර්ථික වශයෙන් තරමක දියුණුවක් ලත් චීනයටත්—තමන්ගේ රටේ කොයි තරම් අමාරුකම් තිබුණත්—නොදියුණු රටවලට ආධාර කරන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇති වුණා.

1948 සිට 1956 දක්වා කාලය තුළ ආර්ථික වශයෙන් නොදියුණු රටවලට ආධාර කරන්නට තරම් ශක්තියක් ඇතිව, විශාල ධනස්කන්ධයක් රැස් කර ගෙන සිටි රටවල් දෙකක් ලෝකයේ තිබුණා. එයින් එක්සත් ජනපදය හෙවත් අධිරාජ්‍යවාදී අමෙරිකාව ප්‍රධාන තැන ගන්නව. අනෙක

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යවාර්ෂික එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

ක්‍රියාත්‍යයයි. 1948 සිට 1956 දක්වා ගත වූ කාලය තුළ එකම මූලික කර්මාන්තයක් වත් ගෙන යාමට වුවමනා තරම් ආධාරයක් මේ රටවලින් ලැබුණේ නැහැ. ආර්ථික වශයෙන් නියම අත්තිවාරමක් දමාගෙන වැඩ කරගෙන යාමට ඉඩ නොදුන්නා පමණක් නොව, කර්මාන්ත පටන් ගැනීම සම්බන්ධයෙන් නොයෙක් විධියේ බලපෑම් පවා කළා. ලංකාව සහ ඉන්දියාව වැනි රටවල මූලික කර්මාන්ත පවා ඇති නොකර තමන්ගෙම අයිතිය රැක ගැනීමට අධිරාජ්‍යවාදීන් ක්‍රියා කළා.

1954 දී ඉන්දියාව ආසියාවේ පළමුවන වරට තම රටේ වානේ කර්මාන්තශාලාවක් පටන් ගැනීමෙන් අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ වැඩ පිළිවෙල කඩා දැමීමේ ප්‍රථම පියවර ගත්තා. එයින් අධිරාජ්‍යවාදීන් පුද්ගලයට පත් වුණා. මොකක්ද මේ වුණ දේ, කියා කල්පනා කරන්න පටන් ගත්තා. වානේ කර්මාන්ත ශාලාව පටන් ගැනීමේදී ඉන්දියාව රුසියාවත් සමග 1954 දී ගිවිසුමකට අත්සන් කළා. ඒ ගිවිසුමේ හැටියට ඉන්දියාවේ වානේ කර්මාන්ත ශාලාවක් පටන් ගැනීම සහ පවත්වාගෙන යාම සඳහා අවශ්‍ය කම්කරුවන් සහ විශේෂඥයන් පුහුණු කර දීමට සෝවියට් රුසියාව පොරොන්දු වුණා පමණක් නොව, එතෙක් වුවමනා කරන විශේෂඥයින් ලබා දෙන්නටත් එකඟ වුණා. ඒ අතර, වානේ කර්මාන්ත ශාලාවේ සම්පූර්ණ අයිතිය ඉන්දියාව සන්තකව තැබීමටත් ඉන්දියාවේ ජනසතු ව්‍යාපාරයක් හැටියට එය ගෙන යාමට ඉඩ දීමටත් සෝවියට් දේශය එකඟ වුණා. අධිරාජ්‍යවාදී බලය ආර්ථික වශයෙන් බිඳ දැමීමටත් ඒ මගින් විශාල වෙනසක් ඇති කිරීමටත් මේ ක්‍රියාව සමත් වුණා.

එහෙත් ලංකාවේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව පැවති කාලේ තිබුණු වැඩ පිළිවෙළ නිසා අපට අධිරාජ්‍යවාදී ආණ්ඩුවලට ආර්ථික වශයෙන් වහල් වීමට සිදු වුණා. සදාකාලිකව අප රටවැසියාට අයිති දේවල් වැඩි දියුණු කර ගැනීමට එයින් ඉඩ නොලැබී ගියා. ඒ බව ලෝක බැංකුවේ වාර්තාවෙහිත් පිළිගත්තා. වෛද්‍යනාදන් ඇමතිවරයාගේ වාර්තාවෙහිත් ඒ බව ප්‍රකාශ කළා. ඒක තමයි අපට තිබුණු එකම

ඉරණම. අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ විශාල කොමි පැනිවලට යටත්ව ඔවුන්ගේ සහවරයින්, සේවකයින්, හැටියට සිටිමින්, ඔවුන්ගෙන් ලැබුණු සුළු ආධාරවලින් ගෙන යන සුළු ගෘහ්‍ය කර්මාන්ත මත පමණක් අපේ ආර්ථික පදනම ගෙන යාමේ ප්‍රතිපත්තිය ඔවුන් ඇති කරගෙන ගියා. 1956 වන විට ඒ වෙනස්වීම් ඇති කරන්නට පුළුවන් වුණා. සෝවියට් දේශය ආදී සමාජවාදී රටවලින් ආධාර ලබා ගැනීමට බණ්ඩාර නායක ආණ්ඩුව ගිවිසුම්වලට ඇතුළත් වුණා. රට යටපත් නොකර, කොන්දේසි රහිතව, රටේ දියුණුවට, මහජන සතු ව්‍යාපාරවලට එවැනි සමාජවාදී රටවලින් ආධාර ලබා ගැනීමේ ප්‍රතිපත්තිය නිසා විශාල වෙනස්වීමක් ඇති වුණා. ඒ නිසා අපේ දේශපාලන නිදහසත් තහවුරු කිරීමට පුළුවන් වුණා. මේ කාරණා අපි හොඳට මතක තබා ගන්න ඕනා. 1956 වන තුරුම අධිරාජ්‍යවාදී ආණ්ඩු සමග එක්කාසු වි යටත් විජිත ක්‍රමය තහවුරු කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළයි එක්සත් ජාතික පක්ෂය ගෙන ගියේ. ලංකාවට කළ ප්‍රධාන ද්‍රෝහිකම් එය බව හොඳට අවබෝධ කර ගන්න ඕනා. ඇත්ත වශයෙන්ම උනන්දුවක් දක්වා ක්‍රියා කළා නම් අධිරාජ්‍යවාදී ආණ්ඩුවලින් පවා ඒ රාජ්‍යවලට යට නොවී ආධාර ගැනීමට පුළුවන්කම තිබුණා. අප පැහැදිලි වශයෙන් මේ කරුණු ගැන කල්පනා කළ යුතුයි.

ඉන්දියාව සම්බන්ධවත් අදහස් ප්‍රකාශ වුණා. අද ඉන්දියා විරෝධී අදහස් පැතිරී මේ කනගාටුදායක තත්ත්වයක් ලංකාවේ තිබෙනව. මේ තත්ත්වය ඇති වී තිබෙන්නේ කම්කරු ප්‍රශ්නය හා වෙළඳාම සම්බන්ධයෙනුයි. ඉන්දියාව ආසියාවේ විශාල ජනගහණයක් ඇති රටක්. යම් යම් අවස්ථාවල ඉන්දියාවත් ලංකාවත් අතර යුද්ධ ඇති වී තිබෙන බව පැරණි ඉතිහාසයෙ සඳහන් වෙනව. නමුත් මූලික වශයෙන් ඉන්දියානු ජනතාව ලංකාව සමග කිවිටු සහෝදරත්වයෙන්, මිත්‍රත්වයෙන් ජීවත්වීමට ආශා කරන ජනතාවක්. රටවල් දෙකේම ජනතාව මිත්‍ර සම්බන්ධකමෙන්, අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධකමෙන් ජීවත්වීමට ආශාවෙන් සිටිනව. ඉන්දියාව විශාල රටක් වුවත් ලංකාව කුඩා රටක් වුවත් රටවල් දෙකේම විසදිය යුතු පොදු ආර්ථික ප්‍රශ්න

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

නිබේනව. ඒ නිසා දෙරට අතර මිත්‍ර සම්බන්ධකම් ඇති කර ගැනීම සම්බන්ධයෙන් ඉන්දියාවේ සිටින නියම ජන නායකයින්ගේත්, ලංකාවේ සිටින නියම ජන නායකයින්ගේත් අදහස් දැක්වීම් කර ගැනීමට නම් මේ රටවල් දෙක අතර ජාතිභේද වාද ඇති කිරීමට ගෙන යන මේ ව්‍යාපාරය නතර කර දැමිය යුතුයි. මෙවැනි භේද පැතිරෙන්නට ඉඩ හැරීම ඇත්ත වශයෙන්ම අධිරාජ්‍යවාදීන්ට අනකොච්ඡවක් වෙනව. ඉන්දියාවත් ලංකාවත් අතර ඇති මිත්‍රත්වය තව තවත් දියුණු කරනවා වෙනුවට භේද ඇති වන විධියේ වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන ගියොත් එයින් අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ උපක්‍රමවලට හොදුරු වෙනව. එහෙම වුණොත් අපේ ජාතිය දියුණු කිරීමටත්, අපේ ජාතික ප්‍රශ්න විසඳීමටත් නොහැකි වන බව ඉතා ඕනෑකමින් මතක් කරනව.

ඒ. රත්නායක මයා.

(திரு. எ. ரத்னாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

අකුරුස්සේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාව අසාගෙන සිටින විට ඊයේ රාත්‍රියේ මා කියවූ සෝවියට් ප්‍රචාරක පත්‍රයක් මතක් වුණා. ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාව ඒ පත්‍රයේ පරිවර්තනයක් වගෙයි. ඒ භාෂාවෙන්ම තමයි ඒ අයගේ ප්‍රචාරක කටයුතු ගෙන යන්නේ. මේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට නිදහස් අදහසක් ප්‍රකාශ කරන්නට බැරි විම ගැන මා කණගාටු වෙනව. හැම අවස්ථාවකදීම සෝවියට් ප්‍රචාරක ප්‍රවෘත්ති සහ අදහස් තමයි ප්‍රකාශ කරන්නේ. අපි නම් කවදාවත් ඇමරිකාවට හෝ බ්‍රිතාන්‍යයට හෝ යටවි අදහස් ප්‍රකාශ කළේ නැහැ. විදේශාධාර සම්බන්ධව එතුමා දැන් කථා කරමින් සෝවියට් රුසියාව පමණයි ලංකාවට ආධාර කළේ කියා කිව්ව. [බාධා කිරීමක්] නමුත් මේ ඇස්තමේන්තු කෙටුම්පත අරන් බැලුවොත් විදේශාධාර දී තිබෙන්නේ මොන මොන රටවල්ද කියා අපට පෙනෙනව. පළමුවෙන්ම එක්සත් ජාතීන් දෙන ආධාර සඳහන් වෙනව. ඊළඟට ආධාර දී තිබෙන රටවල් එහි සඳහන් වන්නේ මේ අනු පිළිවෙළටයි : නවසීලන්තය, කැනඩාව, අයි. බී. ආර්. ඩී. එක—ඒකත් එක්සත් ජාතීන්ගේ ආයතනයක්—කැනඩාව, ප්‍රංශය, චීනය, බටහිර

ජර්මනිය, යු. එස්. එස්. ආර්. වෙකොස්ලෝවේකියා, යු. එස්. එස්. ආර්., පෝලන්තය, යු. එස්. එස්. ආර්., යු. එස්. එස්. ආර්., කැනඩාව, කැනඩාව, කැනඩාව, චීනය, යු. එන්. චීනය, චීනය, යු. එන්. එස්. එස්. එච්. සී., යු. එන්. ඩබ්ලිව්. එස්. පී., යු. එස්. එස්. ආර්. යුගොස්ලෝවියාව, කැනඩාව, කැනඩාව, යු. එස්., යු. එස්., කැනඩාව, ඔස්ට්‍රේලියාව, ඔස්ට්‍රේලියාව, යු. එන්. අයි. සී. ඊ. එස්., චීනය, ඔස්ට්‍රේලියාව, ඔස්ට්‍රේලියාව, නිව්සීලන්තය, ඔස්ට්‍රේලියාව, කැනඩාව, කැනඩාව, කැනඩාව, කැනඩාව, බ්‍රිතාන්‍යය, චීනය, චීනය, කැනඩාව, බටහිර ජර්මනිය, බටහිර ජර්මනිය, බටහිර ජර්මනිය, කැනඩාව, කැනඩාව, කැනඩාව, කැනඩාව, කැනඩාව, බටහිර ජර්මනිය, කැනඩාව, කැනඩාව, කැනඩාව, කැනඩාව, බටහිර ජර්මනිය, කැනඩාව.

තවත් හතක් ද කොහෙද තිබෙනව. මේවා සියල්ලම අධිරාජ්‍ය රටවල්. සෑම පිටුවකම තිබෙන්නේ අධිරාජ්‍ය රටවලින් ආධාර ලැබුණු බවයි. ඒ නිසා එක පැත්තකට ඇද කථා කරන එක අයුතුයි. අපේ බලාපොරොත්තුව ලෝකයේ හැම රටක් සමගම මිත්‍රකම් ඇති කර ගෙන සුහදභාවයෙන් සිටීමයි. මේක කුඩා රටක්. අපි නිපදවන ද්‍රව්‍ය ලෝක වෙළෙඳ පොළේ විකුණන්නට ඕනැ. අපට වුවමනා ද්‍රව්‍ය ලෝක වෙළෙඳ පොළෙන් ගන්නට ඕනැ. අප නිපදවන ද්‍රව්‍ය වැඩි වශයෙන් වෙළෙඳාම් කරන්න සිදු වී තිබෙන්නේ අධිරාජ්‍යයයි කියන “ස්ටර්ලින් ඒරියා” එකේයි. වැඩි වෙළෙඳාමක් තිබෙන්නේ ඒ කලාපයේ. අපේ රටේ දියුණුව ගැන කල්පනා කර, රට සමාජවාදය කරා ගෙන යන්නට හොඳ වෙළෙඳ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කර, අපේ වෙළෙඳාම ආරක්ෂා කර ගැනීම තුළින්ම හුරු කියනවා නම්, වර්තමාන ආණ්ඩුවේ වෙළෙඳ ප්‍රතිපත්තිය අප ද අනුගමන කරනවාය කියන එකයි මැද කොළඹ මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළේ. ඒ ප්‍රකාශය අපි අනුගමන කරනවා.

කල් තැබීම

කල් තැබීම

එම්. සිවසිතම්පරම් මයා. (උඩුප්පිඩ්ඩි)

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்—உடுப்பிட்டி)

(Mr. M. Sivasithamparam—Uduppidi)

Mr. Chairman, during the very short time at my disposal before the House adjourns, I want to deal with two matters that were raised by the hon. Member for Welimada (Mr. K. M. P. Rajaratna). Firstly, that we in supporting the Indian proposal that the Soviet Union should also be given a seat at the Non-aligned Conference had subjected ourselves to the commands of India. May I remind the hon. Member for Welimada that at the first Non-aligned Conference, China herself wanted the Soviet Union seated at this Conference? I do not know how the Soviet Union which was an Asiatic country at the first Conference ceased to be an Asiatic country at the second Conference. I think the hon. Member for Welimada with his new love for China should also have a little knowledge of what had happened earlier as far as China was concerned.

I am extremely sorry that the hon. Member for Welimada should have once again on the Floor of this House raised the matter of the Indian High Commissioner's visit to Jaffna. We discussed this matter more than once on the Floor of this House when opinions for and against the High Commissioner were expressed in detail and in full. As far as the Government is concerned, they know what the exact position is. I am only surprised and I wish to make this point on the Floor of this House—

එකල්හි වෙලාව අ. හා. 8 වූයෙන් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට ප්‍රශ්නය වාර්තා කරනු පිණිස සහාපති තුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් විය.

කාරක සභාව ප්‍රශ්නය වාර්තා කරයි; නැවත රැස්වීම 1964 අගෝස්තු 19 වන බදාදා.

කල් තැබීම

ඉන්ද්‍රානිකාප්පු

ADJOURNMENT

යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන දිනේ, ප්‍රශ්නය සහාපති මුඛ කරන දින:

“මන්ත්‍රී මණ්ඩලය දැන් කල් තැබිය යුතුය.”—
[ගරු සී. පී. ද සිල්වා]

කුසුමා රාජරත්න මිය. (ඌව-පරණගම)

(திருமதி குசுமா ராஜரத்ன—உவா-பரணகம)

(Mrs. Kusuma Rajaratna—Uva-Paranagama)

ගරු කළානායකතුමනි, ගරු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාගේ අවධානයට යොමු කිරීම පිණිස ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කළ යුතුව තිබෙනවා. මා විසින් මේ කාරණය සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාට කලින් දන්වා තිබෙනවා. එතුමා දැන් මෙතන නැති නිසා පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාවත් මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් දෙනවා ඇත කියා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

දැනට සතියකට පෙරත් මා මේ ප්‍රශ්නයම ඉදිරිපත් කළා. මේ කාරණය මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයේ ඌව-පරණගම මාතෘ නිවාසය බාරව සිටින ඇපොතිකරි මහත්මයා ගැනයි. මේ මහත්මයා නිතරම බිමත්කමින් පසුවන නිසා ඒ මාතෘ නිවාසයේ පාලන කටයුතු ඉතාමත්ම අසතුටුදායක තත්ත්වයකයි පවතින්නේ. මේ ගැන ලිපියකුත් ගරු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාට ඉදිරිපත් කළා. නමුත් අපට කිසිම සහනයක් ලැබුණේ නැහැ. මට විශේෂයෙන් ම මතක් කරන්න තිබෙන්නේ පසුගිය 11 වැනි දා සිට දවස් තුනක් මේ මාතෘ නිවාසයේ සිටින ලෙඩුන්ට කෑම සපයා නැති බවයි. මෙහි කෑම සපයන කොන්ත්‍රාත් කරුවා පානදුරේ කෙනෙක්. ‘එ’ කොන්ත්‍රාත්තුවේ “සබ් කොන්ට්‍රැක්ට්” එක මගේ කොට්ඨාශයේ කෙනෙකුට දී තිබෙනවා. මේ කොන්ත්‍රාත්කාරයාට “සබ් කොන්ට්‍රැක්ට්” එකේ මුදල් දුන්නේ නැති නිසා ලෙඩුන්ට කෑම සැපයීම දවස් තුනකට අත්හිටුවා තිබෙනවා. එය අසාධාරණයක් බව තමුත්තාත්සේට තේරෙනවා ඇති. ඒ නිසා මේ කොන්ත්‍රාත්තුව වහාම කැන්සල් කරන්න ය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. එපමණක් නොවෙයි, මේ මැලේ වාර්ච්චි මහත්මයාට විරුද්ධව තිබෙන චෝදනා සම්බන්ධව පරීක්ෂණයක් පවත්වා මොහු වහම එතැනින් ඉවත් කරන සැටියට අපි ඉල්ලා සිටිනවා. සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාට මම විශේෂයෙන් මතක් කරන්න සතුටුයි, අද ඒ මාතෘ නිවාසයට යන්න ලෙඩුන් ඉතාමත් අකමති බව, ඔවුන්ට නියම විධියට ප්‍රතිකාර නොකරන නිසා දැන් ඒ මාතෘ නිවාසයට යන්නේ

කල් තැබීම

කල් තැබීම

ලෙඩින් ඉතාමත් වික දෙනයි. අද එ අයට වැලිමඩ මාතෘ නිවාසයට හෝ නුවරඑළියට හෝ බදුල්ලට හෝ යන්න සිදු වී තිබෙනවා. ඒ නිසා වහාම පරීක්ෂණයක් පවත්වා මැල්ලවාරච්චි මහත්මයා එතැනින් ඉවත් කරන ලෙස අපි ඉල්ලා සිටිනවා. බිමත්කමින් පසු වන වෛද්‍ය නිලධාරියකුට හෝ ඕනෑම කෙනෙකුට තමාගේ කටයුතු හරියාකාර කරන්න පුළුවන්කමක් නැති බව ගරු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා පිළිගන්නවා ඇති. විශේෂයෙන්ම මොහු වෛද්‍යවරයෙක් නිසා මේක ඉතාමත් ලොකු වරදක් බව තමුත්තාත්සේට පෙනී යනවා ඇති. ලෙඩින් කීප දෙනෙක් මරුමුවටත් පත් වෙලා තියෙනවා. මීට ඉහතදීත් මම මේ ගැන මේ ගරු සභාවේදී සඳහන් කරල තියෙනවා. මේක කල් දැමිය යුතු වැඩක් නොවෙයි. අද හෙටම මේ ගැන පරීක්ෂණයක් පවත්වා මැල්ලවාරච්චි මහතා එතැනින් පිට කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාට දැන්විය යුතු තවත් කරුණක් තියෙනවා. විත්තමු මාතාවන් පුහුණු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානයක් බදුල්ලේ පිහිටුවන්න ය කියා අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ අපි මේ ගරු සභාවේදී ඉල්ලා තිබෙනවා. බදුල්ලේ දිස්ත්‍රික් කාරක සම්බන්ධතා කමිටුවෙදීත් මේ කාරණය අපි ඉදිරිපත් කළා. එවැනි මධ්‍යස්ථානයක් බදුල්ලේ පිහිටුවනවා නම් අපේ ගම්වල කාන්තාවන්ට එහි ගොස් ඒ සේවය සම්බන්ධව හොඳ පුහුණුවක් ලබාගෙන තමන්ගේම ගම්වල කටයුතු කිරීමට පුළුවන් වෙනවා. දැන් අපේ පළාත් වලට විත්තමු මාතාවන් යන්නෙ පිට පළාත්වලින්. ඒ අයට ඉන්න හිටින්න තැනක් නැති නිසා වෙනත් පහසුකම් නැති නිසා, පත්වීම් ලැබී ආ හැටියෙම ඒ පත්වීම් අවලංගු කර ගෙන ඔවුන් පහසු ස්ථාන කරා ආපසු යනවා. ඒ නිසා ගරු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාගේ අවධානය මීට යොමු කර ඉතාමත් ම සාධාරණ පිළියමක් යොදන ලෙස—විත්තමු මාතාවන් පුහුණු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානයක් බදුල්ලේ පිහිටුවන ලෙස—අපි ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට ගරු කථානායකතුමාට විශේෂයෙන් දැන්විය යුතු කරුණක් තියෙනවා. තමුත්තාත්සේ ඒ ගැන කෙසේ බලා

යමක් කියනවා ඇතැයි මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. පසුගිය 14 වැනිදා—අය වැය විවාදය පැවැත්වූ අවසාන දිනයේදී—මගේ ඇසින් දුටු සිද්ධියක් මා මේ විස්තර කරන්නෙ. කිරිඇල්ලේ හිටපු මන්ත්‍රීවරියක් වූ කුසුමා ගුණවර්ධන මහත්මිය විශේෂ අමුත්තනගේ ගැලරියේ ඉස්සරහ පෙළේ අසුන් ගෙන ඉතාමත් ඕනෑකමින් විවාදයට සවන් දිගෙන සිටිය. ඒ අවස්ථාවේදී පොලිස් නිලධාරී මහත්මයෙක් ඇවිත් ඇය එතැනින් ඉවත් කළා. ඒක ලොකු අසාධාරණයක්. ඒ මහත්මිය මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරියක වශයෙන් දීර්ඝ කාලයක් සේවය කළ බවත්, ඇ වගකීමක් ඇතිව කටයුතු කළ මන්ත්‍රීවරියක් බවත්, අදත් වගකීමක් ඇතිව කටයුතු කරන කාන්තාවක් බවත්, තමුත්තාත්සේ දන්තවා. මා හිතන පිළිවෙලට එදා සිදු වුණු දේ සතුටුදායක මදි. මෙවැනි දෙයක් නැවත සිදු වන්නට ඉඩ නොතබන ලෙස කථානායකතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

අ. හා. 8.9

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

I want to raise with the Hon. Minister of Education the question of first year students of the Ceylon University who sat for the G. S. Q. and G. A. Q. Examination last December, the results of which were published a few days back. In past years these undergraduates who failed this examination were given an opportunity of qualifying again within a few months without having to wait till the end of the following academic year. This practice has been stopped now.

Due to a change in the academic year of the Ceylon University, these students had an unusually long vacation of six months this year, and those who failed the examination of last December will now have to wait till June next year—a period of 1½ years—to sit for their next examination. In former years the practice was different.

කල් තැබීම

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

There is also a fear among these undergraduates that due to the increasing number of admissions this year it may be possible that those who failed the first year's qualifying examination will not be allowed to attend lectures for want of accommodation and that they will probably be asked to study privately to sit for the next examination. If this happens it would cause grave hardship to these undergraduates, particularly to the science students who would not have the facilities elsewhere for doing practicals. These students are already in the University and I would appeal to the Hon. Minister of Education to see that they are not penalized in this manner but that they are allowed to continue to attend lectures and practicals and are also given an early opportunity of sitting for a qualifying examination again within the next few months.

අ. භා. 8.11

ජයසූරිය මයා.

(කීරු. ඉයජුරිය)

(Mr. Jayasuriya)

ගරු කථානායකතුමනි, ප්‍රවාහණ ඇමති තුමාට කරුණක් ඉදිරිපත් කිරීමට තිබෙනවා. මගේ කොට්ඨාශයේ වැසියන්ගේ පහසුව සඳහා බස් නැති පාරවලට බස් යෙදවීම, බස් දුටන පාරවලට වැඩිපුර බස් යෙදවීම, ඒ මාගේ දික් කිරීම, වැනි කාරණා රාශියක් බොහෝ කාලයක් තිස්සේ ඉල්ලා තිබෙනවා. මේ පිළිබඳව සති කීපයකට පෙරත් මම මතක් කළා. ඒ ඉල්ලීම්වලින් එකක් ඉෂ්ට කර තිබෙනවා. ඒ ගැන මම ඇමතිතුමාට මගේ අවංක ස්තූතිය පිරිනමනවා.

පොල්ගස්ඔව්ට සිට කොට්ටාව දක්වා බස් ධාවනය කරන්නටයයි අපි ඉල්ලා සිටියා. දැන් එහි බස් දුටනවා. මෙතෙක් කල් ඒ පාරේ පොද්ගලික වැන් රථය කුසි, ගමන් කළේ. පොල්ගස්ඔව්ට සිට කොට්ටාව දක්වා ඇති සැතපුම් 4 ට ඒ වැන් රථය අය කළේ ගැන 20 යි. නමුත් දැන් ලංගම බස් එක ඒ දුරට ගැන 30 ක් අය කරනවා. අපි පොද්ගලික වැන් රථ වෙනුවට ලංගම බස් ඉල්ලුවේ ලස්සන බස් ලබාගැනීමට නොවෙයි. දළ පත්

කල් තැබීම

මහජනයාට පහසුකම් ඇති කිරීමටයි. ඒ නිසා පොද්ගලික වැන් රථය අය කළ මුදලට වඩා වැඩි මුදලක් ලංගම බස් රථය අය කිරීම කිසි සේත්ම යුතු නැහැ. වැන් රථය ගැන 10 අය කළ දුර ප්‍රමාණයට ලංගම බස් රථය ගැන 15 ක් අය කරනවා. වැන් රථය ගැන 20 ක් අය කළ දුර ප්‍රමාණයට බස් රථය ගැන 30 ක් අය කරනවා. මෙය වැරදීමක් දැයි මම දන්නේ නැහැ. වැරදීමක් නොවේ නම්, වැන් රථයම තිබෙන එක හොඳ බව මට කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ පිළිබඳව සොයා බලා මගින්ට වැඩි පහසුකමක් සලසා දෙනවා මිස තිබෙන පහසුකමක් අඩු නොකරන මෙන් මම ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. භා. 8.13

ආරියදාස මයා.

(කීරු. ආරියදාස)

(Mr. Ariyadasa)

ගරු කථානායකතුමනි, ලාච-පරණගම ගරු මන්ත්‍රීතුමිය (කුසුමා රාජරත්න මිය.) විසින් අසන ලද ප්‍රශ්නයට අදාල ලිපි ගොනුව දැන් සවිලි වෙලාවකට පෙරයි මට ලැබුණේ. ඉතා ඕනෑකමින් කරුණු බලාගෙන යන විට ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමියගේ ඉල්ලීම යුක්ති සහ ගත බව පෙනී යනවා. ප්‍රථමත් තරම් ඉක්මනින් ඒ නිලධාරියා ඒ ස්ථානයෙන් ඉවත් කිරීමට කටයුතු කරන බව දැන් වන්නට කැමතියි. නැවත වාරයක් මේ ගැන පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීමට වුවමනා වක් නැත කියාත් මා කල්පනා කරනවා. වැලිමඩ ආරෝග්‍ය ශාලාවේ වෛද්‍ය නිලධාරියා මේ කාරණය ගැන පරීක්ෂණයක් පවත්වා තිබෙනවා. ඒ පරීක්ෂණයෙන් එළිවන කරුණු අනුව ලාච-පරණගම ගරු මන්ත්‍රීතුමිය විසින් සඳහන් කරන ලද නිලධාරියා තව දුරටත් ඒ ස්ථානයේම තබා ගැනීමට කිසිම යුතුකමක් නැහැ. ගරු මන්ත්‍රීතුමිය මේ කරුණුවලින් සැහි මකට පත් වෙනවා ඇතැයි මා කල්පනා කරනවා.

ඊළඟට හෙදියන් පුහුණු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානය ගැන කියන්නට තිබෙන්නේ දැනට අමාත්‍යාංශයේ අවධානය ඊට යොමු වී තිබෙන බවයි.

ගරු පී. බී. ජී. කලුගල්ල (අධ්‍යාපන ඇමති)

(கௌரவ பி. பி. ஜி. கலுகல்ல—கல்வி அமைச்சர்)

(The Hon. P. B. G. Kalugalla—Minister of Education)

In reply to the question asked by the hon. Member for Galle (Dr. W. Dahanayake), I wish to say that a student sits for the University Qualifying Examination after one year's instruction at the University. This examination is held once a year in the months of March and April and those students who fail the qualifying examination are entitled to sit for this examination on the next year.

Due to the fact that all three universities are to be opened simultaneously there is a few months delay in holding the examination. However, I assure you that no injustice or inconvenience will be caused to a single student.

අ. හා. 8.15

ගරු අනිල් මුණසිංහ (ප්‍රවාහන කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ அனில் முனசிங்க—போக்குவரத்து அமைச்சர்)

(The Hon. Anil Moonesinghe—Minister of Communications)

ගරු කථානායකතුමනි, හෝමාගම ගරු මන්ත්‍රිතුමාගේ (ජයසූරිය මයා.) ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙන්නට මා අදහස් කරනවා. පොල්ගස්බිවිට සිට කොට්ටාව දක්වා බස් රථයක් බාධනය කරවන ලෙස එතුමන්ලා අපෙන් ඉල්ලු විට එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ උදවිය ඉල්ලුවාය කියා කිසිම හේදයක් නැතිව, කිසිම වෙනසක් නැතිව අප එ් බස් රථය බාධනය කරවන්නට කටයුතු යෙදුවා. නියම කර ඇති මුදල් ගැනත් සොයා බලන්නම්. නමුත් එක කාරණයක් මෙහිදී මතක් කළ යුතුයි. මේ මාර්ගයේ පෞද්ගලික බස් රථ බාධනය කළා. තවමත් බාධනය කරනවා. පෞද්ගලික මුදලාලිලා පඩි පාලක සභාවේ නියමයන් අනුව සේව කයන්ට පඩි ගෙවන්නේ නැහැ. රියදු රන්ට, කොන්දොස්තර්වරුන්ට නියම වැටුපක් නොගෙවන අතර, මගීන්ට පහසු කම් සලසන්නේ නැහැ. ඒ අතීතයට නියම

කරනවා නම් හැතැප්මකට ශත 5 බැගින් නොව ශත 4 බැගින් වුවත් අය කරන්නට පුළුවනි. ඒ විධියට ගමන් කරවන්නාය කියා හෝමාගම ගරු මන්ත්‍රිතුමා කියනවා නම් සමහරවිට අපට එහෙම කරන්න පුළුවන් වෙයි. නමුත් අප නියම සේවාවක් ඉටු කරන බව මතක් කරන්න සතු වුයි. මගීන්ට අනතුරක් සිදු වුවහොත් වන්දි ගෙවන්නත් ඕනෑ. නමුත් මේ ඔක්කොම කළාට පසුව, මීට වඩා අඩු මුදලකට බාධනය කළොත් ලංගමයෙන් පාඩු සිදු වෙනවා නේදැයි අයවැය සාකච්ඡාවලදී අපෙන් අහනවා. ඒවා ගැනත් කල්පනා කරමිනුයි, අලුත් සේවා ඇති කරන කොට අප ගාස්තු නියම කරන්නේ. හැතැප්මකට ශත 5 බැගින් අය කළොත් සැතැප්ම හතරකට ශත 20 ක් අය වෙනවා. නමුත් සමහර පළාත්වලදී ශත 6 ක්, 7 ක්, 8 ක් අය කරන්නට අපට සිදු වෙනවා. ගම්බද ප්‍රදේශවලට ඉල්ලා ඇති අලුත් සේවා සැපයීමේදී සමහර විට හැතැප්මක් සඳහා ශත 8 ක් අය කරන්න සිදු විය හැකියි. කෙසේ වෙතත් සමහර ප්‍රදේශවල දැන් බාධනය කරන පෞද්ගලික රථවලින් අය කරන ගාස්තුවලට වඩා අඩුවෙන් ලංගම බස් බාධනය කරවන්නට අපට පුළුවනි. පෞද්ගලික අය ශත 75 ක් අය කරන ප්‍රදේශවල ශත 50 ක් පමණක් අය කර බස් රථ දුවවන්නට ලංගමයට පුළුවනි. එම නිසා මේ කරුණු සියල්ල ගැනම කල්පනා කර බලා මගීන්ට සහනයක් 'සලසන්නට බලා පොරොන්තු වෙනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසමමත විය.

මන්ත්‍රි මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව අ. හා. 8.17 ට, 1964 අගෝස්තු 14 වන දින සභාසමමතිය අනුව, අගෝස්තු 19 වන බදාදා ස. හා. 10 වන තෙක් කල් ගියේය.

இதன்படி சபையினது 1964, ஓகஸ்ட் 14 ஆம் தேதிய தீர்மானத்திற்கிணங்க, பி. ப. 8.17 மணிக்கு, 1964 ஓகஸ்ட் 19 ஆம் தேதி புதன் கிழமை மு. ப. 10 மணிவரை சபை ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

Adjourned at 8.17 p.m. until 10 a.m. on Wednesday, 19th August, 1964, pursuant to the Resolution of the House of 14th August, 1964.

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS

“හොඳේල් වැප්‍රොචේන්” හෝජනාගාරය

“ ஷேராட்டல் ரப்றபேனை ”

HOTEL TAPROBANE

107/64

ලක්ෂ්මන් රාජපක්ෂ මයා. (නිසිසමනා
රාමය)

(திரு. லக்ஷ்மன் ராஜபக்ச—திஸ்ஸமஹ ராம)

(Mr. Lakshman Rajapaksa—Tissamaharama)

මුදලේ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) “උප්‍රොබේන්” හෝජනාගාරය පවත්වා ගෙන යන හෝජනාගාර සමාගමේ ගෙවා නිම කළ ප්‍රාග් ධනය කොපමණද? (ආ) මෙම ප්‍රාග් ධනයෙන් කොපමණ ප්‍රමාණයක් ලංකා බැංකුව විසින් ගෙවා තිබේද? කොපමණ ප්‍රමාණයක් පුද්ගලික මාර්ග වලින් ලැබී තිබේද? (ඉ) මෙම සමාගමේ අධ්‍යක්ෂවරු කවරහුද? (ඊ) එක් එක් අධ්‍යක්ෂවරයාට කොපමණ වටිනාකමක් ඇති කොටස් තිබේද? (උ) නව සමාගම මෙම හෝජනාගාරය බාර ගන්නාට පසු කොපමණ මුදලක් වෙනස් කිරීම්, අළුත් වැඩියා කිරීම් හා එකතු කිරීම් සඳහා වැය කර තිබේද? (ඌ) මෙම ගොඩනැගිල්ලේ වැඩ කිරීම භාරව සිටින ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පීන්ගේ නම් මොනවාද? (එ) කරන ලද වැඩ සඳහා ටෙන්ඩර් කැඳවන ලද්දේද? නොඑසේ නම්, එ් මන්ද? (ඒ) “උප්‍රොබේන්” හෝජනාගාරය සඳහා අනාගතයේදී කොපමණ මුදලක් වැය කිරීමට අදහස් කර තිබේද?

நிதி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ)
 ஹோட்டேல் “ரஃப்ரேன்” நடாத்தும்
 ஹோட்டல் கம்பனியின் இறுத்த மூலதன
 மெவ்வளவு? (ஆ) இம்மூலதனத்துள்
 இலங்கை வங்கியாற் செலுத்தப்பட்ட தெவ்
 வளவு? தனியாட்களாற் செலுத்தப்பட்ட
 தெவ்வளவு? (இ) இக்கம்பனியின் அதிபதி
 கள் யார்? (ஈ) ஒவ்வொரு அதிபதிகளினதும்
 பங்குகளின் பெறுமதியெவ்வளவு? (உ) புதிய
 கம்பனியால் இந்த ஹோட்டல் பொறுப்பேற்
 கப்பட்டது முதல் அதன் கட்டடத்தில் மாற்றங்
 கள், புதுப்பித்தல்கள், பிற்சேர்க்கைகள் ஆதி
 யன செய்த வகையில் செலவினம்

மெவ்வளவு? (ஊ) இக்கட்டட திர்மாணிப்பிற்
குப் பொறுப்பான கட்டடச் சிற்பிகளின்
பெயர்களென்ன? (ஏ) செய்யப்பட்ட வேலை
களுக்குக் கேள்விப்பத்திரங்கள் கோரப்
பட்டனவா? இல்லையெனில் ஏன்? (ஏ)
ஹொட்டேல் “ரப்பேனை” சம்பந்தமாய்
மேலும் செலவிடுவதற்கு உத்தேசிக்கப்
பட்டுள்ள பணமெவ்வளவு?

asked the Minister of Finance: (a) What is the paid-up capital of the hotel company running the "Hotel Taprobane"? (b) How much of this capital has been subscribed by the Bank of Ceylon and how much by private sources? (c) Who are the directors of this company? (d) What value of shares is held by each director? (e) How much money has been spent on alterations, renovations and additions to the hotel since it was taken over by the new company? (f) What are the names of the architects in charge of the building operations? (g) Were tenders called for the work done and, if not, why? (h) How much is it proposed to spend in the future in respect of "Hotel Taprobane"?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා (මුදල්
ආමනි)

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா—
நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. Dr. N. M. Perera—Minister of Finance)

(අ) රු. 7,50,000 සි. (ආ) ලංකා බැංකුව විසින් ගෙවා තිබෙන මුදල රු. 7,36,690 කි. පෞද්ගලික කොටස්කරුවන් 10 දෙනෙකු රු. 13,310 ක් ගෙවා ඇත. (ඉ) ශ්‍රීමත් රිචඩ් අළුවිහාරේ; රාජනීතිඥ ඇන්. කේ. චෝක්සි මහතා; ලංකා බැංකුවේ සාමාන්‍යාධිකාරී, සී. ලෝගනාදන් මහතා; ලංකා බැංකුවේ සහකාර සාමාන්‍යාධිකාරී, ඇම්. මොහීඩ් මහතා; ලංකා බැංකුවේ සහකාර සාමාන්‍යාධිකාරී, ඇස්. ඇම්. සිරිමාන්න මහතා. (ඊ) ශ්‍රීමත් රිචඩ් අළුවිහාරේ රු. 1,000 බැගින් වටිනා කොටස් 100 සි. ඇන්. කේ. චෝක්සි මහතා—රු. 1,000 බැගින් වටිනා කොටස් 100 සි. අනෙක් අධ්‍යක්ෂ වරුන් තිදෙන පෞද්ගලිකව දරන කිසි වක් නැත. එහෙත්, එ් එක් එක් අයකු බැංකුව වෙනුවෙන් පාලනය කරනු ලබන

ලිඛිත පිළිතුරු

(a) Rs. 750,000. (b) The Bank of Ceylon has subscribed Rs. 736,690, and private share-holders, numbering 10, have subscribed Rs. 13,310. (c) Sir Richard Aluvihare, Mr. N. K. Choksy, Q.C., Mr. C. Loganathan, General Manager, Bank of Ceylon, Mr. M. Moheed, Assistant General Manager, Bank of Ceylon, Mr. S. M.

Sirimanne, Assistant General Manager, Bank of Ceylon. (d) Sir Richard Aluvihare—100 shares of the value of Rs. 1,000. Mr. N. K. Choksy 100 shares of the value of Rs. 1,000. The other three Directors have no personal holdings, but each of them holds 100 shares in trust for the Bank of Ceylon. (e) Rs. 425,000. (f) Messrs. Edwards, Reid & Begg, with Mr. T. N. Wynne-Jones as Consultant Architect for the Bank of Ceylon. (g) Tenders were not invited for such alterations and additions as they were very urgently required. Tenders were called for all other operations. (h) Rs. 3 million in all. This includes the cost and installation charges of air-conditioning equipment amounting to nearly Rs. 1 million.

ලංගමයේ අනියම් ලිපිකරුවන්ට 3 වැනි
පංක්තියේ ලිපිකාර විභාගයට පෙනී
සිටීමට අවසර දීම

இ. போ. ச. சமயோசித எழுதுவினைஞர் :
மூன்றாந்தர எழுதுவினைஞர் பரீட்சைக்
கமர அனுமதி

CASUAL CLERKS, C.T.B.: PERMISSION TO SIT
FOR CLASS III CLERICAL EXAMINATION

109/64

தென் ஐதன் பீடகொதி மன. (திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—திருவடைய)

(Mr. Lakshman Jayakody—Divulapitiya)

ප්‍රවාහණ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලයේ අතියම් ලිපිකරුවන්ට 3 වැනි පංක්තියේ යතුරු ලියන විභාගයට පෙනී සිටීමට අවසර දී තිබියදීත් 3 වැනි පංක්තියේ ලිපිකාර විභාගයට පෙනී සිටීමට අවසර නොදුන්නේ මන්ද? (ආ) මෙම විභාගයට පෙනී සිටීම සඳහා අවසර දීමට එතුමා ක්‍රියා කරනවාද?

போக்குவரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:
(அ) இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையைச் சேர்ந்த சமயோசித எழுதுவினைஞர்களை மூன்றாந்தரத் தட்டெழுத்தாளர் பரீட்சைக்கு அமர்வதற்கு அனுமதியளித்து மூன்றாந்தர எழுதுவினைஞர் பரீட்சைக்கு அமர்வதற்கு அனுமதியளிக்காததேன்? (ஆ) இப்

ලිඛිත පිළිතුරු

[ලක්ෂ්මීන් ජයකොඩි මයා.]

பரீட்சைக்கு அமர்வதற்கு அவர்களை அனு
மதிப்பதற்கு அவர் நடவடிக்கைகள் எடுப்
பாரா?

asked the Minister of Communications: (a) Why was permission not given to casual clerks of the C. T. B. to take up the Class III Clerical Examination when they were allowed to sit for Class III Typist's examination? (b) Will he take steps to allow them to take up this examination?

ගරු අතිල් මුණසිංහ (ප්‍රවාහණ කටයුතු පිළිබඳ ආමති)

(கௌரவ அனில் முனசிங்க—போக்கு
வரத்து அமைச்சர்)

(The Hon. Anil Moonesinghe—Minister of Communications)

(අ) සම්මාන 3 ක් ඇතිව (එකක් සිංහල හෝ දෙමළ හෝ ඉංග්‍රීසි විය යුතුයි) ජ්‍යෙෂ්ඨ පාඨශාලා සහතික පත්‍ර විභාගයෙන් හෝ යටකී සම්මාන ඇතිව දෙවතාවකට වඩා පෙනී නොසිට විෂයයන් 6 කින් පොදු අධ්‍යයන සහතික පත්‍ර විභාගයෙන් සමර්ථව ඇති ලංගමයේ සිටින අතියම් ලිපිකරුවන්ට 3 වැනි පන්තියේ ලිපිකරුවන් බඳවා ගැනීම සඳහා 64.6.14 වැනිදා පැවැත් වූ විභාගයට පෙනී සිටීමට අවසර දෙන ලදී. එමෙන්ම ජ්‍යෙෂ්ඨ පාඨශාලා සහතික පත්‍ර විභාගයෙන් සමර්ථ වී සිටි අතියම් ටයිප් ගසන්නන්ට 3 වැනි පන්තියේ ටයිප් ගසන්නන්ගේ විභාගයට පෙනී සිටීමට ඉඩ දෙන ලදී. නියම කොට ඇති සම්මාන ලබා නොතිබුණ බැවින් ඇතැම් අතියම් සේවකයෝ 3 වැනි පන්තියේ ලිපිකාර විභාගයට ඇතුළත් වීමට සුදුස්සෝ නුවූහ. (ආ) මේ ප්‍රශ්නය පැන නොනඟී.

(a) Casual clerks of the C. T. B. who had passed the S. S. C. with 3 credits inclusive of one in any of the languages Sinhala, Tamil or English, or the G. C. E. Examination in 6 subjects at not more than 2 attempts with credits referred to above, were given permission to take up the examination for recruitment of Clerks, Class III, held on 14.6.64. Similarly, casual typists who had passed the S. S. C. Examination were

ලිඛිත පිළිතුරු

allowed to sit for the Class III 'Typists' Examination. Some of the casual employees were not eligible for admission to the Class III Clerical Examination as they did not possess the credits stipulated. (b) The Question does not arise.

කාහල්වතුර හා දෙල්වලකන්ද සඳහා
 කැපැල් පෙට්ටි

நாகல்வத்துற, தெல்வலகந்த ஆகிய இடங்
களுக்கு இரு தபாற் பெட்டிகள்

LETTER-BOXES FOR NAHALWATURA AND
DELWALAKANDA

111/64

ස්වත් ලි මොල්ලිගොඩ මයා. (නිවින
ගල)

(திரு. ஸ்டான்லி மொல்லிகொட—நிவிதி
கல)

(Mr. Stanley Molligoda—Niwitigala)

තැපැල් හා විදුලි පණිවුඩ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) තැපැල් වතුර හා දෙල්වලකන්ද සඳහා තැපැල් පෙට්ටි දෙකක් ඉල්ලමින් 1961.4.24 වැනි දින නිව්තිගල පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයා විසින් කරන ලද යෝජනාවක් තිබෙන බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) මෙය ප්‍රතිකේෂ කරන ලද්දේ මන්ද? (ඉ) 1964-65 වැනි මුදල් වර්ෂය තුළ එවා ලබා දෙන බවට එතුමා ප්‍රතිඥාවක් දෙනවාද?

தபால், தந்திப் போக்குவரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) நாகல்வத்துற, தெல்வலகந்த ஆகிய இடங்களுக்கு இரு தபாற் பெட்டிகள் அமைக்கும்படி நிவித்திகலப் பாராளுமன்ற உறுப்பினரால் 24.4.61 இல் ஆலோசனை கூறப்பட்டதென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) அது ஏற்றுக்கொள்ளப் படாததேன்? (இ) 1964/65 ஆம் நிதியாண்டில் அவை வழங்கப்படுமென அவர் உத்தரவாதமளிப்பாரா?

asked the Minister of Posts and Telecommunications : (a) Is he aware of a proposal made by the Member for Nivitigala on 24.4.61 making a request for two letter-boxes for Nahalwatura and Delwalakanda ? (b) Why was it turned down ? (c) Will he give an assurance that they will be given in the financial year 1964/65 ?

பிவின பிபிதூர்

பிவின பிபிதூர்

[சீர்துநீ மெலீபிமெலி மெ.]

சேவலெ லெமெனெ ஸுகியலி” சீரீர லேகதீ
வரலெ (1963.10.12 வன தின) பிபிதூர் டுந்
லெ லீதூலெ டுந்நலெ? (ஓ) 1964-65 மூடலீ
வரீசலெடீ விபுலீ பனிலுலகருவெகெ பந்
கரந லெலெ லீதூலெ பூநிலுலகெ டேநலெ?

தபால், தந்திப் போக்குவரத்து அமைச்ச
ரைக் கேட்ட வினா: (அ) உடகரவிற்ற உப
தபால் நிலையத்திற்கு தந்திச் சேவகரொரு
வரை நியமிப்பது சம்பந்தமாய் 25.8.63 இல்
ஆலோசனை கூறப்பட்டதென்பதை அவர்
அறிவாரா? (ஆ) 1964/65 ஆம் நிதிவருடத்
தில் தான் அத்தகைய சேவையை அளிக்க
முடியுமென நிரந்தரக் காரியதரிசி (12.10.63
ஆம் தேதிய கடித மூலம்) பதிலிறுத்தாரென்
பதை அவர் அறிவாரா? (இ) 1964/65 ஆம்
நிதியாண்டில் தந்திச் சேவகரொருவர் நிய
மிக்கப்படுவாரென அவர் வாக்குறுதியளிப்
பாரா?

asked the Minister of Posts and Tele-
communications: (a) Is he aware of
a proposal made to have a telegraph

messenger to the Uda Karawita sub-
post office on 25.8.1963? (b) Is he
aware that the Permanent Secretary
replied (dated 12.10.63) that the ser-
vice could only be made during the
following financial year 1964/65?
(c) Will he give the assurance that
a telegraph messenger would be
appointed in the financial year
1964/65?

செர பிபிதூர்

(கெளரவ பெல்பொல)

(The Hon. Pelpola)

(அ) இலி. (அ) இலி. (ஓ) டுந்நீக காலி
மனிடலெ ஸடகா மூடலீ வெந்கலெ வி பூ
வந்லெ டுந் பிபிதூர் மெ ஸிபு கலெ
கலெ.

(a) Yes. (b) Yes. (c) This
could be done in its order of priority
when funds become available for
additional staff.

දශක இடல் : இடல் வெண் தினைப் பதில் ஈரலென மாகையே ஈடு மாக 12ம் ஈடாக
 ரூ. 32.00ஈ. ஈனோடுத பிடுபன் ஈடாக நமீ ரூ. 35.00ஈ. மாக 6மடு ஈஈதுவென் ஈடுகி.
 பிடுபனன் ஈன 30ஈ. நஈபுலென் ஈன 45ஈ. இடல், ஈோடுடு, ஈாடு இடுடேடு ஈன ஈேஈடு
 ஈாஈடுலென் ரஈயே புகாஈன ஈாஈடுலென் ஈடுகாடு வென ஈடுன் பீடு ஈது.

1964

சந்தா பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு
 ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம் ;
 தனிப்பிரதி சதம் 30. தபால்மூலம் 45 சதம். முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு
 அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

1964

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment
 Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00) Half rates for 6 months. Each part
 30 cents, by post, 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT
 PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1

1964

லங்காவே பாலிவீனயெகி பிகிடு “பீஈடுன்” பீபீடு தீஈஈ ஈோபரேஈன்” கி
 கிபடுவன ருடு கடுகிடுடுடு லங்காவே இடுஈலென் இடுஈடுகி

இலங்கை, வாழைச்சேனை ஈஸ்டேர்ண் பீப்பர் மில்ஸ் ஈோப்பரேஈனல் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட
 காஈதத்தில், இலங்கை அரசாங்க அச்சகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது

Printed at the Government Press, Ceylon, on paper manufactured at the
 Eastern Paper Mills Corporation, Valaichchenai, Ceylon.